

LUCRAREA MISIONARĂ MEDICALĂ

Ellen G. White

Prefață la ediția 1

Cum să păstrăm și să îmbunătățim starea de sănătate, cum să prevenim și să tratăm boala constituie probleme cu adevărat reale, vitale în lumea medicală de astăzi. Niciodată până acum, în istoria neamului omenesc, nu au existat o preocupare serioasă, puternică, și studii științifice pentru aceste chestiuni mărunte și nu li s-a făcut atâta publicitate ca în momentul de față. Știința medicală, cu toate ramurile ei, a făcut progrese uimitoare în ultima jumătate de secol. Ar fi necesară o carte întreagă pentru a enumera și exemplifica descoperirile, dezvoltarea și realizările obținute în acest mare domeniu de interes pentru oameni și pentru bunăstarea lor. Cunoștința dobândită prin studiul exhaustiv al acestor subiecte fundamentale a ajuns la publicul larg prin cărți de un înalt nivel științific și tehnic, iar într-o formă mai simplă în cărți, reviste, ziare și prelegeri.

Lucrarea de față, intitulată Medical Ministry Lucrarea misionară medicală, constituie una dintre cele mai valoroase contribuții în domeniul bunăstării fizice, mintale și spirituale. Este unică prin orizontul ei. Ea identifică și face cunoscut ceea ce este într-adevăr știință în privința cauzelor și tratamentului bolilor. Pune un accent puternic asupra a tot ceea ce are legătură cu prevenirea suferințelor. Și mai mult decât atât, scriitoarea acestei cărți înțelege că păcatul, călcarea Legii divine, este cauza primară a bolii, suferinței și morții.

Având convingerea că încălcarea legii morale conduce la neglijarea legilor fizice și mintale, scriitoarea acordă o mare importanță ascultării de legea morală, ca fiind una din condițiile primare necesare pentru o sănătate perfectă. și se insistă asupra faptului că ascultarea de legea morală poate fi realizată numai prin acceptarea Domnului Hristos și prin unirea cu El, Răscumpărătorul omului ruinat prin păcat. De aceea, se arată că remedii

desăvârșit pentru bolnavii omenirii îl constituie păzirea și prețuirea tuturor legilor spirituale, mintale și fizice ale ființei noastre.

Tocmai acest orizont larg, atotcuprinzător, al învățăturilor expuse în *Lucrarea medicală misionară* o face atât de demnă de încredere pentru public. Învățăturile nu sunt pur tehnice. Ele pot fi înțelese și de nespecialiști. Cerințele expuse cu privire la sănătatea și bunăstarea spirituală, mintală și fizică sunt atât de logice, încât pot fi aduse la îndeplinire. De o valoare cu totul deosebită este ceea ce are legătură cu prevenirea bolii; căci, așa după cum spune un vechi proverb, mai bine un dram de prevedere decât tratament din belșug.

Scriitoarea acestei cărți, Ellen White, a dăruit aproape șaptezeci de ani de viață serioasă și activă lucrării de vestire a Evangheliei. În copilărie, a fost suferindă. În primii ani de căsnicie s-a luptat cu o inimă bolnavă, cu cancerul și cu alte boli. La vârsta de 36 de ani, a experimentat o mare trezire în ce privește subiectul cumpătării legat de sănătate, de eficiența fizică și mintală și de viețuirea creștină. Aplicarea strictă a cunoștințelor dobândite cu privire la legile minții și ale trupului i-a adus multă ușurare și vindecare, și de la data aceea până la încheierea lucrării sale sânguincioase, într-o perioadă de aproape 50 de ani, ea a fost un reprezentant serios în ce privește respectarea principiilor de sănătate și cumpătare.

În anul 1865, Ellen G. White a făcut apel la Biserica Adventistă de Ziua a șaptea, a cărei membră era, să întemeieze o instituție medicală în care bolnavilor să li se acorde un tratament corect, fără medicamente, pentru bolile de care sufereau și unde, de asemenea, să fie învățați legile sănătății. Ca urmare, s-a înființat o asemenea instituție în Battle Creek, Michigan. Această inițiativă a fost urmată de un mare succes. Instituția s-a mărit, ajungând de mari proporții, și timp de aproape o jumătate de secol s-a bucurat de un nume bun și a fost pretutindeni cunoscută sub numele de Sanatoriul de la Battle Creek. În anii următori, au fost întemeiate astfel de

sanatorii în diferite locuri în Statele Unite și multe alte țări ale lumii.

Comitetul care are în grijă patrimoniul Ellen G. White a descoperit în dosarele cu scrisorile și manuscrisele ei multe documente nepublicate până atunci, care conțineau învățături de valoare pentru medici, surori medicale, directori de sanatorii, lucrători, evangheliști și lucrători creștini, și consideră că aceste sfaturi prețioase trebuie puse la dispoziția publicului. Dorința noastră sinceră este ca volumul de față să fie o mare binecuvântare pentru cititori și, prin aceștia, pentru mulți pe care aceștia îi pot sluji. A. G. Daniels.

Prefață la ediția a 2-a

Cadrul istoric al scrierilor lui Ellen White cu privire la sănătate

Cererea continuă de cărți ale lui Ellen White necesită retipăriri frecvente și, uneori, chiar ediții noi. Acest volum, apărut inițial în 1932, își face acum apariția în a doua ediție. Deși formatul literelor și mărimea paginilor au fost schimbate, pentru a se încadra în formatul obișnuit pentru Christian Home Library (Biblioteca creștină din cămin în S. U. A.), textul a rămas neschimbat și, de asemenea, a fost păstrată și paginația ediției tipărite anterior. Astfel, noua ediție rămâne consecventă referințelor din Comprehensive Index to the Writings of Ellen G. White (Indexul complet al scrierilor lui Ellen White).

Lucrarea misionară medicală a fost prima carte a lui Ellen White compilată în mare măsură din lucrări nepublicate, ce a apărut după moartea autoarei. Instrucțiunile date de Ellen G. White comitetului rânduit de ea ca responsabil pentru aceasta au slujit drept călăuză în această lucrare. Ea a autorizat acest comitet și a luat măsuri pentru „tipărirea de compilații din manuscrisele mele”. A făcut cunoscut faptul că, în îndemnurile adresate unor persoane și instituții de-a lungul anilor, erau sfaturi ce puteau sluji cauzei în general.

Lucrarea misionară medicală își are locul său de cinste alături de celelalte cărți ale aceleiași autoare și în perioada de după aceea au urmat și alte cărți cu privire la sănătate. Deoarece aceasta constituie doar o verigă a lanțului de cărți consacrate acestui important subiect, este potrivit a trece în revistă istoria mai multor lucrări ale lui Ellen White, atât din trecut, cât și

actuale, care tratează principiile de sănătate și lucrarea medicală. Acest lucru îl va ajuta pe cititor să identifice diverse publicații tipărite sau retipărite din acest domeniu de importanță vitală.

În 1848, Ellen White a fost avertizată asupra folosirii tutunului, ceaiului și cafelei, iar în 1854, i-a fost împărtășită lumina cu privire la importanța curățeniei și a folosirii alimentelor mai puțin rafinate sau bogate. Totuși, abia în 1863 a primit cea dintâi viziune cuprinzătoare în legătură cu reforma sănătății. Despre acest lucru, ea a scris: „Marele subiect al reformei sănătății mi-a fost dezvăluit în viziune în casa fratelui A. Hilliard, din Otsego, Michigan, la 6 iunie 1863”. The Review and Herald, 8 octombrie, 1867. În viziunile care au urmat după aceea, i-au fost prezentate multe detalii cu privire la acest subiect și aceste viziuni au constituit baza pentru scrieri mai detaliate cu privire la sănătate și tratarea problemei sănătății în biserică.

Primele articole ale lui Ellen White cu privire la sănătate

Prima prezentare generală scrisă cu privire la subiectul sănătății a fost făcută de Ellen White într-un capitol de 32 de pagini, intitulat „Sănătatea”. A apărut în Daruri spirituale, volumul IV, paginile 120-151, în vara anului 1864. În acest articol, ea a expus în formă restrânsă marile principii care i-au fost date în viziunea din 1863. Acest material este disponibil astăzi în volumele care se retipăresc exact după cel inițial din Daruri spirituale.

Dându-și seama, într-o oarecare măsură, de măreția însărcinării de a conduce 3. 500 de adventiști la o înțelegere deplină a soliei cu privire la reforma sănătății, în 1865, James și Ellen White au publicat șase broșuri, intitulate „Sănătate sau cum să trăim”. Cinci dintre aceste broșuri aveau 64 de pagini, iar una, 80 de pagini. Fiecare cuprindea un articol scris de Ellen White, apărut sub titlul „Boala și cauzele ei”. Alături de articolul lui Ellen White erau materiale legate de acesta, extrase din scrierile unor medici și

pastori, și articole pregătite special de James White și alții pentru broșuri. Fiecare era consacrată unei teme de bază despre sănătate: alimentație, căsătorie și viața de cămin, folosirea medicamentelor, îngrijirea bolnavilor și igiena, îngrijirea copiilor și îmbrăcămintea sănătoasă. În 1899 și 1900, cele șase solii ale lui Ellen White au fost publicate într-o serie de articole consecutive în Review and Herald. În 1958, ele erau disponibile într-o anexă de 69 de pagini la Selected Messages, book 2. (Mărturii selectate, vol. 2)

Vizând un domeniu mai aparte al sfaturilor pentru sănătate din acea perioadă de început, a apărut articolul intitulat „Un apel către mame”. Acesta a fost tipărit în 1864, într-o broșură ce purta acest titlu. În 1870, James White l-a inclus, ca o contribuție a lui Ellen White, într-o lucrare de 270 de pagini Solemn Appeal Relative to Solitary Vice (Apel solemn cu privire la viciul ascuns). Porțiuni mari din acest articol apar astăzi în Child Guidance (Îndrumarea copilului), în secțiunea intitulată „Păstrarea integrității morale”. Aceleași sfaturi se găsesc în Mărturii pentru comunitate 2 și 5.

Cumpătarea creștină și igiena biblică, 1890

În 1890, a apărut un volum intitulat Cumpătarea creștină și igiena biblică. Prima parte, Cumpătarea creștină a fost scrisă de Ellen White, iar a doua, despre igiena biblică, a fost compilată din scrierile lui James White. În primele 162 de pagini, Ellen White a prezentat principiile de bază ale sănătății într-o formă mai populară și mai dezvoltată. La 15 ani după aceea, aceasta a constituit punctul de plecare pentru cartea Divina vindecare. De asemenea, toate sau numai anumite părți din nouă dintre cele optsprezece capitole ale cărții lui Ellen White din 1890 au fost retipărite în 1923 în Counsels on Health (Sfaturi pentru sănătate) și Fundamentals of Christian Education (Principiile fundamentale ale educației creștine). Celelalte capitole au fost incluse în paralel în Divina vindecare.

Viețuirea sănătoasă, 1897

În 1897, în timp ce Ellen White se afla în Australia, dr. David Paulson, care lucra atunci la Sanatoriul Battle Creek, a extras din scrierile lui Ellen White cu privire la sănătate, pe care le avea la dispoziție, un mare număr de citate și paragrafe, ordonându-le pe subiecte. Această colecție, intitulată *Healthful Living* (Viețuire sănătoasă), a apărut cu opt ani înainte de publicarea cărții *Divina vindecare*. Volumul de 284 de pagini a devenit un instrument bun de predare și au fost tipărite cel puțin trei ediții. Totuși, o dată cu apariția cărții *Divina vindecare* în 1905, compilația lui Paulson nu a mai fost publicată. Ellen White a fost mulțumită de această lucrare compilată, însă, desigur, aceasta nu avea continuitatea care caracteriza cărțile ei.

Divina vindecare, 1905

O prezentare cuprinzătoare a subiectului sănătății este făcută de Ellen White în *Divina vindecare*, o carte de 516 pagini, o carte scrisă atât pentru cititorii adventiști, cât și neadventiști, din America și de peste ocean. În pregătirea celor 43 de capitole ale cărții, ea și-a extras în mare măsură materialele din lucrarea *Cumpătarea creștină și igiena biblică*, deși a simplificat și scris din nou materialul. În anul 1915, anul morții lui Ellen White, aceasta era singura carte disponibilă cu privire la subiectul sănătății.

Sfaturi pentru sănătate, 1923

În linii mari, principiile privind viețuirea sănătoasă au fost expuse în *Divina vindecare*. Totuși, în articolele lui Ellen White apărute în revistele bisericii, în *Mărturii pentru comunitate*, cât și în anumite cărți tipărite, se găseau și alte solii. Acestea conțineau sfaturi necesare cu privire la principiile sănătății, conducerea instituțiilor adventiste de ziua a șaptea și răspândirea soliei despre sănătate. Materialele au fost adunate de către

Patrimoniul White în Counsels on Health (Sfaturi pentru sănătate), publicată în 1923. Această carte de 634 pagini, care s-a limitat la a cuprinde ceea ce a fost tipărit într-o formă sau alta, a oferit o lucrare foarte utilă bisericii și în special personalului medical.

Lucrarea misionară medicală, 1932

Răspândirea soliei cu privire la sănătate a constituit, timp de 50 de ani, o preocupare majoră pentru Ellen White. În acest domeniu al sănătății, a scris mai mult decât în oricare alt domeniu în care a dat sfaturi. Multe dintre documentele ei în manuscris, adresate medicilor, conducătorilor de instituții, surorilor medicale și personalului din sanatorii, cuprind sfaturi de importanță vitală. Copii ale acestora au fost păstrate în dosare. Multe dintre sfaturi dau îndrumări pentru lucrarea medicală. Altele, scrise în perioade de răscruce, în diferite etape ale dezvoltării lucrării noastre medicale, rostesc avertizări. Unele erau solii scrise pentru a salva anumiți lucrători care se confruntau cu diverse pericole. Sfatul în sine este valabil oricând.

Acest volum, *Lucrarea misionară medicală*, constituie în primul rând o selecție a acestor sfaturi adresate personalului medical și celorlalte persoane legate de instituțiile medicale adventiste. Sfaturile au fost adunate și publicate pentru a putea beneficia de ele și alții. Prefața a fost scrisă de A. G. Daniells, președinte timp de mulți ani al Conferinței Generale și unul dintre membrii comitetului însărcinat de Ellen White spre a se îngriji de scrierile ei. La data când a fost pentru prima dată publicată această carte, fratele Daniells era și președinte al comitetului Colegiului medicilor evangheliști.

Dietă și hrană, 1938

Încă din 1926, dr. H. M. Walton, care preda la data aceea în domeniul nutriției la Colegiul medicilor evangheliști, a adunat materiale ale lui Ellen

White, din surse publicate și nepublicate, cu privire la subiectul dietă și hrană. Acest material, pregătit în colaborare cu Patrimoniul White, a fost tipărit în Loma Linda pentru uz școlar, într-o lucrare în două coloane, broșată, de 200 de pagini, intitulată Testimony Studies on Diet and Foods (Studiul Mărturiilor cu privire la dietă și hrană). Aceste materiale erau aranjate pe subiecte, putând fi utilizate oricând ca referință. În cele din urmă, adventiștii și-au dat seama de valoarea unei puneri în circulație mai largă a acestui material. Patrimoniul White a preluat acest material, a extras anumite pasaje care se repetau și a adăugat materiale noi din lucrări nepublicate. Au fost adăugate și alte secțiuni și s-a obținut ceea ce s-a dovedit a fi cel mai popular volum, o carte de 500 de pagini Dietă și hrană. Sfaturile acesteia, aranjate pe subiecte și indexate cu grijă, au făcut ca declarațiile din diverse părți ale Spiritului Profeției să fie oricând disponibile pentru studierea lor.

Temperanța, 1949

O carte de 300 de pagini, intitulată potrivit Temperance (Temperanța), aduce în fața bisericii o serie întreagă de sfaturi extrase din toate sursele, publicate și nepublicate, despre acest subiect. În anexă, sunt date trei cuvântări ale lui Ellen White cu privire la cumpătare. Acest volum a devenit un ghid pentru lucrătorii specializați în domeniul temperanței.

Lucrarea de binefacere, 1952

În cadrul Bisericii Adventiste de Ziua a șaptea, lucrarea de binefacere combină activitatea medicală cu faptele de slujire creștină față de semenii. În cele 350 de pagini ale sale, Lucrarea de binefacere oferă sfaturile lui Ellen White pentru aceste domenii importante ale slujirii. Experiențele lui Ellen White ca lucrător specializat în binefacere ajung la un punct culminant în cadrul acestui volum. și această carte constituie un ghid în domeniul respectiv.

Aceste cinci cărți, disponibile acum împreună cu porțiuni din Mărturii selectate, vol. 2, prezintă seria completă a sfaturilor lui Ellen White cu privire la subiectul sănătății și administrarea lucrării noastre medicale.

Sfaturi vitale pentru astăzi

Este interesant de observat că a trecut un secol de când li s-a atras atenția adventiștilor de ziua a șaptea asupra subiectului sănătății, prin viziunile date lui Ellen White. Aceste sfaturi au făcut față investigațiilor atente ale oamenilor de știință instruiți în acest domeniu. Descoperirile continue ale oamenilor de știință adaugă zi de zi dovezi care confirmă corectitudinea, exactitatea științifică a sfaturilor sale.

Când Ellen White, o persoană nespecializată în domeniul științei medicale, cu o educație foarte limitată, a început să-și expună, în perioada anilor 1860, principiile cu privire la sănătate, a fost firesc ca unii să caute să asocieze expunerile ei cu scrierile anumitor medici contemporani. Părerea unora că ideile acelor au constituit inspirația reală a scrierilor ei în domeniul sănătății, ea a răspuns deschis astfel, referindu-se la viziunea din 6 iunie 1863:

„Eu nu am citit nici o lucrare despre sănătate până când am scris Daruri spirituale, vol. 3 și 4, Apel către mame și am schițat în mare parte cele șase articole ale mele pentru cele șase numere apărute din Cum să trăim....

Pe măsură ce prezentam subiectele cu privire la sănătate prietenilor pentru care lucram în Michigan, New England și în statul New York și vorbeam împotriva medicamentelor și mâncării de carne și în favoarea apei și a aerului curat și a unei alimentații corespunzătoare, mi se răspundea adesea: Tu vorbești foarte asemănător cu ideile cuprinse în Laws of Life

(Legile vieții) și alte publicații ale dr. Trall, Jackson și alții. Ai citit revistele și acele lucrări? Răspunsul meu a fost că nu le-am citit și că nici nu le voi citi până când nu-mi voi expune în întregime propriile mele idei, ca să nu se spună că am primit lumina cu privire la sănătate de la medici, și nu de la Domnul.” (The Review and Herald, 8 octombrie, 1867).

Tot în același an, referindu-se la scrierile ei cu privire la subiectul sănătății, a declarat:

„Ideile mele au fost scrise independent de cărți sau de părerile altora”. -
- (Ellen White, Manuscris 7, 1867).

Anumite persoane din conducere din rândurile noastre au comentat, în 1864, în privința acestui punct legat de publicarea articolului ei din Apel către mame. După prezentarea ei de 25 de pagini, a fost dată o anumită mărturie medicală. Între articolul lui Ellen White și aceste declarații ale altor scriitori, comitetul responsabil al Seventh-day Adventist Publishing Association a intercalat următoarea notiță semnificativă:

„Am găsit de cuviință să adăugăm celor prezentate mai înainte următoarele mărturii ale unor oameni cu funcție înaltă și cu autoritate în lumea medicală, în legătură cu punctele de vedere expuse în paginile precedente. și ca să fim drepti față de scriitoarea acestor pagini, noi afirmăm că ea nu a citit nimic din autorii citați aici și nu a citit nici alte lucrări despre acest subiect, înainte de a pune în mâinile noastre ceea ce a scris. De aceea, ea nu a copiat, deși a prezentat adevăruri importante, despre care bărbați care sunt demni de cea mai mare încredere din partea noastră au adus mărturie.”
(Comitetul)

Cei care au fost de părere că scrierile lui Ellen White reflectă concluziile inovatorilor contemporani în domeniul medical n-ar trebui să

facă altceva decât să examineze declarațiile vremii atât de mult în conflict unele cu altele și să se întrebe: „Cum putea ști o persoană nespecializată, neinformată în domeniul respectiv, din timpul acela, ce să selecteze și ce să respingă?” Doar puține dintre conceptele populare din vremea aceea au supraviețuit, dar sfaturile lui Ellen White nu numai că sunt valabile și astăzi, ci sunt întărite prin ultimele descoperiri clinice și de laborator.

Obiectivele și condițiile bunăstării rămân neschimbate

De la moartea lui Ellen White, în 1915, lumea medicală a făcut mari progrese. În timp ce aceste progrese au adus anumite adaptări în privința medicinei, totuși acestea nu au scos din uz și nu au făcut să fie considerată demodată, învechită, „valoarea aerului curat, a mișcării fizice, a alimentației corespunzătoare, a folosirii apei” și „încrederii în puterea divină”, pe care Ellen White le enumera ca fiind „adevăratele remedii”. În timp ce metodele moderne de diagnosticare rapidă și tratamentul bolii au scurtat timpul de ședere al pacienților în instituțiile medicale, ceea ce a avut implicații asupra funcționării instituțiilor adventiste de ziua a șaptea, principiile de bază expuse în sfaturile lui Ellen White constituie un ghid sigur, eficient și astăzi. Meditând la acest lucru și scriind, Ellen White a declarat:

„În timp ce lucrarea noastră s-a extins și instituțiile noastre s-au înmulțit, scopul lui Dumnezeu cu privire la înființarea lor rămâne același. Condițiile în vederea bunăstării rămân neschimbate”. -- (Testimonies for the Church 6:224).

Putem fi siguri de valabilitatea pentru toate timpurile a acestor sfaturi în domeniul medical. În timp ce se afla în fața Conferinței Generale, sesiunea din 1909, Ellen White a spus:

„Mi-a fost arătat că principiile care ne-au fost date în anii de început ai

soliei noastre sunt la fel de importante și astăzi și ar trebui să fie privite cu tot atâta conștiințiozitate astăzi cum au fost atunci”. -- (Testimonies for the Church 9:158).

Principiul nu se schimbă, deși schimbarea împrejurărilor poate face necesare anumite adaptări la unul dintre principii. Într-adevăr, Ellen White a scris cu privire la lucrarea școlii de curând înființate la Loma Linda:

„Nu putem trasa o linie precisă care să fie urmată necondiționat. Se vor ivi împrejurări și situații urgente pentru care Domnul trebuie să dea sfaturi speciale, însă, dacă începem să lucrăm, depinzând în totul de Domnul, veghind, rugându-ne și umblând în armonie cu lumina pe care El ne-o trimite, nu vom fi lăsați să umblăm în întuneric”. -- (Ellen White, Letter 192, 1906).

Mărturiile și însemnătatea cuvintelor

Semnificația anumitor termeni se poate, de asemenea, schimba în decursul unei perioade de timp. Totuși, un studiu atent al principiilor de bază, așa cum au fost descoperite o dată cu acumularea sfaturilor date, face clară intenția autorului și astfel, acțiuni corespunzătoare în consecință.

Cel care studiază sfaturile lui Ellen White cu privire la sănătate este conștient de condamnarea frecventă a folosirii medicamentelor și de apelul pentru utilizarea remediilor simple. Acum o sută de ani și mulți ani după aceea, remediile folosite de medici erau de obicei cele pe care astăzi le știm că sunt otrăvuri puternice. Adesea, cauza bolii nu era încă bine cunoscută și de regulă tratamentele vizau simptomele. Oricine este în temă cu literatura medicală a timpului este conștient de rata crescută de mortalitate și de durata scurtă a vieții. Este conștient de natura multor medicamente folosite de medici. Mulți au murit ca urmare a medicamentelor prescrise. Vocea lui

Ellen White nu a fost un glas singuratic, însă ea a vorbit dintr-o inimă simțitoare și o minte luminată prin inspirație.

Cercetătorul atent va evita aplicarea greșită a referințelor cu privire la medicamente. Condamnarea medicamentelor nu o va aplica fără discernământ și la agenții de vindecare testați prin descoperiri științifice. El va descoperi, printr-o trecere în revistă a declarațiilor lui Ellen White, rând pe rând și precept după precept, că referințele sale cu privire la „medicamente puternice” și „medicamente otrăvitoare” și utilizarea „medicamentelor care lasă în urmă efecte vătămătoare asupra organismului” sunt factori care trebuie luați în seamă. Vezi afirmațiile cu privire la folosirea medicamentelor din Selected Messages 2:279-285.

El va descoperi că Ellen White a folosit agenți de vindecare și s-a folosit de progresele autentice ale științei medicale în ultimii ani ai vieții sale. El va observa că poziția ei nu a fost nici una extremă, nici una fanatică, ci una rațională și în pas cu descoperirile științifice și o evaluare conservatoare a acelor descoperiri. El va observa că pe tot parcursul Spiritului Profetic, în cadrul sfaturilor cu privire la sănătate, accentul se pune pe medicina preventivă. Este un apel la păstrarea sănătății corpului, la cultivarea obiceiurilor simple de viațuire și de folosire a agenților de vindecare aflați la dispoziția tuturor.

Personalul medical, pe măsură ce va căuta să înțeleagă prevenirea, cauza și tratamentul bolii și pe măsură ce va căuta să folosească lucrarea medicală ca fiind „brațul drept” al soliei îngerului al treilea, va găsi, în aceste sfaturi, avertizări și încurajări de origine divină, ca ajutor de actualitate. Comitetul responsabil cu Patrimoniul Ellen White, Washington D.C., 1 noiembrie 1962.

Capitolul 1

Puterea de vindecare și izvorul ei

Caracterul slujitorului lui Dumnezeu

Lumea materială este sub stăpânirea lui Dumnezeu. Natura este supusă legilor care guvernează întreaga fire. Totul rostește și face voia lui Dumnezeu. Norii, ploaia, roua, lumina soarelui, ploile torențiale, vântul, furtunile, toate sunt sub supravegherea lui Dumnezeu și sunt supuse Aceluia care le folosește. Firicelul de iarbă își face loc prin pământ, întâi un fir verde, apoi spic, iar la urmă bob deplin în spic. Domnul îi folosește pe aceștia, pe slujitorii Săi supuși, pentru a face voia Sa. -- (Letter 131, 1897).

Domnul Hristos, viața și lumina

Domnul Hristos, care a creat lumea și toate lucrurile din ea, este viața și lumina oricărei ființe vii. -- (Testimonies for the Church 6:182).

Noi avem viața prin Domnul Isus. În El este viața autentică, originală, El fiind izvorul ei. În noi există un pârâiaș din izvorul vieții. În El se află izvorul vieții. Viața noastră este un lucru pe care îl primim, ceva ce Dătătorul îl ia înapoi la Sine. Dacă viața noastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu, noi vom fi cu El în slavă atunci când va veni. și, în timp ce ne aflăm în această lume, vom consacra lui Dumnezeu, în slujire sfântă, toate darurile cu care ne-a înzestrat El. -- (Letter 309, 1905).

Viață prin puterea lui Dumnezeu

Pilda seminței arată că Dumnezeu este la lucru în natură. Sămânța

conține în ea însăși un principiu germinativ, un principiu pe care Însuși Dumnezeu l-a sădit în ea; totuși, dacă este lăsată de una singură, sămânța nu va avea puterea de a răsări. Omul trebuie să-și facă partea în creșterea plantei....

Există viață în sămânță, există putere în pământ; însă, dacă acea putere nu este exercitată mai presus de orice, zi și noapte, sămânța nu va produce nimic. Aversele de ploaie trebuie să fie trimise pentru a da apă câmpiilor însetate, soarele trebuie să-și dea căldura, electricitatea trebuie transmisă seminței îngropate.

Doar Creatorul poate chema la existență viața pe care El a sădit-o. Fiecare sămânță crește, fiecare plantă se dezvoltă prin puterea lui Dumnezeu. -- (Christ's Object Lessons, 63).

Existența lui Dumnezeu în natură

Domnul a dat din viața Sa pomilor și viței-de-vie creațiunii Sale. La cuvântul Său, roada câmpului poate crește sau descrește.

Dacă oamenii și-ar deschide mintea pentru a pricepe legătura dintre natură și Dumnezeu, s-ar recunoaște cu mai multă credincioșie puterea Creatorului. Fără viața de la Dumnezeu, natura ar muri. Lucrările Sale creatoare depind de El. El acordă proprietăți dătătoare de viață la tot ceea ce produce natura. Noi trebuie să privim pomii încărcăți de roadă ca fiind darul lui Dumnezeu, ca și când El ar fi așezat roada în mâinile noastre. -- (Manuscript 114, 1899).

Dumnezeu hrănește milioanele pământului

Hrănind cele cinci mii, Domnul Isus dă la o parte vâlul de pe lumea

naturii și dezvăluie puterea care este continuu exercitată spre binele nostru. Prin roadele pe care le dă pământul, Dumnezeu aduce la îndeplinire o minune în fiecare zi. Prin natură se aduce la îndeplinire aceeași lucrare care a fost făcută atunci când a fost hrănită mulțimea. Oamenii pregătesc pământul și seamănă sămânța, însă viața care vine de la Dumnezeu este cea care face ca sămânța să germineze. Ploaia, aerul și lumina soarelui de la Dumnezeu sunt cele care ajută ca din aceasta să iasă „întâi un fir verde, apoi un spic, iar după aceea un bob deplin în spic”. Dumnezeu este Cel care hrănește în fiecare zi milioane de oameni din recolta câmpiilor pământului. -- (The Desire of Ages, 367).

În activitate

Inima care bate, pulsul palpitant, fiecare nerv și mușchi al organismului, toate sunt ținute în ordine și activitate de către puterea unui Dumnezeu infinit. „Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: nici nu torc, nici nu țes; totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei. Așa că, dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor? Nu vă îngrijați dar, zicând: Ce vom mânca? Sau: Ce vom bea? Sau: Cu ce ne vom îmbrăca? Fiindcă toate aceste lucruri Neamurile le caută. Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.”

Aici, Domnul Hristos călăuzește mintea afară, pentru a contempla câmpiile întinse ale naturii, iar puterea Sa discerne lucrările minunate ale puterii divine. El îndreaptă atenția mai întâi spre natură, apoi, prin natură, către Dumnezeul naturii, care ține lumea prin puterea Lui. -- (Manuscript 73, 1893).

Prin legi naturale

Nu trebuie să se creadă că, pentru ca sămânța să pornească să lucreze, se pune în mișcare o lege sau că frunza apare pentru că ea trebuie să facă aceasta. Dumnezeu are legi pe care El le-a instituit, însă acestea sunt doar lucrătorii prin care El face să se vadă rezultatele. Dar prin acțiunea nemijlocită a lui Dumnezeu, fiecare sămânță mică străbate pământul și prinde viață. Fiecare frunză crește și fiecare înflorește, prin puterea lui Dumnezeu.

Organismul fizic al omului se află în grija lui Dumnezeu, însă el nu este ca un ceas care este pus în funcțiune și trebuie apoi să meargă singur. Inima bate, puls după puls, respirație după respirație, și întreaga ființă este sub supravegherea lui Dumnezeu. „Voi sunteți casa lui Dumnezeu; voi sunteți clădirea lui Dumnezeu.” În Dumnezeu noi avem viața, mișcarea și ființa. Fiecare bătaie a inimii și fiecare răsuflare provin de la El, care a suflat în nările lui Adam suflarea de viață acea insuflare de la veșnic prezentul Dumnezeu, marele Eu sunt. -- (The Review and Herald, 8 noiembrie, 1898).

Dumnezeu în natură

În toate lucrurile create se vede pecetea divinității Sale. Natura dă mărturie despre Dumnezeu. Mentea doritoare, adusă în contact cu minunea și taina universului, nu poate decât să recunoască lucrarea puterii infinite. Pământul nu-și produce belșugul și nici nu își continuă mișcarea în jurul soarelui an de an prin puterea pe care el însuși o deține. O mână nevăzută călăuzește planetele în circuitul lor din ceruri. O viață tainică inundă întreaga natură o viață care susține nenumăratele lumi în imensitatea lor, care viețuiește în insecta minusculă ce plutește în adierea verii, care dă aripi zborului rândunicii și hrănește corbii tineri care țipă, care face ca mugurii să

înflorescă, iar floarea să aducă roadă.

Legile vieții fizice

Aceeași putere care susține natura lucrează și în om. Aceleași legi mărețe care călăuzesc atât steaua, cât și atomul stăpânesc viața omenească. Legile care guvernează activitatea inimii, regularizând curgerea curentului de viață în trup, sunt legile Inteligenței atotputernice care are autoritate asupra sufletului. De la El totul primește viață. Numai în armonie cu El își poate găsi adevărata sferă de acțiune. Pentru toate obiectele creației Sale, condiția este aceeași: o viață susținută prin primirea vieții lui Dumnezeu, o viață trăită în armonie cu voința Creatorului. A călca Legea Sa, din punct de vedere fizic, mintal sau moral, înseamnă a se așeza în afara armoniei ce există în Univers și a introduce discordia, anarhia, ruina.

Pentru acela care învață să-i interpreteze învățăturile, întreaga natură devine o sursă de iluminare; lumea este un manual, viața este o școală. Armonia omului cu natura și cu Dumnezeu, stăpânirea universală a legii, urmările păcatului nu pot da greș în a impresiona mintea și a modela caracterul....

Inima care nu a fost încă împietrită prin contactul cu răul se grăbește să recunoască Prezența care este în toate lucrurile create. Urechea care nu a fost încă asurzită de larma lumii este atentă la glasul care vorbește prin rostirile naturii....

Lucrurile nevăzute sunt ilustrate prin cele văzute. Pretutindeni pe pământ ... ei pot privi chipul și inscripția lui Dumnezeu. -- (Education, 99, 100).

Solia naturii

Toată natura este plină de viață. Prin variatele sale forme de viață, aceasta vorbește aceluia care are urechi de auzit și inimă să priceapă de la El, care este izvorul oricărei vieți. Natura dezvăluie lucrarea minunată a Meșterului artist. -- (Letter 164, 1900).

Solia iubirii

La început, Dumnezeu a fost descoperit în toate lucrările creației ... și pe toate lucrurile de pe pământ, din atmosferă, de pe cer, El a înscris solia iubirii Tatălui Său.

Păcatul a deteriorat lucrarea desăvârșită a lui Dumnezeu, dar, cu toate acestea, înscrisul mâinii Sale rămâne. Chiar și acum, toate lucrurile create spun slava măririi Sale.... Fiecare pom, fiecare arbust și fiecare frunză trimit în jur acel element de viață fără de care nici oamenii, nici animalele nu ar putea trăi; iar omul și animalele, la rândul lor, slujesc vieții copacului, arbustului și frunzei verzi. -- (The Desire of Ages, 20, 21).

Natura nu este Dumnezeu

Lucrarea mâinilor lui Dumnezeu în natură nu este Dumnezeu Însuși în natură. Lucrurile din natură sunt o expresie a caracterului lui Dumnezeu; prin ele, putem înțelege dragostea, puterea și slava Sa; însă nu trebuie să privim natura ca fiind Dumnezeu. Iscușița artistică a ființelor omenești produce lucrări de artă foarte frumoase, lucruri care încântă ochiul, și aceste lucruri ne transmit o anumită idee cu privire la cel care le-a făcut; însă lucrul făcut nu este același cu omul care l-a făcut. Nu lucrarea, ci cel ce a făcut-o este socotit vrednic de onoare. Așa că, având în vedere că natura este o expresie a gândului lui Dumnezeu, nu natura, ci Dumnezeul naturii este Cel care trebuie

să fie înălțat. -- (Testimonies for the Church 8:263).

Izvorul vindecării

Boala, suferința și moartea constituie lucrarea unei puteri potrivnice. Satana este distrugătorul; Dumnezeu este Restauratorul.

Cuvintele rostite către Israel sunt valabile și astăzi pentru cei care își refac sănătatea trupului ori sănătatea sufletului: „Eu sunt Domnul, care te vindecă”. (Exod 15, 26. u. p.)

Dorința lui Dumnezeu pentru fiecare ființă omenească este exprimată în cuvintele: „Preaiubitule, doresc ca toate lucrurile să-ți meargă bine și sănătatea ta să sporească așa cum sporește sufletul tău”. (3 Ioan 2.)

El este Cel care „îți iartă toate fărădelegile tale, care îți vindecă toate bolile tale; El îți izbăvește viața din groapă; El te încununează cu bunătate și îndurare”. (Psalmii 103, 3. 4.) -- (Counsels on Health, 168.)

Marele Vindecător

Puterea vindecătoare a lui Dumnezeu este pretutindeni în natură. Dacă o ființă omenească are o rană în carnea sa sau își zdrobește un os, natura începe de îndată să vindece rana și astfel este păstrată viața omului. Însă omul se poate așeza într-o poziție în care natura este împiedicată să-și facă lucrarea.... Dacă este folosit tutunul, ... puterea vindecătoare a naturii este slăbită într-o măsură mai mică sau mai mare.... Când se folosesc băuturile alcoolice, organismul nu este în stare să reziste în fața bolii cu puterea dată la origine de Dumnezeu pentru vindecare. Dumnezeu este Cel care a luat măsuri ca natura să lucreze pentru refacerea puterilor istovite. Puterea este a lui Dumnezeu. El este Marele Vindecător. -- (Letter 77, 1899).

O lucrare unită

Bolnavii trebuie să fie vindecați prin eforturile unite ale omenescului și divinului. Domnul Hristos le va da acelora care Îl vor servi cu credincioșie orice dar și putere pe care El le-a promis ucenicilor Săi. -- (Letter 205, 1899).

Duhul Sfânt reînnoiește trupul

Păcatul aduce boală și slăbiciune fizică și spirituală. Domnul Hristos a făcut cu putință ca noi să fim eliberați de sub acest blestem. Domnul promite, prin intermediul adevărului, să reînnoiască sufletul. Duhul Sfânt îi va face pe toți cei care sunt doritori să fie instruiți, capabili să transmită adevărul cu putere. Acesta va reînnoi fiecare organ al corpului, pentru ca slujitorii lui Dumnezeu să poată lucra bine și cu succes. Vitalitatea crește sub influența Duhului. Atunci, să ne înălțăm, prin puterea acestuia, spre o atmosferă mai sfântă, ca să ne putem face bine lucrarea rânduită nouă. -- (The Review and Herald, 14 ianuarie, 1902).

Cel mai bun medicament

Religia Bibliei nu este dăunătoare sănătății trupului și a minții. Influența Duhului lui Dumnezeu este cel mai bun medicament care poate fi primit de un om bolnav. În cer, este numai sănătate; și, cu cât se fac mai mult resimțite influențele cerești, cu atât va fi mai sigură refacerea credinciosului suferind. -- (Testimonies for the Church 3:172).

Ceea ce medicul încearcă, Domnul Hristos aduce la îndeplinire

Nimeni, în afară de medicul creștin, nu se poate achita de îndatoririle profesiei sale, astfel încât să fie acceptate de Dumnezeu. Într-o lucrare atât de

sacră, nu ar trebui să existe loc pentru planuri și interese egoiste. Orice ambiție și orice motiv trebuie supuse interesului acelei vieți care se măsoară după viața lui Dumnezeu. În toate treburile noastre, să facem să fie recunoscute cerințele lui Isus, Răscumpărătorul lumii; să fie imitat exemplul Său. Ceea ce medicul încearcă, Domnul Hristos poate aduce la îndeplinire. Ei luptă să prelungească viața. El este Dătătorul vieții. Domnul Isus, Vindecătorul Atotputernic, este Medicul-șef. Toți medicii au un anumit șef, și binecuvântat cu adevărat este acel medic care a învățat de la Domnul său să vegheze asupra sufletelor, în timp ce, cu toată iscusința lui profesională, lucrează pentru a vindeca trupurile bolnavilor suferinzi. -- (Letter 26, 1889).

Mai bine instruire decât vindecare miraculoasă

Unii m-au întrebat: „De ce trebuie să avem sanatorii? De ce n-am face ca Domnul Hristos, să ne rugăm pentru bolnavi, pentru ca ei să fie vindecați în chip miraculos?” Eu am răspuns: „Închipuiți-vă că am fi în stare să facem acest lucru în toate cazurile; câți ar plăti vindecarea? Oare cei care au fost vindecați ar deveni susținători ai reformei sănătății sau ar continua să fie distrugători ai sănătății?”

Domnul Isus Hristos este Marele Vindecător, însă El dorește ca prin viețuirea în conformitate cu legile Sale să colaborăm cu El la refacerea și menținerea sănătății. Legată de lucrarea de vindecare trebuie să fie împărtășirea de cunoștințe despre felul cum să se facă față ispitelor. Cei care vin la sanatoriile noastre trebuie să se trezească la un simț al responsabilității lor de a lucra în armonie cu Dumnezeu adevăratului.

Noi nu putem vindeca. Noi nu putem schimba starea de boală a corpului. Însă partea noastră, ca medici misionari, ca împreună-lucrători cu Dumnezeu, este să folosim mijloacele pe care El ni le-a pus la îndemână. Apoi să ne rugăm pentru ca Dumnezeu să binecuvânteze aceste mijloace.

Noi credem într-un Dumnezeu; noi credem într-un Dumnezeu care ascultă și răspunde rugăciunii. El a spus: „Cereți și veți primi; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide”. (Matei 7, 7.) -- (The Review and Herald, 5 decembrie, 1907.)

Când rugăciunea pentru vindecare este încumetare

Mulți au așteptat ca Dumnezeu să-i ferească de boală numai pentru că ei I-au cerut să facă astfel. Însă Dumnezeu nu ia seama la cererile lor, deoarece credința lor n-a fost făcută desăvârșită prin fapte. Dumnezeu nu va face minuni pentru a scăpa de boală pe cei care nu-și poartă de grijă, ci calcă mereu legile sănătății și nu fac nici un efort de a preveni boala. Când noi facem tot ce putem din partea noastră, pentru a avea sănătate, numai atunci ne putem aștepta la rezultate bune și Îi putem cere lui Dumnezeu, prin credință, să ne binecuvânteze eforturile pe care le facem pentru păstrarea sănătății. El ne va răspunde atunci rugăciunilor noastre, dacă prin acestea Numele Său poate fi proslăvit. Însă toți ar trebui să înțeleagă că au o lucrare de făcut. Dumnezeu nu va lucra în mod miraculos spre a păstra sănătatea celor care își produc singuri boala și care sunt nepăsători față de legile sănătății.

Cei care își satisfac pofta, iar apoi suferă datorită necumpătării lor și iau medicamente spre a se ușura, să fie siguri că Dumnezeu nu va interveni pentru a scăpa sănătatea și viața care sunt puse în pericol cu atâta nepăsare. Cauza a produs efectul. Mulți, în ultimă instanță, urmează sfaturile din Cuvântul lui Dumnezeu și fac apel la rugăciunile fraților din biserică pentru refacerea sănătății lor. Dumnezeu nu găsește potrivit să răspundă la rugăciuni înălțate pentru asemenea persoane, pentru că El știe că, dacă vor fi din nou sănătoase, se vor sacrifica iarăși pe altarul poftii nesănătoase. -- (Spiritual Gifts 4a:144, 145).

Mijloace pentru lucrarea misionară medicală

Domnul Hristos a lucrat prin predicarea Cuvântului și alinând suferința prin vindecări miraculoase. Însă am fost învățată că noi nu putem lucra în acest fel acum, pentru că Satana își pune la lucru puterea de a face minuni. Slujitorii lui Dumnezeu de astăzi nu pot lucra prin intermediul minunilor, pentru că vor avea loc contrafaceri în privința vindecărilor, ce vor avea pretenția că sunt divine.

Din acest motiv, Domnul a trasat o cale prin care poporul Său trebuie să aducă la îndeplinire o lucrare de vindecare fizică împreună cu propovăduirea Cuvântului. Trebuie întemeiate sanatorii și de aceste instituții trebuie legați lucrători care să aducă la îndeplinire o autentică lucrare misionară medicală. Astfel, o influență protectoare va fi asupra acelor care vin la sanatorii pentru vindecare.

Acestea sunt mijloacele pe care le-a rânduit Dumnezeu, prin care lucrarea misionară medicală a Evangheliei să fie făcută pentru multe suflete. Aceste instituții trebuie să fie întemeiate în afara orașelor și în ele lucrarea de instruire trebuie făcută în mod inteligent. -- (Letter 53, 1904).

Minunile nu constituie o dovadă a harului lui Dumnezeu

Este foarte aproape timpul când Satana va face minuni pentru a convinge mintea oamenilor că el este Dumnezeu. Tot poporul lui Dumnezeu trebuie să se așeze acum pe platforma adevărului, așa cum acesta a fost dat în întreita solie îngerească. Tablouri încântătoare și minuni vor fi făcute și vor fi prezentate, pentru ca, dacă este cu puțință, chiar cei aleși să fie înșelați. Unica speranță pentru fiecare este de a se prinde de dovezile care au întărit adevărul în neprihănire. Acele lucruri să fie proclamate mereu, mereu, până la încheierea istoriei acestui pământ. -- (The Review and Herald, 9 august,

1906).

Când Domnul Hristos a refuzat să facă minuni

Scena ispitirii Domnului Hristos avea să fie o lecție pentru toți urmașii Săi. Când vrăjmașii Domnului Hristos, instigați de Satana, le vor cere să facă minuni, ei trebuie să le răspundă tot atât de blând cum i-a răspuns Fiul lui Dumnezeu lui Satana: „Este scris: Să nu ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău”. (Matei 4, 7.) Dacă nu vor fi convinși prin mărturia inspirată, o manifestare a puterii lui Dumnezeu nu le este de folos. Lucrările uimitoare ale lui Dumnezeu nu sunt făcute spre a satisface curiozitatea cuiva. Domnul Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a refuzat să-i dea lui Satana vreo dovadă a puterii Sale. El nu a făcut nici un efort de a răspunde la provocările lui Satana, făcând o minune.

Ucenicii lui Hristos vor fi aduși în situații asemănătoare. Necredincioșii le vor cere să facă minuni, dacă ei cred că puterea specială a lui Dumnezeu este în biserică și că ei sunt poporul ales al lui Dumnezeu. Necredincioșii care sunt loviți de anumite boli le vor cere să facă o minune pentru ei, dacă Dumnezeu este cu ei. Urmașii lui Hristos ar trebui să imite exemplul Domnului lor. Domnul Isus, cu puterea Lui divină, nu a făcut nici o lucrare supranaturală pentru satisfacerea lui Satana. Nici slujitorii lui Hristos nu trebuie să facă așa ceva. Ei trebuie să-l îndrepte pe cel necredincios spre ceea ce este scris, spre mărturia inspirată, ca dovadă a faptului că ei constituie poporul credincios al lui Dumnezeu și sunt moștenitori ai mântuirii. -- (Spiritual Gifts 4a:150, 151).

Reformă înainte de înfăptuirea de minuni

Sunt atât de mulțumită de lucrarea misionară medicală pe care o avem de făcut pentru Evanghelie! Trebuie să învățăm să o facem, să o aducem la

îndeplinire, căci aceasta este întocmai lucrarea pe care a făcut-o Domnul Hristos când a fost pe acest pământ. El a fost cel mai mare Misionar pe care L-a văzut lumea vreodată.

Poate spuneți: Atunci de ce să nu ne apucăm de această lucrare și să vindecăm pe bolnavi așa cum a făcut Domnul Hristos? Eu vă răspund: Nu sunteți gata. Unii au crezut, unii au fost vindecați; însă sunt atât de mulți care își produc singuri boala, mâncând necumpătat sau îngăduindu-și alte obiceiuri dăunătoare. Când aceștia se îmbolnăvesc, ce să facem, să ne rugăm pentru ei ca să se vindece, pentru ca după aceea să facă la fel? Trebuie să se producă o reformă în rândurile noastre; poporul trebuie să atingă un standard mai înalt înainte ca să ne putem aștepta ca puterea lui Dumnezeu să se manifeste într-un mod vizibil pentru vindecarea bolnavilor....

Dacă ne prindem de Învățătorul, dacă ne prindem de toată puterea pe care ne-a dat-o nouă, mântuirea lui Dumnezeu va fi arătată. Dați-mi voie să vă spun că bolnavii vor fi vindecați când voi veți avea credință să veniți la Dumnezeu în modul corespunzător. Mulțumim lui Dumnezeu pentru că avem lucrarea misionară medicală. Oriunde ducem Evanghelia, îi putem învăța pe oameni cum să-și poarte de grijă. -- (The General Conference Bulletin, 3 aprilie, 1901).

Rugăciunea pentru cei bolnavi

Rugăciunea pentru cei bolnavi este un lucru prea important pentru a se recurge la el în mod nechibzuit. Eu cred că noi trebuie să aducem totul înaintea Domnului și să facem cunoscute lui Dumnezeu toate slăbiciunile și îngrijorările noastre. Când suntem în necaz, când suntem nesiguri pe ce cale să apucăm, doi sau trei care sunt obișnuiți să se roage să se adune și să ceară Domnului să facă astfel ca lumina Sa să strălucească asupra lor și să le facă parte de harul Său deosebit; El le va respecta cererile și va răspunde

rugăciunilor lor. Dacă avem neputința în trupul nostru, cu siguranță că este potrivit să ne încredem în Domnul, făcând cereri lui Dumnezeu pentru propriul nostru caz; și dacă suntem înclinați să cerem altora, în care avem încredere, să se unească cu noi în rugăciune către Domnul Isus, care este Vindecătorul Atotputernic, ajutorul va veni cu siguranță, dacă îl cerem prin credință. Cred că suntem cu totul lipsiți de credință, prea reci și căldicei.

Înțeleg că textul din Iacov trebuie să fie îndeplinit atunci când o persoană este bolnavă la pat și când cere bătrânilor bisericii să aducă la îndeplinire instrucțiunile date de Iacov, ungându-l pe cel bolnav cu untdelemn în Numele Domnului și rostind asupra lui rugăciunea credinței. Citim astfel: „Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoși; și dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate”. (Iacov 5, 15.)

Nu putem chema pe bătrânii bisericii pentru orice suferință neînsemnată pe care o avem, căci aceasta ar fi o povară pentru ei. Dacă ar face astfel, tot timpul le-ar fi ocupat și nu ar mai putea face nimic altceva; însă Domnul ne dă privilegiul de a-L căuta fiecare personal prin rugăciune sinceră, eliberându-ne sufletul încărcat de povară înaintea Lui, neascunzând nimic de El, care ne-a adresat invitația: „Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă”. (Matei 11, 28.) O, cât de recunoscători ar trebui să fim pentru că Domnul Isus dorește și este în stare să ducă toate neputințele noastre, să vindece și să ne întărească în urma tuturor bolilor noastre, dacă acest lucru este spre binele nostru și spre slava Numelui Său.

Unii au murit în zilele Domnului Hristos și în zilele apostolilor pentru că Domnul a știut exact ceea ce era cel mai bine pentru ei. -- (Letter 35, 1890).

Capitolul 2

Planul divin cu privire la lucrarea misionară medicală

Maiestatea cerului ca misionar medical

Această lume a fost vizitată de către Maiestatea cerului, Fiul lui Dumnezeu. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.” Domnul Hristos a venit în această lume ca o întruchipare a inimii, minții și caracterului lui Dumnezeu. El a fost strălucirea slavei Tatălui, întipărirea ființei Lui. Însă El a lăsat deoparte mantia regală și coroana Sa împărătească și a coborât de pe tronul Său înalt, devenind un slujitor. El a fost bogat, însă, de dragul nostru, a devenit sărac, pentru ca noi să putem avea bogățiile veșnice. El a făcut lumea, însă atât de deplin S-a dezbrăcat de Sine Însuși, încât, în timpul lucrării Sale, El a declarat: „Vulpile au vizuini, păsările cerului au cuiburi, dar Fiul omului nu are unde să-și plece capul”. (Matei 8, 20.)

El a venit în această lume și a stat printre ființele pe care le-a creat, ca Om al durerii și obișnuit cu suferința. „El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El și, prin rănilor Lui, suntem tămăduiți”. (Isaia 53, 5.) El a fost ispitit în toate lucrurile, ca și noi, dar fără păcat.

Un slujitor al tuturor

Domnul Hristos a stat în fruntea omenirii îmbrăcat în veșmânt omenesc. Atât de plină de simpatie și iubire a fost atitudinea Lui, încât nici celui mai sărman nu-i era teamă să vină la El. A fost bun cu toți, ușor de

abordat de către cei mai de jos. Mergea din casă în casă, vindecând pe bolnavi, hrănind pe cei ce plângeau, alinând pe cei în necaz, aducând pace celor întristați. El a luat copilașii în brațe, i-a binecuvântat și a rostit cuvinte de speranță mamelor istovite. Cu duioșie și o bunătate inepuizabilă, a venit în întâmpinarea tuturor necazurilor și suferințelor omenești. A lucrat nu pentru Sine Însuși, ci pentru alții. El a vrut să Se umilească, să Se lepede de Sine. Nu a căutat să Se scoată în evidență pe Sine Însuși. A fost un slujitor al tuturor. Mâncarea și băutura Lui însemnau mângâierea și consolarea altora, bucuria adusă în inima celor întristați și celor împovărați cu care venea în contact zi de zi.

O expresie a iubirii lui Dumnezeu

Domnul Hristos stă înaintea noastră ca Omul model, marele Misionar Medical un exemplu pentru toți cei care urmează să vină. Dragostea Lui curată și sfântă i-a binecuvântat pe toți cei care au intrat în sfera influenței Sale. Caracterul Său a fost în mod absolut desăvârșit, liber de cea mai mică urmă de păcat. El a venit ca o expresie a iubirii desăvârșite a lui Dumnezeu, nu pentru a zdrobi, nu pentru a judeca și condamna, ci pentru a vindeca pe oricine era slab și simțea că are nevoie de ajutor, pentru a-i mântui pe oameni de sub puterea lui Satana.

El este Creatorul, Răscumpărătorul și Susținătorul neamului omenesc. El adresează tuturor invitația: „Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară”. (Matei 11, 28-30.)

Pe urmele pașilor săi

Care este atunci exemplul pe care trebuie să-l prezentăm lumii? Noi trebuie să facem aceeași lucrare pe care a făcut-o marele Medic Misionar în favoarea noastră. Trebuie să mergem pe cărarea sacrificiului de sine, pe care a mers Domnul Hristos.

Când văd cât de mulți pretind că sunt medici misionari, chipul a ceea ce a fost Domnul Hristos pe acest pământ străfulgeră în fața mea. Când mă gândesc cât de departe sunt lucrătorii atunci când se compară cu Exemplul divin, inima mea se pleacă cu o tristețe pe care cuvintele nu o pot exprima. Oare vor putea face oamenii vreodată o lucrare care să aibă trăsăturile și caracterul marelui Misionar Medical?...

Nu există destulă nenorocire pe acest pământ cuprins de păcat, blestemat de păcat, încât să ne hotărâm să ne consacram în lucrarea de proclamare a soliei că „atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică”? Fiul lui Dumnezeu a venit în această lume. El a venit să aducă oamenilor lumină și viață, să-i elibereze din robia păcatului. El vine iarăși cu putere și slavă mare pentru a lua la Sine pe aceia care, în această viață, au călcat pe urmele pașilor Săi.

Numele Său trebuie onorat

O, cât de mult tânjesc să-i văd pe cei care pretind că sunt misionari medicali că aduc onoare Marelui Model, ale căror vieți să arate ce înseamnă să fii misionar medical! Aș vrea ca aceștia să învețe blândețea și umilința lui Hristos. Inima mea este îndurerată când mă gândesc că Domnul Hristos este atât de mult dezamăgit de urmașii Săi. Ei poartă un nume pe care viața lor de toate zilele nu le dă dreptul să îl poarte.

Noi trebuie să fim sfințiți, trup și suflet, prin adevăr; atunci vom face cinste numelui de misionar medical. Oh, acest nume înseamnă atât de mult! El cheamă la o trăire cu totul diferită de cea pe care o au mulți. Curând, aceștia vor înțelege cât de mult s-au depărtat de principiile cerului și cât de mult au întristat inima lui Hristos. -- (Letter 117, 1903).

Înțeles prin practică

Când misionarii noștri medicali vor trăi viața nouă în Hristos Isus și vor prelua cuvintele Sale în adevărata lor semnificație, va exista o mult mai clară și cuprinzătoare înțelegere a ceea ce constituie autentica lucrare misionară medicală. și totuși, acest domeniu al lucrării poate fi cel mai bine înțeles prin practicarea simplă. Desfășurarea acestei lucrări va avea pentru ei o însemnătate mai profundă după ce vor asculta de Legea cea sfântă, săpată pe tablele de piatră de degetul lui Dumnezeu, inclusiv Sabatul poruncii a patra, despre care Însuși Hristos a vorbit prin Moise copiilor lui Israel....

Urmați-l pe Învățător

Slujitorii lui Dumnezeu care fac o autentică lucrare misionară au asupra lor cea mai solemnă și cea mai sacră responsabilitate, și anume de a avea în vedere viața lui Hristos de slujire neegoistă. Ei trebuie să-și întoarcă privirea de la orice altceva și să privească la Domnul Isus, Autorul și Desăvârșitorul credinței lor. El este izvorul oricărei lumini, fântâna tuturor binecuvântărilor cerului. Sunt învățată să spun fiecărui lucrător misionar medical: Urmează-ți Conducătorul. El este calea, adevărul, lumina și viața. El este Acela al cărui exemplu, noi, ca misionari medicali, trebuie să-L urmăm.

În acest veac de evlavie bolnavă și principiu pervertit, aceia care sunt convertiți vor da pe față, în viață și în practică, o spiritualitate sănătoasă și

influentă. Aceia care au cunoștința adevărului, așa cum este el descoperit în Cuvântul lui Dumnezeu, trebuie să vină acum în față. Frații mei, Dumnezeu cere aceasta de la voi. Fiecare iotă a influenței voastre trebuie să fie folosită acum de partea cea bună. Toți trebuie să învețe cum să stea în apărarea adevărului, care este demn de acceptare. Cei care se străduiesc să trăiască viața lui Hristos trebuie să spună lucrurilor pe nume și să stea în apărarea adevărului, așa cum este el în Isus.

E timpul să înaintăm

Este de datoria oricărui suflet, a cărui viață este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu, să vină în față acum. Trebuie făcut ceva. Trebuie să luptăm cu toată stăruința pentru credința dată sfinților. Spiritul în care este apărat adevărul, iar Împărăția lui Dumnezeu făcută să înainteze, trebuie să fie astfel ca și când Domnul Hristos ar fi pe acest pământ în persoană. Dacă ar fi aici, El S-ar ridica și ar adresa o mustrare solemnă aceluia care pretind că sunt misionari medicali, dar care nu au ales să ia seama la sfatul pe care l-au primit, de a învăța de la El blândețea și smerenia inimii. În viețile unora dintre cei care ocupă cele mai înalte poziții, eul a fost înălțat. Până când nu vor scăpa de orice dorință de înălțare a eului, aceștia nu vor putea discerne cu claritate caracterul și slava marelui Misionar Medical....

Trebuie să ne unim acum și, printr-o adevărată lucrare misionară medicală, să pregătim calea pentru Regele nostru care vine. Să creștem în cunoașterea adevărului și să dăm toată slava și măreția Aceluia care este una cu Tatăl. Să căutăm cu toată stăruința ungera cerească, Duhul Sfânt. -- (Manuscript 83, 1903).

Scopul umilinței lui Hristos

Există prea mult din eu și prea puțin din Isus în lucrarea tuturor

denominațiunilor. Domnul alege oameni umili spre a proclama soliile Sale. Dacă Domnul Hristos ar fi venit cu maiestatea unui rege, cu pompa care însoțește pe mării oameni ai pământului, mulți L-ar fi primit. Însă Isus din Nazaret nu a orbit simțurile prin strălucire, printr-o etalare a slavei exterioare, ca să facă din aceasta temelia respectului lor. El a venit ca un om umil, spre a fi atât Învățătorul, Modelul, cât și Răscumpărătorul neamului omenesc. Dacă ar fi încurajat pompa, dacă ar fi mers cu alaiul marilor oameni ai pământului, cum ar fi putut să ne învețe umilința? Cum ar fi putut să ne prezinte asemenea adevăruri arzătoare ca cele din predica Sa de pe munte? Exemplul Său a fost astfel, încât El a voit ca toți să-L imite. În ce și-ar fi pus speranța cei smeriți în această viață, dacă El ar fi venit cu măreție și ar fi locuit ca un rege pe pământ? Domnul Isus a cunoscut nevoile oamenilor mai bine decât le-au știut ei înșiși. El nu a venit ca înger, îmbrăcat cu armura cerului, ci a venit ca Om. și cu toate acestea, laolaltă cu umilința Sa, erau o putere lăuntrică și o măreție ce inspirau respect oamenilor care Îl iubeau. Deși poseda o asemenea bunătate și avea înfățișarea atât de modestă, El mergea printre ei cu demnitatea și puterea unui Rege din ceruri. -- (Testimonies for the Church 5:253).

Ucenicii Domnului Hristos să reprezinte caracterul Său

Mântuitorul a trăit pe acest pământ o viață pe care dragostea pentru Dumnezeu îl va constrânge pe orice credincios adevărat al lui Hristos să o trăiască. Urmând exemplul Său în lucrarea noastră misionară medicală, noi vom descoperi lumii că acreditarea noastră este de sus și că, în calitate de reprezentanți ai Împăratului cerurilor, noi împlinim cuvintele rugăciunii Domnului: „Vie Împărăția Ta”. Uniți cu Hristos în Dumnezeu, noi vom descoperi lumii că așa cum Dumnezeu L-a ales pe Fiul Său pentru a fi reprezentantul Său în lume, tot așa Domnul Hristos ne-a ales să reprezentăm caracterul Său. Oricine are credință adevărată în Domnul Hristos Îl va reprezenta în caracter....

Spre culmi ale credinței

Lucrătorii noștri misionari medicali trebuie să se ridice spre culmi care pot fi atinse numai printr-o credință vie, lucrătoare. În acest timp al istoriei noastre, oamenii din conducerea lucrării nu trebuie să îngăduie să existe confuzie cu privire la ceea ce ar trebui să se aștepte cu adevărat din partea misionarilor medicali trimiși de Dumnezeu. Trebuie să existe o înțelegere mai clară, mai hotărâtă cu privire la ceea ce cuprinde lucrarea misionară medicală. Aceasta trebuie definită ca ocupând un loc mult mai înalt, cu rezultate sfinte, pentru ca Dumnezeu să o poată confirma ca fiind autentică. Cei care doresc să-L onoreze pe Dumnezeu nu vor amesteca planuri și metode lumești cu planurile Sale, în încercarea de a obține acele rezultate rânduite de Dumnezeu ca această lucrare să le poată împlini....

Lucrarea noastră este clar definită. După cum Tatăl și-a trimis unicul Său Fiu în lumea noastră, tot așa Domnul Hristos ne trimite pe noi, ucenicii Săi, ca lucrători misionari medicali. Îndeplinind această înaltă și sfântă misiune, noi facem voia lui Dumnezeu. O părere sau judecată a minții vreunui om nu trebuie să constituie criteriul nostru în legătură cu ceea ce constituie lucrarea misionară medicală autentică....

Adevărata lucrare misionară medicală este de origine cerească. Nu își are originea în nici o ființă umană. Însă, legat de această lucrare, vedem atât de multe lucruri care Îl dezonoarează pe Dumnezeu, încât eu sunt călăuzită să spun că lucrarea misionară medicală este de origine divină și are de îndeplinit o misiune dintre cele mai mărețe. În toate aspectele sale, aceasta trebuie să fie în conformitate cu lucrarea Domnului Hristos. Cei care sunt împreună-lucrători cu Dumnezeu vor reprezenta tot atât de sigur caracterul Domnului Hristos, după cum Domnul Hristos a reprezentat caracterul Tatălui Său cât a fost în această lume.

Curățiți de deșertăciunea lumească

Sunt călăuzită să spun că Dumnezeu dorește ca lucrarea misionară medicală să fie curățită de întinarea deșertăciunii lumești și să fie înălțată spre a sta în poziția care i se cuvine în fața lumii. Când aranjamente care pun în primejdie sufletele sunt aduse în legătură cu această lucrare, influența ei este distrusă. De aceea, în aducerea la îndeplinire a lucrării misionare medicale, s-au ridicat multe nedumeriri care necesită examinarea noastră atentă....

Nimic nu ne va ajuta mai mult în această etapă a lucrării noastre decât a înțelege și a împlini misiunea celui mai mare Misionar Medical care a fost vreodată pe acest pământ; nimic nu ne va ajuta mai mult decât a ne da seama cât de sacră este această lucrare și cât de desăvârșit se încadrează ea în lucrarea vieții Marelui Misionar. Obiectivul misiunii noastre este același cu obiectivul misiunii Domnului Hristos. De ce L-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în această lume căzută? Pentru a face cunoscută și pentru a demonstra lumii dragostea Lui pentru ei. Domnul Hristos a venit ca Răscumpărător. În timpul lucrării Sale, El trebuia să se concentreze asupra misiunii de a-i salva pe păcătoși....

Încredințându-le oamenilor misiunea pe care I-a încredințat-o Domnului Hristos, planul lui Dumnezeu a fost de a-i elibera pe urmașii Săi de orice metode lumești și de a le da o lucrare identică cu ceea ce a făcut Domnul Hristos. -- (Manuscript 130, 1902).

Izvorul succesului

Domnul ne-a învățat că sanatoriile noastre trebuie să fie astfel conduse, încât succesul să nu fie pus pe seama iscusinței medicilor, ci să se recunoască faptul că provine de la puterea divină cu care este în legătură medicul.

Trebuie înălțat Marele Vindecător. Trebuie să se vadă că îndrumarea lui Dumnezeu este asupra instituției, deoarece sunt respectate principiile reformei sănătății și datorită faptului că Domnul Hristos este recunoscut ca fiind Medicul-șef. Sanatoriile noastre au fost în trecut și vor continua să fie, dacă sunt conduse în mod corespunzător, un mijloc de binecuvântare și înălțare a omenirii. Dacă adevărul este corect reprezentat, cei care conduc sanatoriile noastre vor învăța mult în legătură cu principiile acestuia și mulți vor fi convertiți. Mi s-a arătat că aceste instituții sunt ca un far luminos, care prezintă adevărul așa cum este el în Isus. Domnul Hristos este Marele Vindecător divin, iar prezența Sa în instituțiile noastre a constituit o mireasmă de viață spre viață. Domnul Hristos a venit în lume ca Marele Medic al omenirii. Sanatoriile noastre, oriunde ar fi plasate, trebuie făcute forțe educative. Domnul ar fi bucuros să te vadă, împreună cu ajutoarele alese, că îți rânduiești lucrarea spre a face o lucrare cu totul specială în domeniul religios.

Minunată a fost aducerea la îndeplinire a planului lui Dumnezeu de a întemeia atât de multe instituții de sănătate. Necumpătarea de tot felul ține lumea în robie, iar aceia care sunt autentici educatori în acest timp, aceia care învață pe alții sacrificiul de sine, tăgăduirea de sine, își vor primi răsplata. Acum este timpul nostru, acum este ocazia noastră de a face o lucrare binecuvântată. -- (Letter 50, 1909).

Modele ale puterii salvatoare a lui Dumnezeu

În instituțiile noastre medicale, oamenii trebuie aduși în contact cu adevărurile speciale pentru acest timp. Dumnezeu spune că vor exista instituții întemeiate de oameni care au fost vindecați prin credința în Cuvântul lui Dumnezeu și care și-au biruit defectele de caracter. În lume au fost luate tot felul de măsuri pentru alinarea suferinței omenirii, însă adevărul, în simplitatea sa, este cel ce trebuie să fie adus acestor suferinzi prin intermediul bărbaților și femeilor care sunt credincioși poruncilor lui

Dumnezeu. Trebuie înființate sanatorii pretutindeni în lume și administrate de oameni care trăiesc în armonie cu legile lui Dumnezeu, oameni care colaborează cu Dumnezeu în susținerea adevărului, care va determina soarta fiecărui suflet pentru care a murit Domnul Hristos....

Toată lumina din trecut care strălucește până în prezent și străbate până în viitor, așa cum este descoperită în Cuvântul lui Dumnezeu, este pentru orice suflet care vine în instituțiile noastre de sănătate. Planul Domnului este ca sanatoriile înființate de adventiștii de ziua a șaptea să constituie simboluri a ceea ce poate fi făcut pentru lume, modele ale puterii salvatoare, ale adevărilor Evangheliei. Ele trebuie să fie mijloace de aducere la îndeplinire a marilor planuri ale lui Dumnezeu pentru neamul omenesc.

Pentru poporul lui Dumnezeu și instituțiile Sale din această generație, ca și pentru vechiul Israel, sunt cuvintele scrise de Moise prin Duhul inspirației:

„Căci tu ești un popor sfânt pentru Domnul, Dumnezeul tău; Domnul Dumnezeul tău te-a ales, ca să fii un popor al Lui dintre toate popoarele de pe fața pământului” (Deuteronom 7, 6).

„Iată, v-am învățat legi și porunci, cum mi-a poruncit Domnul Dumnezeul meu, ca să le împliniți în țara pe care o veți lua în stăpânire. Să păziți și să le împliniți; căci aceasta va fi înțelepciunea și priceperea voastră înaintea popoarelor, care vor auzi vorbindu-se de toate aceste legi și vor zice: Acest neam mare, este un popor cu totul înțelept și priceput. Care este, în adevăr, neamul acela așa de mare, încât să fi avut pe dumnezeii lui așa de aproape cum avem noi pe Domnul, Dumnezeul nostru, ori de câte ori Îl chemăm? și care este neamul acela așa de mare, încât să aibă legi și porunci așa de drepte, cum este toată legea aceasta pe care v-o pun astăzi înaintea?” (Deuteronom 4, 5-8).

Nici măcar aceste cuvinte nu pot reda măreția și slava planului lui Dumnezeu, care trebuie adus la îndeplinire prin poporul Său. -- (Manuscript 166, 1899).

Cel mai înalt țel

Este nevoie de sanatorii în care să se poată face lucrare medicală și chirurgicală cu succes. Aceste instituții, conduse în acord cu voia lui Dumnezeu, vor îndepărta prejudecata și vor face ca lucrarea noastră să fie privită într-o lumină favorabilă. Cel mai înalt țel al lucrătorilor din aceste instituții trebuie să fie sănătatea spirituală a pacienților. Lucrarea de evanghelizare cu succes se poate face în legătură cu lucrarea misionară medicală. În funcție de felul cum se vor uni aceste domenii ale lucrării, ne putem aștepta să culegem cele mai prețioase roade pentru Domnul. -- (Letter 202, 1903).

Monumente comemorative pentru Dumnezeu

Sanatoriile noastre, cu toate secțiile lor, trebuie să fie monumente comemorative pentru Dumnezeu, mijloace pentru semănarea seminței adevărului în inimile oamenilor. Aceasta vor fi ele, dacă vor fi conduse în mod corespunzător. -- (Testimonies for the Church 6:225).

Reforma practicilor medicale

În ce privește folosirea medicamentelor în sanatoriile noastre, acest lucru este contrar cu lumina pe care Domnul a găsit cu cale să mi-o dea. Afacerea cu medicamente a făcut mai mult rău lumii noastre și mai mult a ucis decât a ajutat sau a vindecat. Mi-a fost dată lumină cu privire la motivele pentru care să se înființeze instituții, și anume ca sanatoriile să aibă

în vedere să facă o reformă în privința practicilor medicale ale medicilor. -- (Letter 69, 1898).

O onoare pentru Dumnezeu

Dumnezeul cerurilor este onorat printr-o instituție condusă în acest fel. Sanatoriul din _____ a fost întemeiat după planul lui Dumnezeu, pentru ca oamenii să poată înțelege mai bine calitățile pomului vieții. În îndurarea Sa, Dumnezeu a făcut din sanatoriu o astfel de putere pentru alinarea suferințelor fizice, încât mii de oameni sunt atrași spre acesta pentru a se vindeca de bolile lor și, foarte adesea, ei nu sunt vindecați numai fizic, ci primesc de la Mântuitorul și iertarea păcatelor lor, ajungând să se identifice cu totul cu Hristos, cu interesele Sale, cu onoarea Sa. Păcatele lor sunt luate de la ei și puse pe seama Domnului Hristos. Neprihănirea Lui le este atribuită lor. Balsamul alinător este aplicat sufletului. Ei primesc harul lui Hristos și pornesc spre a împărtăși și altora lumina adevărului. Domnul îi face martorii Săi. Mărturia lor este că El a fost făcut „păcat pentru noi, El, Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, pentru ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.” (2 Corinteni 5, 21). Ei nu uită niciodată rugăciunile, cântările de laudă și de mulțumire pe care le-au auzit cât au fost în sanatoriu. Oare ne putem da seama cât de mult este proslăvit Dumnezeu prin această lucrare? -- (Letter 38, 1899).

Să-L înălțăm pe Domnul Hristos

Scopul instituțiilor noastre de sănătate nu este în primul rând și înainte de toate acela de a fi spitale. Instituțiile de sănătate, în strânsă legătură cu încheierea lucrării Evangheliei pe pământ, trebuie să apere marile principii ale Evangheliei în deplinătatea lor. Domnul Hristos trebuie să fie descoperit, prin intermediul tuturor instituțiilor legate de încheierea lucrării, însă nici una dintre acestea nu poate face acest lucru atât de deplin ca instituția de

sănătate în care bolnavii și cei în suferință vin pentru alinare și eliberare atât de boala fizică, cât și de cea spirituală. Mulți dintre aceștia au nevoie, ca și slăbănogul din vechime, în primul rând de iertarea păcatelor, și ei trebuie să învețe în ce fel, după ce vor pleca, „să nu mai păcătuiască”.

Dacă sanatoriul legat de încheierea soliei dă greș în a-L înălța pe Domnul Hristos și principiile Evangheliei așa cum au fost dezvoltate în întreita solie îngerească, acesta dă greș în a-și aduce la îndeplinire cea mai importantă menire și își contrazice însuși obiectivul existenței sale. -- (The Review and Herald, 29 octombrie, 1914).

Domnul Hristos să aducă alinare și vindecare

Am fost învățată că noi trebuie să călăuzim pe bolnavii din instituțiile noastre, astfel încât ei să se aștepte la lucruri mari datorită credinței medicului în Marele Vindecător care, în anii lucrării Sale de pe pământ, a străbătut orașele și satele din țară și a vindecat pe cei care veneau la El. Nimeni nu era întors din drum fără rezultat; El îi vindeca pe toți. Fie ca bolnavii să-și dea seama că, deși este nevăzut, Domnul Hristos este prezent pentru a aduce alinare și vindecare. -- (Letter 82, 1908).

Să trezim credința în Marele Vindecător

Ca urmași ai lui Hristos, noi trebuie să lucrăm cu toate metodele raționale pentru a predica Evanghelia adevărului prezent. Nu numai prin cuvinte, ci și prin fapte, noi trebuie să dăm dovadă că Domnul Hristos dorește să fie alături de slujitorii Săi devotați de astăzi, spre a-i vindeca pe cei bolnavi și suferinzi. Domnul va reînsufleți în mintea lucrătorilor Săi o credință vie în puterea Sa. Când creștem în credința Evangheliei lui Hristos și încurajăm acea credință, așa cum este ea prezentată în Cuvântul lui Dumnezeu, va exista în sanatoriile noastre nu numai o cunoaștere practică a

felului în care să-i tratăm pe bolnavi conform unor principii corespunzătoare, dar și manifestarea unei credințe vii în Dumnezeu, care îi va conduce pe lucrători să facă apel la Marele Medic pentru ajutor divin. Iar Domnul va veni în ajutorul unora ca aceștia, ca răspuns la credința lor în puterea Lui.

Nu trebuie să încetăm să facem apel la Marele Vindecător pentru că avem sanatorii pentru vindecarea celor bolnavi. Când suntem îndemnați să deschidem sanatorii, să nu depindem doar de remediile simple utilizate, ci să-i putem îndrepta pe cei în necaz către Vindecătorul Atotputernic al bolii. Trebuie să ne rugăm ca serviciile noastre medicale să beneficieze de ajutorul Său, de puterea Sa. Lucrarea din sanatoriile noastre ar avea mult mai mult succes, dacă medicii ar studia cu mai multă stăruință Cuvântul și ar pune în practică preceptele acestuia, dacă ar vesti Împărăția lui Dumnezeu și s-ar ruga ca harul vindecător al lui Hristos să vină asupra celor întristați.

Să prezentăm Evanghelia celor bolnavi și să-L aducem pe Domnul Isus, Marele Vindecător, în legătură cu remediile simple folosite; iar credința noastră își va primi răspunsul. Însă aceia care vin la Marele Vindecător trebuie să dorească să facă voia Sa, să-și umilească sufletele și să-și mărturisească păcatele. Pe măsură ce ne prindem de puterea divină cu o credință care nu poate fi tăgăduită, vom vedea mântuirea lui Dumnezeu.

Domnul Hristos a spus că El a venit pentru a reface viețile oamenilor. Această lucrare trebuie făcută cu urmașii lui Hristos și trebuie făcută cu cele mai simple mijloace. Familiile trebuie învățate cum să-i îngrijească pe cei bolnavi. Nădejdea Evangheliei trebuie reînviată în inimile bărbaților și femeilor. Noi trebuie să căutăm să-i atragem spre Marele Vindecător. Fie ca, în lucrarea de vindecare, medicii să lucreze în mod inteligent, nu cu medicamente, ci urmând metode raționale. Apoi, prin rugăciunea credinței, să facă apel la puterea lui Dumnezeu pentru a opri înaintarea bolii. Acest lucru va inspira în cei suferinzi încredere în Hristos și în puterea rugăciunii și le va da încredere în metodele noastre simple de tratare a bolii. O astfel de

lucrare va constitui mijlocul de a îndrepta mintea oamenilor spre adevăr și va fi foarte eficientă în lucrarea de propovăduire a Evangheliei. -- (Letter 126, 1909).

Capitolul 3

Medicul creștin și lucrarea sa

Responsabilitate pentru suflet și trup

Fiecare lucrător medical, fie că recunoaște sau nu acest lucru, este responsabil atât pentru sufletele, cât și pentru trupurile pacienților săi. Domnul așteaptă de la noi mult mai mult decât facem adesea pentru El. Fiecare medic ar trebui să fie un misionar medical devotat și inteligent, care să cunoască atât remediul cerului pentru sufletul bolnav de păcat, cât și știința vindecării bolilor trupului.

Venind, așa cum se întâmplă în cazul lui, zi de zi în contact cu boala și moartea, mintea sa trebuie să cunoască Scriptura, pentru ca, din această comoară, să poată extrage cuvinte de mângâiere și nădejde, pe care să le picure ca o sămânță bună în inimile gata de a le primi. El trebuie să-i încurajeze pe cei care sunt pe moarte să se încreadă în Domnul Hristos, ca fiind Mântuitorul care iartă păcatele, și să-i pregătească să-L întâmpine pe Domnul lor în pace.

Medicii au nevoie de o porție dublă de religie. Mai mult decât orice altă chemare, medicii au cea mai mare nevoie de o minte clară, de curăția spiritului și de acea credință care lucrează prin dragoste și curăță sufletul, pentru ca ei să poată face o impresie bună tuturor acelor care ajung în sfera lor de influență. Medicul nu trebuie să dea numai mângâiere fizică acelor care curând vor zăcea în mormânt, ci trebuie, de asemenea, să aducă mângâiere sufletelor lor împovărate. Prezentați înaintea lor pe Mântuitorul înălțat. Faceți-i să privească la Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii....

Cei care înțeleg știința creștinismului au o experiență personală religioasă. Cel care veghează asupra sănătății trupului trebuie să aibă tact de a lucra pentru mântuirea sufletului. Până când Mântuitorul nu este într-adevăr Mântuitorul propriului său suflet, medicul nu va putea răspunde la întrebarea: „Ce să fac ca să fiu mântuit?”...

O greșeală tristă

Ce ocazie are medicul consacrat de a arăta un interes asemenea Domnului Hristos față de pacienții care sunt în grija lui? Este privilegiul său să-i încurajeze și să se plece la căpătâiul lor spre a rosti câteva cuvinte în rugăciune. A sta lângă patul bolnavului fără a avea nimic de spus constituie o greșeală tristă. Medicul să facă din mintea lui o cămară plină de gânduri înviorătoare. Să spună să repete cuvintele mângâietoare pe care le-a rostit Domnul Hristos în timpul lucrării Sale de pe pământ, când și-a prezentat învățăturile și i-a vindecat pe cei bolnavi. Să rostească cuvinte de nădejde și încredere în Dumnezeu. Se va manifesta un interes autentic. Prețioasele cuvinte ale Scripturii, pe care Duhul Sfânt le întipărește în memorie, vor câștiga inimile la Hristos, Mântuitorul lor. -- (Letter 20, 1902).

Credincioșie și stăruință

Medicii trebuie să dezvăluie însușirile Domnului Hristos, stăruind neclintit în lucrarea pe care Dumnezeu le-a dat-o. Acelora care fac această lucrare cu credincioșie, îngerii au însărcinarea de a le transmite vederi cuprinzătoare cu privire la caracterul și lucrarea Domnului Hristos, puterea, harul și iubirea Lui. În acest fel, ei devin părtași ai chipului Său și zi de zi cresc până la înălțimea staturii Domnului Hristos. Este privilegiul copiilor lui Dumnezeu de a avea în mod constant o înțelegere cuprinzătoare a adevărului, pentru a putea aduce dragostea pentru Dumnezeu și pentru cer în lucrare și

de a face pe alții să aducă laudă și mulțumire lui Dumnezeu pentru bogățiile harului Său....

Medicii trebuie să stea cu hotărâre sub stindardul întreitei solii îngerești, luptând lupta cea bună a credinței cu stăruință și succes, nebizuindu-se pe propria lor înțelepciune, ci pe înțelepciunea lui Dumnezeu, îmbrăcându-se cu armura cerului, cu echipamentul Cuvântului lui Dumnezeu, fără să uite niciodată că ei au un Conducător care nu a fost și nici nu va fi vreodată biruit de rău. -- (Manuscript 24, 1900).

Dezonorarea lucrării Domnului

Niciodată medicul nu trebuie să-și facă lucrarea în mod necuviincios, nepăsător sau la întâmplare. Medicul trebuie să aibă continuu în vedere rafinamentul. El trebuie să fie, în adevăratul sens al cuvântului, unul care slujește, un slujitor căruia Domnul i-a încredințat grija semenilor săi, în absența Sa. Modul neglijent și dezordonat de lucru pe care unii dintre medicii noștri îl au aduce dezonoare lucrării, care trebuie ținută pe o platformă înaltă în fața lumii. Când un medic face o lucrare slabă, ineficientă, el face rău colegilor săi medici. -- (Manuscript 105, 1902).

Dați atenție formării caracterului

Dacă sunt persoane care trebuie să acorde o atenție specială formării caracterului, atunci aceștia sunt medicii noștri. Mulți dintre ei au slăbit în mod treptat în ce privește evlavia, stăpânirea de sine, curăția, sfințenia și vegherea. Este nevoie de o completă schimbare a minții și a spiritului înainte ca ei să poată pretinde că sunt lucrători acceptabili....

Doar acel om care, zi de zi și ceas de ceas, trăiește o viață de creștin își poate aduce la îndeplinire în mod corespunzător datoriile de medic. Fie ca

medicii noștri să caute să înțeleagă responsabilitățile solemne ale profesiei lor și să-și dea seama cât de multe sunt implicate în această lucrare de îngrijire a celor care sunt bolnavi la trup și la minte. Adesea, viața pacientului este în mâinile medicului. O mișcare greșită a instrumentului în timpul unei operații și viața poate fi sacrificată. Ce gând cutremurător!

Cât de important este ca medicul să fie întotdeauna sub controlul Medicului divin! Fie ca cel care încearcă să prelungească viața să privească la El, pentru a-i călăuzi fiecare mișcare. Dacă medicul este conștient că alături de el se află Unul care este viața însăși, Unul care poate aduce la îndeplinire ceea ce ființele omenești nu pot, ce încredere îi va inspira această conștiință! și ce binecuvântare poate fi medicul într-un salon de bolnavi, dacă a învățat să se încreadă continuu în Acela căruia Îi aparțin sufletele celor pe care îi slujește. Mântuitorul îi va da tact și iscusință în tratarea cazurilor dificile. -- (Letter 61, 1904).

Influența medicului

Medicii care cultivă un simț al prezenței lui Dumnezeu își vor impresiona pacienții cu influența adevărului. Deoarece ei dovedesc că într-adevăr cred în cuvintele: „Știu că Răscumpărătorul meu trăiește ca să mijlocească pentru mine, și pentru că El trăiește, și eu voi trăi”, influența aceasta se va face resimțită. Medicii sunt puțin conștienți de puterea pe care o vor avea în salonul bolnavului, dacă vor recunoaște prezența lui Dumnezeu. Cuvintele lor vor face o bună impresie asupra minții oamenilor....

Deschideți toate ferestrele către ceruri, ca să intre razele de soare strălucitoare, cerești, ale Soarelui Neprihănirii. „Frica de Domnul este începutul înțelepciunii” (Proverbe 9, 10). Dacă trăiesc și lucrează sub impresia continuă că „O, Domnul este aici!”, acest lucru produce o influență

sfântă, pe care Duhul o întipărește pentru totdeauna asupra inimii și a minții.
-- (Manuscript 33, 1901).

Un model de judecată bună

Domnul dorește ca tu să fii plin de bucurie și să ai cuvinte optimiste pentru cei bolnavi. Fie ca Soarele Neprihănirii să strălucească în trăsăturile tale de caracter. Fii foarte hotărât în ce privește serviciul tău religios. Fă din Domnul Hristos confidentul tău. Pune-ți o țintă înaltă, iar realizările tale să fie tot mai înalte și tot mai înalte în ce privește cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. -- (Letter 128, 1905).

Ajutoare cerești

Timpul care a fost petrecut în comuniune cu Dumnezeu, căutând ajutorul Său înainte de a se ocupa de alinarea aceluia care erau într-o stare critică, a adus îngerii alături de doctor și ajutoarele lui. Ați avut succes pe măsura încrederii voastre în Dumnezeu. El a fost alături de voi tot atât de sigur pe cât a fost Hristos alături de cei în suferință, atunci când a fost pe pământ. -- (Health, Philanthropic, and Medical Missionary Work, 40.)

Dați slavă lui Dumnezeu

Dumnezeu va lucra cu fiecare medic creștin. Lui trebuie să-I dea medicul slava și cinstea pentru succesul pe care l-a realizat prin lucrarea sa. Unica siguranță a medicilor constă în a umbla și lucra în umilință și credință....

Voi depindeți în totul de Marele Medic pentru priceperea și puterea de a face o lucrare bună. Agățați-vă de Isus. El vă va da agerime a minții pentru a discerne cu promptitudine și siguranță, pentru a vă executa lucrarea cu

precizie. -- (Letter 3, 1901).

Dumnezeu, eficiența medicului

Domnul trebuie să constituie eficiența oricărui medic. Dacă în sala de operații medicul simte că el este doar mâna de ajutor vizibilă prin care Domnul lucrează, atunci Marele Medic va fi prezent pentru a susține cu mâna Lui invizibilă mâna uneltei omenești și de a o călăuzi în mișcările pe care le face. Domnul știe cu câtă teroare suportă mulți pacienți o operație, ca pe unica șansă de a-și salva viața. El știe că ei sunt într-un pericol mai mare decât au fost vreodată. Ei simt că viața lor se află în mâinile unuia pe care îl consideră un medic iscusit. Însă, atunci când îl văd pe medicul lor plecat pe genunchi pentru a-I cere lui Dumnezeu să-i dea izbândă în operația critică, atunci rugăciunea le inspiră, atât lor, cât și medicului, nădejde și încredere puternică. Această încredere, chiar în cele mai critice cazuri, constituie un mijloc de a avea succes în operații. Minte va fi impresionată cu ceea ce Dumnezeu dorește....

Deși o asemenea rugăciune poate fi făcută în fața necredincioșilor și chiar a necreștinilor, totuși aceasta înlătură umbrele cu care Satana a întunecat mintea, iar când suferindul trece prin criză, adevărul ia locul îndoielii și necredinței. Negura scepticismului care a întunecat mintea este împrăștiată. -- (Manuscript 26, 1902).

Primejdia popularității

Dr. _____ nu a fost mulțumit cu o educație superficială, ci a folosit toate ocaziile pentru a dobândi o cunoaștere deplină a organismului omenesc și cele mai bune metode de tratare a bolii. Acest lucru l-a făcut să aibă o influență bună. El și-a câștigat respectul comunității ca om cu judecată sănătoasă și discernământ, ca unul care judecă de la cauză la efect; el este

mult stimat pentru amabilitatea comportamentului său și integritatea sa creștină. Însă sunt mulți alții care pot deveni oameni cu influență, de încredere și puternici în acea instituție....

La 23 noiembrie 1879, mi-au fost arătate câteva lucruri cu privire la instituțiile noastre, dar și datoriile și primejdiile acelor care ocupă un post în conducerea acestora. Am văzut că dr. _____ a fost înălțat pentru a face o lucrare specială ca instrument al lui Dumnezeu, pentru a fi condus, călăuzit și stăpânit de Duhul Său. El trebuie să răspundă cerințelor lui Dumnezeu și niciodată să nu simtă că își aparține sieși și că își poate folosi puterile după cum crede că este cel mai profitabil pentru el. Deși scopul său este de a fi corect și de a face ceea ce este bine, el va da greș cu siguranță, dacă nu va învăța continuu în școala lui Hristos. Unica lui siguranță constă în a umbla smerit cu Dumnezeu.

Siguranță doar printr-o minune

Primejdiile îl asaltează pe cale, iar dacă iese biruitor, cu siguranță că va avea de cântat o cântare triumfală în cetatea lui Dumnezeu. El are trăsături puternice de caracter, care trebuie continuu ținute în frâu. Dacă sunt ținute sub controlul Duhului lui Dumnezeu, aceste trăsături vor constitui o binecuvântare; dacă nu, se vor dovedi un blestem. Dacă dr. _____, care plutește acum pe valul popularității, nu va ajunge amețit de succes, atunci aceasta va constitui o minune a harului. Dacă el se bizuie pe propria lui înțelepciune, așa cum au făcut-o mulți ca el, înțelepciunea lui se va dovedi a fi nebunie. Dacă se va consacra în mod neegoist lucrării lui Dumnezeu, neabătându-se niciodată, nicidecum, de la principiu, Domnul va întinde împrejurul lui brațele veșnice și i Se va dovedi un Ajutor atotputernic. „Pe cei ce Mă cinstesc și Eu îi voi cinsti”....

Trăsături de caracter rele întărite prin îngăduință

Atâta timp cât face din Dumnezeu tăria sa, Îl iubește și se teme de El, va fi echilibrat; însă la fel de sigur este că, dacă își pierde legătura cu Dumnezeu și încearcă să pornească prin propria lui putere, aceeași voință, care s-a dovedit a fi o binecuvântare, se va dovedi că-i va face rău atât lui însuși, cât și altora. El va deveni autoritar, tiranic, sever și dictator. În nici o împrejurare, astfel de trăsături nu trebuie îngăduite să se dezvolte; pentru că ele se vor întări prin îngăduință și în curând vor deveni o putere stăpânitoare. Astfel, caracterul său se va dezechilibra, și acest lucru îl va descalifica pentru lucrarea lui Dumnezeu....

Dumnezeu cere o consacrare completă și deplină și El nu poate accepta nimic mai puțin decât aceasta. Cu cât este mai grea funcția pe care o ai, cu atât ai mai mare nevoie de Isus. Iubirea și temerea de Domnul l-au ținut pe Iosif curat și neîntinat la curtea regelui. El a fost mult înălțat, i s-au dat bogății mari și onoare mare de a fi al doilea după rege; și această înălțare a fost tot atât de neașteptată pe cât a fost de mare.

Exemple de succes în umilință

Este imposibil să stai pe o înălțime fără să fii în primejdie. Furtuna lasă nevătămată mica floare din câmpie, în timp ce se luptă cu copacul cel falnic din vârful muntelui. Sunt mulți bărbați pe care Dumnezeu i-ar fi putut folosi cu mult succes atunci când erau săraci. El i-ar fi putut face de folos aici și i-ar fi încununat cu slavă după aceea, însă prosperitatea i-a ruinat; ei au fost trași în jos, spre groapă, deoarece au uitat să fie umili, deoarece au uitat că Dumnezeu este tăria lor și au devenit independenți și mulțumiți de sine. Aceste pericole vă pândesc și pe voi.

Iosif a trecut testul caracterului în împrejurări adverse, dar aurul nu și-a

diminuat strălucirea prin prosperitate. El a privit cu tot atâta considerație voia lui Dumnezeu și atunci când a fost alături de tron, și atunci când a fost în temniță. Iosif și-a trăit religia pretutindeni, și în aceasta a constatat secretul credincioșiei sale neșovăielnice. Ca oameni reprezentativi, voi trebuie să aveți o putere a adevăratei evlavii, care să pătrundă peste tot. Vă spun, în temere de Domnul, calea voastră este presărată cu primejdii pe care nici nu le vedeți, nici nu le simțiți. Trebuie să vă găsiți refugiul în Isus. Nu sunteți în siguranță, dacă nu vă prindeți de mâna lui Hristos. Trebuie să vă feriți de orice seamă a îngâmfare și să nutriți acel spirit care mai degrabă suferă decât să păcătuiască. Nici o biruință pe care o puteți obține nu poate fi nici pe jumătate prețioasă cât este cea câștigată asupra eului. -- (Special Testimonies to Physicians and Helpers, 7-27).

Cea dintâi lucrare a medicului

Mântuitorul așteaptă ca medicii să facă din salvarea sufletelor cea dintâi lucrare a lor. Dacă vor umbla și vor lucra cu Dumnezeu, în dragostea Sa și în temere de El, ei vor primi frunze din pomul vieții, pentru a le da celor în suferință. Pacea Lui îi va însoți, făcând din ei mesageri ai păcii.

Nu este suficient doar să citim Scripturile. Noi trebuie să cerem Domnului să ne umple inima încăpățanată cu Duhul Său, ca să putem înțelege însemnătatea cuvintelor Sale. Pentru a putea beneficia de pe urma citirii cuvintelor Domnului Hristos, noi trebuie să le aplicăm în mod corect cazurilor noastre individuale.

Nouă ne-a fost dată o solie ce depășește în importanța ei orice altă solie ce a fost vreodată încredințată muritorilor. Domnul Isus a venit personal pe insula Patmos pentru a-i prezenta această solie lui Ioan. El i-a spus să scrie ce a văzut și auzit în timpul viziunii sale, pentru ca bisericile să poată ști ce avea să vină pe pământ. Își dau oare seama lucrătorii noștri medicali de

importanța soliei din Apocalipsa?

Cuvintele: „Dar ce am împotriva ta este că ți-ai pierdut dragostea dintâi” (Apocalipsa 2, 4) se aplică multora care trăiesc în acest timp. Domnul cheamă la pocăință și reformă grabnică. A sosit timpul ca o mare schimbare să se producă în rândurile poporului care așteaptă a doua venire a Domnului lor. Curând se vor petrece lucruri ciudate. Domnul ne va socoti răspunzători de felul cum tratăm adevărul. Curăția credinței și faptelor noastre va decide viitorul nostru.

Dumnezeu este într-adevăr alături de noi. El a încredințat fiecărui om o lucrare. Fiecare trebuie să-și facă partea. Trebuie adusă o mărturie clară, hotărâtă, pentru că trebuie pregătit un popor care să poată face față timpului de încercare cum n-a fost niciodată de când există neamul omenesc. -- (Manuscript 136, 1902).

Pregătirea sufletului pentru moarte

S-a pus de multe ori întrebarea: Trebuie să simtă medicul că are datoria să prezinte adevărul în fața pacienților săi? Aceasta depinde de împrejurări. În multe cazuri, tot ce trebuie făcut este de a îndrepta atenția către Domnul Hristos ca Mântuitor personal. Vor fi unii cărora li se vor prezenta învățături care nu sunt în armonie cu vederile lor anterioare. Dumnezeu trebuie să ne călăuzească în această lucrare. El poate pregăti mintea oamenilor pentru a primi cuvântul adevărului. Datoria medicului este în egală măsură atât aceea de a pregăti sufletele din fața lui pentru ceea ce se va întâmpla, cât și de a sluji nevoilor lor fizice. Aceștia să fie înștiințați de pericolul în care se află. Fii un ispravnic credincios pentru Dumnezeu. Nu lăsa ca cineva să plece spre veșnicie fără a i se adresa un cuvânt de avertizare. Nu poți neglija acest lucru și, în același timp, să fii un ispravnic credincios oriunde te afli. Trebuie făcută o mare lucrare. Apucă-te de ea și fă-o în mod inteligent. Dumnezeu va

ajuta pe oricine face acest lucru. -- (Manuscript 62, 1900).

Datoria credincioșiei

Niciodată, niciodată medicul nu trebuie să simtă că poate ocoli adevărul. Nu este totdeauna sigur și cel mai bine să pună în fața bolnavului în întregime pericolul în care se află. Adevărul nu trebuie spus în întregime în toate cazurile, însă niciodată nu trebuie spusă o minciună. Dacă este important pentru binele bolnavului să nu fie alarmat, pentru că o astfel de metodă s-ar putea să-i fie fatală, nu îl mințiți....

Credința religioasă și principiile s-au deteriorat, s-au amestecat cu obiceiuri și practici lumești și, datorită acestui lucru, religia curată și neîntinată este rară. Sufletul, sufletul cel prețios este valoros și el trebuie albit în sângele Mielului. Puterea și harul lui Dumnezeu au fost oferite ca un sacrificiu infinit, pentru ca tu să poți fi biruitor asupra sugestiilor și ispitelor lui Satana și să poți păși în față neîntinat și nemânjit, precum Iosif și Daniel. Fie ca viața și caracterul să constituie cel mai puternic argument în favoarea creștinismului, pentru că, prin aceasta, toți vor fi constrânși să te cunoască și să vadă că ai fost cu Isus și ai învățat de la El. Viața, cuvintele și comportamentul constituie cel mai puternic argument, cel mai solemn apel către cei nepăsători, cei lipsiți de respect și cei sceptici....

Voi toți aveți nevoie de o religie vie, ca să puteți sta ca martori pentru Dumnezeu, proclamând bolnavilor că păcatul este totdeauna urmat de suferință; și, în timp ce vă luptați cu boala și suferința, le puteți prezenta cu claritate ceea ce voi știți că reprezintă atât cauza reală, cât și remediul: „Nu mai păcătui”; și să le îndreptați atenția către Mântuitorul care iartă păcatele. -
- (Manuscript 4a, 1885).

Îndrumarea sufletelor la Vindecătorul Atotputernic

În nici un alt domeniu al lucrării nu trebuie să strălucească mai puternic adevărul ca în lucrarea misionară medicală. Fiecare misionar medical autentic trebuie să aibă un remediu, atât pentru sufletul bolnav de păcat, cât și pentru trupul bolnav. Prin credința în Hristos, el trebuie să acționeze ca un evanghelist, un sol al harului. Pe măsură ce folosește remediile simple pe care Dumnezeu le-a pus la îndemâna noastră pentru vindecarea suferințelor fizice, el trebuie să vorbească și despre puterea Domnului Hristos de a vindeca bolile sufletului.

În urma străduințelor medicului creștin, lumina acumulată în trecut și prezent trebuie să-și producă efectul. Medicul nu trebuie doar să dea sfat din Cuvântul lui Dumnezeu, cuvânt cu cuvânt, învățatură după învățatură, ci sfaturile pe care le dă să fie stropite cu lacrimile sale și întărite cu rugăciunile sale, pentru ca sufletele să poată fi salvate din moarte....

În preocuparea față de boală și moarte, medicii sunt în pericolul de a pierde din vedere realitatea solemnă a viitorului sufletului. În dorința arzătoare, serioasă, de a îndepărta pericolul bolii, există pericolul de a neglija starea sufletului. Vreau să vă spun: fiți pregătiți, pentru că veți fi puși față în față cu morții voștri în fața scaunului de judecată al lui Hristos. -- (Letter 120, 1901).

Îndatoriri evanghelistice

Medicii noștri au nevoie de o înțelegere mai profundă a lucrării de evanghelizare pe care Dumnezeu așteaptă ca ei să o facă. Ei ar trebui să nu uite că, dacă nu lucrează și pentru vindecarea sufletului așa cum lucrează pentru vindecarea trupului, ei nu urmează exemplul marelui Misionar Medical. Să studieze Cuvântul lui Dumnezeu cu stăruință, pentru a cunoaște

făgăduințele pe care le conține și pentru a fi în stare, cu duioșie, cu dragoste, să-i îndrepte pe păcătoși către Marele Vindecător. Sanatoriile noastre au fost înființate pentru a aduce bolnavilor atât sănătate spirituală, cât și sănătate fizică.

Medicul trebuie să fie un beneficiar continuu al harului lui Hristos. El trebuie să fie conștient că medicul temător de Dumnezeu este autorizat să se socotească pe sine ca împreună-lucrător cu Dumnezeu. Mântuitorul dorește să-i ajute pe toți cei care vin la El pentru înțelepciune și minte clară. și oare cine are nevoie de înțelepciune și claritate a minții mai mult decât medicul, de a cărui decizie depind atât de multe?

Domnul dorește ca medicii noștri să colaboreze cu El în tratarea celor bolnavi, dovedind mai multă credință și folosind mai puține medicamente. Să ne bazuim pe Dumnezeu. Credința noastră este slabă și inimile noastre rămân neschimbate. Dumnezeu dorește să se petreacă o schimbare. El spune: „Vă voi da o inimă nouă”. Când această făgăduință își va găsi împlinirea în poporul lui Dumnezeu, starea de lucruri va fi foarte diferită de cea care este acum. -- (Manuscript 14, 1904).

O preocupare mai arzătoare pentru suflete

Trebuie să existe o preocupare mai arzătoare pentru lucrarea misionară medicală. Tocmai acest dar fierbinte a umplut inimile celor care au întemeiat primele noastre instituții medicale. Domnul Hristos trebuie să fie prezent în camera bolnavului, umplând inima medicului cu mireasma dragostei Sale. Când viața sa este de așa natură, încât Domnul Hristos poate merge împreună cu el la patul celor bolnavi, ei vor dobândi convingerea că Mântuitorul cel plin de milă este prezent, și această convingere va face mult pentru a-i readuce la starea de sănătate.

Prin cuvânt și faptă, medicii și surorile din instituțiile noastre medicale trebuie să spună într-un mod atât de clar, încât să nu fie greșit înțeles: „Dumnezeu este în locul acesta” pentru a salva, nu pentru a distruge. Domnul Hristos îi invită pe medicii noștri să-L cunoască mai bine. Dacă vor răspunde invitației Sale, ei știu că vor primi lucrurile pe care le cer. Minte lor va fi luminată de înțelepciunea care vine de sus. Privind continuu la Mântuitorul, ei vor deveni tot mai mult asemenea Lui, până când, în cărțile din ceruri, se va putea spune despre ei: „Sunt desăvârșiți în El”. Domnul Hristos a promis solemn că le va da ucenicilor Săi ceea ce cer în Numele Său. Lucrând în armonie cu El, ei Îi pot cere să le vină în ajutor la vreme de nevoie. -- (Manuscript 14, 1904).

Luați-vă timp pentru comuniunea cu Dumnezeu

Medicul care este convertit cu adevărat nu-și va lua responsabilități care să-l împiedice în lucrarea pentru suflete. Este o greșeală a pune asupra medicului creștin, pe care Dumnezeu l-a rânduit să-L reprezinte într-un anumit fel, atât de multe responsabilități, încât el să nu aibă timp pentru comuniunea cu Dumnezeu, prin citirea Cuvântului Său și prin rugăciune. Domnul Hristos spune: „Fără Mine nu puteți face nimic”. Atunci, cum s-ar putea angaja oare medicul misionar cu succes în lucrarea atât de importantă rânduită pentru el, fără să caute cu stăruință pe Domnul în rugăciune? Rugăciunea și studiul Cuvântului aduc viață și sănătate lucrătorului credincios. -- (Manuscript 159, 1899).

Către un medic tânăr descurajat

Inima mea simte împreună cu tine. Domnul nu te-a părăsit. El este un Dumnezeu plin de milă, cu o bunătate minunată, și nu vrea ca tu să umbli în întuneric. Nu trebuie să te dai bătut; căci Domnul spune: „Viața lui nu trebuie să fie un eșec. El este al Meu. Îi voi arăta că sufletul lui este prețios

pentru Mine. Mă voi lupta pentru el și îl voi ridica. El nu trebuie să piară. Am o lucrare specială pentru el. Dacă Mi se va alătura, dacă va crede în Mine și va lucra pentru Mine, cele mai slabe trăsături ale caracterului său, în ciuda eșecurilor din trecut, vor deveni cele mai puternice”.

Nu vă ațintiți privirile asupra exemplului deficitar al așa-zișilor creștini. Veți vedea, desigur, în viețile lor, lucruri care nu sunt bune. Însă, dacă veți continua să priviți la greșelile lor, veți deveni ca ei. În loc să priviți la viețile semenilor voștri, priviți la Isus. Acolo nu veți vedea nedesăvârșiri, ci perfecțiune, neprihănire, bunătate, îndurare și adevăr. Luați ca exemplu pe Mântuitorul în toate lucrurile. Ai făcut acea mare greșală pentru că ai privit la oameni, în loc să privești la Hristos.

Fără scuză

Nu ai scuză că nu trăiești o viață de creștin. Domnul Hristos a venit în această lume, supus voinței Tatălui Său, pentru un singur scop măreț pentru a le arăta oamenilor ce dorește Dumnezeu ca ei să fie și ce pot deveni, prin harul Său. El a venit să dezvolte în om un caracter după modelul ceresc.

Eu nu am început să-ți scriu această scrisoare pentru a te condamna, ci pentru a te încuraja să nu mai privești la exemplele păcătoase, ci la Exemplul desăvârșit, de a te călăuzi spre cărarea păcii și a sfințeniei. Dragostea plină de îndurare a Domnului este încă pentru tine. Însă El dorește să urmezi o cale mai bună decât cea pe care ai urmat-o în trecut. Aceasta trebuie să faci tu, nu să-ți ațintești privirea la viețile deficitare ale așa-zișilor creștini, ci să privești la Domnul Hristos, Trimisul lui Dumnezeu, care a trăit în această lume, în trup omenesc, o viață curată, nobile, desăvârșită, lăsând un exemplu pe care toți pot să-l urmeze în siguranță.

Domnul întinde mâna ca să te salveze. Tânjesc să te văd răspunzând

invitației Sale: „... vor căuta ocrotirea Mea, vor face pace cu Mine, da, vor face pace cu Mine”. (Isaia 27, 5.)

Au fost multe lucruri care te-au făcut să te îndepărtezi și să-ți pierzi devotamentul față de adevăr, însă Mântuitorul a dorit să te conducă pas cu pas. Domnul are nevoie de tineri ca ajutoare. Samuel nu a fost decât un copil atunci când l-a folosit Domnul pentru a face o lucrare bună și îndurătoare....

Formarea caracterului pentru veșnicie

Dacă sunt unii care stau de partea vrăjmașului, aceasta nu înseamnă că toți trebuie să Îl părăsească pe Domnul. Adună în suflet lumina Cuvântului lui Dumnezeu. Nu uita că zi de zi îți formezi un caracter pentru această viață și pentru veșnicie.

Învățătura Bibliei cu privire la formarea caracterului este foarte clară: „Orice faceți cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus”. Așază-te sub călăuzirea Sa și apoi cere-I protecția. El și-a dat viața pentru tine. Nu Îl întrista. Veghează în tot ce spui și în tot ce faci. Domnul Hristos dorește să fii pentru ceilalți tineri reprezentantul Său misionar medical, delegat al Evangheliei.

Nu uita că, în viața ta, religia nu trebuie să fie doar un lucru printre altele. Aceasta trebuie să fie predominantă asupra celorlalte. Fii foarte cumpătat. Împotrivește-te oricărei ispite. Nu face concesii vrăjmașului șiret. Nu asculta vorbele pe care el le pune în gura oamenilor. Ai de câștigat o biruință. Trebuie să dobândești noblețe de caracter; însă nu poți câștiga acest lucru atâta timp cât ești deprimat și descurajat datorită eșecului. Rupe legăturile cu care te-a înfășurat Satana. Nu trebuie să fii sclavul lui. „Voi sunteți prietenii Mei”, a spus Domnul Hristos, „dacă faceți ce vă poruncesc Eu.”

Isus te iubește și El mi-a dat o solie pentru tine. Inima Sa mare, de o duioșie nemăsurată, tânjește după tine. El îți trimite solia ca să te poți smulge din cursa vrăjmașului. Tu poți să-ți recâștigi respectul de sine. Poți să te socotești iarăși un învingător, și nu un învins, sub influența Duhului lui Dumnezeu. Prinde-te de brațul lui Hristos și nu-i da drumul.

Tu poți fi o mare binecuvântare pentru alții, dacă te vei consacra fără rezervă în serviciul Domnului. Dacă te vei așeza de partea Domnului, vei primi putere de sus. Prin Domnul Hristos, tu poți scăpa de stricăciunea care este în lume prin poftă și să fii un exemplu nobil de ceea ce poate face Domnul Hristos pentru cei ce colaborează cu El.

Alegerea tovarășilor

Nu alege societatea acelor care sunt slujitori ai păcatului, așezându-te astfel în calea ispitei. Noblețea de caracter nu se câștigă așezându-te într-un mediu îndoielnic. Nu da la o parte marile cerințe ale Cuvântului lui Dumnezeu. Singura ta speranță constă în a te așeza într-o relație corespunzătoare cu Dumnezeu. Tu ți-ai închipuit că-ți poți împietri atât de mult inima, încât să fii nepăsător în ce privește adevărul și neprihănirea. Însă nu ai putut face aceasta. Ai tânjit atât de mult să prinzi mâna Aceluia care poate fi tărie și sprijin.

Planul lui Dumnezeu pentru noi este să înaintăm continuu. Chiar și în cele mai mici îndatoriri ale vieții obișnuite, noi trebuie să creștem continuu în har, să fim însuflețiți de motive înalte și sfinte, puternice, deoarece ele provin de la Acela care și-a dat viața ca să ne ofere acel stimulent pentru a avea succes deplin în formarea caracterului creștin.

Domnul Hristos a făcut ispășire pentru tine. Nu trebuie să treci prin

viață cu un caracter doar pe jumătate format. Tu trebuie să fii puternic în tăria lui Dumnezeu, întemeiat pe nădejdea Evangheliei. Cunoști cerințele lui Dumnezeu și te implor să nu rămâi o persoană slabă, fără voință....

Am toată nădejdea că vei deveni ceea ce Domnul dorește să fii un misionar medical al Evangheliei. Nu trebuie să fii doar un medic care își sporește continuu iscusința, ci unul din misionarii rânduiți de Dumnezeu, slujirea Lui fiind pe primul plan în toate lucrările tale.

Domnului Hristos, tot ce e mai bun

Nu lăsa să existe ceva care să-ți distrugă pacea. Dă tot ce ai mai bun în inimă și sentimentele tale sfântite Aceluia care și-a dat viața ca să poți fi și tu printre cei ce vor alcătui familia răscumpărată din curțile cerești. Lupta pentru cununa vieții nu-ți va da insatisfacție și nici nu te va face să te simți mai puțin folositor. Marele Învățător dorește să-I fii mâna de ajutor. El are nevoie de cooperarea ta. Nu vrei să-I dai chiar acum tot ce ai și tot ce ești? Nu vrei să-ți consacri talanții în serviciul Său?

Această viață este timpul semănatului pentru tine. Nu vrei să-I făgăduiești solemn lui Dumnezeu că vrei să semeni astfel, încât recolta să nu fie neghină, ci grâu? Dumnezeu va lucra împreună cu tine, El îți va spori utilitatea. El ți-a încredințat talanții pe care, prin puterea Sa, tu îi poți folosi pentru a produce un seceriș prețios. -- (Letter 228, 1903).

Către un medic nedumerit

Am dorit atât de mult să stau de vorbă cu tine. Dacă aș putea să te văd, ți-aș relata ce am văzut recent în viziunile pe care le-am avut în timpul nopții. Păraai nehotărât cu privire la ceea ce aveai de făcut în viitor. Eu am întrebat: „De ce ești nedumerit?” Tu ai răspuns: „Sunt nedumerit pentru că

nu știu ce este cel mai bine să fac”. Atunci, Unul care are autoritate a pășit către tine și a spus: „Tu nu îți aparții. Ai fost cumpărat cu un preț. Timpul tău, talentele tale, orice iotă a influenței tale, toate Îi aparțin Domnului. Tu ești slujitorul Său. Partea ta este să-I îndeplinești cerințele și să înveți zi de zi de la El. Nu trebuie să pornești la lucru de capul tău. Nu acesta este planul Domnului. Nu trebuie să te unești cu necredincioșii în lucrarea medicală. Nici acesta nu este planul Domnului. Cuvântul Său pentru tine este: «Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși; căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios? Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idoli? Căci noi suntem Templul Dumnezeului Celui viu, cum a zis Dumnezeu: Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor: Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu»”. (2 Corinteni 6, 14-16.)

Trebuie să primești harul lui Hristos, marele Misionar Medical. Înțelepciunea Sa divină îți va fi dată, dacă vei refuza să cedezi înclinației de a te uni cu lumea. Dumnezeu dorește să lucrezi în colaborare cu ceilalți medici. Tu și acela cu care te asociezi nu puteți avea același temperament. Este mai bine să nu aveți același temperament. Ceea ce-i lipsește unuia poate fi compensat de celălalt, dacă fiecare va învăța să poarte jugul lui Hristos....

Fratele meu, alege să-L ascuți pe Domnul Hristos. Primește sfatul Său, cu blândețea și smerenia Sa. Stai umăr la umăr lângă frații tăi, și acest lucru îi va încuraja și pe ei să stea umăr la umăr alături de tine. Ascunde-te în Hristos, iar Mântuitorul îți va fi totdeauna ajutor la vreme de nevoie.

Faceți cunoscută dragostea lui Dumnezeu

Copiii lui Dumnezeu au multe lecții de învățat. Ei vor avea pace desăvârșită, dacă își vor păstra mintea ațintită asupra Aceluia care este prea

înțelept ca să greșească și prea bun ca să le facă rău. Ei trebuie să prindă reflectarea bucuriei lui Dumnezeu și să o reflecte asupra altora. Ei trebuie să aducă în viața celor din jurul lor cât mai multă strălucire. Trebuie să stea aproape de Hristos, atât de aproape, încât să stea lângă El ca și copilașii, într-o armonie dulce, sfântă. Ei nu trebuie să uite niciodată că, atâta timp cât primesc dragoste din partea lui Dumnezeu, au cea mai solemnă obligație de a o împărtăși și altora. În acest fel, ei pot exercita o influență bună, care îi va binecuvânta pe cei care au parte de ea și care le va lumina cărarea.

Acesta este punctul în care poporul lui Dumnezeu face atât de multe greșeli. El nu își exprimă mulțumirea pentru marele dar al iubirii și harului lui Dumnezeu. Egoismul trebuie înlăturat din suflet. Inima trebuie curățită de orice invidie, de orice bănuială rea. Credincioșii trebuie continuu să primească și să dăruiască dragostea lui Dumnezeu. Atunci, necredincioșii vor spune despre ei: „Ei au fost cu Isus și au învățat de la El. Ei trăiesc într-o legătură intimă cu Domnul Hristos, care este dragoste”. Lumea are un simț ascuțit al percepției și va cunoaște scopurile aceluia care vor sta în locurile cerești în Hristos Isus. Caracterul uneltelor omenești ale lui Dumnezeu trebuie să fie o reproducere a caracterului Mântuitorului lor....

Fii unit cu frații tăi

Îți scriu aceasta, stimate frate, cu speranța de a te ajuta. Starea minții tale este confuză și ești ispitit să faci o lucrare ciudată, care nu ți-a fost rânduită de Dumnezeu. Nici unul dintre noi nu trebuie să pornească de unul singur; noi trebuie să fim uniți cu frații noștri și să luptăm împreună, iar Dumnezeu ne va da stăpânire de sine și ne va face să avem o influență bună. Trebuie să ne apropiem de Dumnezeu, pentru ca și El să Se poată apropia de noi.

Nimeni nu poate fi desăvârșit în Hristos dacă, având posibilitatea de a

dobândi o experiență mai profundă în lucrurile lui Dumnezeu, nu este conștient că fiecare rază de lumină cerească, fiecare binecuvântare îi sunt date pentru a le oferi mai departe tuturor aceluia care vin în sfera influenței sale. Dacă dorim să ajungem să trăim în ceruri, trebuie ca, zi de zi, să ne apropiem tot mai mult de Mântuitorul. Noi trebuie să-L reprezentăm pe Domnul Hristos în caracterul nostru, în toate fazele dezvoltării sale.

Care este testul Bibliei în ce privește caracterul? „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el”. (Ioan 14, 23.) Nimeni nu trebuie să piară în orbire spirituală. Un clar „așa zice Domnul” a fost dat drept călăuză tuturor. - (Letter 40, 1903.)

Sfătuiește-te cu frații tăi

Nu refuza să fii în unitate cu frații tăi de teamă că, dacă te pui pe aceeași treaptă cu ei, nu vei mai putea face tot ce îți sugerează propria ta judecată. Lucrătorii lui Dumnezeu trebuie să se sfătuiască împreună. Pastorii, medicii sau directorii se află pe căi greșite atunci când se consideră desăvârșiți; când simt că nu au nevoie de sfat din partea bărbaților cu experiență, care au fost conduși de Domnul și care, lucrând cu lepădare de sine pentru înaintarea lucrării, au dat dovadă că au fost conduși și stăpâniți de Duhul Sfânt și astfel au fost în stare să vorbească, să plănuiască și să acționeze în mod înțelept și în armonie cu Acesta.

Domnul cheamă bărbați care vor să tragă la jug împreună cu Hristos și cu frații lor, bărbați doritori să lupte pentru a aduce la îndeplinire lucrarea lui Dumnezeu în mod inteligent; bărbați care să privească la Isus, consimțind să primească invitația: „Veniți la Mine ... și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine; căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre”. -- (Letter 13, 1902).

Să domnească eul?

Este nevoie ca fiecare medic să se cerceteze pe sine îndeaproape și în mod critic. Care este experiența lui religioasă? Îngăduie el eului să domnească? Acordă el locul suprem propriilor lui dorințe? Are el în vedere întotdeauna slava lui Dumnezeu? Învăță el zi de zi de la Isus? Dacă aceasta este experiența ta, atunci cei cu care vii în contact vor fi conduși la Mântuitorul. De ce? Pentru că tu privești continuu la Acela care este calea, adevărul și viața....

Ispita de a se bizui pe propriile forțe

Vreau să spun că există pericolul ca medicii noștri să se bizuie pe propriile lor forțe, crezând că ei știu ce este cel mai bine de făcut. Ei socotesc că cei care le oferă sfat nu le înțeleg capacitățile și nici nu prețuiesc valoarea. Aceasta constituie piatra de poticnire de care cel puțin câțiva s-au împiedicat. Nu te afli în afara ispitei, dacă gândești că poți face o lucrare mai bună singur decât dacă lucrezi în unitate cu frații tăi. Chiar cei care gândesc astfel sunt aceia care au nevoie de ajutorul unui tovarăș de lucru.

Fratele meu, Domnul are nevoie de ajutorul tău în lucrarea Sa. Nu vrei să fii mâna Sa de ajutor? Ar fi o gravă greșală din partea ta să accepți o funcție lumească, în care nu ți-ar fi cu putință să faci lucrarea misionară medicală pe care Dumnezeu dorește s-o faci. Nu face această greșală. Lasă-te călăuzit de cel mai mare Misionar Medical pe care L-a cunoscut lumea vreodată. Sub călăuzirea Sa, vei fi tot mai mult în stare să faci lucrarea Sa.

Copiii lui Dumnezeu trebuie să dea mărturie, prin viața lor, că Dumnezeu are un popor pe pământ care reprezintă societatea aceea curată și sfântă pe care o vor întâlni în jurul tronului lui Dumnezeu, atunci când cei

răscumpărați vor fi adunați în Cetatea cea sfântă. Cei care, în această lume, Îl vor iubi pe Dumnezeu și Îl vor asculta vor fi socotiți credincioși, curați și loiali, demni de a locui împreună cu El în curțile cerești. -- (Letter 41, 1903).

Apel pentru unitate frățească

Temerea de Domnul și umblarea cu El constituie privilegiul și datoria oricărui medic. Mi-a fost arătat că Satana își exercită ispitele sale cu forță mai mare asupra medicilor din poporul nostru decât asupra acelor din afara credinței noastre. Este lucrarea lui Satana aceea de a stârni mândria și ambiția, egoismul și dorința de supremație, ca să poată împiedica unitatea frățească puternică ce ar trebui să existe între medicii noștri, care ar da tărie planurilor lor și le-ar asigura succes în ceea ce întreprind. În toate instituțiile noastre, medicii care cred adevărul ar trebui să lupte pentru armonie.

Nu ar trebui să existe rivalitate. Discordia și rivalitatea sunt mai ofensatoare pentru Dumnezeu atunci când există între medici decât între cei care pretind că sunt chemați în lucrare; căci medicul credincios este ambasadorul lui Hristos, ca să țină sus cuvântul vieții pentru cei ce sunt în suferință și cei ce sunt pe punctul de a-și pierde această viață. Dacă are înțelepciunea de a rosti un cuvânt la timpul potrivit, conducând pe cel în suferință să se bizuie pe Domnul Isus, el poate fi unealta în mâinile lui Dumnezeu pentru mântuirea sufletului. Cât de fortificat ar trebui să fie sufletul medicului, pentru ca gânduri necurate și senzuale să nu-și poată face sălaș în el!

Mi-a fost arătat că se pierde mult când medicii de aceeași credință cu noi se despart datorită metodelor diferite pe care ei le practică. Trebuie ținute întâlniri cu medicii, în care toți să se poată sfătui împreună, să schimbe idei și să facă planuri prin care să poată lucra în unitate. Domnul l-a făcut pe om o ființă socială și planul Lui este să fim pătrunși de caracterul bun și iubitor

al Domnului Hristos și, prin asociere, să fim strâns legați ca niște copii ai lui Dumnezeu, care fac o lucrare și pentru acum, și pentru veșnicie....

Medicii să se sfătuiască împreună

Cu iubire și temere de Dumnezeu, medicii să țină întâlniri pentru sfătuire, în care să discute cele mai bune căi și mijloace de a sluji Domnului în domeniul lor, care aparține măreței Sale lucrări. Să adune toată inteligența și iscusința, astfel ca să-și poată fi de ajutor unul altuia. Eu știu că există căi prin care toți pot fi în armonie, astfel ca nici unul să nu acționeze în mod independent, după judecata lui proprie. -- (Letter 26a, 1889).

Un cercetător al cauzei și efectului

Medicul creștin inteligent cunoaște bine legătura dintre păcat și boală. El se străduiește continuu să-și perfecționeze cunoștințele în ce privește legătura dintre cauză și efect. Își dă seama de nevoia de a-i instrui pe cei care urmează cursuri medicale spre a fi strict cumpătați în toate lucrurile, deoarece nepăsarea cu privire la legile sănătății, neglijența îngrijirii corespunzătoare a trupului constituie cauza celor mai multe boli din lumea noastră. A nu purta de grijă mașinării vii a ființei noastre este o insultă adusă Creatorului. Există reguli rânduite de Dumnezeu care, dacă ar fi respectate, i-ar feri pe oameni de boală și moarte prematură....

Când un medic vede că suferința care a cuprins trupul este urmarea unor procedee necorespunzătoare în ce privește mâncarea și băutura și neglijează totuși să-i spună pacientului că boala sa se datorează unor obiceiuri greșite, el îi face un mare rău. Prezentați situația respectivă cu iubire, însă niciodată nu păstrați tăcere în ce privește cauza suferinței. -- (Letter 120, 1901).

Medicul ca păzitor al Sabatului

De fapt, Domnul Hristos a fost un adventist de ziua a șaptea. El a fost Acela care l-a chemat pe Moise pe munte și i-a dat învățături pentru poporul Său.... Într-o măreție înfricoșătoare, Domnul Hristos a făcut cunoscută Legea lui Iehova, dând, printre alte porunci, și această poruncă: „Adu-ți aminte de Sabat ca să-l sfințești”. Fratele meu, tu nu ai acordat Sabatului sfințenia pe care o cere Dumnezeu. S-a strecurat lipsa de respect și a fost dat un exemplu pe care Domnul nu îl aprobă. El nu este onorat și proslăvit.

Vor exista întotdeauna îndatoriri de îndeplinit în Sabat, pentru alinarea suferinței omenirii. Așa este drept și în conformitate cu Legea Aceluia care spune: „Milă voiesc, și nu jertfă”. Dar există primejdia de a cădea pe panta nepăsării în această privință și de a face ceea ce nu este necesar și esențial în Sabat.

Se călătorește în Sabat fără a fi necesar și se fac multe alte lucruri care ar putea fi lăsate nefăcute. „Luați seama”, zice Domnul, „la toate căile voastre, ca să nu îndepărtez Duhul Meu cel Sfânt datorită nepăsării voastre față de preceptele Mele.” „Adu-ți aminte de ziua de odihnă ca s-o sfințești.” Fiți conștienți de îndatorirea de a vă aminti. Nu cumva să uitați cu nepăsare ca „șase zile să lucrezi și să-ți faci tot lucrul tău”. În acest timp, toate datoriile necesare pregătirii pentru Sabat trebuie împlinite. -- (Letter 51, 1901).

Odihnă pentru cei trudiți

Ispitele care vin asupra medicului sunt mari, pentru că el este adesea împovărat peste măsură, trudit și copleșit de muncă. Însă, dacă își va încredința sufletul lui Dumnezeu ca unui Creator credincios, el va găsi pace și odihnă. O influență liniștitoare de la Isus va veni asupra lui.

Medicii necredincioși abundă. Ei refuză să fie luminați de lumina care strălucește asupra altora. Ei înalță eul și pierd din vedere privilegiile spirituale și veșnice. Însă cei care practică medicina, beneficiind de influența adevărului asupra minții și a inimii, sunt iscușiți în ce privește folosirea remediilor atât pentru sufletul bolnav de păcat, cât și pentru boala trupului. Cu înțelepciune cerească, ei pot rosti cuvinte care să răsunе în suflet ca o melodie ce produce reînviore spirituală.

Tu ești atât un medic pentru trup, cât și un păstor pentru suflet. Ai nevoie de ajutor divin și poți avea parte de acesta, dacă vei veni la Domnul ca un copilaș. Poți avea o experiență bogată. Însă nu trebuie să te epuizezi prin trudă și muncă peste măsură. Dacă vei avea acel echilibru pe care îl dă Duhul Sfânt, vei căuta mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui. Te poți așeza în acea poziție în care adevărul pentru acest timp poate veni la tine în raze de lumină clare, distincte. Vei vedea adevărul cu implicațiile lui asupra timpului prezent, iar experiența ta va fi în deplină armonie cu solia îngerului al treilea....

Privește la cele veșnice și nevăzute

Noi nu ne putem păstra ochii ațintiți asupra lucrurilor care se văd și să putem prețui totuși și lucrurile veșnice. Avem nevoie, și în special voi, care sunteți atât de legați de suferințele și nevoile omenirii, să ne păstrăm ochii ațintiți asupra realităților veșnice, ca să putem înțelege tot mai mult mărețul plan al lui Dumnezeu de a-i face pe cei în suferință să discearnă valoarea sufletului omenesc. Trebuie să prețuim ocară lui Hristos ca pe o bogăție mai mare decât comorile Egiptului.

Știu că ești confruntat cu descurajări, că apasă necazuri asupra sufletului tău și că aproape uiți că Isus îți este ajutor, că privirea Sa este

asupra ta în orice moment. Când întocmești planuri pentru binecuvântarea și alinarea omenirii, să ai întotdeauna în minte faptul că nu tu ești cel care face lucrarea. Domnul Hristos cere ca tu să porți jugul și poverile Sale. Inima cea mare și plină de simpatie a Domnului Hristos se identifică totdeauna cu omenirea care suferă. Prin tine însuși, tu nu poți face nimic. Socotește-te ca o unealtă în mâinile lui Dumnezeu și lasă ca mintea Sa, pacea Sa, harul Său să domnească în inimă și în viață.

Fii unealta lui Dumnezeu prin care El Își aduce la îndeplinire planul. Tu însuși nu știi niciodată ce este cel mai bine să faci. Prin puterile tale, nu poți avea succes. Trebuie să acționezi ca o unealtă care cooperează cu Dumnezeu. „Duceți până la capăt mântuirea voastră cu frică și cutremur. Căci Dumnezeu este Acela care vă dă, după plăcerea Lui, și voința, și înfăptuirea”. (Filipeni 2, 12.13.) Aici sunt îmbinate elementele Dumnezeu și instrumentul omenesc, ambele lucrând în armonie. -- (Letter 97, 1894.)

Ascunderea eului în Hristos

Dr. John Cheyne nu și-a uitat obligațiile față de Dumnezeu atunci când a ajuns într-o poziție înaltă în profesia sa. El a scris odată unui prieten: „Poate vrei să știi care este starea mea sufletească. Mă umilesc până în țărână la gândul că s-ar putea să existe o singură faptă în viața mea atât de ocupată care să nu suporte privirea unui Dumnezeu sfânt. Însă, când meditez la invitația Mântuitorului: Veniți la Mine, la faptul că am acceptat această invitație și, mai mult decât atât, la faptul că și conștiința mea dă mărturie că eu doresc cu stăruință ca voința mea să se conformeze în toate lucrurile voinței lui Dumnezeu, atunci am pace; am făgăduința odihnei promise de Acela în care nu s-a găsit vicleșug”.

Înainte de moartea sa, acest eminent medic a poruncit să se ridice un monument lângă locul în care avea să fie așezat trupul său, pe care să fie

scrise aceste texte, ca un glas din ceruri: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică”. (Ioan 3, 16.) „Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă”. (Matei 11, 28.) „Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul.” (Evrei 12, 14.)

Și, în timp ce dr. Cheyne se străduia astfel, chiar din mormânt, să-i atragă pe păcătoși la Mântuitorul și la slavă, el și-a tăinuit numele, neînscrind-l deloc pe acel monument. El nu s-a abținut să spună, adresându-se astfel trecătorului: „Numele și profesia aceuia al cărui trup zace aici, dedesubt, sunt de mică importanță, însă s-ar putea ca tu să știi că, prin harul lui Dumnezeu, el a ajuns să privească la Domnul Isus ca la singurul Mântuitor al păcătoșilor și că, privind astfel la Isus, Acesta a adus pace sufletului său”. „Rugați-vă lui Dumnezeu, rugați-vă lui Dumnezeu”, scrie mai departe, „ca să puteți fi învățați din Evanghelie; și să fiți siguri că Dumnezeu vă va da Duhul Sfânt, singurul care învață adevărata înțelepciune pe aceia care îi cer acest lucru.” Acest monument a avut menirea de a îndrepta atenția tuturor spre Dumnezeu și a trece cu vederea omul.

Acest om nu a adus nici o ocară asupra cauzei lui Hristos. Îți spun, iubite frate, noi putem face totul în Hristos. Este o încurajare să ne aducem aminte că au existat medici consacrați lui Dumnezeu, care au fost călăuziți și învățați de Dumnezeu; și că astfel de oameni pot exista și în acest veac medici care să nu înalțe eul, ci să lucreze și să acționeze, având ca țintă numai slava lui Dumnezeu, oameni care să fie hotărâți la principiu, credincioși la datorie, privind totdeauna la Isus pentru lumină....

Când examinăm rapoartele din trecut, vedem că s-au ridicat mult medici în fața noastră, dotați cu capacitatea de a sluji atât pentru suflet, cât și pentru trup, și unii fac acest lucru și în momentul de față. Conștienți de primejdiile pe care le implică profesia lor, ei au căutat înțelepciune de la Dumnezeu și au fost călăuziți de Duhul Sfânt, pe cărarea ce duce în slavă....

Medicul temător de Dumnezeu, medicul care Îl iubește pe Dumnezeu tânjește să Îl descopere pe Domnul Isus sufletului bolnav de păcat și să îi spună cât de generoase și desăvârșite sunt măsurile luate de Mântuitorul care iartă păcatele. Îndurările Sale pline de milă se revarsă peste toate lucrările Sale; însă pentru omenire s-au luat măsuri mai ample și făgăduința care îndreaptă către Isus, ca fântână deschisă pentru păcat și necurăție, este îndestulătoare. Ce ar putea da atâta ușurare inimii, ce ar putea răspândi atât de mult soare în suflet ca simțământul păcatelor iertate? Pacea lui Hristos înseamnă viață și sănătate.

Apoi, medicul să fie conștient de responsabilitatea sa și să folosească ocaziile pe care le are de a-L descoperi pe Domnul Hristos ca Mântuitor iertător. Să privească cu considerație sufletele și să facă tot ce-i stă în putere pentru a le câștiga la Hristos și la adevăr. Fie ca Domnul să trimită Duhul Său asupra medicilor noștri și să-i ajute să lucreze cu inteligență pentru Mântuitorul, pentru că ei Îl iubesc pe Isus și sufletele pentru care a murit Hristos. -- (Manuscript 17, 1890).

Capitolul 4

Colegiul nostru medical

În providența lui Dumnezeu

Duminică, 15 aprilie, frumoasele clădiri și terenuri ale Sanatoriului Loma Linda au fost în mod solemn consacrate în slujba lui Dumnezeu....

În timpul prezentărilor, oamenilor li s-a vorbit despre providența extraordinară care a însoțit lucrarea o dată cu fiecare pas făcut pentru procurarea acelei proprietăți. A fost pus în evidență, de asemenea, și scopul pe care îl avem în vedere când întemeiem sanatorii. Am fost prezentă la întâlnire doar o parte din timp și am vorbit liber timp de aproape jumătate de oră despre avantajele vieții în aer liber pentru tratarea bolii.

Am încercat să arăt cu claritate că medicii și asistenții de la sanatorii trebuie să colaboreze cu Dumnezeu în combaterea bolii, nu numai prin folosirea remediilor naturale pe care le-a pus la îndemâna noastră, dar și prin încurajarea pacienților lor de a se prinde de puterea divină prin ascultarea de poruncile lui Dumnezeu....

Unul dintre avantajele majore de la Loma Linda îl constituie peisajul încântător, de o varietate atât de plăcută, care înconjoară acel loc. Însă mai importantă decât decorul impunător, clădirile frumoase și terenurile spațioase este situarea acestei instituții, în imediata apropiere a unei regiuni foarte dens populate, existând astfel posibilitatea de a transmite multor, multor oameni întreita solie îngerească. Noi trebuie să avem discernământ spiritual clar, căci, dacă nu, nu vom înțelege providența lui Dumnezeu, care ne pregătește calea pentru a duce lumina lumii.

Marea criză este în fața noastră. Acum este timpul să facem să răsunе solia de avertizare prin mijloacele pe care ni le-a dat Dumnezeu în acest scop. Să nu uităm că unul dintre cele mai importante mijloace este lucrarea noastră misionară medicală. Niciodată nu trebuie să pierdem din vedere marele obiectiv pentru care sunt deschise sanatoriile noastre înaintarea lucrării finale a lui Dumnezeu pe pământ.

Să fie un centru de educație

Loma Linda nu este doar un sanatoriu, ci și un centru de educație. O dată ce am ajuns în posesia acestui loc, avem dificila responsabilitate de a da lucrării instituției un caracter educativ. Aici trebuie deschisă o școală pentru instruirea de evangheliști misionari medicali.

Această lucrare implică multe lucruri și este foarte important ca începutul să fie bine făcut. -- (The Review and Herald, 21 iunie, 1906).

Un loc de prețuit

În Loma Linda, noi avem un centru util pentru aducerea la îndeplinire a numeroase inițiative misionare. Putem vedea că a fost în providența lui Dumnezeu ca acest sanatoriu să ajungă la dispoziția poporului nostru. Noi ar trebui să prețuim Loma Linda ca pe un loc despre care Dumnezeu, în preștiința Sa, a știut că vom avea nevoie de el și pe care El ni l-a dat. -- (Manuscript 3, 1908).

O instruire practică

Avem o lucrare de făcut, și anume de a descoperi cele mai iscusite talente și de a-i așeza pe acești lucrători în locuri în care să poată forma și alți

lucrători. Astfel, atunci când sanatoriile noastre și câmpurile noastre misionare vor face apel pentru medici, noi vom putea avea oameni tineri care, prin experiența lor, câștigată în lucrarea practică, au ajuns în stare să poarte răspunderi. -- (Counsels to Parents, Teachers, and Students, 473).

Apel în folosul colegiului nostru medical

Dezvoltarea corespunzătoare a lucrării din Loma Linda necesită meditație, rugăciune și planificare, pentru ca sfaturile pe care le-a dat Domnul cu privire la lucrarea de acolo să poată fi aduse la îndeplinire.... Lucrarea colegiului medical din Loma Linda nu trebuie să sufere din lipsă de spațiu. Trebuie să existe o cale pentru a plănui mărirea degrabă a clădirilor cu camere pentru studenți, astfel ca cei care doresc să vină să învețe la Loma Linda să nu fie trimiși înapoi.

Studenții din Loma Linda doresc o instruire conform cu planul lui Dumnezeu, o educație care să-i ajute să devină profesori cu succes și lucrători pentru semenii lor. După ce își isprăvesc educația la Loma Linda, ei ar trebui să fie în stare să pornească și să se alăture lucrătorilor inteligenți din marile câmpuri cu seceriș ale lumii, ce împlinesc lucrarea de reformă care trebuie să pregătească un popor care să poată sta în picioare în ziua venirii Domnului Hristos. Pretutindeni este nevoie de lucrători care să știe cum să lupte cu boala și să acorde o îngrijire atentă celor bolnavi și în suferință. Noi ar trebui să facem tot ce ne stă în putere pentru a face posibilă o instruire corespunzătoare pentru cei care doresc să slujească în acest fel.

Poporul nostru trebuie să ajungă să poată trata boala fără ajutorul medicamentelor otrăvitoare. Mulți ar trebui să caute să dobândească acea educație care să-i facă în stare să combată boala, în diferitele ei forme, prin cele mai simple metode. Mulți au ajuns în mormânt datorită folosirii medicamentelor otrăvitoare; ei ar fi putut fi vindecați prin metode simple de

tratament. Tratamentele cu apă, făcute cu înțelepciune și cu pricepere, pot constitui mijloacele de salvare a multor vieți. Să studiem cu atenție și apoi să aplicăm tratamentele cu grijă. De acolo, de lângă patul bolnavului, să fie înălțate rugăciuni cu credință. Bolnavii trebuie să fie încurajați să facă apel la făgăduințele lui Dumnezeu pentru ei înșiși. -- (Manuscript 15, 1911).

Să oferim ceea ce este esențial

Lumina care mi-a fost dată este că trebuie să punem la dispoziție ceea ce este esențial pentru a-i instrui pe tinerii noștri care doresc să devină medici, astfel ca ei să fie în stare să treacă cu bine examenele necesare pentru a-și dovedi eficiența ca medici. Ei ar trebui să fie învățați să trateze cu înțelegere cazurile de boală, astfel ca nici un medic sensibil să nu-și mai imagineze că noi nu oferim în școala noastră educația necesară pentru calificarea corespunzătoare a tinerilor și tinerelor care doresc să devină medici. Studenții care au absolvit școala trebuie să înainteze continuu în cunoștință, căci practica desăvârșește.

Școala de medicină din Loma Linda trebuie să fie de cel mai înalt grad, pentru că cei care sunt în acea școală au privilegiul de a menține o legătură vie cu cei mai înțelepți dintre medicii noștri, de la care li se transmite o cunoștință de ordin superior. Iar în ce privește pregătirea specială a tinerilor care sunt pătrunși de datoria de a dobândi o educație medicală, care să le permită să treacă examenele cerute de lege celor ce sunt medici calificați, noi trebuie să le punem la dispoziție tot ce este necesar pentru ca acești tineri să nu fie siliți să meargă la școli de medicină conduse de oameni care nu sunt de credința noastră. În acest fel, vom închide o ușă pe care dușmanul ar avea mare plăcere să fie lăsată deschisă; iar tinerii și tinerele noastre, ale căror interese spirituale Domnul dorește să le protejăm, nu se vor simți constrânși să se asocieze cu cei necredincioși pentru a dobândi o instruire completă în domeniul medical. -- (Pacific Union Recorder, 3 februarie, 1910).

Este nevoie de cele mai iscusite talente

Mi s-a vorbit despre Loma Linda ca despre un loc foarte important, unul care necesită cel mai bun instructor biblic pe care îl avem. Sunt aici tineri care promit, ce trebuie calificați pentru a ocupa poziții importante în lucrare. Ei ar trebui să aibă cei mai buni instructori și învățători biblici capabili, care să înțeleagă adevărurile din Cuvânt. Adevărul și neprihănirea descoperite în Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să constituie tăria lucrătorilor noștri.

Mi-a fost dat un plan al lucrării care ar trebui făcută la Loma Linda și eu sunt conștientă că trebuie să facem tot ce putem pentru acel loc. Domnul dorește cele mai iscusite talente acolo, căci, prin intermediul celor mai bune talente în ce privește lucrarea de educație, noi trebuie să ne instruiem lucrătorii pastori. Lucrarea trebuie adusă la îndeplinire după planul Domnului, nu după presupunerile oamenilor.

Domnul ne-a oferit un privilegiu minunat, asigurându-ne locul din Loma Linda pentru deschiderea lucrării din acel loc și pentru progresul ei. La Loma Linda trebuie să se construiască o școală care să instruiască lucrători biblici și surori medicale misionare în vederea unei slujiri eficiente. -- (Letter 196, 1908).

Clase de lucrători care să fie instruiți

Astăzi, lucrarea lui Dumnezeu ar fi fost mult mai avansată față de ceea ce este acum, dacă, în anii care au trecut, noi am fi fost mai activi în ce privește instruirea surorilor medicale, care, pe lângă iscusința obișnuită necesară pentru îngrijirea bolnavilor, ar fi fost învățate să lucreze și ca evangheliști în lucrarea de câștigare de suflete.

Atât pentru instruirea de astfel de lucrători, cât și pentru pregătirea de medici, a fost întemeiată școala din Loma Linda. În această școală, mulți lucrători trebuie să fie calificați să lucreze nu ca medici, ci și ca evangheliști misionari medicali. Această pregătire trebuie să fie în armonie cu principiile care stau la baza educației cu adevărat înalte. Cauza are nevoie de sute de lucrători cu o educație practică și completă în domeniul medical și care să fie, de asemenea, pregătiți să lucreze din casă în casă ca învățători, lucrători biblici și colportori. Acești studenți trebuie să iasă din școală fără să-și fi sacrificat principiile reformei sănătății sau dragostea lor pentru Dumnezeu și neprihănire.

Cei care dobândesc o instruire avansată în asistența medicală și pornesc în toate părțile lumii ca evangheliști misionari medicali să nu se aștepte să primească din partea lumii onoarea și recompensele pe care le primesc adesea medicii cu acreditare deplină. Totuși, când ei își vor face lucrarea de învățare și de vindecare, legându-se îndeaproape de slujitorii lui Dumnezeu care au fost chemați în lucrare, binecuvântarea Sa va fi asupra eforturilor lor și vor avea loc schimbări minunate. Într-un sens special, ei vor fi mâna Lui de ajutor. -- (Counsels to Parents, Teachers, and Students, 471).

Pregătire pentru multe domenii

Trebuie făcută o lucrare valoroasă legată de sanatoriul și școala din Loma Linda, și acest lucru se va realiza când toți vor lucra în această privință. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie manualul nostru de studiu. În unitatea pe care o vedem în poporul nostru, putem vedea că Dumnezeu lucrează în mijlocul nostru....

În școala noastră din Loma Linda, mulți pot fi educați să lucreze ca misionari în ce privește sănătatea și cumpătarea. Cei mai buni instructori

trebuie folosiți în această lucrare de educație nu bărbați care să-și prețuiască mult propriile lor capacități, ci bărbați prevăzători, care să se bizuie în totul pe Domnul....

Dacă vor sta la locul lor, instructorii din domeniul medical vor vedea făcându-se o lucrare bună. Suflul meu înalță o rugăciune sinceră către Dumnezeu, pentru ca El să aibă sub protecția Sa pe aceia care au inima sinceră, ca să nu fie abătuți de pe cale de către cei care ei înșiși sunt în confuzie și întuneric.

Profesorii trebuie pregătiți pentru multe domenii ale lucrării. Trebuie întemeiate școli în locuri unde nu s-a lucrat.... Adevărul, adevărul biblic trebuie prezentat în multe locuri. Domnul Hristos este reprezentat ca identificându-Se cu toți sărmanii de pe pământ atunci când spune: „Ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia dintre acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut”.

Toți ar trebui să depună eforturi pentru a-și îmbunătăți activitatea. Ne aflăm într-o situație dintre cele mai critice; însă Domnul Hristos Se identifică cu nevoile noastre. Creștinii trebuie să învețe zilnic de la Domnul Hristos. Este nevoie acum de energie fizică și spirituală pentru a pune în aplicare principiile în fiecare oraș și în fiecare sat. Trebuie prețuite și cultivate diferitele capacități și, totodată, avem nevoie de adevărata înțelepciune. Poate nu socotim că este necesar să ne sfătuim cu Dumnezeu; însă adevăratul creștin, din orice loc, se va întreba care este voia lui Dumnezeu cu privire la lucrarea pe care o face el însuși....

Trebuie îndeplinită această lucrare de răspândire a principiilor reformei sănătății, a cărei importanță ne-a subliniat-o Domnul. Dacă vom studia tăgăduirea de sine a Domnului Hristos și vom face din viața Sa exemplul nostru, adevărul și neprihănirea vor domni între noi. Vom prețui ca fiind de

cea mai mare valoare comoara unui duh blând și smerit, care este de mare preț în ochii lui Dumnezeu. -- (Letter 132, 1908).

În mod special femeile să fie instruite

Am sfaturi speciale pentru tine și pentru conlucrătorii tăi, care sunt pastori, medici și consilieri la Loma Linda....

Dumnezeu a lucrat în mod remarcabil ca să ajungem în posesia câtorva instituții prin intermediul cărora noi, ca popor, trebuie să aducem la îndeplinire lucrarea de reformă la care suntem chemați. În acest timp, fiecare talant al fiecărui lucrător trebuie socotit ca o încredințare sacră ce trebuie folosită la extinderea lucrării de reformă. Domnul mi-a arătat că surorile noastre care au beneficiat de o instruire specială, în urma căreia li s-au putut încredința funcții de răspundere, trebuie să slujească cu credincioșie și discernământ în chemarea pe care o au, folosindu-se de influența lor cu înțelepciune, și, împreună cu frații de credință, să dobândească o astfel de experiență care să le facă mai utile....

În vechime, Domnul a lucrat într-un mod minunat prin femei consacrate, care s-au alăturat în lucrarea Sa bărbaților pe care El i-a ales ca reprezentanți ai Săi. El a folosit femeii pentru a câștiga biruințe mari și decisive. De multe ori, în vremuri de strâmțorare, El le-a chemat în față și a lucrat prin ele pentru salvarea multor vieți.

Sunt multe care au capacitatea de a sta alături de soții lor în lucrarea de la sanatoriu, pentru a acorda tratamente celor bolnavi și pentru a rosti cuvinte de sfat și încurajare pentru semenii. Dar sunt și din cele care trebuie să caute să se instruiască pentru a putea face lucrarea de medic.

În acest domeniu, trebuie făcută o lucrare constructivă. Atât femeile,

cât și bărbații trebuie să dobândească o instruire completă. Ele trebuie să studieze în mod special bolile specifice femeilor, pentru a putea înțelege cum să le trateze. Este esențial ca bărbații care doresc să practice medicina să dobândească o instruire cuprinzătoare necesară pentru o astfel de profesie. Tot la fel de important este ca și femeile să dobândească o astfel de instruire, pentru a-și obține diplomele care să le autorizeze să lucreze ca medici.

Instituțiile noastre trebuie să fie în mod special pregătite de a le instrui pe femei ca să lucreze ca moașe. Ar trebui să existe în sanatoriile noastre femei doctorițe care să-și înțeleagă bine profesia și care să poată să le asiste pe femei atunci când nasc. Mi-a fost dată lumina ca femeile, și nu bărbații, să se ocupe de aceste cazuri. Am fost îndreptată către planul biblic în cadrul căruia, în astfel de situații, femeile au preluat rolul medicului. și noi trebuie să aducem la îndeplinire acest plan, căci este planul Domnului.

Mereu mi-a fost dată lumina că femeile trebuie alese și instruite pentru acest domeniu al lucrării. Acum a sosit timpul când trebuie să luăm o atitudine clară. Mai multe femei trebuie instruite pentru această lucrare și astfel o ușă pentru ispită ar putea fi închisă. Noi nu trebuie să îngăduim ca ispite care nu sunt necesare să fie așezate în calea medicilor și a surorilor sau a oamenilor pentru care ei slujesc. -- (Letter 22, 1911).

Fără compromis

Sunt îndemnată să spun că în lucrarea noastră de instruire nu trebuie să existe compromis pentru a fi la înălțimea standardelor lumești. Poporul care păzește poruncile lui Dumnezeu nu trebuie să se unească cu lumea pentru a face anumite lucruri din cadrul lucrării conform cu planurile lumești sau potrivit cu înțelepciunea lumii.

Poporul nostru este acum încercat pentru a se vedea dacă dorește să

obțină înțelepciune din partea celui mai mare Învățător pe care L-a cunoscut lumea vreodată sau dacă merge după dumnezeul Ecronului. Să fim hotărâți și să nu ne lăsăm într-atât legați de practicile educative ale celor care nu discern glasul lui Dumnezeu și care nu dau ascultare poruncilor Lui.

Noi trebuie să luăm seama la avertizarea: „Intrați pe poarta cea strâmtă”. (Matei 7, 13. 14.) Cei care merg pe calea cea îngustă merg pe urmele pașilor lui Isus. Lumina din ceruri le luminează cărarea.

Să arătăm noi lumii că medicii noștri trebuie să urmeze modelul lumii pentru a se putea califica să lucreze ca medici de succes? Aceasta este întrebarea care pune acum la încercare credința unora dintre frații noștri. Fie ca nici unul dintre frații noștri să nu-L întristeze pe Domnul, susținând în adunările lor ideea că noi trebuie să dobândim de la necredincioși o educație mai înaltă decât cea pe care ne-o oferă Domnul.

Învățătura Marelui Învățător trebuie considerată o descoperire suficientă. Cei din rândurile noastre care se califică spre a lucra ca medici trebuie să primească doar acel fel de instruire care este în armonie cu aceste adevăruri divine. Unii au fost de părere că studenții, după ce lucrează o vreme la Loma Linda, ar trebui să-și completeze educația medicală în colegii lumești. Însă acest lucru nu este în armonie cu planul Domnului. Dumnezeu este înțelepciunea noastră, sfințirea noastră și neprihănirea noastră. Trebuie luate măsuri la Loma Linda, astfel ca instruirea necesară în domeniul medical să poată fi făcută de profesori care se tem de Domnul și care acceptă planurile Lui de tratare a celor bolnavi.

Nu am un cuvânt anume de spus în sprijinul ideilor lumești pentru o educație mai înaltă în toate școlile, pe care să o avem pentru instruirea de medici. Există pericolul de a se atașa de instituțiile lumești și de a lucra sub conducerea unor medici lumești. Satana dă ordine aceluia pe care i-a făcut să

se îndepărteze de la credință. Sfătuiesc acum ca nici unul dintre tinerii noștri să nu se atașeze de instituțiile medicale din lume, în speranța de a obține mai mult succes sau de a câștiga o influență mai puternică în calitate de medici. -- (Letter 132, 1909).

Partea Domnului Hristos și partea noastră

Lucrarea de slujire a Mântuitorului pentru omenirea în suferință a fost întotdeauna însoțită de lucrarea de propovăduire a Cuvântului. El a predicat Evanghelia și a vindecat suferințele prin aceeași putere mare. El va face același lucru și astăzi; însă noi trebuie să ne facem partea, aducându-i pe bolnavi în atingere cu Marele Vindecător. Mântuitorul a părăsit curțile slavei și a venit în lumea noastră pentru a îndura ispita și a Se împotrivi păcatului, pentru ca omul să poată avea puterea de a se prinde de tăria Lui. Sufletul care vine la Hristos prin credință vie primește puterea Sa și este vindecat de boala pe care o are.

Astăzi, noi îmbinăm această lucrare de propovăduire și slujire așa cum nu am făcut-o niciodată înainte. Noi lucrăm ca să-i învățăm pe oameni să trateze suferința trupului, să-și recapete sănătatea și să-și mențină sănătatea atunci când aceasta a fost refăcută. -- (Manuscript 95, 1908).

Misionari autentici ca pionieri

Într-o noapte, am fost trezită și instruită să scriu o mărturisire directă cu privire la lucrarea școlii noastre din Loma Linda. Prin această școală, trebuie făcută o lucrare solemnă și sfântă. Învățăturile reformei sănătății trebuie să iasă în evidență cu claritate și strălucire, astfel ca toți tinerii care frecventează să poată învăța să le pună în practică. Toți profesorii noștri trebuie să fie reformatori stricți ai sănătății. Domnul dorește ca din școlile noastre să plece misionari autentici ca pionieri. Ei trebuie să fie cu totul

consacrați în lucrare, ca împreună-lucrători cu Dumnezeu, zi de zi, lărgindu-și sfera de influență și ajungând tot mai mult sfințiți prin adevăr. Influența unui profesor misionar medical consacrat din școlile noastre este de neprețuit. -- (Manuscript 31, 1908).

Studentul la medicină

În timp ce se pregătește pentru activitatea sa, studentul la medicină trebuie încurajat să-și dezvolte capacitățile la maximum. Învățatul, așa istovitor cum este, nu trebuie să-i slăbească sănătatea fizică sau să-l facă să se bucure mai puțin de lucrurile spirituale. Prin studiu, el poate crește continuu în harul și cunoștința adevărului, dar în același timp poate acumula mereu cunoștințe, care vor face din el un practicant înțelept.

Studentilor la medicină le spun: studiați cu hotărârea de a face ceea ce este bine și pentru a susține principiile creștine. Fugiți de ispită și evitați orice influență spre rău. Păstrați-vă integritatea sufletească. Fiți credincioși în responsabilitățile mai mici și dovediți că sunteți gânditori profunzi, critici, că aveți integritate și o inimă sănătoasă, fiind credincioși față de Dumnezeu și față de oameni.

Ocazii favorabile

În fața voastră aveți ocazii favorabile; dacă sunteți sârguincioși la studiu și integri, puteți dobândi o educație de cea mai înaltă valoare. Folosiți cât mai mult privilegiile pe care le aveți. Nu fiți mulțumiți cu ținte comune; căutați poziții de încredere în legătură cu lucrarea lui Dumnezeu de pe pământ. Fiind uniți cu Dumnezeul înțelepciunii și al puterii, puteți deveni puternici din punct de vedere intelectual și tot mai capabili de a câștiga suflete. Puteți deveni bărbați și femei cu răspundere și influență, dacă, prin puterea voinței voastre, unită cu tăria divină, vă angajați cu seriozitate în

lucrarea de a vă asigura o instruire corespunzătoare.

Puneți-vă la lucru puterile minții și în nici un caz nu le neglijați pe cele fizice. Nu îngăduiți ca lenevia intelectuală să vă împiedice să acumulați mai multe cunoștințe. Învățați să reflectați în timp ce studiați, astfel ca mințile voastre să se poată dezvolta și întări. Nu socotiți niciodată că ați învățat destul și că vă puteți relaxa. Măsura omului stă în felul cum își cultivă mintea. Educația trebuie să continue pe tot parcursul vieții; în fiecare zi trebuie să învățați și să practicați cunoștința obținută.

Pentru a putea deveni bărbați și femei de încredere, puterile trebuie puse la lucru, orice capacitate trebuie dezvoltată, chiar și în lucrurile mici; atunci este dobândită o putere mai mare în vederea purtării de răspunderi mai mari. Răspunderea personală este esențială. Punând în practică ceea ce învățați în zilele studenției, nu ezitați să purtați partea de răspundere care vă revine, pentru că trebuie să vă asumați niște riscuri. Nu îngăduiți ca alții să gândească în locul vostru. Trebuie să vă oțeliți puterile, ca să fie viguroase; apoi talanții încredințați vor spori, pe măsură ce se exercită o energie continuă, statornică, neclintită în purtarea răspunderii personale. Dumnezeu va face să adăugați, zi de zi, puțin câte puțin la stocul de idei pe care îl aveți, acționând ca și când clipele ar fi nestemate care trebuie adunate cu grijă și prețuite. Astfel veți dobândi lărgime a minții și tărie a intelectului.

Să nu existe ore irosite

Dumnezeu nu-i va cere omului o socoteală mai strictă pentru altceva decât pentru felul cum și-a ocupat timpul. Au fost irosite orele? Dumnezeu nu ne-a încredințat prețiosul dar al vieții spre a fi folosit pentru satisfacții egoiste. Lucrarea noastră este prea solemnă, iar timpul nostru de a-I sluji lui Dumnezeu, prea scurt ca să fie irosit pentru faimă. Oh, dacă oamenii s-ar opri în aspirațiile lor acolo unde Dumnezeu a pus limitele, cât de diferită ar fi

slujirea pe care ar primi-o Domnul!

Desăvârșire

Sunt mulți care se grăbesc atât de mult să fie scoși în evidență, încât sar peste anumite trepte ale scării și astfel pierd experiența pe care ar trebui să o aibă ca să devină lucrători inteligenți. În zelul lor, cunoașterea multor lucruri nu li se pare importantă. Ei lucrează de mântuială, fără să pătrundă adânc în mina adevărului, pentru ca, printr-un proces lent și plin de trudă, să dobândească o experiență care să-i facă în stare să fie de ajutor semenilor lor. Dorim ca studenții noștri de la medicină să fie oameni desăvârșiți, care simt că datoria lor este aceea de a pune la schimbător fiecare talant care le-a fost încredințat, pentru ca, în final, să-și dubleze capitalul.

Lumina pe care a dat-o Dumnezeu în domeniul lucrării misionare medicale nu va face ca poporul să fie socotit inferior în privința cunoștințelor medicale, ci îl va califica spre a sta pe cele mai înalte culmi ale desăvârșirii. Dumnezeu va face din el un popor înțelept și priceput datorită prezenței Sale în mijlocul lui. În puterea Aceluia care este izvorul a toată înțelepciunea și harul, defectele și ignoranța pot fi biruite.

Un țel înalt

Fie ca fiecare student la medicină să atingă un standard înalt. Fiind sub disciplina celui mai mare dintre toți învățătorii, noi trebuie să tindem mereu spre desăvârșire. Toți cei care au legătură cu lucrarea misionară medicală trebuie să învețe continuu. Nimeni să nu se oprească și să spună: „Nu pot face aceasta”, ci să spună: „Dumnezeu cere de la mine să fiu desăvârșit. El așteaptă de la mine să mă îndepărtez de la tot ce este comun și ieftin și să lupt pentru tot ce este mai înalt”.

Există o singură putere care îi poate face pe studenții la medicină să fie ceea ce ar trebui să fie și să-i mențină neclintiți harul lui Dumnezeu și puterea adevărului care exercită o influență mântuitoare asupra vieții și caracterului. Acești studenți, care au dorința de a sluji omenirii în suferință, nu vor socoti niciodată că sunt absolvenți. Trebuie dobândită acea cunoștință care se numește știință, în timp ce acela care o caută va recunoaște în fiecare zi că temerea de Dumnezeu este începutul înțelepciunii. Tot ce fortifică mintea va fi cultivat în toată puterea, în timp ce, totodată, ei trebuie să caute înțelepciunea de la Dumnezeu; căci, dacă nu sunt călăuziți de înțelepciunea care vine de sus, vor deveni o pradă ușoară pentru puterea înșelătoare a lui Satana. În ochii lor vor fi mari, nemaipomeniți și atotștiutori.

Integritatea studenților

Profesorii din colegiul nostru de medicină trebuie să-i încurajeze pe studenți să câștige cât mai multe cunoștințe în orice domeniu. Dacă descoperă că unii dintre studenți sunt deficitari în ce privește acordarea îngrijirii medicale, în înțelegerea responsabilităților lor, ei ar trebui să le vorbească acestora deschis, dându-le ocazia să-și corecteze obiceiurile și să atingă un standard cât mai înalt.

Profesorii să nu se descurajeze dacă unii învață mai încet. și nici să nu-i descurajeze pe studenți când fac greșeli. Când li se arată cu amabilitate greșelile și defectele, studenții, la rândul lor, trebuie să fie recunoscători pentru orice sfat care li se dă. Nu trebuie încurajat un spirit îngâmfat la studenți. Toți ar trebui să fie doritori să învețe, iar profesorii să fie doritori să-i instruiască, învățându-i pe studenți să fie încrezători, pricepuți, destoinici și harnici. Când studenții studiază cu ajutorul unor instructori înțelepți și se alătură în purtarea de răspunderi, ei pot fi ajutați de profesori să urce până la treapta cea mai de sus a scării.

Studentii trebuie să fie doritori să lucreze sub îndrumarea celor cu experiență, să ia seama la îndemnul lor, să le urmeze sfatul și să avanseze cât de repede cu putință în gândire, instruire și întreprinderi inteligente, însă ei nu trebuie niciodată să încalce regulile, niciodată să nu desconsidere vreun principiu strâns legat de instituție. A cădea este destul de ușor; desconsiderarea regulilor este un lucru natural pentru inima înclinată spre tihnă egoistă și mulțumire de sine. Este mult mai ușor să dăruim decât să construiești. Un singur student nepăsător poate face mai mult prin coborârea standardului decât zece bărbați care se străduiesc cu toate puterile lor să contracareze influența demoralizatoare....

Fără laudă de sine

Medicii care se tem de Dumnezeu vorbesc cu modestie despre lucrarea lor, însă cei novice, cu experiență limitată în a lucra cu trupurile și sufletele oamenilor, adesea vorbesc cu fală despre cunoștințele și realizările lor. Aceștia trebuie să se înțeleagă mai bine pe ei înșiși; atunci vor deveni mai conștienți de datoriile pe care le au și își vor da seama că, în orice domeniu în care trebuie să lucreze, au nevoie de o minte ageră, un spirit ascuțit și un zel înfocat, neegoist, de a face bine altora. Ei nu vor fi preocupați de propria persoană, ci cu grijă și chibzuință vor câștiga o reputație de integritate și corectitudine și, printr-o lucrare plină de simpatie, vor câștiga inimile acelorora cărora le slujesc.

În profesiunea medicală, sunt mulți sceptici și atei care înalță lucrările lui Dumnezeu mai presus de Dumnezeul științei. Sunt puțini aceia care se duc la colegiile medicale lumești și pleacă de acolo curați și neîntinați. Nu au devenit nobili, sfințiți. Lucrurile materiale le eclipsează pe cele cerești și veșnice. Mulți amestecă principiile religioase și credința cu obiceiuri și practici lumești, iar religia curată și neîntinată este rară. Însă este privilegiul fiecărui student de a veni la colegiu cu aceeași hotărâre față de principii ca și Daniel când a ajuns la curtea Babilonului, iar prin viața pe care o duce, să-și

păstreze integritatea nepătată.

Biruință

Puterea și harul lui Dumnezeu ne-au fost puse la dispoziție printr-un sacrificiu infinit, pentru ca oamenii să poată fi biruitori asupra sugestiilor și ispitelor lui Satana și să rămână nepătați. Viața, cuvintele și comportamentul constituie cel mai convingător argument, cel mai solemn apel către cei nepăsători, lipsiți de respect și sceptici. Fie ca viața și caracterul să fie argumentul puternic în favoarea creștinismului; atunci oamenii vor fi siliți să recunoască despre voi că ați fost cu Isus și ați învățat de la El.

Studentii de la medicină să nu se lase înșelați de ademenirile diavolului sau, prin vreunul dintre pretextele sale abile, pe care atât de mulți le adoptă, să fie înșelați și prinși în cursă. Stați tari la principii. La fiecare pas, întrebați-vă: „Ce spune Domnul?” Spuneți în mod hotărât: „Voi urma lumina. Voi respecta și onora pe Maiestatea adevărului”.

În special cei care studiază medicina la școlile din lume trebuie să se ferească de contaminarea prin influențe rele, de care sunt în mod continuu înconjurați. Când profesorii lor sunt înțelepți ai lumii, iar colegii studenți necredincioși, care nu au gânduri serioase cu privire la Dumnezeu, chiar creștinii cu experiență sunt în pericolul de a fi influențați de aceste întovărășiri nereligioase. Totuși, au fost și dintre cei care au făcut cursurile de medicină și au rămas credincioși la principii. Nu a trebuit să învețe în Sabat; ei au dovedit că se pot califica pentru a deveni medici, fără a dezamăgi așteptările acelor care i-au încurajat să dobândească o educație.

Bunăstarea pacienților

În instruirea de lucrători care să îngrijească de bolnavi, studentul

trebuie impresionat cu gândul că țelul său cel mai înalt trebuie să fie totdeauna acela de a urmări bunăstarea spirituală a pacienților săi. El trebuie să învețe să rostească făgăduințele lui Dumnezeu și să înalțe rugăciuni arzătoare zi de zi, în timp ce se pregătește pentru slujire. Ajutați-l să-și dea seama că trebuie să mențină continuu în fața pacienților săi influența dulce, sfințitoare a marelui Medic Misionar. Dacă cei care suferă pot fi mângâiați la gândul că Domnul Hristos este Mântuitorul lor îndurător și milostiv, vor găsi pacea minții, care este atât de esențială în vederea refacerii sănătății.

Educația care pregătește

Pentru că studenții noștri sunt confrunțați cu aceste ispite specifice în școlile medicale lumești, trebuie luate măsuri pentru a-i pregăti și a le oferi o instruire medicală avansată în școlile noastre, unde să existe profesori creștini. Școlile noastre mari de pe lângă conferințe, din diversele părți ale câmpului, trebuie așezate în cele mai favorabile locuri, pentru a-i putea pregăti pe tineri să facă față cerințelor impuse de legile statului studenților la medicină. Trebuie asigurat cel mai bun mod de a învăța, astfel încât școlile noastre să poată fi aduse la un standard corespunzător. Atât tinerilor, cât și celor de vârstă matură, care simt că este datoria lor să poată face față cerințelor anumitor teste legale, trebuie să li se asigure în școlile de pe lângă conferințele noastre ceea ce este esențial în vederea intrării într-un colegiu de medicină.

Rugăciunea va face minuni pentru cei care se roagă, veghind în vederea rugăciunii. Dumnezeu dorește ca noi toți să fim optimiști, plini de speranță. El va face ceea ce a promis; și, întrucât sunt anumite cerințe legale în privința cursurilor de pregătire a studenților, colegiile noastre trebuie să le asigure studenților instruirea de cultură generală și științifică necesară.

Pe lângă această instruire pregătitoare pe care trebuie să o acorde

școlile noastre aceluia care au în vedere să urmeze un curs medical, trebuie să facem tot ce este esențial pentru perfecționarea cursurilor de studii oferite de Colegiul pentru evangheliști medicali de la Loma Linda. Așa cum s-a subliniat atunci când a fost înființată această școală, noi trebuie să punem la dispoziție ceea ce este esențial pentru a-i pregăti pe tinerii noștri care doresc să fie medici, astfel ca ei să poată face față, din punct de vedere intelectual, examenelor cerute spre a-și dovedi eficiența ca medici. Ei trebuie să fie învățați să trateze cu iscusință cazurile celor care sunt bolnavi, astfel nici un medic pretențios să nu-și imagineze că noi nu acordăm în școlile noastre instruirea necesară pentru a califica în mod corespunzător pe tinerii și tinerele care doresc să fie medici. Studenții absolvenți ai școlilor noastre trebuie să acumuleze continuu cunoștințe, căci practica desăvârșește....

Importanța studiului biblic

Dacă ar studia cu seriozitate Cuvântul lui Dumnezeu, studenții la medicină ar fi cu mult mai bine pregătiți pentru a pricepe celelalte cursuri pe care le fac; căci iluminarea se produce totdeauna în urma studiului serios al Cuvântului lui Dumnezeu. Nimic altceva nu le poate dezvolta mai bine o memorie care să rețină toate detaliile așa cum o face studiul Scripturilor. Lucrătorii noștri misionari medicali să înțeleagă că, în măsura în care Îl cunosc mai bine pe Dumnezeu, pe Domnul Hristos și istoria biblică, ei vor fi tot mai bine pregătiți pentru a-și face lucrarea.

Clasele biblice

Clasele biblice trebuie date în grija profesorilor credincioși, profesori care să se străduiască să-i facă pe studenți să înțeleagă lecțiile, nu să le explice orice lucru neînsemnat, ci să le ceară acestora să explice cu claritate fiecare pasaj pe care îl citesc. Acești profesori trebuie să fie conștienți că, citind Cuvântul la repezeală, de mântuială, nu se poate realiza mare lucru.

Pentru înțelegerea acestui Cuvânt, este nevoie de cercetare atentă, serioasă, și de studiu sârguincios.

Domnul Hristos, marele Medic Misionar, a venit în această lume printr-un sacrificiu infinit, pentru a-i învăța pe oameni acele lecții care să-i facă în stare să-L cunoască pe Dumnezeu așa cum este. El a trăit o viață desăvârșită, lăsând un exemplu pe care toți îl pot urma în siguranță. Fie ca studenții noștri de la medicină să studieze lecțiile date de Hristos. Este esențial ca ei să înțeleagă bine aceste lecții. Ar fi o greșeală să neglijeze studiul Cuvântului lui Dumnezeu pentru a studia teorii care induc în eroare, care îndepărtează mintea de la cuvintele Domnului Hristos, îndreptând-o către falsitățile de origine omenească. Dumnezeu dorește ca toți cei care susțin că sunt misionari medicali ai Evangheliei să învețe cu sârguință lecțiile marelui Învățător. Dacă vor face acest lucru, va găsi pace și odihnă. Învățând de la Hristos, inima lor vor fi umplută cu pacea pe care numai El o poate da.

Faceți din Biblie sfătuitorul vostru. O veți îndrăgi repede, dacă nu vă veți încărcă mintea cu gunoaiile lumii. Cu cât studiați Biblia mai mult, cu atât Îl veți înțelege mai bine pe Dumnezeu. Adevărurile din Cuvântul Său vor fi scrise în sufletul vostru, lăsând o impresie care nu se poate șterge.

Dumnezeu mi-a adus aceste lucruri în fața ochilor de ani de zile. În școlile noastre de instruire misionară medicală, avem nevoie de oameni care cunosc foarte bine Scripturile, oameni care pot preda aceste lecții altora cu claritate și simplitate, tot așa cum Domnul Hristos i-a învățat pe ucenicii Săi ceea ce a considerat că este cel mai important.

Iar cunoștința de care este nevoie va fi dată aceluia care vin la Domnul Hristos, primind și practicând învățăturile Sale, făcând din Cuvântul Său o parte integrantă a vieții lor. Duhul Sfânt lucrează asupra celui care studiază Scripturile spre a judeca toate lucrurile după standardul neprihănirii,

adevărului și dreptății. Revelația divină îi oferă cunoștința de care are nevoie. Cei care vor să învețe de la marele Misionar Medical, spre a fi împreună-lucrători cu El, vor dobândi o cunoștință pe care lumea, cu toate învățăturile ei, nu o poate avea. -- (Counsels to Parents, Teachers, and Students, 474-484).

Acumularea de experiență -- Creșterea spirituală

Vreau să-i spun fiecărui student care caută să dobândească o educație medicală: Privește dincolo de prezent. Întoarce-te de la lucrurile trecătoare ale acestei vieți, de la planuri și satisfacții egoiste. Care este motivul pentru care îți dorești o educație? Oare nu ca să ușurezi suferința omenirii? Pe măsură ce mintea se dezvoltă prin dobândirea adevăratei cunoștințe, inima este încălzită printr-un simțământ al bunătății, milei și îndurării lui Dumnezeu. Sufletul este umplut de un dor arzător de a spune altora cum pot coopera cu marele Învățător. Veți face mult pentru voi înșivă pe măsură ce împărtășiți și altora cunoștința pe care o primiți. În acest fel, veți dobândi mai multă cunoștință pe care să o împărtășiți altora, iar capacitatea voastră de a lucra pentru Dumnezeu va crește.

Vor fi unii care îți vor sugera că, pentru a avea succes în profesia ta, trebuie să fii diplomat, că uneori trebuie să te îndepărtezi de la o corectitudine strictă. Aceste ispite sunt repede și bine primite în inima omului; însă eu știu ce spun. Nu vă lăsați amăgiți sau înșelați. Nu răsfățați eul. Nu lăsați deschisă ușa prin care vrăjmașul poate intra spre a lua în stăpânire sufletul. Este periculoasă cea dintâi și cea mai neînsemnată îndepărtare de la cea mai strictă corectitudine. Fii sincer cu tine însuși. Păstrează-ți demnitatea pe care ți-a dat-o Dumnezeu în temere de El. Este mare nevoie ca fiecare lucrător medical să se prindă de brațul Puterii infinite.

Fii credincios

Principiul diplomației va aduce fără îndoială greutate. Cei care consideră că onoarea din partea oamenilor este mai de dorit decât onoarea lui Dumnezeu vor cădea în ispita de a sacrifica principiul pentru câștiguri lumești sau pentru renume. În acest fel, credința față de Dumnezeu este în mod continuu sacrificată. Adevărul, adevărul lui Dumnezeu, trebuie nutrit în suflet și păstrat acolo prin puterea dată de cer, căci, dacă nu, puterea lui Satana îl va smulge de acolo. Nu susțineți niciodată gândul că un medic cinstit și credincios nu poate avea succes. Un astfel de sentiment aduce dezonoare Dumnezeului adevărului și neprihănirii. El poate avea succes; pentru că are pe Dumnezeu și cerul de partea sa. Orice mituire să fie refuzată cu hotărâre. Păstrați-vă integritatea prin puterea harului lui Hristos, iar El Își va împlini Cuvântul în voi.

Studentul la medicină, oricât ar fi de tânăr, are acces la Dumnezeu lui Daniel. Prin harul și puterea divină, el poate deveni tot atât de eficient în chemarea pe care o are cum a fost Daniel în poziția înaltă la care a fost chemat. Însă este o greșeală ca pregătirea științifică să devină lucrul cel mai important, în timp ce principiile religioase care stau la temelia tuturor succeselor sunt neglijate. Mulți dintre cei care disprețuiesc gândul că trebuie să se bizuie pe Domnul Hristos pentru înțelepciune sunt elogiați că sunt iscusiți în profesia lor. Însă, dacă acești oameni, care își pun încrederea în cunoașterea științei, ar fi luminați de către lumina cerului, cu cât mai strălucite ar fi rezultatele pe care le-ar obține! Cu cât ar fi mai puternici și ar avea mai multă încredere ca să preia cazurile grele! Persoana care este în legătură strânsă cu Marele Medic are la îndemână resursele cerului și ale pământului și poate lucra cu o înțelepciune și o precizie ce nu pot da greș, pe care cel fără Dumnezeu nu le poate avea.

Ca și Enoh, medicul trebuie să fie un om care umblă cu Dumnezeu. Acest lucru va fi pentru el o apărare sigură împotriva simțămintelor

amăgitoare și periculoase, care îi fac pe atât de mulți să fie necredincioși și sceptici. Adevărul lui Dumnezeu, practicat în viață și călăuzind continuu în ce privește interesele semenilor, va apăra sufletul cu principii cerești. Dumnezeu nu va fi nepăsător față de lupta noastră de a păstra adevărul. Când așezăm orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu mai presus de practicile lumești, mai presus de pretențiile oamenilor care pot greși, vom fi călăuziți pe căi bune și sfinte.

Medicul creștin, acceptând adevărul prin legământul pe care l-a făcut la botez, s-a angajat să-L reprezinte pe Hristos, Medicul-șef. Însă, dacă nu veghează cu strictețe asupra eului, dacă îngăduie ca barierele împotriva păcatului să fie îndepărtate, Satana îl va învinge cu ispite amăgitoare. Va fi o pată asupra caracterului său, care, prin influența sa rea, va avea efect și asupra altora. Paralizia morală generată de păcat va distruge nu doar sufletul celui care se depărtează de la principiul strict, ci va avea puterea de a produce și în alții același efect rău.

Fii neclintit

Nu este un lucru sigur să fii un creștin doar de ocazie. Noi trebuie să fim asemenea Domnului Hristos în toate acțiunile noastre tot timpul. Atunci, prin har, vom fi în siguranță și pentru viața aceasta, și pentru veșnicie. Cunoașterea din experiență a puterii harului pe care o primim în vremurile de necaz este mai valoroasă decât aurul și argintul. Aceasta întărește credința celui care este plin de încredere, care crede. Asigurarea că Domnul Isus este pentru el un ajutor întotdeauna prezent îi dă o putere care îl face în stare să-L creadă pe Dumnezeu pe cuvânt și să se încreadă în El cu o credință neșovăielnică în cele mai grele împrejurări.

Unica noastră siguranță împotriva păcatului este să rămânem continuu sub influența modelatoare a Duhului Sfânt, angajându-ne în același timp, în

mod activ, de partea cauzei adevărului și neprihănirii, făcându-ne toate datoriile pe care le avem față de Dumnezeu, însă neasumându-ne nici o povară pe care Dumnezeu nu a pus-o asupra noastră. Medicii și studenții la medicină trebuie să stea cu hotărâre sub stindardul întregitei solii îngerești, luptând lupta cea bună a credinței cu stăruință și succes, bizuindu-se nu pe propria lor înțelepciune, ci pe înțelepciunea lui Dumnezeu, îmbrăcându-se cu armura cerului, luând ca scut Cuvântul lui Dumnezeu, neuitând niciodată că ei au un Conducător care nu a fost și nici nu poate fi vreodată biruit de rău.

Studiați-vă Conducătorul

Vreau să spun fiecărui student la medicină care dorește să fie o onoare pentru cauza lui Dumnezeu, în timpul scenelor de încheiere a istoriei acestui pământ: Privește la Hristos, Trimisul lui Dumnezeu, care a trăit, când a fost pe acest pământ, în trup omenesc, o viață curată, nobilă, desăvârșită, lăsând un exemplu pe care toți îl pot urma în siguranță. Domnul Își întinde mâna pentru a mântui. Răspunde invitației Sale: „Să caute ocrotirea Mea, să facă pace cu Mine, da, să facă pace cu Mine”. (Isaia 27, 5.) Cât de nerăbdător este Mântuitorul să ia mâna tremurândă în mâna Sa, apucând-o cu căldură, cu hotărâre, până ce picioarele sunt așezate pe un teren sigur!

Încredeți-vă în Acela care vă înțelege slăbiciunea. Stați cât mai aproape de Hristos; căci vrăjmașul este gata să ia în robie pe oricine nu este apărat de El....

Domnul îi cheamă pe tineri spre a fi mâna Lui de ajutor. Samuel nu era decât un copil când Domnul l-a folosit pentru a face o lucrare bună și folositoare....

Acelora care se luptă cu stăruință neclintită să descopere caracterul Domnului Hristos, îngerii sunt însărcinați să le dea o viziune largă a

caracterului și lucrării Sale, puterii, harului și iubirii Sale. În acest fel, ei devin părtași ai naturii Sale și zi de zi cresc până la statura deplină de bărbați și femei în Hristos. Sfințirea Duhului se vede în gând, cuvânt și faptă. Lucrarea lor de slujire înseamnă viață și mântuire pentru toți cei cu care se asociază. Despre unii ca aceștia, se spune: „Voi aveți totul deplin în El”. (Coloseni 2, 10.) -- (Counsels to Parents, Teachers, and Students, 485-491.)

Este nevoie de precauție în încurajarea studenților

Mulți, știind cât de istovitoare sunt îndatoririle medicului și cât de puține ocazii au medicii să stea în tihnă chiar și în Sabat, ezită să-și aleagă această profesie. Însă marele vrăjmaș caută continuu să distrugă lucrarea mâinii lui Dumnezeu, de aceea oamenii care au o anumită cultură și inteligență sunt chemați să lupte împotriva acestei puteri tiranice. Este nevoie de mai mulți oameni de nădejde care să se dedice acestei profesii. Trebuie depuse eforturi stăruitoare pentru a determina oameni potriviți să se pregătească pentru această lucrare. Ei trebuie să fie oameni ale căror caractere să se bazeze pe principiile mari ale Cuvântului lui Dumnezeu oameni care au în mod natural energie, forță și perseverență, care să-i facă în stare să atingă un standard înalt de perfecțiune.

Nu oricine poate deveni un medic cu succes. Mulți au fost cu totul nepregătiți când s-au angajat în această profesie. Ei nu au cunoștințele necesare, nici îndemânare și nici tact, nici preocupare și inteligență care să le asigure succesul. Un medic poate face mult mai mult, dacă are tărie fizică. Dacă este slăbit, el nu poate suporta lucrul istovitor pe care îl necesită această chemare. Un om care are o structură psihică șubredă, care este pesimist sau căruia îi lipsește stăpânirea de sine nu poate fi pregătit să facă față tuturor cazurilor de boală. Este nevoie de multă atenție pentru a nu încuraja persoane care ar putea fi de folos în alte locuri, cu mai puțină răspundere, să studieze medicina, irosind mult timp și mijloace, când, de fapt, nu există nici o speranță întemeiată că vor avea succes.

Mi s-a spus că, avându-se în vedere natura dificilă a lucrării misionare medicale, aceia care doresc să lucreze în acest domeniu trebuie să fie mai întâi complet examinați de medici competenți, pentru a stabili dacă au tăria necesară pentru a suporta studiile pe care trebuie să le parcurgă în perioada de școală. -- (Counsels to Parents, Teachers, and Students, 472, 473).

Este nevoie de cele mai iscusite talente

Domnul cheamă cele mai iscusite capacități să fie reunite în acest centru [Loma Linda], pentru a aduce la îndeplinire lucrarea pe care El a hotărât-o, nu acele capacități care să necesite cel mai mare salariu, ci acele talente care să se așeze de partea Domnului Hristos, spre a lucra în rândurile Sale. Noi trebuie să avem instructori medicali, care să-i învețe pe alții știința vindecării fără a folosi medicamente.... Trebuie să pregătim o companie de lucrători care să urmeze metodele Domnului Hristos. -- (Letter 196, 1908).

Școala din Loma Linda o școală de grad înalt

Aici, avem condiții ideale pentru o școală și un sanatoriu. Sunt condiții avantajoase pentru studenți și mari avantaje pentru pacienți. Am fost instruită că aici trebuie să avem o școală după principiile școlilor profetilor din vechime. Poate că nu corespunde din toate punctele de vedere ca școlile din lume, însă aceasta trebuie să fie corespunzătoare în mod special pentru cei care doresc să-și consacre viața nu unor scopuri comerciale, ci slujirii neegoiste a Mântuitorului.

Dorim să avem o școală de cel mai înalt grad o școală în care Cuvântul lui Dumnezeu să fie socotit ca esențial și în care să se învețe ascultarea de învățăturile lui. Pentru a putea realiza o astfel de școală, trebuie să avem profesori selecționați cu multă grijă. Tinerii noștri nu trebuie să depindă întru

totul de școlile unde li se spune: „Dacă vrei să-ți termini cursurile, trebuie să studiezi aceasta sau aceea” studii care poate nu sunt de folos practic pentru cei a căror unică dorință este aceea de a da lumii solia de sănătate și pace a lui Dumnezeu. În educația pe care mulți o primesc, nu numai că sunt subiecte lipsite de importanță, dar multe lucruri sunt în mod hotărât de respins. Noi trebuie să ne străduim să oferim acea instruire care să-i pregătească repede pe studenți pentru slujirea semenilor lor.

Trebuie să căutăm studenți care să sape adânc în Cuvântul lui Dumnezeu, care vor să-și conformeze practica vieții după adevărurile din Cuvânt. Fie ca educația care li se dă tinerilor să-i pregătească și să-i consacre să lucreze în armonie cu marea misiune încredințată....

Medicii trebuie să-și primească aici instruirea. Aici, ei trebuie să fie astfel modelați, încât, atunci când vor să lucreze, să nu caute doar cel mai mare salariu, căci altfel nu fac nimic. -- (Cuvântare ținută de E. G. White la 30 octombrie 1907, Manuscript 151, 1907).

Cine ar trebui să se înscrie

Numai aceia ale căror inimi sunt umplute cu dragostea lui Dumnezeu și care descoperă că Domnul Hristos le-a dat harul Său pentru a împodobi slujba lor de misionari ai Săi ar trebui să facă cerere pentru a se angaja în lucrarea misionară medicală. Cei care se angajează în acest domeniu al lucrării misionare ar trebui să-și privească lucrarea ca o chemare înaltă și sfântă. Această lucrare le este încredințată ca ceva sfânt; și oriunde s-ar afla, Domnul așteaptă ca ei să descopere perfecțiunea misiunii lor. -- (Letter 186, 1903).

Studentii trebuie să aibă tărie morală

Aproape în fiecare biserică trebuie să existe tineri și tinere care să poată primi o instruire fie ca surori medicale, fie ca medici.... Doresc să îndemn ca acest subiect să fie avut în vedere cu rugăciune, căci este nevoie de un efort special pentru a-i selecta pe acei tineri care sunt promițători în ce privește utilitatea și tăria morală. -- (Counsels on Health, 506, 507).

Tăria de caracter este esențială

Mulți dintre tinerii care doresc să studieze pentru a deveni medici nu au acele trăsături de caracter care să-i facă în stare să reziste ispitelor atât de întâlnite în lucrarea unui medic. Trebuie acceptați doar aceia care promit că se pot califica pentru marea lucrare de vestire a principiilor adevăratei reforme a sănătății. -- (Special Testimonies, Seria B 15:21).

Supuși autorității

Când apare vreo neorânduială în comportament, aceasta trebuie reprimată, iar tinerii trebuie învățați să fie sinceri, modești și să se poarte cu demnitate cu oricine s-ar întovărăși. Ei trebuie învățați să respecte regulile drepte ale autorității. Dacă refuză să facă acest lucru, să fie concediați, indiferent ce funcție ar ocupa, deoarece, dacă nu se va proceda astfel, vor strica și pe alții. -- (Special Testimonies, Seria B 16:3).

Efort fizic și mental în mod proporțional

Tinerii care sunt ținuți în școală, închiși între patru pereți, doar pentru studiu, nu pot fi sănătoși. Efortul mental fără un efort fizic corespunzător necesită o cantitate nepotrivită de sânge la creier și astfel circulația este dezechilibrată. Creierul are prea mult sânge, în timp ce extremitățile au prea

puțin. Orele de studiu și recreare trebuie programate cu regularitate și trebuie să se rezerve un timp și pentru muncă fizică. Dacă aceste obiceiuri ale studenților în ce privește mâncarea și băutura, îmbrăcămintea și felul cum dorm sunt în conformitate cu legile fizice, ei vor putea dobândi o educație fără a-și sacrifica sănătatea. Lecția trebuie repetată adesea și imprimată acasă în conștiință, altfel, dacă nu mai rămâne putere fizică după ce a fost dobândită, educația va avea o valoare neînsemnată.

Studenților nu trebuie să li se îngăduie să studieze atât de mult, încât să nu aibă timp pentru educație fizică. Sănătatea nu poate fi păstrată decât dacă o parte a fiecărei zile este consacrată exersării mușchilor afară, în aer liber. Anumite ore trebuie programate pentru lucru manual, de un anumit fel, orice poate pune în mișcare toate părțile corpului. Dacă se face o egalizare între solicitarea puterilor mintale și a celor fizice, mintea studentului va fi reînviată. Dacă este bolnav, exercițiul fizic va ajuta adesea organismul să-și revină la starea normală. Când termină colegiul, studenții trebuie să aibă o sănătate mai bună și o mai bună înțelegere a legilor vieții decât atunci când au venit la colegiu. Sănătatea trebuie păstrată cu tot atâta sfințenie ca și caracterul.

Minți întunecate și greșelile în alimentație

Mulți studenți sunt deplorabil de neștiutori în ce privește faptul că alimentația are o puternică influență asupra sănătății. Unii nu au făcut niciodată eforturi hotărâte pentru a-și stăpâni pofta sau pentru a respecta regulile corespunzătoare în privința dietei. Ei mănâncă prea mult în timpul meselor, iar alții mănâncă între mese ori de câte ori există ispita. Dacă cei care susțin să sunt creștini doresc să găsească răspuns la întrebările care îi copleșesc de ce mințile lor sunt atât de întunecate, de ce aspirațiile lor religioase sunt atât de slabe, ei nu trebuie, în cele mai multe cazuri, să se îndepărteze prea mult de masă; mâncarea este cauza, dacă nu este vorba despre altceva.

Mulți ajung să se îndepărteze de Dumnezeu prin îngăduirea poftelor. El știe când cade o vrabie, știe câți peri aveți în cap, cunoaște păcatul aceluia care își îngăduie un apetit pervertit pe seama slăbirii puterilor fizice, amorțelii intelectului și uciderii percepțiilor morale.

Deprinderile de sănătate ale profesorului

Înșiși profesorii trebuie să acorde atenția cuvenită legilor sănătății, ca să-și poată păstra puterile în cea mai bună stare cu putință și pentru ca, atât prin exemplu, cât și prin învățatură, să poată exercita o influență bună asupra elevilor lor. Profesorul al căror puteri fizice sunt deja slăbite datorită bolii sau datorită muncii peste măsură trebuie să acorde o atenție cu totul specială legilor vieții. El trebuie să-și facă timp pentru recreație. În afară de munca de la școală, el nu trebuie să-și asume și alte responsabilități care să-l istovească într-atât, atât fizic, cât și mintal, încât sistemul său nervos să se dezechilibreze; căci, în acest caz, el nu va putea lucra cu mințile elevilor și nici nu va putea vedea lucrurile drept, atât în ceea ce-l privește pe el, cât și pe elevii lui.

Instituțiile noastre de învățământ trebuie să fie prevăzute cu tot ce este cu putință pentru instruire, avându-se în vedere mecanismul de funcționare al organismului omenesc. Studenții trebuie să fie învățați cum să respire, cum să citească și cum să vorbească, astfel încât încordarea să nu se producă asupra gâtului sau plămânilor, ci asupra mușchilor abdominali. Profesorii trebuie să se educe ei înșiși în această direcție. Studenții noștri trebuie să beneficieze de o instruire completă, ca să poată intra în viață având o cunoaștere inteligentă a corpului dat de Dumnezeu. Învățați-i că ei trebuie să învețe toată viața, cât trăiesc. și în timp ce îi învățați pe ei, nu uitați că ei vor învăța pe alții. Lecțiile voastre vor fi repetate în folosul mai multora decât cei care stau în fața voastră zi de zi. -- (Fundamentals of Christian Education,

146-148).

Educați în simplitatea lui Hristos

Domnul ne-a învățat că, în instituțiile noastre de educație, trebuie să ne luptăm totdeauna pentru desăvârșirea caracterului, pe care îl avem ca model în viața lui Hristos și în învățăturile date de El ucenicilor Săi. Deoarece ne-am primit însărcinarea din partea celei mai înalte autorități, noi trebuie să educăm, să educăm, să educăm în simplitatea lui Hristos. Ținta noastră trebuie să fie de a atinge cel mai înalt standard în toate domeniile lucrării noastre. Medicul nostru este Acela care a vindecat mii de oameni printr-o atingere și un cuvânt. Prețioasele adevăruri conținute în învățăturile Sale trebuie să fie apărarea noastră principală și răsplata noastră cea foarte mare.

Standardul stabilit pentru sanatoriile și școlile noastre este unul înalt, iar medicii și profesorii acestor instituții au o mare responsabilitate. Trebuie făcute eforturi pentru a se asigura profesori care să-i învețe pe alții potrivit metodei de învățare a Domnului Hristos și care să o socotească pe aceasta mai valoroasă decât orice altă metodă omenească. Fie ca aceștia să onoreze standardele de educație stabilite de Domnul Hristos și, urmând învățătura Lui, să le dea studenților lor lecții în credință și sfințenie.

Domnul Hristos a fost trimisul Tatălui pentru a reprezenta caracterul și voința Lui. Să urmărim exemplul Său de lucru în abordarea oamenilor acolo unde se află ei. Profesorii care nu se armonizează în mod distinct cu învățăturile lui Hristos și care urmează obiceiurile și practicile medicilor din lume sunt în afara însărcinării pe care ne-a dat-o Mântuitorul. -- (Letter 60, 1910).

Socotiți prețul

Mi-a fost prezentat faptul că, în clasele noastre care pregătesc studenți misionari medicali, cea dintâi lucrare a acestora ar fi de a se înțelege pe ei înșiși, de a socoti prețul și de a ști, atunci când încep să construiască ceva, dacă sunt în stare să și termine. Fie ca Dumnezeu să nu ajungă dezonorat prin înjosirea omului în procesul de educare a lui; căci un om descurajat este o povară pentru el însuși. A gândi că Dumnezeu îl va susține în orice plan pe care îl face, în timp ce el se împovărează cu studii și se expune unor situații care îi pun în primejdie sănătatea și viața, este un lucru contrar cu lumina pe care a dat-o Dumnezeu. Natura nu poate fi înșelată. Ea nu poate ierta vătămrile care se fac mașinăriei delicate, minunate.

Studentul palid și slăbit este un continuu reproș adus reformei sănătății. Cu mult mai bine ar fi ca studenții să iasă și să lucreze pământul. Mișcarea fizică este bună. Planul lui Dumnezeu este ca toate părțile mașinăriei omenești să fie puse la lucru. Trebuie să existe ore regulate pentru muncă, ore regulate pentru masă, fără a se studia exact costul fiecărui articol de hrană și a le procura pe cele mai ieftine. Faceți-vă rost de acele alimente care sunt cele mai bune pentru a pune în mișcare mașinăria vie. Nu înseamnă extravaganta a procura acele alimente pe care organismul le poate asimila și digera cel mai bine, trimițându-le în toate părțile corpului, astfel ca toate să fie hrănite.

El trebuie să se cunoască pe sine

Aceasta este cea dintâi datorie a oricărui student. Nimeni nu trebuie să măsoare ceea ce el presupune că semenul său student este în stare să facă. Fie ca fiecare student să judece sănătos în legătură cu ceea ce poate să suporte. Fiecare are o individualitate pe care nimeni nu o poate mânui cu atâta succes ca el însuși. Nici unul nu își poate cufunda identitatea în a altuia.

El trebuie să se cunoască pe sine însuși și să-și acorde o șansă favorabilă pentru a se prezenta cu un organism sănătos, cu o minte clară, cu nervi bine echilibrați și o bună digestie. Astfel, el va fi potrivit să facă lucrarea pentru care s-a calificat. Dacă se descalifică singur prin nepăsare, mâncând în grabă pentru că nu are timp, el nu corespunde pentru a face un lucru sănătos, complet....

Responsabilitatea față de Dumnezeu

Cea dintâi, cea mai înaltă și cea mai acceptabilă lucrare misionară pe care studentul o poate face este aceea de a asculta de Dumnezeu în tot ce întreprinde, în orice acțiune a minunatei mașinării pe care Dumnezeu a rânduit-o pentru formarea omului. El nu trebuie să se poarte cu indiferență față de sine însuși; trebuie să se cunoască pe sine și trebuie să dețină o cunoaștere inteligentă a ceea ce poate face și să facă aceste lucruri cu toată certitudinea și trebuie să știe, de asemenea, ce trebuie să evite în mâncare și lucru.... Un stomac dezordonat înseamnă o minte dezordonată.

Doresc să le spun tuturor studenților: Trebuie să fiți stăpâni pe voi înșivă și să nu lăsați pe nimeni să vă biruie nervii și mușchii oboșiți, pentru a face pe plac măsurii lui personale. Voi sunteți lucrarea mâinilor lui Dumnezeu și trebuie să vă purtați cu voi înșivă în mod corespunzător, având în vedere responsabilitatea pe care o aveți față de Dumnezeu. Luați-vă timp suficient pentru a dormi. Cei care dorm dau naturii timp suficient pentru a clădi și repara ceea ce s-a pierdut în organism....

Istovirea peste măsură a corpului

Puteți face cea mai bună lucrare misionară în cămin, având grijă de templul lui Dumnezeu.... Nu vă asumați îndrăzneala de a istovi peste măsură această minunată mașinărie, pentru ca nu cumva vreo parte a acesteia să

cedeze, iar lucrarea voastră să ajungă în impas.

Sunt îndurerată, deoarece mi-au fost prezentați studenți care au fost educați pentru a lucra spre mântuirea sufletelor și corpurilor celor ce se pierd în jurul lor, dar care ei înșiși vor pieri înainte de a putea aduce la îndeplinire lucrurile pentru care se luptă atât de greu. Vor oare profesorii și studenții să învețe, înainte de a merge mai departe, cum să se poarte față de ei înșiși, pentru a putea colabora în mod inteligent cu Dumnezeu, spre a duce solia Sa, a face lucrarea Sa și a nu fi retezați chiar în momentul în care este cea mai mare nevoie de ei?

Lucrul manual în școli

În toate instituțiile noastre educative, trebuie îmbinat lucrul fizic cu cel mintal. Prin exercițiu fizic riguros, pasiunile animalice găsesc o ieșire sănătoasă și sunt ținute în limite corespunzătoare. Mișcarea fizică sănătoasă în aer liber va întări mușchii, va îmbunătăți circulația sângelui, va feri corpul de boală și va fi de mare ajutor pentru spiritualitate. Timp de mulți ani, mi-a fost prezentat faptul că profesorii și studenții trebuie să fie uniți în această lucrare. Acest lucru se făcea, în vechime, în școlile profeților. -- (Letter 116, 1898).

Studiați lucrurile practice

O prea mare devoțiune pentru studiu, chiar a științei adevărate, dă naștere unui apetit anormal, care crește pe măsură ce este hrănit. Aceasta creează dorința de a asigura mai multă cunoștință decât este esențial pentru a face lucrarea Domnului. A urmări dobândirea de cunoștințe doar de dragul cunoștințelor distrage mintea de la consacrarea față de Dumnezeu și stăvilește înaintarea pe cărarea evlaviei practice.... Domnul Isus a dat doar atâta învățătură cât putea fi folosită.... Mintea ucenicilor era adesea stârnită

de curiozitate; însă, în loc de a le satisface dorința de a cunoaște lucruri care nu erau necesare pentru o conduită potrivită pentru lucrarea lor, El deschidea noi canale de gândire minții lor. El le dădea multă învățătură de care era nevoie în ce privește evlavia practică....

Necumpătarea în studiu

Necumpătarea în studiu este un fel de otrăvire, iar aceia care se complac în acesta, ca și bețivul, se abat de pe cărările sigure, se împiedică și cad în întuneric. Domnul dorește ca fiecare student să fie conștient că trebuie să aibă în vedere numai slava lui Dumnezeu. El nu trebuie să-și epuizeze și să-și irosească puterile fizice și mintale, căutând să dobândească din ce în ce mai multe cunoștințe, cât mai multe cu putință, ci trebuie să-și păstreze prospețimea și vigoarea puterilor sale spre a se angaja în lucrarea pe care Domnul i-a rânduit-o, aceea de a ajuta sufletele să descopere calea neprihănirii. -- (Counsels to Parents, Teachers, and Students, 405, 406).

Nu distracții, ci o lucrare consacrată

Sunt unii care gândesc că, dacă există prosperitate aici [Loma Linda], ar fi necesare și ceva distracții. Să nu nutrim astfel de gânduri în legătură cu aceasta. Mai degrabă să-i lăsăm pe oameni să vadă că voi aveți o minte ce poate fi utilă, care poate aduce la îndeplinire orice datorie, și aceasta pentru mântuirea sufletelor. Distracțiile care consumă timp doar pentru a satisface eul nu merită să li se acorde atenție....

Unii vor gândi că, dacă vom avea anumite distracții aici, vom câștiga mai multă influență. Însă ceea ce dorim noi este să mergem cu neclintire înainte, agățându-ne în mod hotărât de făgăduința divină, crezând că Domnul Hristos ne va conduce, ne va călăuzi, va binecuvânta și va pune o pecete cerească asupra lucrării noastre. Nu gândiți că nu este suficient de făcut în

acest loc pentru Domnul Hristos și pentru cer și că ar trebui să vă căutați ceva distracții în afara lucrării încredințate vouă de Dumnezeu. Nu faceți acest lucru, căci aceasta nu va fi în armonie cu exemplul lăsat de Domnul Hristos. Stați neclintiți de partea lui Dumnezeu. Spuneți studenților: aici avem Riverside și alte locuri. Dacă vreți să faceți o lucrare bună, luați publicațiile noastre și duceți-le în aceste locuri. țineți adunări și faceți astfel ca oamenii să vadă că sunteți într-o legătură vie cu cerul. -- (Manuscript 9, 1911).

Lucrarea misionară

Încurajați-i pe tineri să se angajeze mai mult în lucrare misionară pe perioada studiilor. -- (Manuscript 53, 1909).

Nu lăsați ca adevărul să fie dat la o parte

Studenții sunt îndreptățiți să meargă la școală o anumită perioadă de timp, pentru a dobândi cunoștințe în cele ale științei; însă, când fac acest lucru, ei trebuie să aibă întotdeauna în vedere nevoile lor fizice și să treacă prin această perioadă de educație în așa fel, încât să nu afecteze în nici un fel templul corpului lor. Să nu-și îngăduie nici o practică păcătoasă, să nu se împovăreze cu prea multe studii, ca să nu devină atât de absorbiți de studii, încât adevărul să ajungă dat la o parte, cunoștința de Dumnezeu, înlăturată din suflet prin invenții omenești.

Fiecare moment devotat studiului să fie un moment în care sufletul să fie conștient de răspunderile încredințate de Dumnezeu. Atunci nu va mai fi nevoie să li se ceară studenților să fie credincioși și dreپți și să-și păstreze integritatea sufletească. Ei vor respira o atmosferă cerească și fiecare lucru pe care îl fac va fi inspirat de Duhul Sfânt, iar dreptatea și neprihănirea vor fi scoase la iveală.

Însă dacă trupul este neglijat, dacă ore nepotrivite sunt consumate pentru studiu, dacă mintea este împovărată, dacă puterile fizice sunt lăsate nefolosite și ajung slăbite, atunci mașinăria umană este frântă și sunt neglijate lucruri care sunt esențiale pentru bunăstarea voastră viitoare și pacea voastră veșnică. Cunoștințele pe care le dau cărțile sunt socotite de cea mai mare importanță, iar Dumnezeu este dezonorat....

Mulți se ruinează din punct de vedere fizic, mintal și moral prin dedicare peste măsură pentru studiu. Ei se înșeală singuri, și pentru această viață, și pentru veșnicie, prin obiceiuri necumpătate în ce privește educația pe care o doresc. Ei își pierd dorința de a învăța în școala lui Hristos acele lecții de blândețe și smerenie a inimii. Fiecare clipă care trece are urmări pentru veșnicie. Integritatea va fi rezultatul sigur al umblării pe cărarea neprihănirii. -- (Special Testimonies On Education, 126, 127).

Sfat către cei care au puteri limitate de a suporta

Am fost instruită să spun că, având în vedere natura obositoare, dificilă a lucrării misionare medicale, aceia care doresc să se înroleze în acest domeniu trebuie să fie mai întâi complet examinați de către medici competenți, pentru a constata dacă au sau nu puterea necesară de a trece prin cursurile care se cer.

Dacă nu sunt în stare să reziste din punct de vedere al minții o perioadă de timp de doi, trei sau cinci ani, așa cum poate fi cazul, acest lucru trebuie să li se spună și să fie sfătuiți să-și petreacă vacanțele de vară lucrând în aer liber; sau dacă nu sunt în stare să suporte încordarea continuă din perioada școlară, ei trebuie sfătuiți să petreacă mult timp lucrând afară și să studieze ei singuri. Dacă vor avea grijă să facă suficientă mișcare fizică, mintea va fi clară și va putea înțelege subiectele pe care le studiază singuri, iar progresul

va fi rapid. Să se străduiască să-i trateze pe cei bolnavi, când au ocazia, punând în practică ceea ce au studiat. Am fost instruită că, în multe cazuri, o cunoaștere mult mai practică poate fi dobândită în acest fel, mai degrabă decât printr-o perioadă lungă de studiu într-o școală medicală. -- (Manuscript 123, 1902).

Cum ne raportăm la cerințele legale

Mi-au fost puse câteva întrebări în legătură cu felul cum ne raportăm la legile care îi privesc pe medicii practicieni. Noi trebuie să acționăm inteligent, căci vrăjmașul ar avea plăcere să ne împiedice lucrarea, astfel ca medicii noștri să poată avea doar o influență limitată. Unii oameni nu acționează în temere de Dumnezeu și s-ar putea să caute să ne facă necazuri, punând pe grumazul nostru juguri pe care nu le putem purta. Noi nu ne putem supune unor reguli care ne cer sacrificarea principiilor, căci acest lucru ar pune în primejdie mântuirea sufletului.

Însă ori de câte ori putem să împlinim legile țării fără să ne așezăm într-o poziție de necredincioșie, trebuie să facem acest lucru. Au fost plănuite legi înțelepte care să-i apere pe oameni de lucrarea înșelătoare a unor medici necalificați. Noi ar trebui să respectăm aceste legi, căci ne vom proteja de pretendenți înfumurați. Dacă vom manifesta opoziție față de aceste cerințe, acest lucru va tinde să restrângă influența misionarilor noștri medicali.

Trebuie să avem în vedere cu toată atenția ce implică aceste lucruri. Dacă sunt condiții cărora nu ne putem supune, trebuie să depunem eforturi pentru a le îmbunătăți, astfel încât să nu existe opoziție puternică față de medicii noștri. Mântuitorul ne învață să fim înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbeii.

Domnul este Conducătorul și Învățătorul nostru. El ne poruncește să nu

avem legături cu cei care nu Îl recunosc pe Dumnezeu. „Să țineți Sabatele Mele; căci ele sunt un semn între Mine și voi și urmașii voștri.” Legați-vă de aceia care Îl onorează pe Dumnezeu, ținând poruncile Sale. Dacă de la poporul nostru pornește recomandarea că lucrătorii noștri trebuie să caute succesul, admitând ca esențială educația pe care o dă lumea, noi spunem de fapt că această cunoștință a lumii este superioară celei pe care o dă Dumnezeu. În acest fel, Dumnezeu va fi dezonorat. Dumnezeu cunoaște pe deplin credința și încrederea pe care pretinsul popor al Său le are în providența Sa.

Lucrătorii noștri trebuie să aibă o cunoaștere deplină a vieții Domnului Hristos și a modalității Lui de lucru. Domnul îi va ajuta pe cei care doresc să colaboreze cu El ca medici, căci ei doresc să învețe cum să lucreze cu cei în suferință. El Își va exercita puterea prin ei pentru vindecarea celor bolnavi.

Cooperarea cu Marele Medic

Necumpătarea și necredincioșia sunt în creștere pretutindeni. Lucrarea de cumpătare trebuie să înceapă cu propriile noastre inimi. Iar lucrarea medicului trebuie să înceapă printr-o înțelegere a lucrărilor și învățăturilor Marelui Medic. Domnul Hristos a lăsat curțile cerului ca să poată sluji celor bolnavi și în suferință de pe pământ. Noi trebuie să colaborăm cu șeful medicilor, umblând cu toată umilința înaintea Lui. Atunci Domnul va binecuvânta eforturile noastre sincere de a ușura suferința omenirii. Acest lucru nu se va face prin folosirea de medicamente otrăvitoare, ci prin folosirea de remedii simple. Noi trebuie să căutăm să îndreptăm obiceiurile și practicile greșite și să învățăm lecțiile tăgăduirii și stăpânirii de sine. Îngăduirea poftei este cel mai mare rău împotriva căruia trebuie să luptăm.

Adevărul adus la lumină de Domnul Hristos învață că omenirea, prin ascultarea de adevăr, așa cum este el în Domnul Isus, poate dobândi acea

putere de a birui stricăciunea care este în lume prin poftă. Printr-o credință vie în meritele Domnului Hristos, sufletul poate fi convertit și transformat după chipul lui Hristos. Îngerii lui Dumnezeu vor fi alături de aceia care, în umilința inimii lor, vor învăța zi de zi lecțiile Domnului Hristos. -- (Letter 140, 1909).

Capitolul 5

Avertizare împotriva sofistăriei spiritiste

Să clădim pe stâncă

Domnul Hristos a ilustrat clădirea caracterului printr-o casă zidită pe o stâncă, față de care vântul și furtuna erau lipsite de putere, și printr-o casă zidită pe nisip, care a fost dărâmată. Noi trăim vremuri primejdioase. În mijlocul scenelor în schimbare, cu erezii și învățături false, care pătrund și care vor pune la încercare credința tuturor, casa care este zidită pe stânca cea solidă nu poate fi zguduită. Însă atunci când vor veni vântul și furtuna, casa clădită pe nisip va cădea și mare va fi căderea acesteia.

Deci să fim atenți cum clădim. Nimeni să nu clădească neînțelept. Cuvântul lui Dumnezeu este singura noastră temelie. Vom fi puși față în față cu multe lucruri care seamănă cu adevărul. Multe dintre aceste minciuni vor fi foarte amăgitoare și atractive, însă, dacă sunt primite, ele vor da la o parte stâlpii temeliei pe care i-a pus Domnul Hristos și se va clădi deasupra ceva omenesc. Sunt mulți care au ochi să vadă, dar nu văd, au urechi de auzit, dar nu aud și, călăuziți fiind de Satana, pregătesc temelii false pentru mințile omenești.

Toți trebuie să studieze lecțiile Domnului Hristos. Adevărul este puternic, plin de conținut. Acest adevăr trebuie prezentat tuturor, căci Satana se va strecura cu lucruri plăcute, prin care va vrea să facă fără valoare Cuvântul lui Dumnezeu și să îndepărteze mințile de la adevăr către născociri.
-- (Letter 223, 1905).

Teorii științifice false

Teorii științifice false se furișează mereu precum hoțul noaptea, îndepărtând stâlpii credinței noastre. Dumnezeu mi-a arătat că studenții noștri la medicină nu trebuie formați cu astfel de teorii, căci Dumnezeu nu le aprobă. Se strecoară cele mai amăgitoare ispitiri ale vrăjmașului și ele sunt dibaci plănuite, de la cel mai înalt nivel. Acestea spiritualizează învățăturile adevărului prezent până când nu se mai poate face distincție între realitate și umbră.

Știți că Satana va vrea să înșele, dacă este cu putință, chiar și pe cei aleși. El pretinde că este Hristos și se strecoară, susținând că este marele misionar medical. El va face să coboare foc din cer în văzul oamenilor, pentru a dovedi că este Dumnezeu. Trebuie să ne fortificăm cu adevărurile Bibliei. Acoperământul adevărului este singurul acoperământ sub care putem sta în siguranță. -- (Special Testimonies, Seria B 6:32, 33.)

Adevărata educație înaltă

Minciunile născocite de om sunt peste tot. Agenții nevăzuți sunt la lucru pentru a face ca minciuna să pară adevăr; minciunile sunt îmbrăcate cu un veșmânt amăgitor, astfel încât oamenii să poată fi conduși să le accepte ca fiind esențiale spre a dobândi o educație mai înaltă. Toate aceste minciuni vor înșela pe mulți dintre studenții noștri, dacă nu veghează și dacă nu sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu spre a lua adevărurile mărețe și sfinte din Cuvânt în inimile și mințile lor, acceptându-le ca pe niște principii care stau la baza adevăratei educații înalte. Nici o învățătură nu poate întrece în valoare învățătura cea curată a lui Dumnezeu, care este dată pentru iluminarea acelor care vor să fie iluminați.

Studenții noștri trebuie să fie educați spre a înțelege că nu există o

educație mai înaltă decât cea dată de Marele Învățător al lumii. Noi trebuie să ne păzim studenții de ispită, făcând din adevărurile simple ale Cuvântului lui Dumnezeu temelia educației lor. Cunoștința cea înaltă, cunoașterea slavei lui Dumnezeu trebuie să strălucească în inimile lor, pentru ca desăvârșirea să fie prin puterea lui Dumnezeu, nu prin puterea oamenilor....

Avertizați pe fiecare student în parte să fie cu totul treaz. Acest adevăr să fie bine întipărit în minte de către pastorii noștri și de către toți cei care, prin credință, își aduc contribuția la eliberarea minții omului de neadevăruri, căci nu poate exista o educație mai înaltă decât cea care provine de la Acela care și-a dat viața pentru ca omenirea să poată apuca Divinitatea și omul decăzut să poată deveni una cu Dumnezeu. Profesorul care este atât de nesăbuit, încât crede că el le poate da studenților o mai bună cunoaștere decât cea dată de către Marele Învățător, Domnul Isus Hristos, nu știe care este adevărata educație. -- (Letter 98, 1909).

Adevărul întărește priceperea

Cuvântul lui Dumnezeu, privit și studiat așa cum ar trebui, va da lumină și cunoștință. Cercetarea lui atentă va întări priceperea. Prin contactul cu cele mai curate și mai înălțătoare adevăruri, mintea se va dezvolta, iar gustul va fi rafinat.

Noi depindem de Biblie în ce privește cunoașterea istoriei de început a lumii noastre, a creării omului și a căderii sale. Îndepărtați Cuvântul lui Dumnezeu și nu ne putem aștepta atunci decât să ajungem pradă născocirilor și închipuirilor omenești, iar urmarea va fi slăbirea intelectului ca rezultat sigur al persistării în minciună. Noi trebuie să avem cunoștința adevărată cu privire la originea pământului, căderea heruvimului ocrotitor și pătrunderea păcatului în lumea noastră. Fără Biblie, ne vom rătăci datorită teoriilor false. Mintea va ajunge subjucată de tirania superstiției și a minciunii. Cunoscând

istoria autentică a începutului lumii noastre, nu trebuie să ne poticnim în născocirile omenești și în teorii pe care nu ne putem bizui.

Oriunde s-ar afla, creștinii pot fi în comuniune cu Dumnezeu. Și ei pot beneficia de priceperea pe care o dă știința sfințită. Minteă lor poate fi fortificată așa cum a fost cea a lui Daniel. Dumnezeu i-a dat „știință și pricepere pentru tot felul de scrieri și înțelepciune”.

Efectul primirii minciunii asupra inimii

Minteă care a fost luată o dată în stăpânire de minciună nu se va mai putea dezvolta niciodată în voie, neîncătușată față de adevăr, chiar după cercetare. Vechile teorii pretind admiterea lor. Înțelegerea lucrurilor care sunt adevărate, înalte și sfinte va fi confuză. Idei superstițioase vor pătrunde în minte, amestecându-se cu adevărul, și aceste idei vor avea întotdeauna o influență înjositoare. Cunoștința creștină poartă asupra ei pecetea nemăsuratei sale superiorități în tot ceea ce privește pregătirea pentru viața viitoare, nemuritoare. Aceasta îl distinge pe cititorul Bibliei, pe cel credincios, care a primit comorile prețioase ale adevărului, de cel sceptic și de cel care crede în filozofia păgână.

Alipiți-vă de cuvântul „stă scris”. Dați afară din minte teoriile periculoase, nepotrivite, care, dacă li se dă atenție, vor ține mintea în robie, astfel încât omul nu va ajunge o persoană nouă în Hristos. Minteă trebuie continuu stăpânită și apărată. Trebuie să i se dea ca hrană doar ceea ce îi va întări experiența religioasă. -- (Manuscript 42, 1904).

Biserica este fortăreața lui Hristos

Biserica este fortăreața lui Hristos într-o lume răzvrătită și trebuie păzită cu strictețe împotriva șireteniilor viclene ale vrăjmașului. Ea nu

trebuie să recunoască alte legi în afară de legile lui Dumnezeu. Cei pe care Dumnezeu i-a așezat ca străjeri nu trebuie să stea nepăsători în timp ce se fac eforturi pentru a-i abate pe oameni de la adevăr pe căi rătăcite. Este nevoie de veghere continuă împotriva spiritelor amăgitoare și învățăturilor demonilor. Dumnezeu face apel la pastori și misionari medicali să ia poziție hotărâtă de partea dreptății. Acuzațiile aspre rostite de Domnul Hristos împotriva fariseilor, pentru că îi învățau pe oameni porunci omenești, arată nevoia de a ne păzi împotriva tuturor teoriilor care nu sunt în armonie cu adevărul din Cuvântul lui Dumnezeu. -- (Manuscript 78, 1904).

Înălțarea naturii mai presus de Dumnezeul naturii

Metoda generală de educare a tinerilor nu îndeplinește standardul adevăratei educații. Idei necredincioase se întrepătrund în lucrurile prezentate în manuale, iar Cuvântul lui Dumnezeu este pus într-o lumină îndoielnică sau chiar neplăcută. În acest fel, minților tinerilor li se prezintă sugestiile lui Satana, iar îndoielile, o dată pătrunse, devin pentru cei care le preiau fapte de necontestat, iar cercetarea științifică va conduce într-o direcție greșită, datorită felului în care descoperirile ei sunt interpretate și pervertite.

Oamenii își asumă răspunderea de a opri Cuvântul lui Dumnezeu în fața unui tribunal mărginit și se pronunță o sentință asupra inspirației divine după o măsură limitată, iar adevărul lui Dumnezeu este făcut să apară ca un lucru nesigur în fața rapoartelor științei.

Lucrarea învățătorilor mincinoși

Acești învățători mincinoși înalță natura mai presus de Dumnezeul naturii și mai presus de Autorul științei adevărate. Chiar în momentul în care învățătorii ar fi trebuit să fie hotărâți și neclintiți în ce privește mărturia lor,

chiar atunci când ar fi trebuit să se vadă clar că sufletele lor au fost consolidate pe Stânca cea veșnică, atunci când ei ar fi trebuit să inspire credință acelor care se îndoiesc, ei își dau pe față nesiguranța cu privire la autenticitatea Cuvântului lui Dumnezeu și a descoperirilor științei, pe nedrept numite astfel.

Cei sinceri și cinstiți au fost făcuți să fie șovăielnici în ce privește credința lor datorită ezitării acelor care pretindeau că pot tălmăci Biblia atunci când era vorba de cuvintele vii. Satana a profitat de nesiguranța minții și, prin agenți nevăzuți, i-a învălmășit în sofistării și a făcut ca oamenii să ajungă în confuzie în mijlocul scepticismului.

Oamenii învățați au ținut cuvântări în care au amestecat adevărul cu minciuna; însă ei au dezechilibrat mintea acelor care s-au bizuit pe minciună în loc de adevăr. Sofistăriile frumos ticluite ale așa-zișilor înțelepți au farmec pentru o anumită categorie de studenți; însă impresia pe care o lasă aceste cuvântări asupra minții este aceea că Dumnezeuul naturii este ținut în frâu de propriile Lui legi.

Teoria invariabilității naturii

S-a zăbovit mult asupra invariabilității naturii și s-au adoptat în grabă teorii sceptice de către cei a căror minte a ales atmosfera de îndoială, deoarece ei nu au fost în armonie cu Legea cea sfântă a lui Dumnezeu, temelia guvernării Sale în cer și pe pământ. Tendința lor naturală către rău a făcut să fie ușor pentru ei să aleagă cărările rătăcirii și să se îndoiască de faptul că se pot bizui pe rapoartele și pe istoria atât ale Vechiului cât și ale Noului Testament.

Ei înșiși, otrăviți de minciună, au căutat cu înfrigurare orice ocazie de a semăna semințele îndoielii în mintea semenilor lor. Natura este înălțată mai

presus de Dumnezeuul naturii, iar simplitatea credinței este nimicită; și aceasta deoarece temelia credinței este făcută să apară nesigură. Derutați de scepticism, mințile celor care se îndoiesc sunt lăsate să se zbată pe stâncile necredincioșiei. -- (The Youth's Instructor, 31 ianuarie, 1895).

O cunoaștere adevărată a lui Dumnezeu

Am de adus o solie celor care sunt cu adevărat pregătiți să facă lucrare misionară medicală. Își dau seama cei care se angajează în această lucrare că ne apropiem de sfârșitul istoriei acestui pământ și că trebuie să înțelegem pe deplin lucrarea pe care o avem în față? Primul lucru pe care trebuie să-l facă misionarii medicali este acela de a avea o concepție potrivită cu privire la Dumnezeu, nu o concepție bazată pe propria lor judecată omenească, ci una bazată pe studiul continuu al Cuvântului lui Dumnezeu și al caracterului și vieții Domnului Hristos.

Cuvântul lui Dumnezeu și lucrările Sale ne dau acea cunoștință pe care El a găsit-o potrivită să ne-o descopere. Astfel, noi putem înțelege revelația pe care El a făcut-o cu privire la Sine. Însă noi trebuie să facem acest studiu cu frică și cutremur, fiind conștienți de păcătoșenia noastră, și nu cu dorința de a-L explica pe Dumnezeu, ci cu dorința de a dobândi acea cunoștință care ne va face în stare să Îl slujim tot mai bine.

Nimeni să nu se aventureze să-L explice pe Dumnezeu. Dacă ființele omenești nu se pot explica pe ele însele, atunci cum ar putea oare să îndrăznească să-L explice pe Cel atotputernic? Satana este gata să dea unora ca aceștia concepții false cu privire la Dumnezeu.

Celor care sunt curioși, le aduc solia că Dumnezeu m-a instruit să pregătesc răspunsuri la întrebările cu privire la lucrurile care nu ne-au fost descoperite. Lucrurile care sunt descoperite sunt ale noastre și ale copiilor

noștri. Însă dincolo de aceasta, ființele omenești nu trebuie să treacă. Noi nu trebuie să încercăm să explicăm ceea ce Dumnezeu nu a descoperit. Trebuie să studiem revelația pe care Domnul Hristos, Marele Învățător, ne-a dat-o cu privire la caracterul lui Dumnezeu, pentru ca prin spirit, cuvânt și faptă să-L putem reprezenta pe El celor care nu Îl cunosc.

Când tăcerea este elocvență

În ce privește persoana și prerogativele lui Dumnezeu, unde Se află El și ce este El, acesta este un subiect pe care nu trebuie să îndrăznim să-l atingem. Asupra acestui subiect, tăcerea este elocvență. Cei care nu Îl cunosc pe Dumnezeu din experiență personală se aventurează să facă speculații cu privire la El. Dacă ar cunoaște mai mult despre El, ei ar avea mai puțin de spus cu privire la ceea ce este El. Acela care zi de zi trăiește într-o strânsă legătură cu Dumnezeu, care Îl cunoaște profund, își dă seama cel mai bine de incapacitatea ființelor omenești de a-L explica pe Creator....

Dumnezeu a existat întotdeauna. El este marele EU SUNT. Psalmistul spune: „Înainte ca să se fi născut munții, și înainte ca să se fi făcut pământul și lumea, din veșnicie în veșnicie, Tu ești Dumnezeu!” (Psalmii 90, 2.) El este Cel Preaînalt, care dăinuiește veșnic. „Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb”, spune El (Maleahi 3, 6.) El este „același ieri, azi și în veci”. (Evrei 13, 8.) El este infinit și omniprezent. Cuvintele noastre nu pot descrie măreția și maiestatea Sa.

Simplitatea învățaturii Domnului Hristos

Învățătura Bibliei cu privire la Dumnezeu este singura învățătură sigură pe care o pot urma ființele omenești. Noi trebuie să ne potrivim credința după un clar „așa zice Domnul”. Cunoașterea Aceluia pe care Dumnezeu dorește să o dobândim din Cuvântul Său, dacă este pusă în practică în viața

de zi cu zi, le va da putere oamenilor să se împotrivescă păcatului și să-L reprezinte pe Domnul Hristos.

Noi trebuie să studiem simplitatea învățăturilor lui Hristos. El ne îndeamnă să ne rugăm și să fim umili. Acestea constituie singura noastră apărare împotriva ideilor înșelătoare prin care Satana caută să ne îndrepte spre alți dumnezei și să acceptăm teorii amăgitoare, îmbrăcate de el în veșminte de lumină.

Un om orb din punct de vedere spiritual este ușor condus de către cei care se folosesc de orice ocazie favorabilă pentru a născoci teorii cu privire la Dumnezeu. Cel care este înșelat de Satana împărtășește aproapelui său noua lumină pe care el susține că a primit-o, așa cum Eva a așezat fructul oprit în mâna lui Adam. Păgânii neluminați nu se află într-o stare mai rea din punct de vedere spiritual decât aceea în care se află omul care a cunoscut adevărul, dar a acceptat minciuna....

Împotrivirea față de vrăjmaș

La început, Satana își prezintă teoriile cu precauție, iar dacă vede că eforturile sale au succes, vine cu teorii și mai înșelătoare, căutând să-i abată pe bărbați și femei de la principiile de bază pe care Dumnezeu le-a rânduit să fie apărarea poporului Său.

Lucrătorii noștri misionari medicali să nu accepte teorii pe care Dumnezeu nu le-a dat nimănui. Dumnezeu nu-i va scuza pe oameni pentru că învață teorii pe care Domnul Hristos nu le-a învățat. El cheamă armata Sa de lucrători să se înroleze în rânduri, luând poziții sub steagul adevărului. El îi avertizează să nu discute lucruri pe care Dumnezeu nu a autorizat pe nimeni să le discute.

Să ne îmbrăcăm cu toată armătura lui Hristos și să ne împotrivim cu hotărâre vrăjmașului. Vom avea de întâmpinat pe îngerii căzuți și pe prințul puterilor întunericului. Satana nu doarme nicidecum; el este foarte treaz și se joacă cu viața sufletelor celor din poporul lui Dumnezeu. El va veni la ei cu lingușiri de tot felul, în speranța de a-i îndepărta de la credința lor. El dorește să le atragă atenția de la adevăratele probleme la teoriile false.

Apel la trezire

Pastori și medici, porniți alarma! Chemați poporul lui Dumnezeu să fie credincios și plin de încredere. Vegheați! Nu uitați că, în timp ce colaborați cu Dumnezeu, veți avea ca ajutoare îngeri care excelează în putere. Nu acceptați teorii ticluite de cei care nu sunt întemeiați pe adevărata temelie, de cei care sunt fermecați de lucruri a căror adevărată însemnătate nu o cunosc.

Treziți-vă, frații mei, și dați drumul semnalului că este pericol. Porniți alarma. Nu vă lăsați convinși de oameni să acceptați teorii care sunt opuse adevărilor din Cuvântul lui Dumnezeu. Slujitorii lui Dumnezeu au o solie solemnă pentru această lume decăzută, blestemată de păcat. Ei trebuie să țină sus steagul pe care sunt înscrise cuvintele: „Poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus”. -- (Manuscript 132, 1902).

Dumnezeu descoperit în Cuvântul Său și în lucrările Sale

Fie ca nimeni să nu învețe lucruri pe care Mântuitorul, Acela care este stăpân pe sufletul, trupul și spiritul omului, nu le-a învățat. Noi nu avem nevoie de nici o învățătură închipuită în legătură cu persoana lui Dumnezeu. Ceea ce Dumnezeu dorește ca noi să cunoaștem despre El este descoperit în Cuvântul Său și în lucrările Sale. Lucrurile frumoase din natură descoperă caracterul Său și puterea Sa de Creator. Ele reprezintă darul Său pentru neamul omenesc, pentru a-și arăta puterea și pentru a arăta că El este

Dumnezeul dragostei. Însă nimeni nu este autorizat să spună că Dumnezeu Însuși, în persoană, este în floare, sau în frunză, sau în copac. Aceste lucruri sunt lucrarea mâinilor lui Dumnezeu, care descoperă dragostea Sa pentru omenire.

Însă a lua lucrările lui Dumnezeu și a le reprezenta ca fiind Dumnezeu, aceasta constituie o reprezentare greșită, înfricoșătoare, a Lui. Cu această reprezentare am fost confruntată la începutul lucrării mele, atunci când, în tinerețe, Domnul mi-a încredințat misiunea de a merge și a spune ceea ce El îmi va porunci. și, pentru că Domnul mă călăuzește, eu trebuie să fac acum tot ce pot pentru a contracara învățăturile de acest fel și teoriile care conduc spre astfel de puncte de vedere. Cei care susțin astfel de teorii nu știu încotro se îndreaptă picioarele lor.

Nevoia noastră cea mai mare este o cunoaștere din experiență proprie a lui Dumnezeu, așa cum este El descoperit în Cuvântul Său. O astfel de cunoștință ne va face în stare să ne vedem nedesăvârșirea caracterului și ignoranța cu privire la Domnul și Mântuitorul nostru, Isus Hristos.

Închipuiri cu privire la Dumnezeu

Oamenii, cu talentele și cu închipuirile lor, au încercat să caute să-L descopere pe Dumnezeu. Mulți au mers pe această cale. Cea mai înaltă inteligență se poate obosi până la istovire tot născocind lucruri cu privire la Dumnezeu, însă efortul va fi fără rod, iar concluzia este că omul, prin căutările lui, nu Îl poate descoperi pe Dumnezeu. Această problemă nu ne-a fost încredințată nouă spre rezolvare. Tot ce are nevoie omul să cunoască și poate să cunoască cu privire la Dumnezeu, i-a fost descoperit în viața și caracterul Fiului Său, Marele Învățător. Pe măsură ce învățăm mai mult despre om, despre ceea ce suntem noi înșine în ochii lui Dumnezeu, trebuie să stăm cu frică și cutremur în fața Lui.

S-a născut omul rege?

Acelora care îl reprezintă pe om ca fiind născut ca rege, acelora care nu fac nici o distincție între cel convertit și cel neconvertit, acelora care nu își dau seama de nevoia lor de Hristos ca Mântuitor al lor, doresc să le spun: gândiți-vă la voi înșivă, ce ați fost pe perioada existenței voastre! V-ar plăcea să contemplați fiecare detaliu din viața voastră, sub ochii Aceluia care cunoaște fiecare gând al omului și înaintea căruia toate faptele omului sunt ca o carte deschisă?

Pericolul deșertăciunii

Fac apel la cei care sunt angajați în a-L sluji pe Dumnezeu să se așeze cu totul de partea Domnului Hristos. Sunt primejdii și în dreapta, și în stânga. Cel mai mare pericol ce va veni asupra noastră va fi din partea unor oameni care s-au dedat la deșertăciune, care nu au dat atenție cuvintelor de avertizare și muștrare trimise de Dumnezeu. Pe măsură ce acești oameni își aleg propria lor voință și propria lor cale, ispititorul, îmbrăcat în veșmânt de înger, se apropie de ei și este gata să se atașeze influenței lor. El deschide în fața lor înșelătorii de un caracter foarte atractiv, pe care le prezintă poporului lui Dumnezeu. Unii dintre cei care le dau ascultare vor fi înșelați și se vor înrola spre a lucra în rânduri periculoase.

Domnul cheamă. Vor auzi bărbații și femeile glasul Lui? El dă avertizarea. Îi vor da ei atenție? Vor asculta ei ultima solie de îndurare către o lume pierdută? Vor accepta ei jugul lui Hristos și vor învăța de la El blândețea și smerenia? -- (Letter 240, 1903).

Speculații cu privire la Persoana lui Dumnezeu

Cunoștința ta cu privire la Dumnezeu și caracterul Său a scăzut de când ai început să teoretizezi în ce privește natura și prerogativele Sale.

Biserica este angajată acum într-o luptă care va crește în intensitate chiar în acel punct în care ai fost condus greșit. Nici un stâlp al credinței noastre din adevărul descoperit nu trebuie înlocuit prin teorii noi și închipuite.

Adevărul ne-a fost dat clar. Sub călăuzirea lui Dumnezeu, au fost pregătite cărți care proclamă, cu claritate, adevărul pentru acest timp. Dacă nu credeți în aceste dovezi, nu veți crede nici dacă ar învia cineva din morți.

Trebuie să faceți o lucrare deplină în vederea pocăinței. Veniți înaintea lui Dumnezeu cu umilință și căință. Trebuie ca lucrarea să se desfășoare în armonie în poporul lui Dumnezeu. Noi trebuie să știm cine va urma lumina. „Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El; dacă este Baal, mergeți după el.” -- (Letter 247, 1903).

Teorii subtile cu privire la Dumnezeu

Nimeni să nu vă ademenească spre credința că Dumnezeu este o esență care se află pretutindeni. O astfel de idee este o amăgire înșelătoare. Cu toții să vă feriți de astfel de idei. Aceste teorii subtile, îmbrăcate în veșminte frumoase, pregătesc calea pentru erori și mai mari care, dacă sunt acceptate, vor abate chiar și pe credincioșii sinceri de la adevăr, față de care au fost neclintiți, spre învățături false.

Din când în când, trebuie să cercetăm motivația care stă la baza credinței noastre. Este foarte important să studiem cu grijă adevărurile din

Cuvântul lui Dumnezeu; căci citim că „unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor”. (1 Timotei 4, 1.) Suntem în pericol foarte mare atunci când privim cu ușurință vreun adevăr; căci, în acele momente, mintea este deschisă spre minciună. Trebuie să fim atenți cum și ce auzim. Noi nu trebuie să căutăm să înțelegem argumentele pe care le aduc oamenii pentru a-și susține teoriile, când se vede clar că aceste învățături nu corespund cu Scripturile. Unii care consideră că au o cunoaștere științifică dau, prin interpretările lor, idei greșite atât cu privire la știință, cât și cu privire la Biblie. Fie ca Biblia să fie cea care decide în orice lucru care este esențial pentru mântuirea omului. -- (Letter 25, 1904).

Stăpânirea și controlul moral distruse

Noi nu suntem chemați să ne aruncăm în controverse cu cei care susțin teorii false. Controversa nu aduce nici un folos. Domnul Hristos nu S-a lansat niciodată în așa ceva. „Stă scris” a fost arma folosită de Mântuitorul lumii. Să stăm cât mai aproape de Cuvânt. Să-L lăsăm pe Domnul Isus și pe solii Săi să dea mărturie. Noi știm că mărturia lor este adevărată.

Domnul Hristos este mai presus de toate lucrările creațiunii Sale. El i-a călăuzit pe copiii lui Israel prin stâlpul de foc, ochiul Său văzând trecutul, prezentul și viitorul. El trebuie recunoscut și onorat de toți cei ce-L iubesc pe Dumnezeu. Poruncilor Sale trebuie să li se acorde respect și să li se dea ascultare. Ele trebuie să fie puterea care stăpânește în viețile poporului Său.

Ispititorul vine cu ideea că Domnul Hristos și-a mutat tronul de slavă și putere într-o regiune necunoscută și că oamenii nu mai trebuie să fie incomodați cu cerințe de a înălța caracterul Său și de a asculta de Legea Sa. Ființele omenești trebuie să-și fie lege lor însele, declară el. Sofistăriile aduse de el fac ca Dumnezeu să fie privit cu neîncredere și chiar să fie socotit că nu

este nimic. Stăpânirea și controlul moral în neamul omenesc sunt nimicite. Stăpânirea viciilor slăbește continuu. Lumea nu Îl iubește pe Dumnezeu și nu se teme de El. Iar aceia care nu Îl iubesc pe Dumnezeu și nu se tem de El își vor pierde curând orice simț al obligațiilor pe care îl au unul față de celălalt. Ei sunt fără Dumnezeu și fără nădejde în lume. -- (Manuscript 92, 1904).

Nici un fir de panteism

De la Domnul Hristos radiază tot adevărul. Despărțită de Domnul, știința conduce într-o direcție greșită, iar filozofia este nebunie. Cei care se despart de Mântuitorul lor susțin teorii care își au originea în vrăjmașul cel viclean. Viața Domnului Hristos se distinge cu totul și este în contrast cu știința cea falsă, cu toate teoriile greșite și toate metodele ce conduc într-o direcție greșită.

Se vor ridica mulți cu așa-zise teorii, care nu au nici o temelie în Cuvântul lui Dumnezeu. Noi trebuie să ținem sus steagul ce poartă inscripția: „Poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus”. Trebuie să ne ținem nădejdea neclintită până la sfârșit. Nimeni să nu încerce să dea la o parte temelia credinței noastre sau să încerce să strice modelul, introducând în țesătură fire ale născocirilor omenești. Nici un fir de panteism să nu pătrundă în țesătură. Senzualitatea, care nimicește atât sufletul, cât și trupul, este întotdeauna urmarea pătrunderii acestor fire în țesătură. -- (Letter 249, 1903).

Prevederea

Am fost avertizată [1890] că de acum înainte vom avea o luptă continuă. Așa-zisa știință și religia vor fi așezate în opoziție una față de cealaltă, deoarece oamenii limitați nu pot înțelege puterea și măreția lui Dumnezeu. Mi-au fost prezentate următoarele cuvinte din Sfânta Scriptură: „Se vor scula din mijlocul vostru oameni care vor învăța lucruri stricăcioase,

ca să atragă pe ucenici de partea lor”. (Faptele Apostolilor 20, 30.)

Acest lucru se va vedea în mod sigur în poporul lui Dumnezeu și vor exista unii care nu vor fi în stare să perceapă cele mai minunate și cele mai importante adevăruri pentru acest timp, adevăruri care sunt esențiale pentru propria lor siguranță și mântuire, în timp ce lucruri care, prin comparație cu acestea, sunt ca cei mai mici atomi, lucruri în care de abia dacă se găsește un dram de adevăr sunt luate în atenție, se zăbovește asupra lor și sunt ridicate în slăvi de către puterea lui Satana, astfel ca să apară de cea mai mare importanță; vederea morală a acestor oameni este bolnavă; ei nu simt nevoia după ungerea cerească pentru a putea distinge lucrurile spirituale. Ei se socotesc prea înțelepți pentru a greși.

Oamenii care nu au o experiență zilnică în lucrurile lui Dumnezeu nu vor acționa cu înțelepciune atunci când au de-a face cu responsabilități sacre; ei vor considera în mod greșit lumina drept minciună, iar minciuna înșelătoare o vor considera lumină, născocirile le vor socoti realități, iar realitățile născociri, ajungând să spună lumii că este un atom, iar atomului că este o lume. Ei vor cădea pradă amăgirilor și înșelăciunilor pe care Satana le-a pregătit ca pe niște curse ascunse, ca să-i prindă pe cei care cred că pot umbla în înțelepciunea lor omenească, fără harul special al lui Hristos. Domnul Isus dorește ca oamenii să vadă nu niște oameni ca niște copaci care se mișcă, ci să vadă clar toate lucrurile. Există un singur remediu pentru sufletul păcătos, și dacă acesta nu este acceptat, oamenii vor primi o amăgire după alta, până când simțurile lor ajung pervertite....

Moralitatea inseparabilă de religie

Moralitatea nu poate fi despărțită de religie. Tradiția conservatoare, primită de la oameni educați și din scrierile oamenilor mari din trecut, nu poate constitui o călăuză sigură pentru noi în aceste timpuri de pe urmă; căci

lupta pe care o avem în față este așa cum lumea nu a văzut vreodată. Frații care nu au avut partea lor în această lucrare în trecut trebuie să acționeze cu mult mai mare precauție față de lucrurile pe care le acceptă și față de cele pe care le refuză; ei trebuie să pătrundă mult mai adânc decât sunt conduși de cunoștința lor spirituală limitată sau de obiceiurile sau părerile lor din prezent. Toți aceștia s-ar putea să aibă nevoie de o reformă în viața lor.

Nici unul dintre noi nu suntem în siguranță, chiar având o anumită experiență în trecut, și cu atât mai mult dacă nu am avut-o, până când nu trăim ca și când L-am văzut pe Cel ce este nevăzut. Zi de zi, oră de oră, noi trebuie să fim puși în mișcare de principiile adevărului Bibliei neprihănirea, mila și dragostea lui Dumnezeu. Cel care dorește să aibă putere morală și intelectuală trebuie să le ia de la Izvorul divin. În orice moment și oricând trebuie să ia o hotărâre, să se întrebe: Este aceasta calea Domnului?

Cu Bibliile deschise în fața voastră, formați-vă o rațiune sfințită și o conștiință bună. Inima voastră trebuie să fie mișcată, sufletul vostru atins, rațiunea și mintea trezite de Duhul cel Sfânt al lui Dumnezeu; principiile sfinte prezentate în Cuvântul Său vor da lumină sufletului. Vă spun, frații mei, adevărata noastră sursă de înțelepciune, virtute și putere se află în crucea de pe Calvar. Domnul Hristos este Autorul și Desăvârșitorul credinței noastre. El spune: „Fără Mine nu puteți face nimic”. Domnul Isus este singura garanție pentru succesul și înaintarea intelectuală. -- (Manuscript 16, 1890).

Speculații cu privire la viața viitoare

Există astăzi oameni care își exprimă credința că vor fi căsătorii și nașteri pe Noul Pământ, însă cei care cred Scripturile nu pot accepta astfel de învățături. Învățătura că se vor naște copii pe Noul Pământ nu face parte din „cuvântul sigur al profeției”. Cuvintele Domnului Hristos sunt prea clare

pentru a fi înțelese greșit. Acestea trebuie să decidă în privința chestiunii căsătoriilor și nașterilor pe Noul Pământ. Nici cei care vor fi înviați din morți, nici cei care vor fi răpiți la cer fără să vadă moartea nu se vor însura sau mărita. Ei vor fi ca îngerii lui Dumnezeu, membri ai familiei regale.

Predicați Cuvântul

Vreau să le spun celor ale căror păreri sunt contrare acestei declarații simple a Domnului Hristos: în privința acestor lucruri, tăcerea este elocvență. Este o încumetare să ne îngăduim să facem presupuneri sau să născocim teorii cu privire la lucruri pe care Dumnezeu nu ni le-a făcut cunoscute în Cuvântul Său. Noi nu trebuie să ne avântăm în speculații cu privire la starea noastră viitoare.

Fraților pastori, eu le spun: „Predicați Cuvântul, la timp și ne la timp”. Nu puneți la temelie lemn, paie și fân propriile voastre presupuneri și speculații, de care nimeni nu poate beneficia.

Domnul Hristos nu a reținut nici un adevăr care este esențial pentru mântuirea noastră. Lucrurile care au fost descoperite sunt pentru noi și copiii noștri, dar noi nu trebuie să îngăduim imaginației noastre să plăsmuiască învățături cu privire la lucrurile care ne-au fost descoperite.

Domnul a luat toate măsurile pentru fericirea noastră în viața viitoare. Dacă El nu ne-a făcut descoperiri cu privire la aceste planuri, noi nu trebuie să facem speculații cu privire la ele. Și nici nu trebuie să comparăm condițiile din viața viitoare după condițiile din această viață. -- (Manuscript 28, 1904).

Decepție privind înclinația spre cele spirituale

Mi-ai fost înfățișat ca fiind în mare pericol. Satana este pe urmele tale și uneori ți-a șoptit la ureche povești plăcute și ți-a arătat tablouri încântătoare ale celei care este pentru tine o companie mai de dorit decât nevasta tinereții tale, mama copiilor tăi.

Satana lucrează pe furiș, neobosit, spre a te doborî prin ispitele lui înșelătoare. El este hotărât să devină învățătorul tău și acum tu trebuie să iei măsuri, astfel încât să capeți putere pentru a i te împotrivi. El speră să te încurce în mrejele spiritismului. Nădăjduiește să-ți distrugă sentimentele pe care le ai pentru soția ta, pentru a le îndrepta asupra altei femei. El dorește să îngădui minții tale să zăbovească asupra acestei femei, până ce, printr-o afecțiune nesfântă, să devină dumnezeul tău.

Vrăjmașul sufletelor a câștigat mult, dacă a putut conduce imaginația unuia dintre străjerii aleși ai lui Iehova să zăbovească asupra posibilităților de unire, în lumea viitoare, cu o femeie pe care o iubește și să întemeieze o familie. Noi nu avem nevoie să contemplăm astfel de tablouri plăcute. Toate aceste închipuiri își au originea în mintea ispititorului.

Noi avem asigurarea clară a Domnului Hristos că, în lumea viitoare, mântuiții „nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita și nici nu vor mai muri; căci ei vor fi deopotrivă cu îngerii; ei sunt copii ai lui Dumnezeu, fiind copii ai învierii”.

Mi s-a arătat că poveștile spiritiste înrobesc pe mulți. Mințile lor sunt senzuale, și dacă nu se va produce o schimbare, acest lucru se va dovedi spre ruina lor. Vreau să le spun tuturor aceluia care își îngăduie astfel de închipuiri nesfinte: de dragul Domnului Hristos, opriți-vă acolo unde vă aflați. Vă aflați pe un teren interzis. Pocăiți-vă, vă implor, și întoarceți-vă la

Dumnezeu. -- (Letter 231, 1903).

Un cer contrafăcut

Cât de neobosit este Dumnezeu în a-și apăra biserica! Iar noi să nu ne facem partea, pentru ca El să ne poată acorda harul Său, care ne va face în stare să atingem desăvârșirea caracterului creștin? Nu vă îngăduiți să fiți conduși să credeți că veți trăi în cer, în timp ce sunteți în lumea aceasta decăzută. Cei care gândesc astfel se străduiesc să aibă vreo experiență minunată, în urma căreia sufletele lor să fie purtate într-o atmosferă rafinată, spirituală. Însă aceasta nu este adevărata știință a experienței creștine. Când ei socotesc că au atins înălțimi spirituale de rafinament, Satana, în veșmântul unui înger de lumină, le prezintă îngăduințe pe care le face să apară ca și când nu ar fi păcătoase.

Vreau să vă avertizez împotriva acestor învățături, în aparență rafinate, care susțin că păcatul nu este păcat și vorbesc despre posibilitatea de a trăi o viață spirituală în josnicia păcatului. Scriu acest lucru pentru că există minți care sunt ispitite de realizările spirituale ale acestei științe rafinate. Vă veți confrunta cu această știință și vă va fi foarte greu să-i faceți față.

Ați ajuns să trăiți primejdia acestor zile de pe urmă, când unii, da, mulți, se vor lepăda de credință și vor da crezare duhurilor înșelătoare și învățăturilor demonilor. Aveți grijă ce citiți și cum ascultați. Nu vă lăsați nici un pic interesați de teoriile spiritiste. Satana așteaptă să-și pună pe furie pecetea asupra oricui își îngăduie să fie înșelat de hipnoza lui. El începe să-și exercite puterea asupra lor în momentul în care ei încep să-i cerceteze teoriile. -- (Letter 123, 1904).

Neglijarea unor adevăruri fundamentale în favoarea unor speculații deșarte

În Cuvântul lui Dumnezeu se găsesc adevăruri mărețe, care merită să fie studiate cu toată sârguința. Să neglijăm noi oare aceste adevăruri mărețe, fundamentale, în favoarea unor speculații despre lucruri care nu ne-au fost clar descoperite? Mi se pun adesea întrebări în legătură cu anumite învățături teoretice, întrebări la care nu mă simt în largul meu să răspund. Le răspund adesea celor care îmi pun astfel de întrebări: „Aveți Cuvântul. Dacă Domnul dorește să cunoașteți acest subiect, veți găsi cunoștințele de care aveți nevoie în Cuvântul lui Dumnezeu și nu va fi nevoie să mă întrebați pe mine. Dacă vom ajunge în ceruri, vom putea înțelege atunci lucrurile care nu ne sunt clare acum”. Să studiem marile adevăruri ale Scripturii; ele sunt suficiente ca să ne umple mintea până la capacitatea ei maximă.

„Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.” O, Îl cunoaștem noi oare pe Dumnezeu așa cum ar trebui? Ce mângâiere, ce bucurie am avea dacă am învăța zi de zi lecțiile pe care El dorește să le învățăm! Noi trebuie să Îl cunoaștem din experiență personală. Va fi de mare folos pentru noi să petrecem mai mult timp în rugăciune tainică, personală, cunoscându-L pe Tatăl nostru ceresc. Așa slabi cum suntem, putem veni la El să-I cerem să ne ajute să înțelegem ce dorește El să facă pentru noi, pentru a ne despărți de tot ce nu corespunde caracterului Său. -- (The Review and Herald, 15 august, 1907).

Onorarea superstiției și a neadevărului

Mă rog ca poporul nostru să nu cadă victimă curselor întinse de Satana pentru a prinde în ele sufletele nesăbuite. Însă, chiar și acum, mulți sunt zăpăciți. Toți trebuie să studieze Biblia pentru ei înșiși, în mod personal.

Scriu cuvinte de avertizare, căci nimeni nu trebuie să fie înșelat de către vrăjmaș, spre a conduce și pe alții pe cărări întortocheate.

Am o grea povară pe suflet datorită publicării _____. Cred că Domnul a îngăduit să aibă loc acest lucru pentru ca poporul nostru să se trezească, să înțeleagă și să prețuiască în mod corespunzător adevărurile fundamentale pe care noi, ca popor, le-am primit din Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să fim conștienți că învățăturile pe care le-am urmat nu au fost povești meșteșugit născocite. Tatăl nostru ne roagă să ne aducem aminte de vremurile de odinioară, când am trecut prin multe chinuri. Am primit cele mai prețioase asigurări că experiențele noastre de început au fost de la Dumnezeu. Aș dori ca fiecare din poporul nostru să știe, așa cum știu și eu, și să aibă asigurarea că Domnul a fost Cel care ne-a condus în trecut....

Sunt foarte tristă atunci când văd că există printre lucrătorii noștri unii care nu își dau seama de caracterul periculos al învățăturilor pe care le susțin unii cu privire la Dumnezeu. Știu cât sunt de periculoase acestea. Înainte de a împlini șaptesprezece ani, am fost chemată să aduc mărturie în fața unor mari mulțimi....

Acum se aduc interpretări mincinoase unor adevăruri din Cuvânt, pentru ca mințile înșelate să poată fi satisfăcute. Minciuna este făcută să apară drept adevăr. Sunt instruită să aduc o mărturie hotărâtă împotriva acestor teorii înșelătoare. Mi-a fost încredințată o solie opusă ereziilor și sofistăriilor propagate de Satana. Viața și învățăturile Domnului nostru nu lasă loc pentru aceste povești viclene, închipuite. Pierderea vieții veșnice este prețul ce trebuie plătit, dacă se pun mai presus superstiția și minciuna față de Cuvântul lui Dumnezeu, făcând inefficientă învățătura Sa.

Caracterul și puterea lui Dumnezeu sunt descoperite prin lucrarea mâinilor Sale. În lumea naturală se văd pretutindeni dovezile iubirii și

bunătății lui Dumnezeu. Aceste semne ne sunt date spre a îndrepta atenția de la natură la Dumnezeuul naturii, pentru ca „puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui” să poată fi înțelese. -- (Letter 262, 1903).

Capitolul 6

Modalități corecte și false de tratare a minții

Fericirea și sănătatea

Legătura care există între minte și corp este foarte strânsă. Când o parte este afectată, cealaltă răspunde. Starea minții are mult de-a face cu sănătatea organismului fizic. Dacă mintea se simte liberă și fericită datorită conștiinței că a făcut bine și a simțământului de satisfacție pentru că a produs fericire celor din jur, acest lucru va crea o stare de voieșie, care se va răsfrânge asupra întregului organism, ducând la o circulație mai bună a sângelui și tonificând întregul corp. Binecuvântarea lui Dumnezeu este vindecătoare; iar cei care fac bine altora cu îmbelșugare își vor da seama că au parte de binecuvântări minunate în inima și viața lor. -- (Testimonies for the Church 4:60).

Mii de bolnavi în mod inutil

În jurul nostru sunt mii de oameni care se îmbolnăvesc și mor, care ar putea să o ducă bine și să trăiască, dacă ar vrea acest lucru; însă închipuirile din mintea lor îi rețin. Ei se tem că vor ajunge mai rău dacă vor munci sau vor face mișcare fizică; dar, de fapt, tocmai aceasta este schimbarea de care au nevoie pentru a se face bine. Fără ea, starea lor de sănătate nu se poate îmbunătăți niciodată. Ei trebuie să-și exerseze puterea voinței, să se ridice mai presus de durerile și starea lor de slăbiciune, să aibă o ocupație folositoare și să uite de spatele, coastele, plămâni sau capul care le produc dureri. Neglijarea exercițiului fizic pentru întregul organism sau o parte a acestuia poate duce la stări maladive. Inactivitatea oricăruia dintre organele corpului va fi urmată de o descreștere în mărime și putere a mușchilor și o

circulație greoaie a sângelui prin vasele de sânge. -- (Testimonies for the Church 3:76).

Sănătate prin slujirea semenilor

Aceia care, atât cât este cu putință, se angajează în lucru pentru a face bine altora, ajutându-i în mod practic, nu doar că ușurează suferința omenească, ajutându-i pe aceștia să-și poarte poverile vieții, dar în același timp își fac bine lor înșiși, contribuind în mare măsură la îmbunătățirea stării de sănătate a sufletului și corpului lor. Facerea de bine este o lucrare de pe urma căreia beneficiază atât dăătorul, cât și primitorul. Dacă, ajutându-i pe alții, uiți de tine, vei obține o biruință asupra neputințelor și suferințelor tale. Satisfacția pe care o veți avea făcând bine vă va ajuta în mare măsură să vă recăpătați tonusul sănătos al minții.

Plăcerea de a face bine însuflețește mintea și vibrează în tot corpul. Fețele oamenilor care fac bine sunt luminate de bucurie și voieșie, iar înfățișarea lor exprimă noblețea minții, în timp ce fețele oamenilor egoiști, urâcioși, meschini sunt sumbre, deprimante și triste. Defectele lor morale se văd pe chipurile lor....

Cei care suferiți de anumite neputințe, vă îndemn să îndrăzniți să faceți ceva. Treziți puterea voinței sau cel puțin încercați acest lucru. Îndepărtați-vă gândurile și sentimentele de la propria voastră persoană. Umblați prin credință. Voi aveți înclinația de a vă concentra gândurile asupra voastră înșivă, temându-vă să faceți mișcare fizică și temându-vă că, expunându-vă la aer, vă veți pierde viața; împotriviți-vă acestor gânduri și sentimente. Nu cedați imaginației voastre bolnave. -- (Testimonies for the Church 2:534).

Truda și activitatea sănătoasă

Munca manuală grăbește circulația sângelui. Cu cât circulația este mai activă, cu atât sângele va fi mai liber de obstrucții și impurități. Sângele hrănește corpul. Sănătatea corpului depinde de circulația sănătoasă a sângelui. Dacă munca se face fără inimă, aceasta este doar o trudă și nu se obține rezultatul așteptat în urma mișcării fizice. -- (The Health Reformer, mai, 1873).

Mulțumirea și voioșia

O minte mulțumită, un spirit vesel reprezintă sănătate pentru trup și putere pentru suflet. Nimic nu produce atât de mult boala ca depresia, descurajarea și tristețea. Depresia mintală este teribilă. -- (Testimonies for the Church 1:702).

Folosirea puterii voinței

În călătoriile mele, am întâlnit mulți oameni care suferă într-adevăr datorită închipuirilor lor. Le lipsește puterea voinței, care să îi ridice mai presus de starea în care se află și să lupte cu boala trupului și a minții, acesta fiind motivul pentru care ei sunt robiți de suferință. O mare parte dintre acești suferinzi sunt tineri.

Uneori mă întâlnesc cu femei tinere care zac bolnave în pat. Ele se plâng de dureri de cap. Pulsul le este bun și au chiar un corp sănătos; totuși pielea lor palidă indică faptul că ceva nu este în regulă. Părerea mea este că, dacă aș fi în locul lor, aș ști imediat ce să fac pentru vindecare. Chiar dacă aș fi indispusă, tot n-aș aștepta să mă fac bine stând în pat. Aș aduce puterea voinței în ajutorul meu, aș lăsa patul și m-aș angaja în exercițiu fizic activ. M-aș deprinde strict cu obiceiul de a mă scula dimineata devreme. Aș mânca

moderat, uşurându-mi astfel organismul de poveri inutile, aş încuraja voioşia, buna dispoziţie şi aş folosi din plin beneficiile mişcării fizice în aer liber. Aş face baie des şi aş bea apă curată, bună, din belşug. Dacă s-ar proceda în acest mod, cu consecvenţă, cu împotrivire faţă de tendinţa de a face altfel, acest lucru ar face minuni în ce priveşte refacerea sănătăţii.

Boli înşelătoare

Îi compătimesc pe cei care nu numai că se înşală singuri că sunt bolnavi, dar sunt amăgiţi şi de părinţii şi prietenii lor, care îi răsfată că sunt bolnavi şi vor să-i scutească de muncă. Dacă unii ca aceştia ar fi nevoiţi să muncească, nici n-ar simţi sau de-abia ar simţi anumite greutate care, pentru că sunt nepăsători, îi ţin la pat. Mişcarea fizică este o binecuvântare preţioasă atât pentru bolile mintale, cât şi pentru cele fizice. Exerciţiul fizic şi voioşia se vor dovedi, în multe cazuri, un vindecător dintre cei mai eficienţi pentru suferindul care se vaită. O ocupaţie utilă pune în mişcare muşchii slăbiţi, trimite sângele care stagnează în tot corpul şi trezeşte la activitate ficatul trândav. Circulaţia sângelui va fi egalizată şi întregul organism va fi înviorat, pentru a depăşi starea proastă în care se află.

Îmi zic adesea, când plec de la patul acestor bolnavi închipuţi: Să mori treptat, să mori prin nepăsare, iată o boală de care nimeni, în afară de ei înşişi, nu îi poate vindeca. Văd uneori tineri şi tinere care ar putea fi o binecuvântare pentru părinţii lor, dacă ar împărţi împreună cu aceştia grijile şi poverile vieţii. Însă ei nu doresc să facă acest lucru, pentru că nu este plăcut şi este obositor. Ei consacră mult timp distracţiei deşarte, neglijând datoriile care le-ar putea fi de mare folos pentru confruntările viitoare cu greutăţile pe care le vor avea în viaţa reală. Ei trăiesc pentru prezent şi neglijează să se pregătească din punct de vedere fizic, mintal şi moral spre a face faţă greutăţilor vieţii, pentru a avea încredere în propriile puteri şi demnitate în momente de necaz şi primejdie. -- (The Health Reformer, ianuarie, 1871, p. 132, 133).

Duhul Sfânt ca sursă de putere

Dr. E. a făcut o mare greșeală în ce privește exercițiul fizic și distracțiile și una și mai mare prin ceea ce a învățat pe alții cu privire la experiența religioasă și emoția religioasă. Religia Bibliei nu este în detrimentul sănătății trupului sau a minții. Influența înălțătoare a Duhului lui Dumnezeu este cea mai bună sursă de putere pentru bolnav. În cer este numai sănătate și, cu cât sunt mai mult simțite influențele cerești, cu atât va fi mai sigură vindecarea bolnavului credincios....

Este bine ca bolnavii să facă ceva, în loc să-și ocupe mintea doar cu distracții, lucru care îi înjosește în propriii lor ochi și îi determină să creadă că viețile lor sunt nefolositoare. Țineți trează puterea voinței, căci, călăuzită în mod corespunzător, constituie un posibil calmant al nervilor. Bolnavii sunt atât de bucuroși să aibă o ocupație, iar însănătoșirea lor se produce mai ușor. -- (Testimonies for the Church 1:556).

Tratament pentru sfințirea minții

Lumina care mi-a fost dată este că, dacă sora de care amintești s-ar înviora și și-ar cultiva gustul pentru hrană sănătoasă, toate aceste închipuiri descurajatoare ar trece. Ea și-a tot stârnit imaginația; vrăjmașul a tras foloase de pe urma slăbirii trupului ei și mintea ei nu este fortificată pentru a face față greutăților de fiecare zi. Ea are nevoie de tratament pentru sfințirea minții, de o creștere a credinței și de o slujire activă pentru Domnul Hristos. Are nevoie, de asemenea, de punerea la lucru a mușchilor, afară, în aer liber, pentru o muncă folositoare. Mișcarea fizică va fi pentru ea una dintre cele mai mari binecuvântări ale vieții. Ea nu trebuie să fie neputincioasă, ci o femeie cu mintea întreagă, sănătoasă, pregătită să-și facă partea ei în viață, bine și nobil.

Orice tratament s-ar face acestei surori i-ar fi de puțin folos, dacă ea nu își face partea ei. Ea are nevoie să-și întărească mușchii și nervii prin muncă fizică. Nu are de ce să fie bolnavă, ea poate să lucreze serios. Ca mulți alții, are o imaginație bolnavă. Însă ea poate obține biruința și poate fi o femeie sănătoasă. Am această solie pentru mulți, și aceasta cu rezultate bune.

Inactivitatea cronică

Odată, am fost chemată să văd o femeie tânără pe care o cunoșteam bine. Era bolnavă și starea ei se înrăutățea tot mai mult. Mama ei dorea să mă rog pentru ea. Mama stătea acolo, plângând și spunând: „Biata copilă; nu o s-o mai ducă mult”. I-am luat pulsul. M-am rugat împreună cu ea și apoi i-am spus: „Sora mea, dacă te scoli din pat, te îmbraci și te duci la lucru, la birou, așa cum faci de regulă, te vei face bine”. „Crezi că o să mă fac bine?” a întrebat ea. „Cu siguranță”, am răspuns eu. „Aproape ai înăbușit forțele vitale prin inactivitate. M-am întors către mamă și i-am spus că fiica ei ar fi murit de o boală închipuită, dacă nu li s-ar fi spus despre greșeala pe care o făceau. Ea însăși s-a educat pentru inactivitate. Aceasta i-a dăunat. Însă eu i-am spus: «Schimbă-ți mentalitatea; scoală-te și îmbracă-te». Ea a ascultat și astăzi este în viață.” (Letter 231, 1905).

Indigestie cauzată de teamă

Mișcarea fizică ajută digestiei. O plimbare în aer liber după servirea mesei, cu capul drept, umerii trași pe spate și mișcare fizică moderată va fi de mare folos. Minte nu va mai fi concentrată la sine, ci la frumusețile naturii. Cu cât atenția e îndreptată mai puțin spre stomac după masă, cu atât mai bine. Dacă te temi continuu că mâncarea îți face rău, cu siguranță că așa va fi. Uită de tine și gândește-te la ceva plăcut. -- (Testimonies for the Church 2:530).

Încurajarea celor disperați

Vorbiți celor în suferință despre Mântuitorul plin de milă.... El privește cu îndurare asupra acelor care își socotesc cazurile ca fiind fără speranță. Cât timp este cuprinsă de teamă și teroare, mintea nu poate vedea mila și îndurarea Domnului Hristos. Sanatoriile noastre trebuie să fie mijloace care să aducă pace și odihnă minții lor tulburate. Dacă puteți inspira nădejde și credință celor descurajați, atunci mulțumirea și voioșia vor lua locul descurajării și neodihnei. Atunci pot avea loc schimbări uimitoare în starea lor fizică. Domnul Hristos va reface atât corpul, cât și sufletul și, dându-și seama de mila și dragostea Sa, ei vor găsi odihnă la El Luceafărul strălucitor de dimineață, care strălucește în întunericul moral al acestei lumi păcătoase și stricate. El este Lumina lumii, și toți cei care își predau Lui inimile vor găsi pace, odihnă și bucurie. -- (Letter 115, 1905).

Minuni contrafăcute

Satana este un cititor sânguincios al Bibliei. El știe că timpul lui este scurt și caută să contrafacă în orice punct lucrarea Domnului pe acest pământ. Este imposibil să vă dau măcar o idee despre experiența prin care va trece poporul lui Dumnezeu, care va fi în viață pe pământ când se va arăta slava cerească și când se vor repeta persecuțiile din trecut. Ei vor umbla în lumina care vine de la tronul lui Dumnezeu. Prin intermediul îngerilor, va exista o continuă comunicare între cer și pământ. Iar Satana, înconjurat de îngeri răi, pretinzând că este Dumnezeu, va face minuni de tot felul, ca să înșele, dacă este cu putință, chiar și pe cei aleși.

Poporul lui Dumnezeu nu își poate găsi siguranță în facerea de minuni; căci Satana va contraface minunile care vor fi făcute. Poporul încercat al lui Dumnezeu își va găsi puterea în semnul despre care se vorbește în Exod 31,

12-18. El trebuie să ia poziție de partea Cuvântului vieții „Stă scris”. Aceasta este unica temelie sigură. Cei care au călcat legământul pe care l-au făcut cu Dumnezeu vor fi în acea zi fără Dumnezeu și fără nădejde. -- (Testimonies for the Church 9:16).

Să ne prindem de Cel veșnic

Pentru a o trata, mintea trebuie eliberată de orice vrajă omenească. Ea nu trebuie să se plece în fața omeneșului, ci trebuie să se înalțe către cer, către cele spirituale, prinzându-se de cele veșnice. -- (Letter 120, 1901).

Așa-zisele minuni ale lui Satana

Noi trebuie să ne apărăm împotriva meșteșugirilor înșelătoare ale lui Satana. El va lua în stăpânire trupurile oamenilor și va produce boală bărbaților și femeilor. Apoi, dintr-o dată, își va opri puterea pe care o exercită spre a face rău și se va proclama că s-a făcut o minune. Acum noi trebuie să înțelegem cu adevărat puterea Domnului Isus Hristos de a mântui pe deplin pe cei care vin la El....

Bărbații și femeile nu trebuie să studieze știința captivării minții aceluia cu care se asociază. Aceasta este știința pe care o învață Satana. Noi trebuie să ne împotrivim oricăror lucruri de felul acesta. Nu trebuie să avem de-a face cu mesmerismul și hipnoza acea știință a celui care și-a pierdut poziția pe care o avea în cer și a fost aruncat din curțile cerești.

Știința trăirii unei vieți creștine curate, sănătoase, consecvente se dobândește prin studiul Cuvântului lui Dumnezeu. Aceasta este cea mai înaltă educație pe care o poate dobândi orice ființă omenească. Acestea sunt lecțiile care trebuie predate studenților noștri din școli, pentru ca ei să poată ieși de acolo cu gânduri, minți și inimi curate, pregătiți pentru a urca scara

progresului și a pune în practică virtuțile creștine. -- (Manuscript 86, 1905).

Eforturile lui Satana de a încurca mintea oamenilor

De mii de ani, Satana tot face experiențe pe mintea omului și el a învățat cum să facă acest lucru bine. Prin lucrările sale subtile din aceste timpuri din urmă, el leagă mintea omului de a sa, umplând-o cu gândurile sale; și face această lucrare într-o manieră atât de înșelătoare, încât cei care acceptă călăuzirea sa nu sunt conștienți că au fost conduși de el, după vrerea lui. Marele amăgitor stăpânește într-atât mintea oamenilor, încât ei nu aud decât vocea sa. -- (Letter 244, 1907).

Un mod periculos de tratament prin controlul minții

Sunt atât de afectată de cazul tău, încât trebuie să continui să-ți scriu, căci tu, în orbirea ta, nu vezi în ce punct ai nevoie de reformă. Mi s-a cerut să-ți spun că nutrești idei pe care Dumnezeu le-a interzis; nu trebuie să ai de-a face cu ele. Am să denumesc acest lucru un fel de tratament prin controlul minții. Tu susții că poți folosi acest tratament al minții în profesia ta ca medic. S-au rostit serioase cuvinte de avertizare: Fii atent, fii atent încotro te duc picioarele și unde ți-e dusă mintea. Dumnezeu nu ți-a rânduit această lucrare. Teoria controlului unei minți asupra altei minți își are originea în Satana, care s-a făcut pe sine însuși lucrător șef, cu scopul de a pune filozofia umană în locul celei divine.

Nici un bărbat și nici o femeie nu trebuie să-și exercite voința pentru a stăpâni simțurile sau rațiunea altei persoane, astfel ca mintea respectivei persoane să fie supusă în mod pasiv voinței celui care exercită controlul. Aceasta poate părea ceva frumos, însă este o știință pe care tu nu trebuie nicidecum să o folosești.... Sunt lucruri mai bune pe care le poți face decât să te ocupi cu controlul minții omenești asupra unei minți.

Eu trag semnalul de alarmă. Singurul și adevăratul tratament pentru minte cuprinde mult. Medicul trebuie să-i educe pe oameni să privească de la omenesc la divin. Cel care a făcut mintea omului știe exact de ce are nevoie mintea.

Ocupându-te de această știință, tu ai început să o susții și să-i înveți pe alții lucruri care nu sunt sigure nici pentru tine, nici pentru cei pe care îi înveți. Este periculos să întuneci mintea cu știința controlului asupra minții.

O înșelătorie amăgitoare

Această știință poate să-ți pară ca fiind foarte valoroasă; însă, atât pentru tine, cât și pentru alții, este o înșelătorie pregătită de Satana. Este farmecul șarpelui care înțeapă, aducând moartea spirituală. Are în vedere multe lucruri care par minunate, însă este străină de natura și spiritul Domnului Hristos. Această știință nu conduce la Cel care este viață și mântuire.

Bieții oameni întristați cu care ai venit în contact aveau nevoie de mai multă atenție decât au primit. Stă în puterea ta să-i încurajezi să privească la Isus și, privind la El, să fie schimbați după chipul Său.

O cunoaștere adevărată a Domnului Isus Hristos îți va conduce mintea la adevărata închinare. Părtășia sufletului omenesc cu El este cea care dă viață. Venind în contact cu El, mintea este atrasă spre inima Lui, care este viață, și este impresionată de sfințenia Sa.

Fii atent, fratele meu, încotro tinde credința ta. Domnul Isus trăiește pentru a mijloci în favoarea ta. Gândul tău trebuie să fie una cu gândul lui Hristos. În acest fel, tu nu te vei mai avânta spre înălțimi care, în cele din

urmă, te vor coborî atât de mult. Nu te încurca în aceste lucruri care acum ți se par atât de atractive, dar care nu conduc la Hristos. Lasă-ți ambiția să urce tot mai sus, spre adevărata și curată părtășie cu El, singurul căruia trebuie să-I dai slavă. Atunci religia ta va fi o putere spre bine. Tu nu vei transmite atunci ceva care se va dovedi o cursă spre moarte.

Chemare la desăvârșire

Mântuitorul nostru a înțeles tot ce era legat de natura omenească și El spune tuturor ființelor omenești: „Fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru Cel ceresc este desăvârșit”. După cum Dumnezeu este desăvârșit în sfera Lui, tot astfel și omul trebuie să fie desăvârșit în sfera lui. Cei care Îl primesc pe Hristos sunt în numărul celor cărora le sunt adresate aceste cuvinte atât de pline de nădejde: „Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu”. Aceste lucruri ne spun că nu trebuie să ne mulțumim cu nimic mai puțin decât cu un caracter nobil și bun, un caracter format după modelul divin. Când ajungem să avem un astfel de caracter, viața, credința și curăția religiei ajung un exemplu instinctiv pentru semenii noștri. „Neprihănirea înalță pe popor; însă păcatul este o ocară pentru orice om...”

„Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credincioșia care este față de Hristos”. (2 Corinteni 11, 3.)

„Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești. De aceea, luați toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și să rămâneți în picioare, după ce veți fi

biruit totul. Stați gata dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii, având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii. Pe deasupra tuturor acestora, luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău. Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.” (Efeseni 6, 11-17.)

Experiența personală față în față cu știința falsă

La începutul lucrării mele, am avut de luptat cu această așa-zisă știință de tratare a minții. Am fost trimisă din loc în loc să proclam falsitatea acestei științe, în care s-au aventurat mulți. Acest tratament al minții a fost abordat la început cu multă inocență spre a ușura tensiunea creată asupra minții bolnavilor de nervi. O, cât de triste au fost rezultatele! Dumnezeu m-a trimis din loc în loc să mustru tot ce era legat de această știință.

Aș vrea să vorbesc deschis. Voi ați început o lucrare care nu-și are locul în cadrul activității medicului creștin și care n-ar trebui să-și găsească locul în instituțiile noastre de sănătate. Deși poate părea nevinovat, acest tratament prin controlarea minții, dacă este pus în practică asupra pacienților, va fi spre nimicirea lor, nu pentru refacerea lor. Al treilea capitol din 2 Timotei descrie persoane care acceptă învățături mincinoase, cum ar fi cea despre exercitarea unui control total din partea unei minți asupra alteia. Dumnezeu interzice astfel de lucruri. Tratamentul prin controlarea minții este una dintre cele mai iscusite științe ale lui Satana și este important ca medicii noștri să vadă clar adevăratul caracter al acestei științe; căci prin aceasta vor fi mult ispitiți. Nici un dram din această știință nu trebuie îngăduit să se strecoare în sanatoriile noastre.

Prin minte, Satana poate stăpâni trupul

Dumnezeu nu a dat nici o rază de lumină sau încurajare medicală

medicilor noștri de a efectua această lucrare de control asupra minții aproapelui, astfel ca unul să facă voia celuilalt. Să învățăm căile și planurile lui Dumnezeu. Nu îngăduiți vrăjmașului să profite de pe urma voastră. Nu îl lăsați să vă conducă să îndrăzniți, să vă străduiți să stăpâniți mintea altcuiva, până când aceasta ajunge o mașinărie în mâinile voastre. Aceasta este știința lui Satana. În acest fel lucrează el atunci când îi momește pe oameni să-și vândă sufletele pentru băuturi alcoolice. El ia în stăpânire trupul, mintea și sufletul și nu mai este omul cel care acționează, ci Satana. și cruzimea lui Satana se dă pe față atunci când bețivul își ridică mâna spre a-și lovi soția, cea pe care a promis că o va iubi și o va ocroti pe toată durata vieții. Faptele bețivului sunt o expresie a violenței lui Satana.

Cu adevărat în pericol

Fratele meu, socotesc că te afli cu adevărat în pericol. Îți spun acest lucru pentru că știu că te afli în marele pericol de a fi ispitit de Satana. Trăim într-un timp când fanatismul, în toate formele, își face drum cu repeziciune printre credincioși și necredincioși. Satana se va strecura, rostind cu fățarnicie minciuni. El va folosi tot ce poate inventa pentru a-i înșela pe oameni.

Oamenii vor avea concepții mărunte, vremelnice, pe care le înalță ca fiind o minunată cunoaștere, exact în măsura în care își pierd simțul nevoii de religie vitală. Medicii care pierd legătura cu Domnul Hristos ajung stăpâniți de propriile lor idei, pe care le consideră ca o știință minunată pe care trebuie să o introducă în profesia de medic ca ceva nou și deosebit.

Am fost trezită la ora douăsprezece noaptea să scriu aceste lucruri. Dă-mi voie să-ți spun deschis că te afli într-o stare nesigură a minții și că eforturile pe care le faci pentru a te salva sunt zadarnice. Nici un om nu poate sluji la doi stăpâni. Dacă încerci să slujești lumii și Domnului în același timp,

urmarea va fi un comportament lumesc și planuri lumești, care îți vor lua în stăpânire viața. De ce? Deoarece Cuvântul lui Dumnezeu nu te atrage; deoarece inima nu este consacrată influenței modelatoare a Duhului Sfânt. Voința nu este predată lui Dumnezeu și de aceea se dă pe față dușmănie față de Dumnezeu. Pornirile firești ale inimii, prezente în omul firesc, sunt lăsate să preia controlul....

Fratele meu, în timp ce tu prețuiești propriile tale presupuneri și le socotești ca adevăr, Dumnezeu nu te poate lumina. Așa cum este caracterul tău acum, tu nu ești în stare să înțelegi ce trebuie să faci pentru a adopta principii care să aibă o temelie solidă. Cea mai mare grijă a ta este: „Sunt eu apreciat așa cum se cuvine? Mi se cere părerea atunci când este vorba de anumite decizii?” Ideile tale egoiste nu trebuie să ajungă niciodată regula care să stăpânească în nici un sanatoriu. Tu trebuie să te consulți cu alți bărbați și femei care au o înțelegere sănătoasă....

Medicii noștri nu trebuie să fie mulțumiți cu o convertire pe jumătate. Ei trebuie să-și pună toată încrederea în Hristos. Atunci bătăile sănătoase ale inimii noi vor schimba atmosfera care înconjoară sufletul. Asigură-te că ești acceptat de Hristos, pentru că te bizui pe meritele unui Mântuitor crucificat și înviat. Neprihănirea Lui trebuie să devină neprihănirea ta. El a înfăptuit-o în favoarea ta, și când o accepți, poți sta îndreptățit în prezența lui Dumnezeu. - (Letter 121, 1901).

Călăuzirea minții către Domnul Hristos

Domnul Hristos, Vindecătorul atotputernic, este Cel care trebuie înălțat, și nu medicul om. Medicilor, Domnul Isus vă va asculta rugăciunile. Surorilor medicale, dacă aveți o legătură vie cu Dumnezeu, Îi puteți prezenta cu toată încrederea bolnavii pe care îi îngrijiți. El îi va mângâia și binecuvânta pe cei în suferință, modelând și transformând mintea,

inspirându-le credință, speranță și curaj. Viața Domnului Hristos, harul Domnului Hristos constituie singura putere care poate fi lăsată în siguranță să acționeze asupra minții. Orice altă influență trebuie îndepărtată.

Nici unui om nu trebuie să i se îngăduie să ia în stăpânire mintea vreunui om, gândind că în acest fel îi aduce mari faloase. Tratatamentul asupra minții constituie una dintre cele mai periculoase înșelăciuni de care poate fi afectat cineva. Poate că un timp se simte o oarecare ușurare, însă mintea persoanei controlate în acest fel nu va mai fi niciodată viguroasă și nu te mai poți bizui pe ea. Noi putem fi tot așa de slabi cum a fost femeia care s-a atins de marginea hainei Domnului Hristos; însă, dacă folosim privilegiul pe care ni l-a dat Dumnezeu de a veni la El prin credință, El ne va răspunde tot așa de repede cum a răspuns la atingerea credinței.

Nu este în planul lui Dumnezeu ca vreo ființă omenească să-și cedeze mintea spre a fi manevrată de o altă ființă omenească. Domnul Hristos, Mântuitorul înviat, care stă acum pe tron la dreapta Tatălui, este Vindecătorul atotputernic. Priviți la El pentru putere spre vindecare. Numai prin El pot veni păcătoșii la Dumnezeu așa cum sunt, în starea în care se află. Ei nu pot veni niciodată prin intermediul minții vreunui alt om. Agentul omenesc nu trebuie să se interpună niciodată între uneltele cerești și cei care sunt în suferință.

Toți trebuie să avem o atitudine de cooperare cu Dumnezeu în a îndrepta sufletele oamenilor către El. Vorbiți-le despre harul și puterea Aceluia care este cel mai mare medic pe care l-a cunoscut lumea vreodată. El a venit în lume pentru a reface în om chipul moral al lui Dumnezeu. Văzând că Satana exercită o influență puternică asupra oamenilor pentru a-și atinge planurile lui rele, Domnul Hristos a venit pentru a Se lupta cu puterile întunericului, pentru a zdrobi puterea și stăpânirea pe care Satana le câștigase asupra minții oamenilor. Faceți din Mântuitorul centrul de atracție.

Un pastor a spus odată că Domnul Hristos trebuie să fi cunoscut ceva știință. Oare la ce s-a putut gândi acest pastor? știință? Domnul Hristos putea deschide ușă după ușă în ce privește știința. El ar fi putut descoperi oamenilor comori ale științei de care s-ar fi putut desfăta până astăzi. Însă, știind că această cunoștință ar fi fost folosită în scopuri nefinite, El nu a deschis această ușă.

O știință periculoasă

Noi nu vă cerem să îngăduiți altcuiva să vă controleze mintea. Tratamentul prin controlul asupra minții constituie cea mai înspăimântătoare știință ce s-a pretins vreodată a fi știință. Orice ființă nelegiuită se poate folosi de aceasta pentru a-și aduce la îndeplinire propriile planuri nelegiuite. Noi nu avem nici o treabă cu o astfel de știință. Ar trebui să ne fie teamă de ea. Niciodată principiile acestea n-ar trebui aduse în vreo instituție.

Domnul Hristos nu poate face nimic pentru cei care s-au înjugat la jugul vrăjmașului. Invitația Sa către noi este: „Veniți la Mine voi cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară”. (Matei 11, 28-30.) Când, în viața de toate zilele, învățăm să fim blânzi și smeriți, atunci găsim odihnă. Nu va fi nevoie să căutăm cine știe ce știință misterioasă pentru a-i alina pe cei bolnavi. Noi suntem deja în posesia acelei științe care le dă adevărata odihnă știința mântuirii, știința refacerii și vindecării, știința de a trăi prin credința într-un Mântuitor viu. -- (Manuscript 105, 1901.)

Capitolul 7

Taxe și salarii

Taxe exorbitante

Tradițiile și obiceiurile au pătruns și afectat atât de mult profesia medicală, încât este necesar ca medicii să fie învățați cele dintâi principii pentru a merge pe calea Domnului. Medicul slujește corpului omenesc spre vindecare, însă, cu toate acestea, lucrarea aparține Domnului. El trebuie să coopereze cu medicii, altfel nu poate avea succes.

Vă rog să citiți cu atenție capitolul 15 din Exodul. Domnul i-a dat lui Moise o solie de încurajare pentru copiii lui Israel. Ei nu meritaseră binele pe care li-l făcuse El și încă îl făcea pentru ei, dar, cu toate acestea, El a făcut un legământ de îndurare cu ei, spunându-le: „Dacă vei asculta cu luare aminte de glasul Domnului, Dumnezeului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui, și dacă vei asculta de toate poruncile Lui și dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu nici una dintre bolile cu care am lovit pe egipteni, căci Eu sunt Domnul care te vindecă”. (Exod 15, 26.) Citiți, de asemenea, capitolele 7, 8 și 28 din Deuteronom.

Lecția lui Dumnezeu pentru Israel

Domnul dorea să învețe pe Israel o lecție. Întâmplarea cu apele de la Mara era, de fapt, o pildă pentru ei, apele reprezentând bolile pe care le-a produs păcatul asupra ființelor omenești. Nu este necunoscut faptul că locuitorii pământului suferă de tot felul de boli. Aceasta se întâmplă deoarece ei calcă Legea lui Dumnezeu. Același lucru l-au făcut și copiii lui Israel. Ei au dat la o parte barierele pe care Dumnezeu, în providența Sa, le-a ridicat

pentru a-i apăra de boală, pentru ca ei să poată trăi sănătoși și în sfințenie și astfel să învețe să asculte în călătoria lor prin pustie. Ei au călătorit sub călăuzirea specială a Domnului Hristos, care S-a jertfit pentru a-și păstra un popor care să-L aibă întotdeauna în minte pe Dumnezeu, fără să cedeze ispitelor meșteșugite ale lui Satana. Ascuns în stâlpul de nor, era dorința lui Hristos de a păzi sub aripa lui protectoare pe toți care aveau să facă voia Lui.

Nu a fost o întâmplare faptul că, în călătoria lor, copiii lui Israel au ajuns la Mara. Chiar înainte de a părăsi Egiptul, Domnul începuse să-i instruiască cu scopul de a-i face să fie conștienți că El este Dumnezeu, Eliberatorul și Protectorul lor. Ei au murmurat împotriva lui Moise și împotriva lui Dumnezeu, dar Domnul a căutat încă să le arate că El îi va scoate din toate necazurile, dacă aveau să privească la El.

„Au ajuns la Mara.... Poporul a cârtit împotriva lui Moise, zicând: Ce avem să bem? Moise a strigat către Domnul; și Domnul i-a arătat un lemn, pe care l-a aruncat în apă; și apa s-a făcut dulce. Acolo a dat Domnul poporului legi și porunci și acolo l-a pus la încercare. El a zis: Dacă vei asculta cu luare aminte glasul Domnului, Dumnezeului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui, dacă vei asculta de poruncile Lui și dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu nici una dintre bolile cu care am lovit pe egipteni; căci Eu sunt Domnul care te vindecă” (Exod 15, 23-26). Deși era nevăzut pentru ochiul omenească, Dumnezeu a fost conducătorul israeliților, Vindecătorul lor atotputernic. El era Acela care pusese în lemn capacitatea de a îndulci apele. Astfel, El a dorit să le arate că, prin puterea Sa, putea să vindece relele care afectau inima omenească.

În locul lui Hristos

Domnul Hristos este Marele Medic, nu doar al trupului, ci și al sufletului. El îl reface pe om spre a fi asemenea lui Dumnezeu. Dumnezeu a

îngăduit ca unicul Său Fiu să sufere, pentru ca de la El să poată porni către noi puteri vindecătoare, care să ne trateze toate bolile noastre. Medicii trebuie să acționeze în locul lui Hristos. Fiecare medic care și-a așezat picioarele pe Stâncă Veacurilor își ia de la Marele Medic puterea de vindecare. Planurile Domnului Hristos trebuie aduse la îndeplinire, cu hotărâre, de către medicul creștin.

Când era aproape de a se despărți de ucenici, de aceia care trebuia să-L reprezinte în lume, Isus le-a dat o poruncă nouă: „Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții”. Ei nu au cunoscut această dragoste până când nu au văzut suferința și moartea Domnului Hristos pe crucea Calvarului. Porunca cea nouă a iubirii a fost dată în folosul celor slabi, nenorociți și neajutorați.

Pentru inima Domnului Hristos, chiar prezența necazului însemna un strigăt de ajutor. Săracii, bolnavii, cei părăsiți, proscrisii, cei descurajați, cei deznădăjduiți au găsit în El un Mântuitor plin de milă, un Vindecător atotputernic. „Trestia frântă n-o va zdrobi și mucul care mai arde încă nu-l va stinge. Va vesti judecata după adevăr” (Isaia 42, 3). Domnul Hristos s-a identificat cu nevoile omenirii în suferință și El ne spune că orice facem pentru a alina pe cineva care suferă, de fapt, pentru El o facem....

Sunt multe lecții de învățat pentru toți cei care doresc să-L slujească pe Hristos. Semnul Sabatului trebuie pus asupra poporului lui Dumnezeu care păzește poruncile Sale. Sabatul, dacă este păzit în spiritul adevăratei ascultări, ne arată că toate poruncile lui Dumnezeu trebuie puse în practică, „pentru ca să știți că Eu sunt Domnul care vă sfîntesc.”

Izvorul iscusinței medicului

Domnul are privirea îndreptată asupra fiecărei ființe omenești și are planuri pentru fiecare în parte. El dorește ca poporul Său, păzitor al poruncilor, să fie un popor deosebit, care pune în practică învățăturile sfinte din Cuvântul Său. El dorește ca cei care au ales profesia medicală să elimine tot ce a pătruns în practica lor datorită egoismului, avariției, nedreptății. El a dat înțelepciune și pricepere medicilor și dorește ca nimic din ceea ce seamănă a jaf sau nedreptate să nu fie pus în practică de către cei care fac din Legea lui Iehova regula vieții lor. El are mijloace prin care va reface sănătatea celor bolnavi. Dacă oamenii ar folosi în mod corespunzător înțelepciunea pe care le-a dat-o Dumnezeu, această lume ar fi un loc ce ar semăna cu cerul....

Noi toți avem nevoie de o încredere cu mult mai mare, mai curată și mai sfântă în Dumnezeu. Fiecare medic trebuie să fie cinstit și credincios. În nici un caz el nu trebuie să-și înșele pacienții. Dacă face o operație simplă, să ceară un preț pe măsură. Prețurile pe care le cer alți medici nu trebuie să constituie criteriul lui. Corpurile bolnave pe care lucrează el sunt proprietatea lui Dumnezeu. El a spus: „Voi nu sunteți ai voștri. Căci ați fost cumpărați cu un preț; proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu”. (1 Corinteni 6, 20.)

Prețurile exorbitante pe care le cer medicii în această țară [Australia], atunci când sunt chemați să slujească oamenilor în suferință, constituie tâlhărie, înșelăciune. Dumnezeu este Cel care le-a dat medicilor înțelepciunea și pricepera pe care le au. Nu omul salvează viața omului, ci Marele restaurator. și bieții oameni sunt adesea puși să plătească pentru servicii care nu li s-au făcut niciodată....

Apel la o judecată sănătoasă

Domnul adresează chemarea Sa acelor medici care vor face reformă în metodele de tratare a bolnavilor. El adresează chemarea Sa acelor medici care vor să coopereze cu El. Domnul face apel la o judecată sănătoasă în rândul celor ce practică medicina, care acționează în locul Său. Medicul care își iubește aproapele ca pe sine însuși nu va cere prețuri exagerate. Trebuie să aibă loc o schimbare. Reforma în domeniul medical este tot atât de importantă ca și în celelalte domenii. Sunt depășiri grave în prețurile cerute de avocați și medici. Domnul vede toate aceste lucruri. Medicul creștin nu trebuie să urmeze nici o tradiție, nici un obicei sau practică pe care le condamnă Dumnezeu. El este slujitorul lui Dumnezeu, care lucrează în locul lui Dumnezeu, ca reprezentant al Său, iar felul și influența lucrării sale sunt văzute de Dumnezeu. Poruncile lui Dumnezeu trebuie să constituie standardul medicului. El trebuie să-și măsoare viața de zi cu zi după principiile acestei legi.

Curățirea Templului

Domnul Hristos i-a muștrat pe cărturari și farisei datorită practicilor necinstite pe care le introduseseră în curțile templului. Aceștia îi influențau pe oameni să cumpere vite la cele mai joase prețuri și apoi să le vândă la un preț mai mare acelor care veneau mai de departe și care nu-și puteau aduce animalele de jertfă cu ei și astfel erau siliți să le cumpere în Ierusalim. Pe când aceștia stăteau la mese, numărându-și banii pe care îi câștigaseră prin tâlhărie și abuz, Domnul Hristos a venit în fața lor. Ochii Săi au scăpărat de indignare când a văzut tranzacțiile necinstite pe care le făceau. A luat un bici din corzi scurte, care fusese folosit pentru a conduce vitele la templu, i-a alungat afară pe cei care vindeau și cumpărau și a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și băncile celor care vindeau porumbei, zicând: „Este scris: Casa Mea se va chema o casă de rugăciune. Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari”.

Apoi Vindecătorul și-a pus în practică lucrarea misionară medicală. „Orbul și șchiopul au venit la El în templu; și El i-a vindecat.”

Piețele, locurile de depozitare a mărfurilor trebuie curățite. Instanțele de judecată, birourile avocaților, personalul medical au nevoie de curățire. Să spunem că lucrarea misionară medicală are nevoie de curățire? Domnul Hristos, care a venit în lumea noastră pentru a descoperi inima plină de milă a Tatălui, ne-a arătat metodele pe care trebuie să le folosească păzitorii Sabatului în lucrarea lor. Acestea sunt clar prezentate în capitolul 58 din Isaia. Dumnezeu nu dorește să ia parte la nici o tranzacție necinstită. Sufletul care păzește Sabatul este sigilat cu semnul autorității lui Dumnezeu și el nu trebuie să dezonoreze acest semn. Cercetând îndeaproape Cuvântul lui Dumnezeu, vom putea ști dacă avem semnul Regelui, dacă am fost aleși și puși deoparte pentru a-L onora pe Dumnezeu. Vă rog să citiți Deuteronom 6, 4-9 și Ezechiel 20, 12-20.

Dumnezeu nu va îngădui niciodată vreunui om să treacă prin porțile de mărgăritar ale cetății lui Dumnezeu, dacă nu poartă semnul credincioșiei, semnul autorității Sale. Fiecare suflet mântuit va nutri principii curate, care provin din însăși esența adevărului. El trebuie să se prindă de legăturile de aur ale puterii veșnice a iubirii Dumnezeului adevărului. El trebuie să fie credincios față de principiile Cuvântului lui Dumnezeu, credincios legământului veșnic, care este un semn între om și Creatorul său.

O conștiință care a învățat de la Dumnezeu

Neprihănirea înaltă și nobilă trebuie să stăpânească atitudinea, comportamentul. Tăria minții, învățătura, puterea influenței nu vor putea da omului actele asigurării pentru viața veșnică. Dumnezeu cântărește fapta. Fiecare trebuie să-și formeze caracterul propriu după asemănarea cu Hristos.

Trebuie să aibă o conștiință care a învățat de la Domnul. El trebuie să vadă dincolo de fiecare fângăduință pe Cel atotputernic împreună cu care trebuie să lucreze ca un instrument spre a face voia Sa. Dacă omul nu face astfel, credința lui va naufragia. Dumnezeu nu va asigura niciodată viața veșnică vreunui om a cărui ancoră nu a fost fixată de Legea neschimbătoare a cerului. El trebuie să-L descopere pe Domnul Hristos, care lucrează în el, în învățăturile pe care le susține și în ascultare practică.

Sufletul care discută cu Dumnezeu, prin intermediul Scripturilor, care se roagă pentru lumină și deschide ușa inimii sale Mântuitorului, nu va avea închipuiri deșarte, planuri lumești sau patimi ambițioase după onoare sau ridicare în slăvi în nici un domeniu. Cel care caută după adevăr așa cum caută după o comoară ascunsă îl va găsi în mijlocul de comunicare al lui Dumnezeu cu omul, adică în Cuvântul Său. David spune: „Descoperirea cuvintelor tale dă lumină, dă pricepere celor fără răutate” (Psalmii 119, 130). Aceasta nu se referă la cei cu intelectul slab, ci la aceia care, indiferent de poziția lor, au un simț autentic al nevoii lor de a comunica cu Dumnezeu așa cum a făcut Enoh. Cuvântul lui Dumnezeu va înnobila mintea și va sfinți unealta omenească, făcând-o în stare să devină împreună-lucrător cu divinul. Standardul înalt al legii sfinte a lui Dumnezeu va însemna foarte mult pentru el, în ce privește standardul de viațuire practică. Aceasta va însemna sfințenie, adică a fi cu totul pentru Dumnezeu. Pe măsură ce agentul omenesc se avântă pe calea rânduită pentru cei răscumpărați ai Domnului de a umbla în ea, pe măsură ce Îl primește pe Domnul Isus Hristos, ca Mântuitor personal, el va fi hrănit cu pâinea vieții. Cuvântul este spirit și viață și, dacă acesta este pus în practica de fiecare zi, va înnobila întreaga ființă omenească. Se va deschide sufletului său un asemenea tablou al iubirii Mântuitorului ca cel descris prin pana inspirată, încât inima sa se va topi în bunătate și pocăință.

Noi trebuie să vedem și să înțelegem îndemnul dat de marele apostol: „Ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat,

pentru ca prin el să creșteți spre mântuire”, în asemănarea în caracter cu Domnul Hristos. Dezvoltarea caracterului, creșterea în cunoaștere și înțelepciune vor fi rezultatul sigur al hrănirii din Cuvânt.

Ce ar face domnul Isus?

Prezentăm tuturor lucrătorilor, pastorilor și medicilor noștri nevoia de a acorda toată atenția întregii lor activități, de a fi ascultători desăvârșiți și în totalitate ai învățăturilor din Cuvântul lui Dumnezeu. Să-și pună cu grijă această întrebare la fiecare pas: Cum ar proceda Mântuitorul în acest domeniu al lucrării? Ce impresie voi lăsa asupra oamenilor? Trebuie să mă înjug cu Hristos în lucrarea de refacere a sănătății trupului, minții, inimii și sufletului. Cât de atent ar trebui să fie fiecare medic asupra modului în care Îl reprezintă pe Învățătorul!....

Metode noi

A sosit timpul ca poporul lui Dumnezeu, aceia care poartă semnul Împărăției Sale, a căror autoritate provine din „Stă scris”, să lucreze. Lumea este câmpul nostru de lucru și noi trebuie să ne luptăm să dăm ultima solie a harului către lume. Fiecare faptă pe care o facem este urmărită cu gelozie. Ca medici, vegheați. Puteți sluji Domnului prin ceea ce faceți, lucrând cu noi metode și lăsând la o parte medicamentele.

Ca reformatori, noi trebuie să facem o reformă în practica medicală, instruind spre lumină. Lucrarea pe care o facem trebuie să fie pe deplin acceptată, recunoscută de Dumnezeu. Noi trebuie să practicăm cu strictețe principiile milei și dreptății. Lucrarea noastră nu trebuie să fie o haină doar însăilată cu ață. Trebuie să imităm desăvârșirea lui Dumnezeu. „Voi sunteți ispravnicii lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu.” Temelia fiecărei clădiri trebuie zidită atât de solid, ca și când ar trebui să reziste veșnic. --

(Manuscript 63, 1899).

Să reprezentăm corespunzător principiile

Lucrarea misionară medicală cuprinde cinste, integritate, dreptate, milă, iubire, compasiune și simpatie. În toate acestea trebuie practică religia Bibliei. Domnul dorește ca nici unul dintre cei care lucrează ca reprezentanți ai Săi să nu urmeze obiceiurile și practicile medicilor lumești în tratarea suferințelor omenirii. Este necesară o reformă din partea medicilor noștri în ce privește costurile prea mari pentru operațiile critice. Iar reforma trebuie să cuprindă mai mult decât atât. Adesea se cer sume exorbitante chiar pentru servicii mici, deoarece medicii socotesc că trebuie să se orienteze, în taxele pe care le cer, după medicii din lume. Unii urmează metodele lumești pentru a strânge bani, după cum spun ei, pentru slujirea lui Dumnezeu. Însă Dumnezeu nu acceptă astfel de daruri. El spune: „Urăsc hoția pentru arderile de tot”. (Isaia 61, 8, KJV.) Pe cei care îi tratează cu nedreptate pe semenii lor, în timp ce pretind a crede Cuvântul Meu, Eu îi voi judeca pentru că Mă reprezintă astfel.

Pe când îmi erau prezentate aceste lucruri, Învățătorul mi-a spus: „Instituțiile care depind de Dumnezeu și cooperează cu El trebuie să lucreze totdeauna în conformitate cu Legea Sa. Nu este drept să ceri o sumă mare de bani pentru o muncă ce durează doar câteva minute. Medicii care se află sub disciplina celui mai mare medic pe care L-a cunoscut lumea vreodată trebuie să lase ca principiile Evangheliei să stea la baza fiecărei taxe pe care o aplică. Fie ca mila și dragostea lui Dumnezeu să fie scrise pe fiecare dolar primit”.

Când sanatoriile noastre vor fi conduse așa cum ar trebui, atunci se va face o mare lucrare misionară. Fiecare își va face lucrarea într-un asemenea mod și într-un asemenea spirit, încât va străluci ca o lumină în lume.

Dumnezeu face apel pentru o lucrare asemenea celei a Domnului Hristos. Pacienții care vin în sanatoriile noastre trebuie să vadă punându-se în practică principiile expuse în capitolul 58 din Isaia. Cei care au acceptat adevărul trebuie să-l pună în practică pentru că este adevărul. În lucrarea lui Dumnezeu din cadrul sanatoriilor noastre, adevărul trebuie păstrat cu sfințenie.

Principiile religioase să fie respectate

Medicul trebuie să-și păstreze principiile religioase curate și nealterate în orice loc s-ar afla. El trebuie să-și folosească influența ca un mijloc de curățire a sufletului cu ajutorul razelor vindecătoare ale Soarelui Neprihănirii. Când va fi timpul ca medicii să nu mai poată face acest lucru, atunci Domnul nu va mai avea instituții medicale ale adventiștilor de ziua a șaptea. Prețurile mari sunt un lucru obișnuit în lume, însă în lucrarea noastră trebuie introduse principii corecte. Trebuie menținut standardul biblic. Trebuie urmată calea Domnului, dreptatea, mila și adevărul. Nu trebuie trimise note de plată exorbitante pentru operații ușoare. Costurile cerute trebuie să fie proporționale cu munca depusă.

Lucrarea care se face în instituțiile noastre medicale trebuie să reflecte numele pe care-l poartă: „Lucrarea misionară medicală”. Noi nu dorim să-L întristăm pe Domnul pentru că reprezentăm necorespunzător lucrarea lui Hristos. Dumnezeu nu ne-a dat permisiunea să facem o lucrare care să nu treacă proba judecății. El nu dorește ca vreuna dintre instituțiile înființate de poporul Său să aibă o reputație asemănătoare celei a lui Anania și Safira. Dorind să câștige reputația că se sacrifică, că sunt generoși și devotați față de credința creștină, Anania și Safira și-au vândut moșia și au adus o parte din câștig la picioarele apostolilor, cu pretenția că au adus totul. Ei nu fuseseră obligați să dea toți banii pentru cauza lui Dumnezeu. Dumnezeu ar fi

acceptat și o parte. Însă ei au dorit să se creadă că ei au dat totul. Astfel, ei gândeau că vor câștiga reputația după care erau lacomi și, în același timp, să păstreze o parte din banii lor. Ei credeau că planul le-a reușit; însă Îl înșelaseră pe Domnul; iar Domnul a intervenit rapid în acest prim caz de înșelăciune și minciună din cadrul bisericii nou formate. El i-a omorât pe amândoi, ca o avertizare pentru toți cei care se află în pericolul de a sacrifica adevărul pentru a câștiga favoruri.

Noi nu trebuie să reprezentăm în mod necorespunzător ceea ce pretindem a crede, pentru a câștiga favoruri. Dumnezeu disprețuiește ocolirea adevărului, reprezentarea lui inexactă și minciuna. El nu va fi îngăduitor cu omul care spune, dar nu face. Cea mai bună și mai nobilă lucrare se face în mod cinstit, deschis. -- (Manuscript 169, 1899).

Planul cu procentele, o capcană

Domnul mi-a arătat că ai făcut categoric o greșeală luând în plus, față de salariul tău obișnuit, toții banii obținuți în urma lucrului la ochi, urechi și gât. Aceasta a fost o capcană pentru tine, a avut o influență înșelătoare asupra ta. Marea ta dorință după etalare te-a dus la extravaganta....

Datoria de a fi sfânt și neîntinat

Noi nu trebuie să facem numai ceea ce este bine, frumos și care să ne facă un nume bun. Ființele omenești au cea mai sacră obligație față de Dumnezeu de a fi sfinte și neîntinate, căci au fost cumpărate cu un preț, cu însuși sângele cel prețios al Fiului lui Dumnezeu. Prin legământul botezului, ele se angajează în mod solemn să nu aducă nici un reproș asupra numelui de creștin. Înaintea Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, cel care susține că este creștin se angajează să respingă mândria, lăcomia și necredința. și, pe măsură ce caută să aducă la îndeplinire acest angajament, el își pierde încrederea în

sine. El va deveni tot mai dependent de Dumnezeu. Respectul și dragostea lui pentru Mântuitorul cresc permanent și el este un martor viu pentru Învățătorul. El își dă seama ce înseamnă să fii copil al lui Dumnezeu și devine conștient de faptul că sângele ispășitor al Domnului Hristos îi asigură iertare și noblețe de caracter. El se dezvoltă din punct de vedere spiritual ca și cedrul cel falnic. Zilnic este în comuniune cu Dumnezeu și are o comoară de cunoștințe din care se adapă. El este puternic în ce privește cunoașterea Scripturilor. Părtășia lui este cu Tatăl și cu Fiul și ajunge să cunoască tot mai mult voința divină. El este umplut cu tot mai multă dragoste pentru Dumnezeu și semenii săi. -- (Letter 46, 1901).

Grijă cu cheltuielile

Dacă medicii consideră că salariile lor sunt insuficiente, atunci cazul lor trebuie examinat. Dacă munca pe care o fac este prea grea, atunci responsabilitățile trebuie împărțite cu alții, iar lor trebuie să li se dea mai puțin de făcut. Noi suntem angajați într-o lucrare importantă și trebuie să avem multă grijă în ceea ce privește folosirea banilor. Lumea trebuie să primească lumina. Suflete neavertizate sunt pe cale de a pieri. Dacă se plătesc salarii mari celor care trebuie mulțumiți, urmarea va fi că vor rămâne pe dinafară alți lucrători ale căror servicii sunt necesare, dar care, din lipsa banilor, nu pot fi angajați. -- (Manuscript 59, 1912).

Arta de „a te descurca” o dezonoare pentru Dumnezeu

Vor fi dintre aceia care îți vor sugera că, pentru a avea succes în profesia ta, trebuie, „să te descurci”; că, uneori, trebuie să te depărtezi de la stricta corectitudine. Aceste ispite găsesc degrabă intrare în inima omului; însă eu știu ce vorbesc. Nu vă lăsați amăgiți sau înșelați. Nu răsfățați eul. Nu țineți deschisă ușa prin care dușmanul vrea să intre pentru a lua în stăpânire sufletul. Există pericol în cea dintâi și cea mai ușoară îndepărtare de la o

strictă corectitudine. Fii sincer cu tine însuși. Păstrează-ți demnitatea dată de Dumnezeu în temere de El. Este mare nevoie ca fiecare lucrător medical să se prindă și să rămână astfel agățat de brațul Puterii Infinite.

Arta de „a te descurca” va aduce cu siguranță greutate. Acela care primește favoarea oamenilor ca ceva mai de dorit decât favoarea lui Dumnezeu va cădea sub ispita de a sacrifica principiul pentru câștig lumesc sau renume. În acest fel, se sacrifică încontinuu credințioșia față de Dumnezeu. Adevărul, adevărul lui Dumnezeu trebuie păstrat în suflet prin puterea divină, căci, dacă nu, puterea lui Satana îl va smulge de la voi.

Nu hrăniți niciodată gândul că un medic cinstit, credincios adevărului, nu poate avea succes. Un astfel de simțământ dezonoarează pe Dumnezeul adevărului și neprihănirii. El poate avea succes, căci Îl are pe Dumnezeu și cerul de partea sa. Fie ca orice mită oferită în ascuns să fie refuzată. Păstrați-vă integritatea prin puterea harului lui Hristos și El Își va îndeplini Cuvântul față de voi. -- (Counsels to Parents, Teachers, and Students, 485, 486).

Făgăduințe pentru lucrătorii care se sacrifică

Fiecare să lucreze conform principiului sacrificiului de sine. Lucrați cât este ziuă, căci vine noaptea, când nici un om nu poate lucra. Când lucrează cu seriozitate, cu umilință, cu sacrificiu de sine, poporul lui Dumnezeu va primi răsplata bogată de care vorbește Iov: „Urechea care mă auzea, mă numea fericit.... Binecuvântarea nenorocitului venea peste mine, umpleam de bucurie inima văduvei” (Iov 29, 11-13). Domnul Hristos va fi recunoscut ca Răscumpărător și Creator. Cei care sunt împreună-lucrători cu Dumnezeu vor fi recunoscuți și prețuiți. Recunoașterea credințioșiei slujitorilor lui Dumnezeu nu defăimează nici măcar cu o iotă măreția și lauda pe care noi o aducem lui Dumnezeu și Mielului.

Când cei răscumpărați vor sta în jurul tronului lui Dumnezeu, cei care au fost salvați din păcat și decădere vor veni la cei care au lucrat pentru ei, cu cuvinte de mulțumire. „Eram fără Dumnezeu și fără speranță în lume. Eram pierdut în necurăție și păcat. Eram înfometat după hrana fizică și spirituală. Tu ai venit la mine cu dragoste și milă și m-ai hrănit și îmbrăcat. M-ai îndreptat către Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.” (Letter 74, 1901).

Pregătiți-vă pentru veșnicie

Pregătiți-vă viața pentru veșnicie. Nu aveți nici o clipă de pierdut. Țineți voi poruncile lui Dumnezeu? Vă temeți voi să-L întristați? Vă simțiți voi dependenți de Hristos? Simțiți voi că trebuie să fiți păziți în orice moment prin puterea Lui? Este viața voastră, în fiecare zi, plină de supunere, bucurie și mulțumire?

Lucrătorii misionari medicali sunt recunoscuți de către Domnul Hristos nu pentru că poartă numele pe care îl poartă, ci pentru că se află sub paza Misionarului-șef, care a părăsit cerul spre a-și da viața pentru viața lumii. El spune: „Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește; și cine Mă iubește va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi și Mă voi arăta lui”. (Ioan 14, 21.)

Atunci, ca martori pentru Dumnezeu, veți da dovadă că sunteți sub disciplina și stăpânirea marelui Medic Misionar; că v-ați așezat în mâinile Lui, pentru a manifesta spiritul Lui, pentru a arăta lumii caracterul sacru al mării Sale lucrări și pentru a le descoperi necredincioșilor privilegiul de a fi sub ocrotirea Lui.

Un misionar medical nu are valoare pentru cauza lui Dumnezeu decât dacă toate principiile întruchipate în numele pe care îl poartă sunt puse în

practică în viața sa. Evanghelia Domnului Hristos trebuie trăită în viața de fiecare zi. Noi trebuie să facem din viața noastră în această lume un exemplu, atât cât ne este cu putință, de ceea ce va fi viața în ceruri. Acest lucru îl așteaptă Domnul Hristos de la toți cei care susțin că sunt misionari medicali. Ei nu trebuie să nutrească nici un principiu care să poarte vreo urmă de egoism, ci trebuie să stea în fața lumii ca urmași ai lui Hristos, în umilință și tăgăduire de sine și vestind venirea Sa. -- (Letter 63, 1903).

Sfat către un medic tânăr

Domnul ți-a dat o lucrare de făcut. El așteaptă o întrevvedere cu tine în fiecare săptămână, ca să vadă cum ai pus la schimbător bunurile Domnului. ți-ai folosit din plin puterile mintale, morale și fizice în dorința de a fi pe plac Domnului, care dorește ca tu să aduci talanți printr-o corectă întrebuintare a celor pe care El ți i-a dat? Faptul că ești medic nu te scutește nicidecum de necesitatea de a practica economia. Îți vei începe tu activitatea în acest domeniu, mulțumit că lași pe alții să practice tăgăduirea de sine și să-și poarte crucea, în timp ce tu îți îngădui tot felul de capricii, cheltuind bani fără măsură pentru etalare? Dumnezeu cere ca tu să faci bine, folosindu-te de fiecare dram al influenței tale. Atunci se vor vedea cele mai bune rezultate.

Trebuie să înveți arta de a-ți folosi talanții spre slava Aceluia care ți i-a împrumutat. Pentru aceasta este nevoie de studiu, rugăciune și consacrare. Unii par să nu aibă habar de știința mânăuirii banilor. Ei îngăduie să treacă prin mâinile lor sute de dolari fără a produce ceva pentru Dumnezeu....

Cultivați integritatea, tăgăduirea de sine și umilința

Dumnezeu îți cere să te îndrepti. Fii bărbat. Lasă la o parte extravaganța. Ideile extravagante nu au ce căuta sub numele de lucrare misionară medicală. A sosit timpul să fim creștini cu inima. Integritatea,

tăgăduirea de sine și umilința ar trebui să caracterizeze viețile noastre....

Trebuie făcută o mare lucrare. Faci tu tot ce poți spre a fi de ajutor? Dumnezeu ne-a încredințat o lucrare pe care îngerii o pot invidia. Trebuie făcută lucrarea misionară medicală. Pier mii și mii de ființe omenești. Dumnezeu privește cu milă. Tot cerul privește cu interes sporit, să vadă ce pecete va purta lucrarea misionară medicală sub supravegherea ființelor omenești. Vor face oare oamenii o marfă din planul rânduit de Dumnezeu pentru a ajunge la părțile întunecate ale pământului cu o manifestare a bunăvoinței Sale?

Lucrarea misionară medicală este un lucru sacru, rânduit de Însuși Dumnezeu. După păcătuirea lui Adam, s-a plătit un preț foarte scump pentru salvarea neamului omenesc. Cei care vor colabora cu Dumnezeu în efortul Său de a mântui, lucrând așa cum a lucrat Domnul Hristos, vor avea succes deplin. Biserica are însărcinarea de a transmite lumii, fără întârziere, harul mântuitor al lui Dumnezeu. Noi nu trebuie să acoperim mila cu egoism și ceea ce rezultă să spunem că este lucrarea misionară medicală.

Biserica, un înger de lumină

Noi nu avem timp de pierdut. Dumnezeu a rânduit mijloace de vindecare și refacere pentru cei păcătoși. Adevărul Său trebuie reprezentat printr-o lucrare neegoistă. Aceasta este misiunea pe care El ne-a dat-o și ea trebuie adusă la îndeplinire cu credincioșie.

Când își face oare biserica lucrarea care i-a fost încredințată? Ea este reprezentată ca un înger de lumină, zburând pe cer cu Evanghelia cea veșnică, spre a fi proclamată lumii. Aceasta înseamnă viteza și repeziciunea cu care biserica trebuie să-și continue lucrarea. În ce privește lucrarea misionară, Domnul Isus trebuie să-și vadă rodul muncii sufletului Său.

Ființele omenești trebuie smulse precum tăciunii din foc.

Cerul privește

S-a produs însă o schimbare care a împiedicat lucrarea pe care a rânduit-o Dumnezeu spre a merge înainte fără urmă de egoism. Tot cerul privește cu mare îngrijorare care va fi rezultatul acestei lucrări atât de mari și importante. Dumnezeu privește; Universul privește; iar sufletele pier. Oare această inițiativă a milei, prin care, în trecut, Dumnezeu și-a manifestat harul în a salva și vindeca, să ajungă doar o marfă egoistă? Oare mijloacele rânduite de cer spre binele oamenilor și spre slava lui Dumnezeu să fie pierdute prin cheltuire nechibzuită? Ceea ce Dumnezeu a binecuvântat să fie folosit de cei ce pretind a crede adevărul pentru a cumpăra, a vinde și a obține câștiguri?

Experiența din zilele apostolilor se va repeta, dacă oamenii vor fi călăuziți de Duhul Sfânt. Domnul Își va retrage binecuvântarea acolo unde sunt îngăduite interese egoiste; însă va face bine copiilor Săi din întreaga lume, dacă ei vor folosi aceasta pentru binele și pentru înălțarea omenirii. Lucrarea Sa trebuie să constituie un semn al generozității Sale, un semn care va câștiga încrederea lumii și va aduce resurse pentru înaintarea Împărăției Sale.

Un exemplu molipsitor

Dumnezeu va pune la încercare sinceritatea oamenilor. Cei care se vor lepăda de sine, își vor lua crucea și Îl vor urma pe Domnul Hristos vor avea continuu de lucru în domeniul refacerii neamului omenesc. Cei care se sacrifică pentru adevăr fac o deosebită impresie asupra lumii. Exemplul lor este molipsitor și convingător. Oamenii vor vedea că există în biserică acea credință care lucrează prin dragoste și curăță sufletul. Însă când cei care

susțin că lucrează pentru Dumnezeu caută foloase pentru ei înșiși, ei întârzie foarte mult lucrarea și aruncă ocară asupra ei....

Autoritatea divină trebuie recunoscută

Nu pierdeți niciodată din vedere adevăratul standard, chiar dacă, pentru a-l atinge, trebuie să ajungeți să cerșiți. Dumnezeu a stabilit un standard înalt de neprihănire. El a făcut o distincție clară între înțelepciunea omenească și cea divină. Toți cei care lucrează de partea Domnului Hristos trebuie să lucreze pentru a salva, nu pentru a distruge. Metodele lumești nu trebuie să devină metodele slujitorilor lui Dumnezeu. Autoritatea divină trebuie recunoscută. Biserica de pe pământ trebuie să reprezinte principiile cerești. Ea trebuie să strălucească, trimițând razele luminii de sus în mijlocul teribilei alianțe a nedreptății, înșelăciunii, hoțiilor și nelegiuirilor de tot felul. În virtutea neprihănirii Domnului Hristos, ea trebuie să țină piept apostaziei care predomină. -- (Letter 38, 1901).

Ca slujitori ai lui Hristos

Orice lucrare am face, trebuie să o facem pentru Domnul Hristos. Există multe feluri de lucrări vremelnice care se pot face pentru Dumnezeu. Un necredincios le face în mod mecanic pentru salariul pe care îl primește. El nu cunoaște bucuria de a lucra împreună cu Meșterul lucrător. Nu există spiritualitate în lucrul celui care slujește eului. Motivele comune, aspirațiile comune, ideile comune, dorința de a fi socotiți inteligenți de către oameni, acestea sunt cele care îi călăuzesc viața. Unul ca acesta poate că primește laudă de la oameni, însă nu de la Dumnezeu. Cei care sunt într-adevăr uniți cu Hristos nu lucrează pentru salariul pe care îl primesc. Împreună-lucrătorii cu Dumnezeu nu se luptă să înalțe eul.

În ziua finală, se vor lua decizii care vor constitui o surpriză pentru

mulți. Judecata omenească nu-și va putea spune atunci cuvântul în deciziile luate. Domnul Hristos poate și va judeca fiecare caz în parte; căci toată judecata I-a fost încredințată Lui de către Tatăl. El va estima slujirea după ceea ce nu este vizibil pentru oameni. Cele mai secrete lucruri sunt deschise ochiului Său atoatevăzător. Când Judecătorul tuturor oamenilor Își va face lucrarea de cercetare, mulți dintre cei care, potrivit estimării omenești, au fost plasați primii vor fi socotiți cei din urmă, iar cei care au fost așezați pe locurile cele mai de jos vor fi scoși din rânduri și vor fi făcuți cei dintâi. -- (The Review and Herald, 31 iulie, 1900).

Întrebări cercetătoare pentru inimă

Îi întreb pe cei care trăiesc în deșertăciunea îngăduinței de sine: Veți continua să procedați la fel, ca și când n-ați avea nici o responsabilitate în ce privește tăgăduirea de sine? Care este scopul pentru care trăiți? Ce bine faceți voi? Vă puteți permite să trăiți pentru voi înșivă? Puteți câștiga viața veșnică în timp ce trăiți astfel? Oare nu are Dumnezeu un loc și o lucrare pentru noi? Oare nu puteți face și altceva în afară de a vă face pe plac și a vă satisface eul? -- (Letter 4a, 1902).

Două categorii de slujitori

Dintr-o predică ținută la Grimsby, Anglia, la 19 septembrie 1886

În zilele din urmă vor fi doar două clase de oameni, cei de la dreapta și cei de la stânga, și Domnul Hristos spune uneia: „Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, de moșteniți Împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii. Căci am fost flămând și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete și Mi-ați dat de băut; am fost străin și M-ați primit; am fost gol și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță și ați venit pe la Mine”. (Matei 25, 34-36.) Iar ei răspund: Când Te-am văzut noi astfel și ți-

am slujit? Domnul Hristos le răspunde: „Ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut”. (Matei 25, 40.) Dar celor de la stânga le va spune: „Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui”. (Matei 25, 41.)

Cei din prima categorie Îl aveau pe Domnul Hristos în caracterul lor și nu erau conștienți de nici unul dintre lucrurile pe care le făceau. „Veniți, binecuvântații Tatălui Meu”, este binecuvântarea rostită, „de moșteniți Împărăția pregătită pentru voi de la întemeierea lumii.” În acest fel, vedem cum Își identifică Domnul Hristos interesele cu neamul omenesc decăzut. El Se întoarce apoi spre cei de la stânga Lui și le spune: „Am fost flămând și nu Mi-ați dat să mănânc; Mi-a fost sete și nu Mi-ați dat să beau; am fost străin și nu M-ați primit; am fost gol și nu M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și în temniță și nu ați venit pe la Mine”. (Vers. 42.43.) Ei vor întreba: „Doamne, când Te-am văzut noi flămând, sau fiindu-ți sete, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu ți-am slujit?” (Vers. 44.) Apoi vine răspunsul: „Ori de câte ori n-ați făcut aceste lucruri unuia dintre acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie nu Mi le-ați făcut”. (Matei 25, 45.) Nu celor mari, ci acestor foarte neînsemnați.

Așadar, Domnul Hristos trebuie să fie prezent în viața noastră de fiecare zi. Oare cei care nu le-au dat de mâncare celor flămânzi, nu i-au îmbrăcat pe cei goi și nu i-au vizitat pe cei bolnavi nu au fost conștienți de acest lucru și de ce? Deoarece s-au format și s-au educat pe ei înșiși în școala îngăduinței de sine, iar urmarea este pierderea cerului și a veșniciei fericite, pe care le-ar fi putut avea dacă și-ar fi consacrat puterile pentru Dumnezeu. -
- (Manuscript 16, 1886).

Laudă pentru câștigătorii de suflete

Va fi un cuvânt de laudă binecuvântată, o binecuvântare sfântă asupra credincioșilor câștigători de suflete. Ei se vor atașa celor fericiți din ceruri, care strigă de bucurie că recolta a fost adusă acasă. Cât de mare va fi bucuria când cei răscumparați de Domnul se vor întâlni, adunați în locașurile pregătite pentru ei! Oh, ce bucurie pentru toți cei ce au fost imparțiali, împreună-lucrători cu Dumnezeu, neegoști, ducând la îndeplinire lucrarea Sa de pe pământ! Ce satisfacție va avea fiecare secerător când vocea clară și melodioasă a Domnului Isus se va auzi spunând: „Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, de moșteniți Împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii!”

Mântuitorului Isus I se aduce slavă pentru că moartea Lui nu a fost în zadar. Cu inimi fericite, pline de mulțumire, cei care au fost împreună-lucrători cu Dumnezeu văd rodul muncii sufletului lor pentru păcătoșii sortiți pieirii și sunt mulțumiți. Orele pline de îngrijorare pe care le-au petrecut, împrejurările grele cărora a trebuit să le facă față, durerea inimii lor deoarece unii au refuzat să vadă și să primească lucrurile care aveau să le aducă pacea, toate sunt uitate. Lepădarea de sine, de care a trebuit să dea dovadă pentru a susține lucrarea, nu-și mai amintesc de ea. În timp ce privesc la sufletele pe care au căutat să le salveze pentru Isus și le văd mântuite, salvate pentru veșnicie, monumente ale milei și iubirii Răscumpărătorului, bolțile cerești răsună de laudă și mulțumire. -- (The Review and Herald, 10 octombrie, 1907).

Câștigați ceea ce este pierdut

Dumnezeu va da la o parte orice câștig obținut prin procedee egoiste, necinstite. Fratele meu, simțurile tale trebuie curățite și sfințite. Noi trebuie să atingem un standard mai înalt. Trebuie să veghem, trebuie să ne rugăm și

să fim gata totdeauna să acționăm. -- (Letter 13, 1902).

Capitolul 8

Sfaturi și avertizări

Atitudinea noastră față de instituțiile Domnului

În ultimii ani, am scris multe lucruri fraților și surorilor din America, Europa și Australia, cu privire la atitudinea pe care ar trebui să o aibă față de instituțiile denotațiunii noastre. Vă trimit acum și vouă câteva dintre aceste sfaturi, pe care le socotesc potrivite:

Citez dintr-o scrisoare scrisă în 1889:

„Cei care poartă răspunderi mari în instituțiile noastre ar trebui să fie întăriți și susținuți de cunoașterea faptului că, în fiecare loc, membrii se roagă pentru succesul și prosperitatea acestor instituții. Dacă bisericile nu simt că lucrarea care se face în instituțiile noastre este cea mai importantă și că lucrătorii au nevoie de împreună-simțire și o colaborare din inimă, inteligentă, această lipsă va întârzia avansarea lucrării. Nu sunt rare plângerile făcute în legătură cu oamenii care poartă poveri grele. Acești oameni sunt cuprinși de descurajare, deoarece în biserică există elemente neconsacrate, cărora le place să vorbească și obișnuiesc să spună: «Spune și avem noi grijă să ducem vorba mai departe». Aceasta îngreuiază și mai mult lucrarea oamenilor care sunt deja împovărați.

Cei care se consacră zilnic lui Dumnezeu și se străduiesc să sprijine mâinile celor care poartă responsabilități vor fi binecuvântați de cer. Noi suntem angajați într-o mare lucrare, iar Satana își va folosi toată puterea pentru a câștiga de partea sa pe toți bărbații și femeile care ar putea colabora cu Dumnezeu în lucrarea aceasta atât de prețioasă, dacă ar fi curățiți, sfințiți

și călăuziți de Duhul Sfânt, dacă ar avea inimi calde, simțitoare, iubitoare și ar acorda respectul cuvenit acelor pe care Dumnezeu i-a rânduit să aducă la îndeplinire o lucrare mare și importantă. Oamenii angajați în slujirea Învățătorului au fost adesea jigniți de cei care gândesc și vorbesc de rău și creează simțăminte de neîncredere și gelozie, care nu ar trebui tolerate sau alimentate de limbi nesfințite.”

Aceleași principii au fost aduse în atenția fraților și surorilor din Conferința Iowa în 1902. Într-un cuvânt adresat lor, există următorul îndemn:

Relația dintre membrii Bisericii și lucrătorii medicali

Prin legământul botezului, membrii bisericii au făgăduit să rămână sub călăuzirea Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt. O dată cu trecerea timpului, unii ies de sub influența Duhului Sfânt și slujesc vrăjmașului. Ei ajung bârfitori, făcători de rele, intriganți. În loc să vindece și să refacă, ei rănesc și distrug.

Cât de atentă ar trebui să fie fiecare persoană care susține că Îl iubește pe Dumnezeu și se teme de El în ce privește bunul nume al instituțiilor pe care Dumnezeu Însuși le-a întemeiat, în conformitate cu Cuvântul Său! Cât de atent ar trebui să fie fiecare creștin cu privire la reputația acelor care lucrează spre a aduce alinare ființelor omenești în suferință! Medicul are nevoie de calm. Oare nu pot oamenii să înțeleagă că, atunci când fac tot ce pot, continuu, pentru a jigni și strica reputația medicilor rânduiți de Dumnezeu, căroro le-a fost încredințată o lucrare deosebită, acești slujitori ai lui Dumnezeu resimt din plin rănilor făcute de vorbele lor nesfinte? Luminile lor sunt zdrobite și făcute să sufere datorită spiritului de critică, de bârfă și a exemplului și practicilor necreștinești ale acelor care ar trebui să fie susținători ai bărbaților ce acționează ca mâna de ajutor a lui Dumnezeu.

Critică nesăbuită și crudă

Mulți dintre așa-zii creștini au devenit agenți ai lui Satana, pe care el îi folosește pentru a critica și descuraja aproape până la moarte pe cei pe care Dumnezeu i-a rânduit pentru o lucrare atât de importantă. Au fost rostite multe cuvinte opuse principiilor adevărului și dreptății, multe cuvinte care au creat suspiciune și neîncredere. Oare aceste biete suflete, care fac de mult acest lucru, nu își dau seama că, prin ceea ce fac, slujesc vrăjmașului oricărei neprihăniri? Oare nu văd că ei pur și simplu duc lucrători de succes pe câmpul de luptă al lui Satana, pentru a deveni jucării pentru ispită?

Mulți dintre acești vorbăreți nesăbuiți nu știu ce fac. Ei nu-și dau seama că vorbele lor îi descurajează pe cei pe care Dumnezeu i-a rânduit spre a-L reprezenta pe Domnul Isus Hristos și adevărul Său pentru acest timp. Alinând suferința omenirii, medicii consacrați fac lucrarea Marelui Vindecător, care a spus: „Ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut”. (Matei 25, 40.)

Fie ca aceia ale căror buze sunt nesfințite să-și dea seama că, spre binele sufletului lor, ei ar trebui să se convertească, așa încât cuvintele lor să ajungă o mireasmă de viață spre viață, și nu de moarte spre moarte. Este timpul ca vorbitorii nechibzuiți să facă o reformă în viața lor. Fie ca acest lucru să se întâmple în dreptul fiecăruia dintre ei și fiecare să îndrepte ce a făcut. Fie ca fiecare membru al bisericii să ușureze poverile și să încurajeze inimile fraților, susținându-le mâinile spre a face voia lui Dumnezeu. -- (Special Testimonies, Seria B:23-25).

Este nevoie de experiență și înțelepciune

Putem avea o mulțime de medici dintre cei care au încetat să mai studieze atunci când și-au primit diploma, care sunt plini de sine, care simt

că ei știu tot ce trebuie să știe și ceea ce nu știu nu se merită să știe. Însă nu de astfel de medici avem nevoie. Când un medic își începe lucrul în mod practic, experiența lui va fi cu atât mai autentică, cu cât simte mai mult nevoia de a acumula mai multe cunoștințe.

Dacă este încrezut, el va citi acele articole care scriu despre tratarea bolilor fără ajutorul naturii; va lua afirmații de ici, de colo și le va pune în practică; dar, în lipsa unei cercetări profunde, a unui studiu serios, fără să analizeze cu multă grijă fiecare afirmație, el va deveni un lucrător care își face munca în mod mecanic. Deoarece cunoaște atât de puțin, el e gata să facă experiențe pe viețile oamenilor și nu puțini vor fi sacrificați. Aceasta este crimă, realmente crimă. El nu a făcut aceasta potrivit unui plan rău, nu, el nu a avut scopuri răutăcioase, însă viața a fost sacrificată pe seama ignoranței sale, pentru că a fost un cercetător superficial, pentru că nu a avut acea experiență care să-l facă demn de încredere spre a lucra cu vieți omenești. Este nevoie de atenție, de punere serioasă la lucru a minții până la istovire, spre a duce poverile pe care ar trebui să le ducă un medic în timp ce își învață bine meseria.

Orice medic care a primit o educație deplină va fi foarte modest în cerințele sale. El nu-și va asuma riscul de a face experiențe pe vieți omenești, pentru a nu fi vinovat de crimă, și acest lucru să fie scris împotriva lui în cărțile din ceruri. Trebuie să fie un medic atent, competent, care va fi precaut cu medicamentele și care nu va susține că otrăvurile puternice sunt cu mult mai eficiente decât cantitățile mai mici, luate cu grijă. -- (Manuscript 22, 1887).

Pastorul și soția lui

Pastorul și soția lui, care sunt cu adevărat convertiți și care se predau cu totul pentru lucrarea Domnului, devin zi de zi tot mai cunoscători și iscușiți

în ce privește lucrarea lor pentru oameni. Ei pot deschide Scripturile pentru sufletele oamenilor, astfel încât să poată aduce lumină în mintea celor aflați în întuneric.

Femeile pot învăța ce trebuie să facă pentru a putea ajunge la alte femei. Sunt femei care au darul special de a ține studii biblice și ele prezintă cu mult succes Cuvântul lui Dumnezeu, în toată simplitatea sa. Ele ajung o mare binecuvântare în a aborda pe mame și fiicele lor. Aceasta este o lucrare sfântă și cele care se angajează în ea trebuie încurajate.

Medicul și soția lui

În lucrarea misionară care trebuie făcută, femeile trebuie să aplice tratamente femeilor. Un bărbat și o femeie, dacă sunt amândoi medici, pot face mult bine lucrând împreună. Soția poate face vizite altor femei și, când descoperă boli și suferințe, se poate consulta cu soțul ei, ca împreună să găsească cele mai bune metode de a le ajuta pe cele în suferință. Ar trebui să avem mult mai multe doctorițe decât cele pe care le avem. Când femei bolnave sunt tratate și îngrijite de femei, se închide o ușă prin care Satana încearcă să intre. Mi-au fost prezentate multe cazuri în care Satana a pătruns prin această ușă, ruinând familia. El nu trebuie să aibă nici un folos, în nici o privință.

Aș dori ca toți să înțeleagă acest lucru. Ar trebui să existe în sanatoriile noastre femei medic care să poată sta alături de soții lor, care să le poată examina pe paciente și să le acorde tratamentul necesar. Foarte multe femei, convertite pe deplin, ar trebui să devină doctorițe pricepute.

Mi s-a spus că sanatoriile noastre ar trebui să aibă atât doctori, cât și doctorițe. -- (Letter 108, 1910).

Ispite subtile

Medicul care crede adevărul pentru aceste zile din urmă va fi asaltat de ispite subtile, periculoase. Ceea ce se condamnă în cazul unui altfel de lucrător, la el se consideră admisibil. Astfel, o mulțime de păcate sunt acoperite, păcate care sunt înregistrate în cărțile din ceruri ca o îndepărtare de principiile Bibliei. În loc de a fi nechibzuit și ușuratic, el trebuie să lucreze cu înțelepciune și reținut. Sanatoriile noastre nu trebuie să ajungă un subiect de critică datorită ușurătății și nesăbuiței dovedite de medicii și surorile noastre medicale. Medicul trebuie să se împotrivescă unor ispite de acest fel, dacă își dă seama într-adevăr de pericol și se agață de Mântuitorul său, punând în aplicare în viață Cuvântul lui Dumnezeu în toate privințele. Dacă suntem credincioși Cuvântului lui Dumnezeu, atunci suntem de partea lui Hristos, de partea îngerilor credincioși și sfinți; ne aflăm sub scutul Celui Atotputernic. Atunci, oare, de cine ar trebui să ne fie frică? -- (Manuscript 162, 1897).

Menținerea unui standard moral înalt

Unii dintre cei care au o anumită influență, care lucrează în aparență în folosul sanatoriului, încurajează, prin ceea ce fac, desconsiderarea regulamentului și a ordinii; și influența acestor oameni ajunge atât de departe, încât se încurajează nesupunerea, în special în ce privește curtenia și căsătoria. Partenerii sunt nepotriviți pentru datoriile pe care le au; ei trăiesc o viață ireală, cu vise prea romantice și învăluite în fericire, și, din dorința de a fi pe plac unul altuia, ajung necredincioși.

Ideile legate de curtenie își au originea în ideile lor greșite cu privire la căsătorie. Ei urmează impulsul și pasiunea oarbă. Curtenia se desfășoară într-un spirit de flirt. Părțile implicate încalcă adesea regulile cuviinței și decenței și se fac vinovate de necuviință, dacă nu ajung chiar să calce Legea lui

Dumnezeu. Nu se are în vedere scopul cel înalt și nobil al lui Dumnezeu în ce privește instituția căsătoriei și, de aceea, cele mai curate simțăminte ale inimii, cele mai nobile trăsături de caracter ajung să nu fie dezvoltate.

Nu trebuie rostit nici un cuvânt, nu trebuie făcută nici o faptă pe care nu le-ați dori ca îngerii cei sfinți să le vadă și să le înregistreze în cărțile din ceruri. Trebuie să avem în vedere numai slava lui Dumnezeu. Inima trebuie să aibă simțăminte curate, sfințite, demne de urmașii lui Isus Hristos, care să înalțe mai mult lucrurile cerești decât pe cele pământești. Tot ceea ce diferă de aceasta este înjositor, degradant în curtenie; iar căsătoria nu poate fi sfântă și vrednică de cinste în ochii unui Dumnezeu curat și sfânt, decât dacă are la bază principiul cel înalt al Scripturii.

Precauții necesare

S-ar putea ca aceste precauții să fie socotite inutile. Însă cei care doresc mai multă libertate nu sunt demni de a fi în legătură cu aceste instituții. Prea multă îngăduință este numită libertate, însă cei care susțin că sunt fii și fiice ale lui Dumnezeu ar trebui să înalțe standardul și să nu aibă nimic de-a face cu cei nesupuși, care ar dori ca regulile și regulamentele să nu-i aibă în vedere pe cei neascultători.

Sanatoriul, dacă nu ar fi îngrădit prin reguli și regulamente prevăzătoare, ar deveni în curând un focar de nelegiuire. Sunt mulți cei care prind în cursă și înșeală sufletele; ei rostesc vorbe de ocară, în loc să arate respect pentru cei care duc povara și caută să țină sus standardul. Cu cât se angajează mai puține persoane de acest fel, cu atât va fi mai sigură și mai curată atmosfera morală a sanatoriului. Vor fi întotdeauna persoane care se vor strecura în asemenea instituții, a căror influență va fi spre rău. Va fi întotdeauna o clasă care va socoti că este amar ceea ce este dulce și dulce ceea ce este amar. Printre așa-zișii creștini există unii care pervertesc

conștiința și întunecă mintea, sub o mască de evlavie; iar cei care nu văd și nu simt pericolul sunt deja înșelați sau victime ale lui Satana....

Sfat cu privire la căsătorie

Nu este timpul ca instituția căsătoriei să fie privită ca beatitudine, desfătare. Ar fi nesigur. Urmarea ar fi mai multă nenorocire decât fericire; și cu toate acestea, oamenii se căsătoresc la fel ca în zilele lui Noe.

Pare că nu există limite; însă patima și impulsul au preluat stăpânirea, iar tinerii parcă sunt vrăjiți, ajungând pradă unui sentimentalism bolnăvicios. Din acest motiv, regulile și regulamentele sunt foarte importante pentru a-i apăra pe cei care au legătură cu sanatoriul, colegiul și biroul pentru publicații; și oricine socotește aceste restricții ca fiind inutile nu are discernământ spiritual și se va dovedi mai degrabă un obstacol decât un ajutor....

Păcatul veacului

Senzualitatea constituie păcatul veacului. Însă religia lui Isus Hristos își va exercita controlul asupra oricărei tendințe spre libertate neîngăduită; puterile morale vor avea controlul asupra oricărui gând, cuvânt sau faptă. Viclenia nu se va găsi pe buzele adevăratului creștin. Nu se va îngădui nici un gând necurat, nu se va rosti nici un cuvânt care să se apropie de senzualitate și nu va exista nici o faptă care să aibă cea mai mică aparență de păcat.

Vor fi păzite simțurile. Sufletul în care locuiește Hristos se va dezvolta armonios, în mod continuu. Sufletul înțelept, care arată respect pentru toate poruncile lui Dumnezeu, va spune, prin harul lui Hristos, patimilor inimii, în timp ce are atenția îndreptată asupra marelui standard de neprihănire al lui

Dumnezeu: „Până aici, nu mai departe: aici se vor opri valurile tale semețe”, iar harul lui Hristos va fi ca un zid de foc în jurul sufletului.

Se vor găsi dintre cei care vor spune: „Nu trebuie să fii chiar așa deosebit. Puțin flirt, inofensiv, nu va face nici un rău”. și astfel inima va fi dusă în ispită, iar toleranța va conduce la păcat. Aceasta constituie o abatere gravă de la moralitate, pentru că nu se împlinește standardul cel înalt al Legii lui Dumnezeu.

Nu se înțelege josnicia inimii omenești. Vor exista întotdeauna în preajma instituțiilor noastre persoane cu un caracter inferior și cei de felul acesta nu au nevoie decât ca cei din poziții de răspundere să scape un cuvânt de încurajare, pentru ca ei să-și ia libertatea de a-și satisface dorințele nesfînțite ale inimii. Printre cei de la sanatoriu, sunt unii ale căror păcate nu sunt cunoscute; ei își ascund păcatele de ochii oamenilor; au o moralitate exterioară fără cusur, însă ochii Domnului îi văd. Ei găsesc metode prin care să-și satisfacă înclinațiile josnice, senzuale; viețile lor sunt întinate și îi întinează și pe alții prin exemplul lor....

Evitați primul pas greșit

Nu încercați să vedeți cât de aproape puteți ajunge pe marginea unei prăpăstii, dar să fiți totuși în siguranță. Evitați prima apropiere de pericol. Nu putem glumi cu soarta sufletului omenesc. Caracterul vostru reprezintă capitalul vostru. Păstrați-l ca pe o comoară de aur. Trebuie avute continuu în vedere și cu hotărâre curățirea morală, respectul de sine și o puternică împotrivire față de rău. Nu trebuie să existe nici o îndepărtare de la restricții; o singură faptă de ușurățate, necuviincioasă poate pune în pericol sufletul, prin faptul că deschide ușa ispitei, iar puterea de rezistență, de împotrivire, slăbește.

Psalmistul, dându-și seama de nenumăratele curse și ispite către viciu, întreabă: „Cum își va ține tânărul curată cărarea?” (Psalmii 119, 9.) Această întrebare este potrivită pentru toți cei implicați în lucrarea misionară și pentru toți slujitorii lui Dumnezeu. Pentru această fază a lucrării noastre, răspunsul este: „Îndreptându-se după Cuvântul Tău”. Este necesară menținerea unei continue legături cu cerul, căutând cât de des este cu putință, așa cum a făcut Daniel de trei ori pe zi, după harul divin, pentru a putea rezista poftei și patimii. A lupta cu pofta și patima fără ajutorul puterii divine se va dovedi fără succes; dar, dacă veți face din Domnul Hristos tăria voastră, limbajul sufletului vostru va fi: „În toate aceste lucruri noi suntem mai mult decât biruitori prin Cel ce ne-a iubit”. Apostolul Pavel spunea: „Mă port aspru cu trupul meu pentru ca nu cumva, după ce am propovăduit altora, eu însumi să fiu lepădat”.

Să nu se pornească a se birui vreun lucru fără ajutorul lui Dumnezeu. Voi trebuie să aveți energia, tăria, puterea unei vieți lăuntrice. Atunci veți aduce roade ale credincioșiei și veți avea o aversiune totală față de viciu. Trebuie să vă luptați continuu să scăpați de firea pământească, de conversațiile ușurate, de orice este senzual și să aveți ca țintă noblețea sufletească și un caracter curat și nepătat. Numele voastre pot rămâne curate, fără să aibă de-a face cu ceea ce este necinstit sau păcătos, având în vedere și dovedind respect pentru tot ceea ce este bun și curat, și vor putea fi înscrise în Cartea vieții Mielului, spre a fi immortalizate printre îngerii cei sfinți. -- (Manuscript 4a, 1885).

Ca izvoarele unei fântâni curate

Directori și personal auxiliar, ... mă adresez vouă ca unor creștini, ca unor bărbați și femei ale căror suflete sunt unite cu Hristos, așa cum mlădița este legată de viță. Dacă nu ați fost reînnoiți în duhul minții voastre, spre binele sufletului vostru, nu mai îngăduiți nici o întârziere pentru a avea viața voastră ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Aceasta să fie cea dintâi

preocupare a vieții voastre. Dacă Domnul Hristos locuiește în inimă, nu veți fi neserioși, nefolositori și nerușinați, ci precauți și oameni de nădejde în orice loc v-ați afla, rostind cuvinte curate întocmai ca izvoarele unei fântâni curate care înviorează lucrurile cu care vin în contact.

Dacă vă hotărâți să vă continuați discuțiile deșarte și comportamentul ușuratic, duceți-vă în alt loc, unde influența și exemplul vostru nu vor fi resimțite atât de mult, contaminând alte persoane. Toți cei care vă aflați într-o astfel de situație aveți nevoie de acel simțământ al curăției și sfințeniei Domnului Hristos, care vă va face să disprețuiți această pretenție de religie de care dați dovadă, care nu aduce nici o binecuvântare nimănui, care nu aduce pace conștiinței și nici odihnă credinței.

Fie ca toți cei care au legătură cu aceste instituții pe care Dumnezeu le-a rânduit pentru salvarea sufletelor să caute înțelepciune divină și har ceresc, pentru a putea avea o influență înălțătoare asupra semenilor lor. Dacă nu vor căuta continuu tărie de la Isus, privind la El, încrezându-se în El, având parte prin credință de harul Său, ei vor deveni o pradă ușoară în calea ispitei.

Sunt atât de multe domnișoare și femei încăpățânate, care sunt preocupate continuu să fie în centrul atenției, așezându-se în compania bărbaților tineri, atrăgând atenția spre ele, flirtând cu bărbați căsătoriți și necăsătoriți; iar dacă nu aveți privirea îndreptată către Hristos, veți fi prinși în plasa lui Satana.

Educați-vă spre curăție în gândire

A sosit timpul ca noi, creștinii, să atingem un standard mai înalt. Dumnezeu interzice ca instituțiile pe care El le-a întemeiat să devină un mijloc de înșelare a sufletelor, un loc în care se zămislește nelegiuirea. Fie ca toți să învețe smerenia inimii în școala lui Hristos; să-și rezeme sufletele

neajutorate pe Domnul Isus. Trăiți în lumina preceptelor lui Dumnezeu. Educați-vă mintea și inima spre a nutri gânduri curate, înalte și sfinte; „Fiți desăvârșiți în vorbire”. Oricare ar fi sfera voastră de influență, aceasta să aibă ca țintă înălțarea lui Isus. Dacă nu faceți acest lucru, ținta voastră este greșită și voi îndepărtați sufletele de adevărul, viața și lumina lumii; și cu cât sunt mai plăcute și atractive manierele voastre, cu atât va fi mai mare răul pe care îl faceți sufletelor....

Cei care privesc la Domnul Isus pentru tărie, bizuindu-se pe neprihănirea Lui pentru mântuire, nu vor avea plăcere pentru discuțiile în care se flirtează. Prin credință, ei Îl acceptă pe Domnul Isus ca Mântuitor al lor personal și devin părtași de natură divină, scăpând de stricăciunea care este în lume prin pofte.

În timp ce, pe de o parte, bărbații și femeile care lucrează la o instituție de sănătate trebuie să fie buni și amabili, atunci când li se cere să fie binevoitori și apropiați de toți, totuși, pe de altă parte, li se cere să evite orice pare a fi neseriozitate, familiaritate necuvenită. și ei trebuie nu doar să fie atenți în ce privește propriul lor comportament, ci trebuie, prin cuvânt și exemplu personal, să educe și pe alții să fie cuviincioși, să evite destrăbălarea, glumele, ironiile, lingușirile și vorbele lipsite de bun-simț.

Evitați favoritismul

Tot ce seamănă a ușurătate necuvenită trebuie desconsiderat de către medici, directori și personalul auxiliar. Nu trebuie acordate favoruri sau atenții speciale unora, să nu fie preferat nimeni mai presus de altcineva. S-a făcut acest lucru și Dumnezeu a fost întristat. Sunt persoane în necaz și suferință care merită o atenție specială, dar care nu se plâng. Pe lângă astfel de bărbați și femei se trece adesea cu indiferență și cu o împietrire a inimii, care are mai mult de-a face cu caracterul lui Satana decât al lui Hristos, în

timp ce fete tinere, care nu merită în nici un caz favoruri, primesc o atenție specială. Orice neglijență de acest fel este scrisă în cărțile din ceruri. Toate aceste lucruri formează caracterul.

Fie ca toți cei care sunt angajați la instituție ca personal auxiliar să aibă mereu în minte cuvintele inspirate: „Înțelepciunea care vine de sus este întâi curată, apoi pașnică, blândă, ușor de înduplecat, plină de îndurare și de roade bune, fără părtinire, nefățarnică”. Când treceți pe lângă cineva care are nevoie de simpatia voastră, de faptele voastre bune și nu le acordați, ci vă întoarceți spre alții cu favoruri, nu uitați că Domnul Isus este Cel căruia Îi faceți rău, în persoana celor aflați în necaz. El spune: „Am fost flămând și nu Mi-ați dat să mănânc; Mi-a fost sete și nu Mi-ați dat să beau; am fost străin și nu M-ați primit; am fost gol și nu M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și în temniță și n-ați venit pe la Mine”. Și când, surprinși, ei întreabă: „Când te-am văzut noi astfel?”, Vine răspunsul: „Ori de câte ori n-ați făcut aceste lucruri unuia dintre acești foarte neînsemnați frați ai Mei [care erau în necaz și aveau nevoie de împreună voastră simțire], Mie nu Mi le-ați făcut”. „Nu cei sănătoși au trebuință de doctor, ci cei bolnavi.” (Marcu 2, 17.) Cei care sunt bogați nu au nevoie de favorurile voastre, ci cei care sunt săraci. Cei zdrobiți și răniți, mieii turmei, se află printre noi și prin aceștia se pune la probă caracterul celor ce pretind că sunt copii ai lui Dumnezeu.

Călăuzirea altora spre pieire

Îngerii lui Dumnezeu urmăresc dezvoltarea caracterului. Ei cântăresc valoarea morală. Dacă acordați atenție celor care nu sunt în nevoie, le faceți rău și voi înșivă veți fi condamnați, și nu răsplătiți. Nu uitați că, atunci când, prin ceea ce vorbiți, vă coborâți la nivelul ușuratic al celor cu care discutați, voi îi încurajați pe aceștia să meargă pe cărarea ce duce la pieire. Atențiile, lipsite de înțelepciune, se pot dovedi o ruină pentru sufletele lor. Voi înjosiți concepțiile pe care le au ei în ce privește viața și caracterul creștin. Faceți confuzie în ideile lor și le lăsați impresii care nu se vor șterge niciodată. Răul

produs astfel sufletelor care aveau nevoie să fie întărite, înălțate și înnobilate constituie adesea un păcat de moarte. Ei nu pot înțelege cum ocupă astfel de poziții sacre oamenii de felul acesta. Pastorii, slujitorii bisericii nu sunt priviți într-o lumină mai bună ca aceștia. Unde este exemplul lor?

Dumnezeu îi cheamă pe toți cei ce susțin că sunt creștini să ridice standardul neprihănirii și să se curețe, după cum El Însuși este curat. „Fiți desăvârșiți în vorbire.” „Dacă ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus.... Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Când Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă. De aceea, omorâți mădularele voastre care sunt pe pământ: curvia, necurăția, patima, pofta rea și lăcomia, care este o închinare la idoli. Din pricina acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării.” (Coloseni 3, 1-6.) „De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji și puneți-vă toată nădejdea în harul care vă va fi adus la arătarea lui Isus Hristos. Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târați în poftele pe care le aveți altădată, când erați în neștiință” (1 Petru 1, 13.14); căci voi trebuie să umblați în lumină, câtă vreme aveți lumina. „Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră. Căci este scris: Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt.” -- (Letter 6a, 1890).

Apel pentru mai multă simpatie

Medicul creștin este un slujitor de cel mai înalt grad. El este un misionar. Cei care, prin iscusința și credincioșia lor, prin efort serios și înțelepciune de la Dumnezeu, pot alina durerile trupesti se așează într-o astfel de relație cu pacienții lor, încât îi pot îndrepta către Vindecătorul sufletului, care poate spune: „Păcatele îți sunt iertate....”

Câștigarea încrederii bolnavilor

Sunteți prea rezervați, necomunicativi. Stă în puterea voastră să-i legați pe bolnavi de inima voastră și, dacă nu veți câștiga încrederea pacienților voștri, aceasta se întâmplă pentru că nu vedeți marea nevoie de tact, iscusință și pricepere în a sluji atât sufletelor, cât și trupului. Nu îndreptățesc pe nici unul dintre cei care ascund starea lor celor aflați pe moarte. Cât se poate de blând, spuneți-le adevărul în legătură cu cazul lor (ceea ce cred că faceți) și apoi îndreptați-i către Domnul Isus ca singura lor speranță.

Nu aveți nici un drept să vă închideți în voi înșivă, să fiți tăcuți și dacă de-abia roștiți câte un cuvânt către pacienți. Nu trebuie să-i lăsați pe bolnavi să aștepte hotărârea voastră cu privire la cazul lor. Nu este drept să le produceți suferință mintală printr-o așteptare inutilă. Fiecare caz trebuie să se bucure de atenție promptă atunci când este la rând și în funcție de ceea ce îi este necesar. Neglijența în această privință v-a făcut rău din primul moment al practicii voastre medicale. Nu e nevoie și nu trebuie să fie așa.

Mi-a fost arătat că acest defect din caracterul tău i-a determinat pe bărbați și femei să te blesteme în inima lor și aproape să-L hulească pe Dumnezeu. Dacă aș fi socotit că acest lucru nu poate fi îndreptat, nu ți-aș fi scris așa cum îți scriu. Este datoria ta ca medic creștin să-ți educi cuvintele și gesturile din salonul bolnavului, să fii plăcut și cuviincios, să dovedești simpatie, duioșie, să discuți liber în privința subiectelor esențiale pentru pacienții tăi și care sunt în sfera ta de acțiune. Tu poți atinge un standard înalt în meseria ta.

Gândul la lucruri neplăcute

Vă implor, nu aruncați ocară asupra altora. V-ați aplecat mult prea mult timp asupra unor lucruri neplăcute. Sunt multe lucruri pe care nu le vedeți în

lumina potrivită. Încetați să cugetați la lucruri murdare; încetați să vorbiți despre ele; ațintiți-vă privirea la Isus, Ajutorul vostru, și lucrați cu credință și încredere. Disciplinându-vă pe voi înșivă, puteți avea mai mult succes decât ați avut vreodată....

Un medic trebuie să fie zi de zi în comuniune cu Dumnezeu, ca să poată fi continuu un izvor de lumină pentru pacienții săi. El trebuie să-L imite pe Domnul Isus Hristos. În timp ce are de-a face și se luptă zilnic cu moartea, lucrând cu cei care se află în pragul mormântului, el cere continuu har de la Dumnezeu, pentru că există primejdia de a deveni indiferent față de realitățile veșnice. Unica lui siguranță este să-L păstreze mereu pe Domnul înaintea lui, mintea lui fiind continuu sub influența Duhului lui Dumnezeu.

Curtoazia și rafinamentul creștin

Medicul trebuie călăuzit întotdeauna și în orice ocazie de un strict bun-simț. Vorbesc deschis pentru că știu că este datoria mea s-o fac. Nu există limită pentru curăție și modestie în vorbire atunci când examinați pacienți. Grosolănia și lipsa de delicatețe în sala de operații sau la patul de suferință al bolnavului constituie păcat în ochii lui Dumnezeu, iar mintea pacientului este cu totul împotriva medicului. Dacă nu dovedește continuu bun-simț, cu siguranță că el va constitui un șoc pentru pacienții cuviincioși și rafinați.

Mai presus de oricare alți oameni care ocupă poziții de răspundere, medicul trebuie să fie în legătură cu Dumnezeu, să fie legat continuu de El, altfel existând pericolul ca, prin ispită, să devină necredincios, grosolan și nelegiuit. El are nevoie de o religie curată și neîntinată. Iar cei care lucrează ca ajutoare ale lui trebuie să fie înțelepți și calmi, persoane temătoare de Dumnezeu. Voi sunteți în siguranță numai atunci când sunteți legați de Izvorul oricărei puteri, oricărei curății și noblețe de caracter.

Sunt printre medici unii care au minți grosolane și chiar senzuale. Dumnezeu interzice ca o persoană care pretinde a crede adevărul cel sacru să aibă un astfel de caracter. Duhul lui Dumnezeu ne va apăra de orice rău și ne va da putere să prețuim realitatea lucrurilor spirituale și veșnice. Adevărurile solemne pe care le mărturisim ne vor sfinți sufletul, dacă le vom aduce înăuntrul sanctuarului inimii. O, dacă toți medicii ar fi așa cum dorește Dumnezeu curați, sfinți, neîntinați, protejați de harul divin și cunoscându-L pe Domnul Hristos ca Mântuitor personal.

Întotdeauna să fii conștient, dr. _____, că salonul bolnavului este un loc în care trebuie să se manifeste amabilitatea creștină. Nu trebuie să existe nici o tendință spre ușurătate, familiaritate. Faptele medicului lasă în urmă anumite impresii; tonul vocii lui, expresia feței, cuvintele pe care le rostește, toate acestea sunt cântărite de către pacient. Fiecare mișcare este observată.

Să ne îndreptăm recunoștința față de Dumnezeu

Dacă bolnavului i se alină durerea și este readus de la moarte la viață, acesta este aproape întotdeauna înclinat să-l venereze pe cel care, consideră el, i-a salvat viața. Doar rareori gândește că Dumnezeu este Cel care a făcut această lucrare prin unelte omenești. Acum este momentul potrivit când Satana se poate strecura și îl poate determina pe medic să se înalțe pe sine, și nu pe Hristos. Domnul Hristos spune: „Fără Mine nu puteți face nimic”.

Voi trebuie să-i conduceți pe bolnavi să privească la Domnul Isus ca fiind Medicul atât pentru trup, cât și pentru suflet. Dacă are dragostea lui Hristos în inima sa, medicul se va folosi de influența pe care o are pentru a-L face cunoscut bolnavului pe Marele Vindecător. El este acela care poate îndrepta gândurile, recunoștința, mulțumirea și lauda către Izvorul oricărei puteri, îndurări și bunătăți. Dacă dă greș în această privință, el neglijează cele mai prețioase ocazii. O, ce ocazie pentru medicul creștin de a-și pune în

lucru toți talanții pentru slava lui Dumnezeu, punându-i astfel la schimbător, pentru a-i înmulți și a trimite spre cer un potop de lumină prin laudă și recunoștință față de Dumnezeu pentru îndurarea și dragostea Lui! O, ce ocazii de a semăna în inimi sămânța care va aduce ca roadă sfințirea!

Cel care Îl iubește pe Dumnezeu din toată inima sa, cu tot sufletul său, cu tot cugetul său și cu toată puterea sa va iubi pe aproapele său ca pe sine însuși și se va lupta să-i facă bine cât de mult va putea. El nu va pierde nici o ocazie de a-L prezenta pe Domnul celor aflați în necaz.

Idei greșite cu privire la morala profesională

Există idei greșite cu privire la consecvență și la morala profesională. Nu trebuie luată în seamă morala profesională lumească ce stă în calea salvării sufletelor oamenilor prin Isus Hristos. Preocuparea noastră continuă trebuie să fie cum să urmărim cel mai bine exemplul Domnului Hristos și să înălțăm cât mai mult slava Sa. Ceea ce dorește medicul să facă, Domnul Hristos realizează în cel mai deplin sens al cuvântului. Medicul lucrează cu zel pentru a prelungi viața. Domnul Hristos este Cel care dă viața.

Cine l-a înzestrat pe medic cu rațiune și inteligență? Acela care El Însuși este adevărul și viața. El este Cel care pune balsamul din Galaad. El este marele Vindecător. El este Cel care, de repetate ori, a biruit moartea și care dă în dar viața veșnică Dumnezeu Atotputernic. Dacă medicul a învățat în școala lui Hristos în timp ce slujește trupurilor bolnave, va veghea asupra sufletelor pentru care trebuie să dea socoteală.

Martorul nevăzut

Medicii creștini trebuie să se roage, să vegheze în vederea rugăciunii. În fața lor stă deschisă o ușă cu multe ispite, și ei trebuie să fie conștienți ce

înseamnă să aibă un Veghetor alături de ei, tot așa de sigur cum a fost acel veghetor la sărbătoarea aceea nelegiuită a lui Belșatar, când oamenii au adus laude dumnezeilor de argint și aur și au băut din vasele sfinte de la templul lui Dumnezeu. Când își iau onoarea pentru ei înșiși, oamenii Îl dezonorează pe Dumnezeu.

Ori de câte ori cineva, printr-o faptă oarecare, îi face pe oameni să-L uite pe Dumnezeu sau să neglijeze sfaturile clare din Cuvântul Său, martorul nevăzut aduce mărturia, ca în scrisul de pe zidul palatului: „Ai fost cântărit și găsit prea ușor”. (Daniel 5, 27.) -- (Manuscript 17, 1890.)

Înființarea de noi sanatorii

În dimineața aceasta scriu înainte ca altcineva din casă să se fi trezit. Primesc scrisori de la persoane care întreabă dacă am vreo lumină în ce privește înființarea de noi sanatorii.

Cu ce scop sunt întemeiate sanatoriile noastre? Care să fie atitudinea noastră față de ele?

Cu ani în urmă, mi-a fost dată lumina cu privire la înființarea de sanatorii. Nu este planul Domnului ca numărul sanatoriilor să crească prea repede. Dumnezeu nu dorește ca o instituție să fie prea aproape de altă instituție care face același fel de lucrare; căci o instituție, oriunde ar fi, trebuie să fie bine dotată și să aibă personal cu experiență. Să aibă conducători capabili, temători de Dumnezeu bărbați sănătoși în credință, care exercită o influență spre bine și care sunt în stare să poarte responsabilități dificile încredințate lor fără a rămâne în urmă sau a implica instituția în datorii.

Cel care începe să construiască un turn mai întâi socotește prețul,

pentru a vedea dacă are cu ce să-l termine. Toți cei ce își propun să întemeieze un sanatoriu trebuie să înțeleagă că aceasta constituie o întreprindere deosebită. Dacă nu au suficientă iscusință și pricepere spre a construi cu succes un sanatoriu nou, să meargă întâi la sanatoriile deja existente și să se identifice cu interesele acestora.

Sanatorii pentru profit personal

Persoanele care se simt libere de a acționa din impuls egoist pentru a întemeia un sanatoriu independent, pentru un profit personal, nu au luat în calcul influența pe care o astfel de faptă ar avea-o în fața lumii....

În trecut, au fost adventiști care au întreprins ceva în acest domeniu din dorința egoistă de a realiza ceva de pe urma căruia să profite ei înșiși. Ei nu s-au gândit deloc să ia în considerare efectul pe care îl vor avea faptele lor asupra lucrării din instituții similare, înființate după planul lui Dumnezeu. Dacă, prin reprezentarea greșită a instituțiilor care deja funcționează, astfel de oameni pot dirija banii către ei înșiși, în folos personal, ei vor fi continuu ispitiți să nedreptățească aceste instituții....

Dumnezeu nu va binecuvânta pe cei care lucrează fără a ține cont de sfatul fraților lor. Orice adventist de ziua a șaptea care se consideră el însuși un întreg desăvârșit și crede că poate oricând să facă ceea ce îi dictează numai mintea și judecata lui nu trebuie socotit vrednic de crezare; căci el nu umblă în lumină, după cum Hristos este în lumină. Sunt mulți oameni care nu sunt conștienți de ceea ce fac. Oamenii au nevoie de idei clare, de o spiritualitate profundă. Dumnezeu dorește ca cei ce Îl slujesc să acționeze cu bun-simț, cântărind motivele care conduc la faptele respective.

Printre noi se vor afla oameni iresponsabili, care nu au o concepție corespunzătoare în ce privește lucrarea atât de importantă pe care Domnul

dorește să o facem în instituțiile noastre lucrarea de îngrijire a bolnavilor și de răspândire a prețioaselor principii, esențiale în ce privește reforma sănătății. Cei care nu și-au conformat obiceiurile vieții lor acestei reforme atât de importante au nevoie să fie convertiți pe deplin.

Pierdere spirituală prin țeluri egoiste

Dacă oamenii ajung atât de confuzi și lipsiți de principii, încât se angajează în lucrarea de la sanatoriu pentru profit personal, ei nu vor prospera în viața lor spirituală și nici nu vor fi în stare să aibă o influență spirituală corespunzătoare față de semenii lor. Fie ca cei care au o mare dorință de a se distinge, într-un oarecare fel, să nu întreprindă o lucrare care să implice atât de mult cauza lui Dumnezeu, ca înființarea unui sanatoriu. -- (Manuscript 26, 1902).

Cu înțelepciune și dreptate

Ieri după-amiază [25 august 1907] m-a vizitat dr. _____ și am avut o discuție lungă....

Dr. _____ m-a întrebat în legătură cu atitudinea pe care trebuie să o avem față de lucrarea medicală particulară și sanatoriile particulare. Nu aș putea spune că ar trebui să existe legături între oamenii care lucrează particular în domenii în care nu este manifestat egoismul, deși eu știu că, în unele cazuri, chestiunea implică multă nedumerire. Depinde foarte mult de felul cum sunt conduse aceste sanatorii. -- (Letter 410, 1907).

Să socotim prețul

Trebuie să avem multă grijă în înființarea de sanatorii, căci este o lucrare importantă. Cei care au în sarcină această lucrare trebuie să se

sfătuiască împreună cu frații ce au experiență cu privire la cele mai bune planuri pe care trebuie să le urmeze. Ei trebuie să socotească prețul pentru orice pas pe care îl fac și să nu se lanseze într-o lucrare fără să știe câți bani trebuie să investească.

Prima întrebare pe care trebuie să și-o pună este: „Trebuie să existe un sanatoriu în această localitate?” Dacă există această necesitate, știu ce au de făcut. Însă mai există o întrebare, și încă una foarte importantă, pe care trebuie să și-o pună: „Sunt cei cărora li s-a încredințat lucrarea de planuire a întreprinderii respective pregătiți să acționeze cu precauție, nu încrezându-se în sine, ci în temere de Domnul? Vor cere ei sfat de la cei care au experiență în această lucrare?”

Prevenirea unui eșec este mai vrednică de luat în seamă decât se obișnuiește. Tinerii cărora li s-au încredințat răspunderi în anumite domenii ale lucrării să nu se alarmeze, să nu se agite și să nu acționeze la întâmplare. Ei să învețe să fie înțelepți din experiența eșecurilor altora.

Nimeni să nu creadă că este un lucru ușor să administrez și să conduc un sanatoriu. Am văzut cum mulți s-au aventurat în așa ceva și au suferit eșecuri. Un bărbat dorește să fie conducătorul unei astfel de întreprinderi. Alegerea lui este un sanatoriu. Eșecul lui este total prin faptul că întreprinde de unul singur o asemenea lucrare. Dacă bărbații de la conducerea sanatoriilor noastre nu sunt suficient de umili pentru a se lăsa conduși de Domnul Isus, ei vor acționa în mod nechibzuit. Pentru ca oamenii să fie de folos cauzei lui Dumnezeu, capacitățile lor trebuie sfințite, pentru ca ei să poată să judece cu înțelepciune de la cauză la efect.

Trebuie apărute principiile sanatoriilor noastre. Toți ar trebui să simtă că este privilegiul lor să facă tot ce pot mai bine pentru înaintarea lucrării misionare medicale. Dumnezeu le cere oamenilor Săi să se rețină a face ceva

care interferează cu lucrarea altora. Nu este frumos și nici corect ca un om să înființeze un sanatoriu pe cont propriu într-un loc unde există deja un sanatoriu. Este mai mult decât probabil că va fi nevoie de cea mai strictă economie pentru a administra cum se cuvine sanatoriul, oferind o dotare corespunzătoare pentru tratamente și o hrană sănătoasă pentru pacienți și personalul auxiliar.

Fiecare tranzacție de afaceri vorbește despre caracterul persoanei respective. Nimic nu trebuie făcut la întâmplare. Nu trebuie întreprins nimic într-un spirit egoist, fără respect față de drepturile și proprietatea celorlalți oameni. -- (Manuscript 93, 1901).

Lucrarea de la sanatoriu ca o speculație

Devreme, am fost trezită de îndemnul: Scrie lucrurile pe care ți le-am prezentat.

Pentru construirea tabernacolului, israeliții au fost înzestrați cu iscusință și pricepere. Și oamenilor Săi de astăzi Domnul le dă pricepere și tact. Tuturor celor care contribuie la înaintarea lucrării Sale, El le va da înțelepciune. Însă ei trebuie să se bizuie cu totul numai pe El. Trebuie să aibă dorința de a fi luați în stăpânire și călăuziți de El. Ca popor, noi trebuie să umblăm și să lucrăm ca niște bărbați și femei care vor da socoteală lui Dumnezeu pentru faptele lor.

Unii au început pe propria lor răspundere lucrarea unui sanatoriu. Unii s-au apucat de o astfel de lucrare din dorința speculativă de a face bani. Ținta lor principală nu a fost de a vindeca trupurile și sufletele celor bolnavi, ci aceea de a face bani. Unii ca aceștia au început să învețe că a te angaja în munca dintr-un sanatoriu înseamnă mult mai mult decât au presupus ei.

Se fac multe nedreptăți pentru a câștiga bani. Domnul este martor la toate acestea. Nici o nelegiuire nu scapă nevăzută de El. Tot ce se câștigă în acest fel se va dovedi o pierdere, o pierdere veșnică.

Uneltele lui Dumnezeu să fie curate, sfinte, nobile

Sanatoriile noastre sunt uneltele lui Dumnezeu și ele trebuie să stea în mod hotărât în apărarea adevărului, făcând din influența lor o demonstrație vie a puterii Evangheliei. Ele trebuie să fie nobile, curate, sfinte, continuând lucrarea în ce privește reforma sănătății. Cei care sunt în legătură cu sanatoriile noastre trebuie să-și țină eul în stăpânire, să fie în stare să-și asume responsabilitățile și să îndeparteze din viața lor orice nelegiuire.

Nici o urmă de egoism nu trebuie să pătrundă în structură. Însă acest lucru s-a întâmplat și va continua să se întâmple, până când cei care susțin că sunt poporul lui Dumnezeu vor primi o inimă nouă, iar faptele lor vor fi sfinte. Dacă nu vor face o reformă în viața lor, dacă nu-și vor transforma caracterele, ei vor fi lăsați în afara cetății lui Dumnezeu, căci înăuntrul porților ei nu va intra nimic întinat. Numai cei care sunt fără pată și fără zbârcitură sau altceva de felul acesta vor trece de marea cercetare. Ambiția nesfântă va duce la pierderea multor suflete. Acesta este cuvântul pe care sunt îndemnată să-l dau tuturor celor care susțin a crede adevărul prezent.

Îndepărtarea de principiile corecte

Oamenii au început să lucreze la sanatoriu mai mult pentru câștig decât din dorința de a face lucrare misionară pentru Hristos. Ei nu și-au dat seama de responsabilitatea pe care o au de a lucra ca niște credincioși consacrați, devotați, care caută să împartă lumina celor aflați în întuneric, dovedind acea sfințire pe care Dumnezeu o acceptă. Ei nu susțin principiile reformei sănătății. Unii s-au opus reformei sănătății; alții au fost doar pe jumătate

converțiți în ce privește reforma în alimentație.

Pentru câțiva, gândul care i-a călăuzit când au întreprins lucrul la sanatoriu a fost să arate ce „pot să fac eu”. Ei nu au socotit mai întâi prețul, întrebându-se dacă, după ce începeau lucrul, aveau cu ce să continue într-un mod acceptabil, cu succes, în temere de Dumnezeu și iubindu-L pe El. În loc să acționeze cu precauție, punând în practică cea mai strictă economie la fiecare pas făcut, ei au făcut investiții pe baza unui capital împrumutat. Ei erau siguri că puteau continua lucrul fără pierdere și că, în curând, aveau să-și plătească datoriile. Aceste planuri nu le-au făcut cu frică și cutremur și au provocat necazuri cauzei lui Dumnezeu, pe care lucrarea lor ar fi trebuit să o reprezinte.

Dacă medicii noștri ar fi fost dispuși să se asocieze cu oameni care au avut succes în administrarea financiară, dacă ar fi lucrat cu bucurie într-un mod umil, până ce câștigurile de pe urma muncii lor le-ar fi permis să se extindă, dacă ar fi refuzat categoric să se încarce cu datorii, ei s-ar fi scutit și pe ei înșiși, și pe frații lor de multe necazuri. Dacă ar fi vrut să se bizuie pe ajutorul lui Dumnezeu, punându-și încrederea în El, arătându-se binevoitori a începe cu puțin și lăsând apoi ca rezultatele muncii lor să vorbească de la sine, dacă ar fi avut motive sfințite, dacă ar fi fost hotărâți să exercite o influență salvatoare asupra lumii, atunci lucrul lor ar fi fost binecuvântat și ar fi fost înființate mult mai multe sanatorii care să reprezinte adevărul.

O avertizare solemnă

Domnul mi-a cerut să-i avertizez pe cei care întemeiază sanatorii în locuri noi să-și înceapă lucrul în umilință. Ei trebuie să-și consacre capacitățile lui Dumnezeu, spre a fi folosite pentru slava Numelui Său.

Sanatoriile care se vor înființa în viitor nu trebuie să fie clădiri imense,

scumpe. Trebuie construite sanatorii mici, locale, care să fie în legătură cu școlile noastre.

Trebuie înființate multe sanatorii în locuri situate în afara orașelor. La acestea trebuie să lucreze oameni iscusiți și consacrați, bărbați și femei, care vor acționa din dragoste pentru Domnul și în temere de El. Aceste instituții trebuie să fie școli de instruire. Cei care vor lucra acolo nu trebuie să considere că sunt pregătiți de absolvire, că ei știu tot ce trebuie să știe. Ei trebuie să studieze cu stăruință și, cu atenție, să pună în practică lecțiile pe care le-a dat Domnul Hristos. -- (Manuscript 76, 1902).

Aționați cu grijă

Sunt bărbați care nu acționează în mod înțelept. Ei sunt nerăbdători să facă o impresie grozavă și consideră că înfățișarea exterioară va fi cea care va avea influență. În lucrul lor, ei nu socotesc mai întâi prețul, să vadă dacă sunt în stare să termine ceea ce au început. În acest fel își arată slăbiciunea. Ei dovedesc că au mult de învățat în ce privește nevoia de a acționa cu grijă și prudență. Fiind prea încrezători în sine, ei fac multe greșeli. În acest fel, multor oameni li s-a făcut un rău de pe urma căruia nu-și vor putea reveni niciodată. Așa a fost cazul mai multor oameni, care s-au crezut capabili să întemeieze și să conducă sanatorii. Au dat faliment ... și s-au trezit înglodați în datorii....

Mulțumire prin creștere lentă

Bărbați care ar fi putut avea succes, dacă s-ar fi consacrat lui Dumnezeu, dacă ar fi fost doritori să lucreze încet, în umilință, mărindu-și afacerile încet, treptat, și refuzând să-și facă datorii, au ajuns la faliment pentru că nu au lucrat corespunzător. și după ce au dat de greu, au vândut totul ca niște oameni incapabili să administreze. Ei au dorit să scape de

presiunea financiară, dar nu s-au gândit la consecințe.

Cei care îi ajută pe unii ca aceștia să iasă din dificultate sunt ispitiți să-i lege cu niște corzi atât de puternice în forma unor angajamente, încât întotdeauna ei vor simți că sunt robi legați. Rareori se pot descotorosi de reputația de administratori slabi sau falși.

Domnul mi-a cerut să spun celor care sunt astfel implicați în datorii: Nu renunțați dacă acționați corespunzător. Munciți cu toată puterea ca să puteți ieși singuri din situația respectivă. Nu aruncați o instituție aflată în încurcătură asupra unei asociații care este deja greu împovărată de datorii. Cel mai bine este ca fiecare sanatoriu să-și asume propriile responsabilități.

Cei care au răspunderea sanatoriilor noastre ar trebui să acționeze cu precauție. Sunt perioade de timp când se vede puțină înaintare. Ei să acționeze cu înțelepciune și tact și să fie dispuși să se adapteze. Să se gândească și să pună în practică ceea ce a spus Domnul Hristos în legătură cu construirea unui turn. A chibzui înainte este de mult mai mare folos decât a chibzui la urmă, când neglijarea unui calcul înțelept și a unei administrări atente se vede clar că va duce la faliment. Administratorii care sunt leneși, înceți, care nu știu să-și chibzuiască treburile, nu ar trebui să se implice în această lucrare. Asigurați-vă serviciul unor bărbați și femei care să știe să iasă din încurcătură, astfel ca lucrarea să nu se împotmolească.

Cei care lucrează în cadrul instituțiilor noastre să se umilească înaintea lui Dumnezeu. Să-L roage pe Dumnezeu să-i ajute să facă planuri înțelepte, economice, astfel ca instituțiile să prindă rădăcini adânci și să aducă roade pentru slava lui Dumnezeu. Nu vă bizuiți pe oameni. Priviți la Isus. Continuați să vă rugați și să vegheați în vederea rugăciunii, cu mulțumire. Asigurați-vă că sunteți într-o strânsă legătură cu Hristos. -- (Letter 12, 1902).

Onoare prin smerenie

Deși au avut tot ce le era necesar în privința dotării, administratorii din sanatoriile noastre mai mari au dorit să facă mai multe îmbunătățiri cu bani care nu le aparțineau, ci erau ai Domnului. Unii neglijează să facă fapte de binefacere pentru cei în nevoie și folosesc pentru ei înșiși câștigul atât de mic economisit pe această cale. Mulți comit act după act de jaf la adresa lui Dumnezeu în persoana sfinților Săi. În probleme de afaceri, cei care lucrează în cadrul instituțiilor noastre trebuie să fie totdeauna însuflețiți de principii nobile, scoțând la iveală, prin propriul lor exemplu, principiile curate și sfinte care călăuzesc pe orice creștin....

Mântuitorul oamenilor S-a născut din părinți umili, într-o lume blestemată prin păcat, o lume nelegiuită. El a crescut în întunericul din Nazaret, un orașel din Galilea. și-a început lucrarea în sărăcie și fără ranguri lumești. Astfel, Dumnezeu a făcut ca Evanghelia să pătrundă într-un mod cu totul diferit de felul în care mulți au socotit că este înțelept a fi proclamată aceeași Evanghelie în 1902. Chiar de la începutul dispensațiunii Evangheliei, El și-a învățat biserica să nu se bizuie pe rangurile sau splendorile lumii, ci pe puterea credinței și a ascultării. Favoarea din partea lui Dumnezeu este mai presus de bogățiile din aur și argint. Puterea Duhului Său cel Sfânt este de o inestimabilă valoare.

Niciodată nu trebuie să ne bizuim pe recunoașterea lumească sau rangul lumii. și niciodată nu trebuie, atunci când înființăm instituții, să încercăm să intrăm în competiție cu instituțiile lumești în ce privește mărimea și frumusețea acestora. ținta cea mare a administratorilor de la sanatoriile noastre ar trebui să fie aceea de a umbla în așa fel în ascultare de Domnul, încât întregul personal care lucrează la aceste instituții să poată umbla prin credință, așa cum a făcut Enoh.

Dumnezeu îi va călăuzi pe toți cei care, în umilință, vor merge alături de El, vor fi umili; iar cei care se încred în El vor fi lucrători cu cel mai mult succes pentru cauza Sa. Noi nu vom obține victoria înălțând clădiri masive, care să rivalizeze cu cele ale dușmanilor noștri, ci nutrind un spirit de blândețe și smerenie asemenea Domnului Hristos. Mai degrabă crucea și speranțe neîmplinite decât să trăiești alături de prinți, dar să pierzi cerul. Deși totdeauna va avea parte de împotrivire înverșunată, adevărul nu își va pierde niciodată vitalitatea. -- (Manuscript 109, 1902).

Dezavantajele instituțiilor mari

„Încetați cu centrele mari”, a fost cuvântul Domnului. „Duceți lumina în mai multe locuri.” Cei care doresc să se instruiască în vederea unei lucrări misionare medicale eficiente trebuie să înțeleagă că sanatoriile mari trebuie conduse în mare parte asemenea celor din lume, astfel încât studenții care lucrează în astfel de instituții nu pot dobândi o instruire echilibrată în vederea lucrării misionare medical-creștine.

În vederea proclamării adevărului, pretutindeni în lume este nevoie de sanatorii mici, situate în mai multe locuri, nu în centrul orașelor mari, ci în locuri unde influența orașului să fie simțită cât se poate de puțin.

Sunt obligată să spun că a construi un complex atât de mare la _____ și a-i aduna pe cei care ar trebui să se implice în lucrare misionară medicală în mai multe locuri înseamnă a face exact ceea ce Dumnezeu ne-a spus să nu facem.

Faptul că vin mulți pacienți la sanatoriul din _____ nu trebuie considerat un semn că planul pentru o lucrare atât de mare a fost cel mai bun. La această instituție mare vor veni mulți bărbați și femei care nu sunt cu adevărat bolnavi. Va trebui ca lucrătorii să-i aștepte; surorile noastre

medicale vor deveni servitoare pentru oameni din lume, care nu au nici o înclinație spre evlavie sau religie. Însă nu aceasta este lucrarea pe care a încredințat-o Dumnezeu misionarilor Săi medicali. Însărcinarea pe care noi am primit-o ne-a fost dată de cel mai mare Medic Misionar pe care L-a cunoscut lumea vreodată. -- (Letter 210, 1903).

Pericol în despărțirea de Evanghelie

Dr. _____ se află în primejdie în dorința lui de a împlini standardul lumii în privința ideilor și practicilor lui. El trebuie să caute pe Domnul la fiecare pas. El nu trebuie să aibă în vedere slava lui, ci slava Domnului... și el se află în primejdia de a pune pe primul loc lucrarea misionară medicală, făcând din ea corpul, în timp ce ea este doar brațul. El nu va avea succes prin aceasta și nu trebuie să întreprindă ceea ce nu poate realiza. El are ambiția de a face lucruri mari, despărțind lucrarea misionară medicală de lucrarea Evangheliei, însă Domnul nu dorește ca medicii noștri să separe lucrarea misionară medicală de lucrarea Evangheliei. Adevărului prezent pentru acest timp trebuie să i se acorde încredere și să acționăm în conformitate cu principiile reformei sănătății.

Sabatul, un test pentru acest timp

Sanatoriile care se înființează trebuie să fie strâns și inseparabil legate de Evanghelie. Domnul ne-a spus să propovăduim Evanghelia; iar Evanghelia include reforma sănătății în toate etapele sale. Lucrarea noastră este de a duce lumina lumii; căci este întuneric datorită evenimentelor care au loc, care pregătesc calea pentru plăgile pe care Domnul le va îngădui să cadă asupra lumii. Străjerii credincioși ai lui Dumnezeu trebuie să dea avertizarea.

Dr. _____ are dorința de a face lucruri mari. El este în primejdia de a-și

iroși energia în afara sanatoriului, în loc de a-și consacra puterile spre a face din instituție o putere legată de solia Evangheliei și reforma cu privire la Sabat. Dr. _____ trebuie să aibă disponibilitatea de a înțelege adevărul pentru acest timp. În aceasta constă unica lui siguranță ca medic. El trebuie să aibă picioarele încălțate cu râvna Evangheliei.

El se află în primejdia de a avea mintea confuză și de a nu putea să vadă influența nobilă și sfântă pe care problema Sabatului trebuie să o aibă asupra lucrării în această perioadă. El socotește că este necesar să se facă în Sabat lucruri care nu trebuie făcute în această zi. Dacă va căuta să-și asume atât de multe responsabilități, va ajunge să acorde doar foarte puțină atenție Sabatului. O asemenea influență va constitui un blestem pentru instituție. Cei care sunt angajați la sanatoriile noastre trebuie învățați să privească problema Sabatului ca fiind marele test pentru acest timp. Dumnezeu dorește ca poporul Său să unească lucrarea misionară medicală cu întreita solie îngerească. Aceasta este lucrarea prin care se va reface chipul moral al lui Dumnezeu în om.... [Vezi Păzirea Sabatului, Partea a XI-a.]

Mai multă putere din adevăr decât din etalarea lumească

Dr. _____ nu trebuie să se preocupe cum să întrunească cel mai bine cerințele lumii. Modelul lui în ce privește aspectul exterior și echipamentul nu trebuie să fie lumea, amăgindu-se cu gândul că, în acest fel, va ajunge la clasele superioare. Evanghelia interzice să nutrim idei lumești. Poate întrebați în ce privință. Eu vă îndrept atenția către viața Domnului Hristos. Gândiți-vă ce a fost El înainte de a veni în lumea noastră Comandantul tuturor ființelor cerești. Cum a venit El pe acest pământ? Noi Îl cunoaștem ca un om sărac, ce a rămas umil până la încheierea misiunii Sale pe acest pământ. Ideea că înfățișarea exterioară conferă influență unui om sau poziției sale constituie una dintre minciunile lui Satana. Fie ca nici un om să nu încerce să depășească metodele și exemplul Domnului nostru. Nu există un standard mai înalt decât viața lui Hristos. Ca popor, noi trebuie să evităm

pretențiile lumești, care au făcut din bărbați și femei ceea ce sunt ei astăzi. Noi nu trebuie să copiem obiceiurile și practicile oamenilor înțelepți ai lumii cu scopul de a câștiga favoruri sau influență. Adevăratul creștinism constă în asemănarea cu Hristos. În adevăr, există o putere pe care nici o înfățișare exterioară nu o poate da și pe care nici o idee sau părere omenească nu o poate schimba sau altera. -- (Manuscript 172, 1899).

Fără compromis

Cei care se angajează în lucrarea misionară medicală sunt confrunțați cu ispita de a se înălța pe ei înșiși, de a da o anumită înfățișare exterioară de dragul efectului. Îndepărtați orice lucru de acest fel din lucrarea voastră. Povara pe care să o aveți pe suflet să fie aceea de a fi exact așa cum a fost Domnul Hristos în lucrarea Sa. Noi nu trebuie să facem nici un compromis legat de obiceiurile și practicile lumești. Noi trebuie să stăm pe platforma adevărului veșnic, curat, a adevărului neîntinat. Procedând astfel, s-ar putea să fim considerați ciudați, însă aceasta este soarta acelor care L-au ales pe Domnul Hristos. Orice lucrător implicat în domeniul medical misionar trebuie să facă un succes din această lucrare, prin trăirea în strânsă legătură cu Marele Lucrător. -- (Manuscript 96, 1898).

Capitolul 9

Administrarea sanatoriilor

O lucrare nobilă

Administrarea sanatoriilor noastre implică foarte multe lucruri. Cei care se angajează acolo au o lucrare nobilă de făcut și trebuie să se conformeze unor principii stricte. Lucrătorii trebuie să depună eforturi pentru înființarea acestora și susținerea lucrării lui Dumnezeu potrivit cu misiunea încredințată de El și pentru răspândirea principiilor adevăratei cumpătări în mâncare, băutură și îmbrăcăminte. Răspândirea acestei cunoștințe a harului mântuitor și a îndurării lui Dumnezeu constituie cea mai onorabilă și cea mai nobilă lucrare în care se pot angaja adventiștii de ziua a șaptea. În acest fel, ei Îl onorează pe Dumnezeu și își fac bine lor înșiși, atât pentru viața aceasta, cât și pentru viața viitoare, viața veșnică. Exemplul lor își face lucrarea pentru mântuirea sufletelor pentru care Domnul Hristos și-a dat viața.

Un standard înalt

În sanatoriile noastre, trebuie să căutăm să menținem un standard înalt. Steagul adevărului, al bunătății și utilității trebuie ținut sus continuu. Roadele binecuvântate ale pomului Evangheliei trebuie să se manifeste printr-o consacrare deplină și prin vieți sfinte. Fiecare lucrător autentic pentru Domnul trebuie să fie ca o cetate așezată pe un deal, care nu poate fi ascunsă. Medicii și administratorii instituțiilor noastre medicale trebuie să vegheze; altfel, cu siguranță, vor ajunge să tăgăduiască principiile adevărului și neprihănirii, care înalță pe Domnul cerurilor. Dumnezeu trebuie să locuiască în inimile lor, căci, dacă nu, exemplul pe care îl vor da altora le va face rău.

Ei vor fi ispitiți să se ia după gusturile și obiceiurile unor oameni neconsacrați, venind cu inovații, iar binecuvântarea lui Dumnezeu va fi îndepărtată din lucrare. Să nu uitați niciodată că, în ochii lui Dumnezeu, o inimă blândă și smerită constituie adevărata valoare, iar podoaba unui duh blând și smerit este socotită de El ca fiind de mare preț. Dumnezeu îi poate binecuvânta pe cei blânzi și smeriți. El îi poate folosi ca pe niște instrumente onorate pentru binecuvântarea semenilor lor; căci ei vor da slavă Aceluia care are toată măreția și toată puterea.

Va fi nevoie de tact și ingeniozitate. Va fi necesar să fim continuu în alertă pentru a întâmpina prejudecățile și a învinge greutatea. Dacă nu se va adopta această atitudine, vom avea nu pace, ci sabie în instituțiile noastre. Lucrătorii vor fi aduși continuu în contact cu alții care duc, de asemenea, poveri grele; și cu toții au nevoie de iluminarea divină. Ei trebuie să dea pe față spiritul neegoist și iubitor al Domnului Hristos. Vor fi încercați. Credința și dragostea, răbdarea și consecvența lor vor fi puse la probă; însă Dumnezeu este Ajutorul lor. -- (Manuscript 162, 1897.)

Calități necesare unui bun administrator

Instituțiile noastre de sănătate sunt prețuite de Domnul, doar atunci când I se îngăduie Lui să le conducă. Dacă planurile și îndemnurile Lui sunt socotite inferioare planurilor oamenilor, El socotește aceste instituții ca fiind de o valoare ce nu o întrece pe a celor înființate și conduse de cei din lume. Dumnezeu nu poate aproba nici o instituție, dacă aceasta nu învață principiile vii ale Legii Sale și nu își conformează acțiunile după aceste precepte. Asupra acelor instituții care nu sunt conduse după Legea Sa, El pronunță sentința: „Neacceptată, cântărită în balanța sanctuarului și găsită prea ușoară”.

Persoana care se află în conducerea unei lucrări pentru cauza lui

Dumnezeu trebuie să fie o persoană inteligentă, capabilă și să conducă întreprinderi și acțiuni mari cu succes, să aibă un temperament neschimbător, o răbdare asemenea Domnului Hristos și o stăpânire de sine desăvârșită. Doar cel a cărui inimă este transformată prin harul Domnului Hristos poate fi un conducător potrivit.

Cei care lucrează ca administratori și ispravnici ai sanatoriilor noastre nu trebuie să facă din metodele lumești metoda lor de lucru; căci semnul lui Dumnezeu, așa cum se arată în Exod 31, 12-17, trebuie să fie descoperit în deplina sa însemnătate. Păzirea corespunzătoare a Sabatului de către toți cei care lucrează la sanatoriile noastre va exercita o influență spre bine ce nu poate fi descrisă. Fiecare instituție medicală condusă de adventiștii de ziua a șaptea trebuie să poarte semnul lui Dumnezeu în fața lumii în mod vizibil, fără a masca faptele în nici un fel. Noi trebuie să dăm glas celui de-al treilea înger care zboară prin mijlocul cerurilor cu Evanghelia veșnică, spre a o proclama lumii. Noi trebuie să ținem sus steagul pe care stă scris: „Poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus”.

Întrebuințarea leacurilor

Administratorii trebuie să ia în considerare faptul că nu au voie să se atingă de banii lui Dumnezeu pentru a-i utiliza în scopuri personale, ci să-i folosească în mod econom, să nu consume mult. Acolo unde vistieria este îmbelșugată, ei nu trebuie să investească în adăugarea de clădiri în locuri în care există deja clădiri monumentale pentru Dumnezeu. Sute de alte locuri au nevoie de acești bani, unde s-ar putea înălța clădiri care să reprezinte adevărul. Trebuie lucrat în toate părțile viei Domnului.

Răspunderea de a folosi și cheltui banii Domnului nu trebuie lăsată pe seama unui singur om. Trebuie să se dea socoteală pentru fiecare dolar cheltuit. Banii lui Dumnezeu trebuie folosiți la timpul potrivit și la locul

potrivit, pentru a putea fi o binecuvântare și, de asemenea, o pildă vie despre felul cum lucrează El, conform principiilor Sale de dreptate și neprihănire.

Voi toți sunteți frați

Nici un om nu trebuie să se socotească domn sau conducător peste semenii săi, dând frâu liber impulsurilor firești. Niciodată nu trebuie îngăduit glasului sau influenței unui om să devină o putere conducătoare. Cei care își asupresc colegii de muncă în instituțiile noastre și care refuză să schimbe modul în care tratează personalul subaltern trebuie să fie îndepărtați. Ca supraveghetori, ei trebuie să exercite o influență pozitivă, înălțătoare, spre bine. Faptul că sunt investiți cu putere face cu atât mai necesar ca ei să constituie modele de creștini autentici.

Sunt inspirată de către Domnul să spun că poziția nu dă niciodată omului har și nici nu îl face neprihănit. „Frica de Domnul este începutul înțelepciunii”. Unii oameni, cărora li s-au încredințat poziții de răspundere, susțin ideea că poziția este pentru înălțarea eului. Nici un administrator să nu creadă că mintea tuturor oamenilor trebuie să fie supusă lui, că viața tuturor trebuie să fie supusă voii lui și că toate metodele trebuie să fie lăsate deoparte în favoarea metodelor sale. Nu se poate face un rău mai mare unei instituții decât de a îngădui unui astfel de om să rămână în această funcție, după ce a fost în mod corespunzător pus la probă și încercat. A le îngădui ispravnicilor necredincioși să rămână în poziții de încredere constituie un păcat împotriva lui Dumnezeu; căci poporul lui Dumnezeu poate fi condus greșit datorită necredincioșiei acestora. -- (Manuscript 154, 1902).

Bunăvoința de a primi sfat

Nici o persoană dintr-o instituție, nici măcar directorul, nu trebuie să considere că e liberă să-și urmeze doar propria judecată în toate lucrurile.

Nimeni să nu-și închipuie că știe atât de mult, încât nu mai are nevoie să învețe. Dacă nu învățăm continuu de la Domnul Hristos și dacă nu avem dorința de a primi sfaturi și îndemnuri de la frații noștri, vom da greș în lucrul nostru; căci vom socoti că suntem atotcunoscători, și cu cei care se consideră atotcunoscători, Dumnezeu nu poate lucra....

Grabnici în a discerne

Persoana care ocupă locul de director sau administrator general trebuie să fie curajoasă și credincioasă, în stare să apere fără frică ceea ce știe că este bine. Trebuie să fie o persoană care poate discerne și distinge repede, o persoană care poate îndrepta răul în bine cu minimum de neînțelegeri. Lipsa de discernământ incapacitatea de a judeca de la cauză la efect aduce adesea asupra instituției noastre o stare de lucruri foarte neplăcută lui Dumnezeu. -- (Letter 30, 1887).

Datorii care nu sunt necesare

Mă adresez directorilor sanatoriilor noastre și le spun: nu lăsați să se adune datorii mari. Nu cheltuiți fără a fi nevoie. Renunțați la dorința de a avea tot echipamentul de îndată. Mai degrabă folosiți cât mai bine cu puțință mai puțin echipament decât să creșteți datoriile. Tot ce este necesar ar putea fi obținut în timp, însă nu tot mobilierul și tot echipamentul trebuie procurate deodată. Fie ca rațiunea, gândirea cu calm și planul înțelept să constituie regula de acțiune. Dacă instituțiile noastre de îngrijire a bolnavilor vor avea succes, acest lucru se va datora faptului că directorii lor au preferat să se ocupe de lucrurile esențiale decât să acumuleze datorii.

Domnul face apel la noi ca să lucrăm în mai multe locuri. Putem avea sanatorii care să-și poată desfășura activitatea fără a implica în datorii cauza noastră. -- (Letter 140, 1906).

Nu pentru etalare

Medicii noștri trebuie să dovedească o simplitate asemenea Domnului Hristos în fiecare domeniu al lucrării lor. Dacă sunt îmbrăcați cu armura cerului blândețea și smerenia Domnului Hristos, ei vor avea succes deplin. Însă conformarea cu lumea și dorința de a-i obține favorurile și recunoașterea vor aduce slăbiciune. Nu trebuie făcută nici o concesie de acest fel, nădejdea și tăria noastră nu depind de înfățișarea exterioară. Cei care sunt influențați împotriva adevărului, datorită lipsei extravagantei în privința casei, mobilierului, îmbrăcămintei, echipamentului, arată, prin aceasta, că sunt incapabili să înțeleagă valoarea adevărului. Ei nu sunt în stare să prețuiască Evanghelia lui Hristos. Dumnezeu este dezonorat atunci când cei angajați în lucrarea ce trebuie să pregătească un popor care să treacă prin timpul de încercare ce se află înaintea noastră Îl părăsesc pentru a se conforma obiceiurilor lumii....

Noi nu trebuie să căutăm acea popularitate care s-a îndepărtat de simplitatea Domnului Hristos. Dumnezeu trebuie să fie conducătorul nostru. Cei care sunt creștini vor sta în picioare prin puterea Domnului. Ei vor arăta prin viețile lor superioritatea pe care o dă Dumnezeu celor care I se supun, acelor care ascultă de poruncile Sale. Cei care cred adevărul nu se vor rușina niciodată de Evanghelia Domnului Isus Hristos. Principiile adevărului trebuie să fie prezente în instituțiile noastre medicale. și atunci, cei care au urmat obiceiurile și moda lumii, ajungând în suferință, vor veni la aceste instituții și vor vedea o simplitate care îi va fascina și vor simți prezența nevăzută a îngerilor cerești. -- (Manuscript 172, 1899).

Simplitate în mobilier

Camerele cu mobilă, nu așa scumpă pe cât vă este dorința, vor fi în

concordanță cu lucrarea pe care ne-a dat-o Dumnezeu de făcut în aceste timpuri din urmă. Ideile tale nu sunt modelate după o idee practică, autentică, de ceea ce înseamnă a umbla unit cu Dumnezeu. Tu socotești aparențele ca un mijloc deosebit de a te conduce spre succes. Aceasta este o amăgire. Tu cauți acele aparențe care nu corespund nicidecum lucrării pe care ți-a dat-o Dumnezeu de făcut, aparențe care necesită o sumă mare de bani. Noi nu putem consimți să avem camerele sanatoriului mobilate după idolatria acestui veac, chiar dacă acest lucru ar duce la creșterea clientelei. Influența creștină este mai valoroasă decât acest lucru.

Înfățișarea exterioară este un tiran necruțător. Trebuie să vă păziți împotriva înclinației firești spre etalare și spectacol. Este o greșală a presupune că printr-o înfățișare exterioară veți câștiga mai mulți pacienți și astfel mai mulți bani. Consecințele unui asemenea mers al lucrurilor nu au apărut încă, însă vor apărea, dacă nu vă veți păzi....

Calea lui Dumnezeu este cea mai bună

Dumnezeu nu privește la înfățișarea exterioară, ci la inimă. Trebuie acționat conform unor planuri înțelepte. Nu trebuie investit nimic pentru extravaganta. Noi nu construim un sanatoriu ca să ne înălțăm pe noi înșine, ci pentru că dorim să-L onorăm pe Dumnezeu și să reprezentăm cum se cuvine adevărul care a fost până acum reprezentat greșit. În astfel de instituții, principiile noastre religioase specifice trebuie înălțate și slăvite. Niciodată acestea nu trebuie ascunse.

Calea Domnului este totdeauna cea mai bună cale. Noi suntem în siguranță atunci când Îl urmăm pe Acela care spune: „Învățați de la Mine; căci Eu sunt blând și smerit cu inima”. Dacă Domnul Hristos, Maiestatea cerurilor, este blând și smerit, cu atât mai mult ar trebui să fim noi, care ne aflăm sub sentința morții datorită neascultării. Influența medicilor în

sanatoriu trebuie să fie de așa natură, încât să insufle blândețe și smerenie. Nu oamenii trebuie să fie înălțați ca fiind mari și minunați. Dumnezeu este Cel care trebuie să fie proslăvit. -- (Letter 51, 1900).

Cum procedăm în încercări

În experiența creștinului, Domnul îngăduie încercări de tot felul, cu scopul de a chema pe oameni la un standard mai înalt de viață și pentru o slujire cât mai sfântă. Fără aceste încercări, noi ne-am depărta tot mai mult de asemănarea cu Hristos, iar oamenii ar fi stăpâniți de un spirit științific, fantezist, ce ține de filozofia omenească, ceea ce i-ar conduce să se atașeze urmașilor lui Satana.

În providența lui Dumnezeu, fiecare activitate bună și măreață ce se întreprinde este supusă unor încercări pentru a se pune la probă curăția și tăria principiilor acelor care au poziții de răspundere și pentru ca omul să fie modelat și transformat după caracterul lui Dumnezeu. Aceasta este cea mai înaltă educație.

Desăvârșirea caracterului se atinge prin exercitarea facultăților minții, în vremuri de supremă încercare, prin ascultare față de toate cerințele Legii lui Dumnezeu. Bărbații din poziții de încredere trebuie să fie instrumente în mâna lui Dumnezeu pentru proclamarea slavei Sale; și, prin îndeplinirea datoriilor lor cu toată credincioșia, ei pot atinge desăvârșirea caracterului. -- (Manuscript 85, 1906).

Este nevoie de oameni cu discernământ

„Voi ați ajuns”, a spus Învățătorul nostru, „într-un moment important al istoriei lucrării voastre. Cine va fi ales spre a avea răspunderea sanatoriului la începutul lucrării Sale? Nu trebuie făcută nici o greșală în această

privință. Nu trebuie puși în funcții de încredere bărbați care nu au fost testați. Trebuie aleși bărbați și femei care înțeleg voia Domnului bărbați care pot să înțeleagă profund lucrarea ce trebuie făcută și să o facă astfel cu rugăciune, pentru ca greșelile din trecut să nu se repete.”

„Acela care este ales în funcția de director administrativ”, a spus El, „trebuie să fie condus zilnic de Domnul. El ocupă un loc foarte important și trebuie să aibă calitățile necesare pentru lucrare. Trebuie să aibă demnitate și cunoștință, înțelepciune și pricepere, pentru a-și folosi cum trebuie autoritatea. Domnul Hristos trebuie descoperit în viața sa. El trebuie să fie un om care să poată da învățătură religioasă și să poată exercita o influență spirituală. Trebuie să știe cum să lucreze cu mintea omului și trebuie să lase ca propria lui minte să fie călăuzită de Duhul Sfânt. Înțelepciunea trebuie să curgă de pe buzele sale în cuvinte de încurajare pentru toți cei cu care vine în contact. El trebuie să știe să discearnă și să îndrepte greșelile. Să fie un om care să poată lucra în armonie cu ceilalți lucrători, un om care se poate adapta cu ușurință. Trebuie să fie capabil să vorbească despre diferite puncte ale doctrinei noastre, în funcție de felul cum o cere ocazia. Cuvintele sale trebuie să descopere dreptatea, judecata și iubirea lui Dumnezeu.”

Cel care a dat israeliților instrucțiuni din stâlpul de nor și i-a călăuzit prin pustie spre țara Făgăduinței este și Conducătorul nostru astăzi. Noi ne aflăm sub călăuzire divină și, dacă ascultăm de poruncile lui Dumnezeu, vom fi în deplină siguranță și vom primi semne distincte ale binecuvântărilor Sale. -- (Letter 325, 1904).

Moderație în taxe

În sanatoriile noastre trebuie luate măsuri pentru toate clasele. Domnul nu cere poporului nostru să înființeze instituții în care oricine să poată veni ca să primească hrană și găzduire gratuit și unde punctele noastre specifice

de credință nu pot fi introduse. Domnul nu a desemnat această lucrare pentru nici un adventist de ziua a șaptea. A face acest lucru înseamnă folosirea necorespunzătoare a timpului și banilor.

Condițiile de găzduire și tratamentul acordat trebuie să atragă și pacienți din clasele mai înalte. Camerele trebuie să corespundă pentru cei care vor să plătească un preț mai mare. Însă medicii nu trebuie să prețuiască prea mult pe pacienții bogați, care își pot permite să plătească prețuri mari, și nici nu trebuie să existe o etalare extravagantă de mijloace cu scopul de a câștiga clienți. Tarifele pentru tratament și găzduire nu trebuie să fie atât de mari, încât să se creeze o opoziție față de alimentația simplă, sănătoasă, care este esențială pentru sănătate. Cereți un preț rezonabil pentru tratamentul acordat. Acest mod de lucru vă va recomanda el însuși.

A fixa un preț mai mare decât este cinstit și drept poate fi în conformitate cu obiceiul medicilor din lume, însă nu va aduce slavă lui Dumnezeu. Nu acesta este planul Său și nu va primi aprobarea Sa. Va avea o influență nefavorabilă asupra lumii. Cererea de astfel de prețuri va stârni împotriviri și va avea o influență cu totul diferită de ceea ce se așteaptă. Nu trebuie cerute niciodată prețuri exorbitante.

Este nevoie de o schimbare

Am misiunea să mă adresez tuturor celor care sunt medici în sanatoriile noastre. Se cere o reformă în administrarea acestor instituții. Ele nu trebuie să fie conduse ca cele din lume. În timp ce mulți care nu își pot permite să plătească sunt tratați gratuit, altora li se cer prețuri exorbitante pentru operații care nu iau decât puțin timp. Tarifele medicilor din lume nu trebuie să domine în instituțiile noastre....

Domnul a dat sfaturi și avertizări în această privință. El nu va

binecuvânta înșelătoria în nici o etapă a tranzacțiilor de afaceri. În general, în profesia medicilor se întâlnesc cereri excesive; să le copiem noi oare păcatul lor? Noi suntem reformatori. De la noi se așteaptă un stil de viață care să reprezinte caracterul desăvârșit al Domnului Hristos umanitate, curăție, noblețe. Când acest lucru se va vedea la noi, un scop bine stabilit, de strictă integritate în lucrurile mici, va putea fi adus la îndeplinire de către noi și în cadrul unor responsabilități mai mari. Inimile sfințite vor da întotdeauna pe față principii sfințite. -- (Manuscript 169, 1899).

Către un director fără experiență

Tu trebuie să te așezi totdeauna în situația celui cu care ai de-a face, ca să vezi ce ai simți tu în împrejurări asemănătoare; apoi, să acționezi așa cum ai vrea ca alții să-ți facă ție, pentru ca nici o umbră să nu poată fi aruncată asupra cauzei prețioase a adevărului. Aceasta nu trebuie batjocorită de dragul câștigului câtorva dolari sau cenți. Să nu se dea niciodată nimănui ocazia să spună că adventiștii fac întotdeauna lucruri de mică valoare. Oamenii să fie totdeauna mulțumiți. Fie ca tranzacțiile de afaceri să fie privite totdeauna într-o lumină curată, neîntinată, de către cei din lume și cei ce au credința noastră. Nu dați ocazia, în cursul acțiunilor voastre, să fie nevoie de explicații pentru ca acestea să fie privite într-o lumină favorabilă.

Faceți ca toți să vadă că această instituție este una care are în vedere fericirea și bunăstarea oamenilor. Este cu mult mai bine să suferiți neajunsuri și lipsuri decât să acționați doar din interes și să stârniți sentimente de mânie, lăsând o impresie de nemulțumire asupra unor oameni care să creadă că s-a profitat de pe urma lor și au fost înșelați, iar când pleacă, dovedesc ostilitate față de această instituție. Principiile morale trebuie să domnească în această instituție în cadrul tuturor relațiilor, față de credincioși și față de necredincioși, principii bine definite de generozitate, noblețe și considerație, în special față de cei care sunt bolnavi și au necazuri. -- (Letter 26, 1888).

Considerație pentru un lucrător vătămat

Când unul dintre voi a fost vătămat la lucru, așa cum a fost cazul acum câțva timp în urmă, purtați-vă cu el așa cum ați dori ca alții să se poarte cu voi în împrejurări asemănătoare. Dovediți simpatie asemenea Domnului Hristos. Acesta este felul lui Dumnezeu de a-i trata pe oameni. Orice mai puțin decât atât nu este dreptate și noblețe adevărată.

Ar trebui să se acorde o atenție deosebită celui care a fost vătămat; căci el a fost un necredincios. Aveți motive să-I mulțumiți Tatălui ceresc pentru că viața i-a fost cruțată.

Dacă el, care a fost vătămat, trebuie internat în sanatoriu, taxa care i se cere trebuie să fie una foarte mică, dacă este cazul să i se ceară vreo taxă. De asemenea, să se ia în considerație dacă n-ar fi drept să i se plătească salariul pe perioada cât nu este la muncă din cauza accidentului.

În nici un caz nu trebuie să se profite de pe urma nici unui lucrător; căci toate lucrurile sunt deschise înaintea ochilor Aceluia cu care avem de-a face. El cere ca integritatea să domnească în suflet și să se manifeste în viață. -- (Letter 58, 1902).

Să fim buni cu cei săraci

Dorința de a lucra independent, neținând seama de judecata celorlalți lucrători, nu trebuie să aibă loc în sanatoriile noastre. „Noi toți suntem frați.” Trebuie arătat un spirit de iubire și considerație. În sanatoriile noastre și în orice alt sanatoriu, cuvintele amabile, privirile prietenoase și o atitudine binevoitoare sunt de mare valoare. Oamenii care sunt cu adevărat buni au un anumit farmec. În tranzacțiile de afaceri, ce putere pozitivă reprezintă

atitudinea binevoitoare! Ce influență restauratoare și înălțătoare are aceasta asupra celor săraci și descurajați, doborâți la pământ de boală și sărăcie! Să nu le oferim noi mângâierea pe care o aduce un asemenea comportament?...

Cei care sunt în funcții de răspundere au de-a face cu oameni a căror soartă nu este deloc ușoară. Truda și lipsurile, lipsa de speranță pentru lucruri mai bune în viitor le fac povara foarte grea. Atunci când se adaugă și durerea și suferința, povara este aproape mai grea decât pot ei să poarte. Fie ca reprezentanții lui Dumnezeu să nu se poarte aspru cu acești oameni. Aceasta nu ar fi decât cruzime. Ci ei să se îmbrace cu bunătate, ca și cu o haină. Să fie buni și împăciuitori cu cei ce sunt cei mai de jos și cei mai săraci. Dumnezeu va vedea și va răsplăti un astfel de comportament. -- (Letter 30, 1887).

Să se păstreze demnitatea sfințită

Sunt inspirată de Domnul să spun că sanatoriile noastre trebuie curățite de acele persoane a căror purtare constituie o discreditare a lucrării sacre a sanatoriului. Instituțiile noastre de sănătate trebuie să păstreze o demnitate sfințită. Să nu fie angajat un personal care nu are un simț al adevăratei demnități. Angajați pe cei care dau dovadă că lucrează pentru a îndeplini standardul desăvârșirii, cei în ale căror vieți se văd semnele asemănării cu divinul.

Trebuie dovedită multă înțelepciune în alegerea bărbaților și femeilor care să lucreze ca instructori în sanatoriile noastre. Trebuie să fie nu doar din aceia care pot vorbi în mod inteligent despre lucrurile legate de știință, ci dintre acei bărbați și femei ce au învățat să fie conduși de Duhul lui Dumnezeu, care dau ascultare învățăturilor Domnului Hristos. Ei trebuie să fie în stare să dea un sfat înțelept într-un mod binevoitor și inteligent. Agitația și cearta nu sunt de folos, ci cuvintele clare, rostite într-un spirit de

bunătate, vor aduce rezultate de durată spre bine. Domnul îi va ajuta pe cei care sunt cu adevărat dornici să învețe de la El.

Nu se pot face impresii bune asupra bolnavilor atunci când cei care alcătuiesc personalul sanatoriului sunt nepoliticoși și grosolani în purtare sau dau pe față un caracter de neseriozitate și dovedesc manifestări de gelozie. Astfel de lucrători nu trebuie ținuți în instituțiile noastre, căci dușmanul este totdeauna gata să lucreze asupra minții lor și, prin influența lor, ei pot îndepărta sufletele de la Hristos. Cu mult mai bine ar fi să se plătească salarii mai mari unor lucrători medicali, cărora le place să facă bine, care sunt oameni sensibili, decât să acceptăm în sanatoriile noastre oameni pe care să nu îi putem disciplina și instrui.

Influența unui caracter frumos

Domnul Se va folosi de o atitudine plăcută, de un caracter frumos pentru a aduce binecuvântări celor bolnavi. Adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu dețin o putere sfințitoare, transformatoare. Dacă sunt primite în inimă și lucrează în viață, acestea se vor dovedi o mireasmă de viață spre viață. Fie ca lumina celor angajați în sanatoriile noastre să strălucească în toate cuvintele și faptele lor de zi cu zi. Doar în acest fel Dumnezeu îi poate accepta ca împreună-lucrători cu El.

Sunt atât de categorică pentru că doresc ca toți să înțeleagă importanța eradicării influenței rele din sanatoriile noastre, care au fost înființate cu scopul de a aduce vindecare și binecuvântare ființelor omenești aflate în suferință, care sunt bolnave atât cu mintea, cât și cu trupul. -- (Manuscript 69, 1909).

Nevoia de lucrători cu experiență

Nu este cel mai înțelept să angajăm în sanatoriile noastre prea mulți dintre cei lipsiți de experiență, care vin să învețe, în timp ce există lipsă de lucrători cu experiență, eficienți. Avem nevoie de femei mai bine calificate, de bărbați hotărâți și consecvenți la principii bărbați integri, care se tem de Dumnezeu și care pot purta răspunderi în mod înțelept.

S-ar putea ca unii să vină și să se ofere să lucreze pentru salarii mai mici, deoarece le place să fie într-un sanatoriu sau pentru că doresc să învețe; însă nu facem economie angajând într-o instituție prea mulți lucrători lipsiți de experiență.

Dacă la sanatoriile noastre vor fi angajate persoanele corespunzătoare și dacă toți își vor umili inimile înaintea lui Dumnezeu, deși, în momentul de față, s-ar putea ca sanatoriul să aibă o datorie grea, Domnul va lucra astfel, încât datoria se va micșora, iar sufletele vor fi convertite la adevăr, pentru că ele văd că personalul angajat urmează calea Domnului și ține poruncile Sale. -- (Manuscript 57, 1909).

Cu totul devotați lui Dumnezeu

Sunt foarte preocupată să spun că toți cei care lucrează în sanatoriile noastre trebuie să fie oameni ale căror vieți trebuie să fie cu totul devotate lui Dumnezeu, lipsite de fapte rele. Sunt unii care par să fi pierdut orice simț al caracterului sacru al instituțiilor noastre și al scopului pentru care au fost înființate. Mi-e teamă de urmările acestei lipse de spiritualitate și discernământ clar. Este nevoie de credincioșie față de principii. Domnul face apel la tineri care să lucreze în sanatoriile noastre, tineri care să nu cedeze în fața ispitei. Viețile tinerilor angajați în sanatoriile noastre trebuie să exercite o influență convingătoare și să aibă putere de convertire asupra acelor care

nu au primit solia pentru acest timp.

Sanatoriile noastre trebuie să fie conduse în așa fel, încât Domnul să fie onorat și proslăvit. Ele nu trebuie să devină o cursă. Dacă uneltele omenești nu vor fi călăuzite de Duhul Sfânt, vrăjmașul le va folosi pentru a-și duce la îndeplinire planurile lui, pentru a pune piedici lucrării lui Dumnezeu și pentru distrugerea propriilor lor suflete. Mulți și-au pierdut deja dragostea dintâi pentru mărețele adevăruri ale Bibliei cu privire la a doua venire a Domnului Hristos. -- (Manuscript 63, 1908).

Alegerea lucrătorilor

Trebuie avută mare grijă în alegerea tinerilor care sunt angajați în sanatoriile noastre. Cei care nu au dragoste pentru adevăr în suflet nu trebuie să fie aleși. Celor bolnavi trebuie să li se spună cuvinte înțelepte. Influența fiecărui lucrător trebuie să facă o astfel de impresie asupra minții, încât aceasta să fie în favoarea religiei Domnului Hristos. Mi s-a descoperit că tinerii aleși să fie angajați în sanatoriile noastre trebuie să fie dintre cei care au dat dovadă că sunt dornici să învețe în școlile lui Hristos. -- (Letter 59, 1905).

Sanatoriile și educația

Orice sanatoriu înființat de adventiștii de ziua a șaptea trebuie să aibă în atenție educația. Iar ținta trebuie să fie progresul continuu. Cei care se află în funcții de răspundere trebuie să nu uite de influența pe care o au cuvintele și faptele lor asupra celor cu care vin în contact. Ei trebuie să lucreze pentru sănătatea spirituală și fizică a celor care sunt aduși în legătură cu instituția. Trebuie făcută o lucrare mult mai mare în acest domeniu decât ce s-a făcut până acum.

Cei care ocupă funcții de răspundere într-un sanatoriu, ca director sau soră-șefă, ar trebui să simtă importanța răspunderii pe care o au de a-i instrui pe cei din subordinea lor, pentru a-și face lucrarea într-un mod ireproșabil și rapid. Dacă sunt creștini adevărați, se vor lupta cu perseverență să obțină cele mai bune rezultate atât pentru binele prezent, cât și pentru cel veșnic al celor care învață. Ei nu vor trăda adevărurile sacre, introducând în învățătura pe care o dau sentimente proprii, care nu sunt în armonie cu învățătura din Cuvântul lui Dumnezeu.

Cei care au aceste sarcini sunt cei dintâi care trebuie să fie asemenea Domnului Hristos. Zi de zi, ei trebuie să învețe în școala lui Hristos. Atunci vor dobândi înțelepciunea de a ști cum să lucreze cu mintea oamenilor. Ei vor ști cum să ducă mai departe, pas cu pas, cunoștința adevărată a acelor care vin la instituție spre a se pregăti pentru a fi utili în serviciul lui Dumnezeu.

Să fie școli de instruire

Toate instituțiile noastre trebuie să fie școli de instruire. Acest lucru este adevărat în mod special în privința sanatoriilor noastre. Tinerilor trebuie să li se dea sfaturi înțelepte. Trebuie să li se ceară să fie simpli, curați, ordonați și desăvârșiți. Ei trebuie învățați să-și facă munca la locul lor cât de repede se poate. Încetineala trebuie considerată o boală și trebuie tratată ca atare.

Fiecare instituție trebuie să aibă administratori înțelepți, atât pentru lucrarea din interior, cât și pentru cea din afară, pentru ca personalul angajat să fie instruit a se păzi de obiceiuri de lenevie și nepăsare. Sora-șefă trebuie să-i aleagă pe aceia care o pot ajuta să învețe personalul să-și facă lucrarea îngrijit și desăvârșit. Încetineala în lucru nu trebuie niciodată încurajată. Fiecare trebuie să lucreze repede și în același timp îngrijit și desăvârșit.

Sora-șefă trebuie să se poarte ca o mamă cu fetele pe care le are în grijă. Ea trebuie să le arate înțelepciunea de a economisi în fiecare lună o parte din salariul lor, folosind-o cu mâini credincioase. Ea trebuie să le încurajeze să fie îngrijite în ce privește îmbrăcămintea, învățându-le că hainele lor trebuie să fie totdeauna curate și decente. Trebuie să descurajeze vanitatea și extravaganta în orice domeniu.

Eliminarea risipei

Persoana care are responsabilitatea financiară trebuie să aibă ca preocupare cât de mult poate face economie, în loc de cât de mult poate cheltui. Orice cheltuială inutilă trebuie eliminată. Personalul angajat trebuie să înțeleagă că ceea ce se consumă nu trebuie să depășească ceea ce se produce. A irosi într-un sanatoriu constituie un lucru grav. Sunt atât de mulți care au de-a face cu diferitele domenii ale lucrării, încât este lucrul cel mai esențial ca ei să înțeleagă necesitatea de a practica economia. Economia este una dintre științele importante. Mulți cheltuiesc inutil, aruncând ceea ce rămâne. În multe familii se cheltuiește atât de mult, încât cu aceasta s-ar putea întreține o familie mică. Toate aceste lucruri trebuie incluse în educația care trebuie dată în sanatoriile noastre.

Banii constituie o comoară necesară; să nu fie irosiți pentru cei care nu au nevoie de ei. Unii au nevoie de darurile noastre generoase. Prea adesea, cei care au bani nu se gândesc cât de mulți sunt flămânzi în lumea aceasta. Ei poate că spun: „Eu nu îi pot hrăni pe toți”. Însă, punând în practică lecțiile de economie ale Domnului Hristos, voi puteți hrăni pe unul dintre aceștia. E posibil să puteți hrăni pe mulți dintre cei care flămânzesc după hrana aceasta vremelnică. Dar le puteți hrăni și sufletele cu pâinea vieții. „Strângeți firimiturile care au rămas, astfel ca nimic să nu se piardă.” Aceste cuvinte au fost rostite de Cel care a avut toate comorile Universului la îndemâna Sa;

prin această putere de a face minuni, El a putut hrăni mii de oameni, dar nu a pierdut din vedere să-i învețe o lecție de economie.

Spiritul serviciului voios

Lucrătorii din sanatoriile noastre trebuie instruiți pentru lucrarea pentru care sunt cei mai potriviți. Însă, când se ivește o urgență și este nevoie de ajutor, nici un lucrător nu trebuie să spună: „Aceasta nu este treaba mea”. Lucrătorului care are părerea că el trebuie să facă doar lucrul rânduit lui, și nu mai mult, care nu simte nici o răspundere de a da ajutor ori de câte ori și oriunde este nevoie, trebuie să i se scoată de îndată această idee din cap. El nu trebuie să considere niciodată că i s-a făcut un rău, cerându-i-se să lucreze peste program. Când este nevoie de ajutor, lucrătorii să fie binevoitori să-l acorde, cu umilință creștină, și ei vor primi o binecuvântare.

S-ar putea ca unii să se răzvrătească atunci când li se va cere să facă lucruri mici, comune. Însă acestea sunt datorii pe care ei trebuie să știe cum să le îndeplinească. Credințioșia în lucrurile mici este cea care ne pregătește pentru credințioșia în răspunderile mari. Muncitorii care au cel mai mult succes sunt cei care se angajează să-L slujească pe Dumnezeu cu voioșie în lucrurile mici. Fiecare ființă omenească trebuie să contribuie, cu firul vieții sale, la țesătură, pentru a da ajutor la terminarea materialului. Cei care doresc să fie utili pot găsi întotdeauna de lucru. Timpul nu va fi niciodată prea lung pentru ei....

Nimeni nu trebuie să-și petreacă timpul tânjind să facă imposibilul, uitând de îndatoririle obișnuite, din dorința de a realiza ceva măreț. Treaptă cu treaptă, de la treapta cea mai de jos, scara trebuie urcată și s-ar putea să fie nevoie de efort dureros. Însă succesul vine în urma efortului stăruitor, iar progresul făcut este de o valoare mai mare pentru cel care luptă cu tenacitate pentru victorie....

Prin faptele lor, cei care sunt angajați în instituțiile noastre dovedesc valoarea sau lipsa de valoare a judecății lor. Cei care își încep slujirea în cadrul instituției cu un spirit lipsit de bunăvoință de a ajuta, care își fac datoriile încredințate lor cu simțământul că sunt constrânși, că sunt obligați să se supună, care își fac lucrul ca și când de-abia ar vrea să scape de povara datoriilor zilnice pe care cineva trebuie să le îndeplinească, sunt de puțin ajutor pentru instituție. O ascultare mecanică poate ascunde un foc de răzvrătire care mocnește, însă este oricând gata să izbucnească. Nu există pace, lumină sau iubire în slujirea unora ca aceștia. Atmosfera care înconjoară sufletele lor nu constituie o mireasmă. Influența cuvintelor și faptelor lor este simțită de cei din jurul lor, și această influență face rău chiar și acelor care se străduiesc să facă tot ce pot mai bine în orice poziție s-ar afla. Compătimirea de sine face rău celor care o nutresc și exercită o influență dăunătoare fericirii celor din preajma lor.

Răbdare cu cei care greșesc

Cel care are în grijă persoane de acest fel nu trebuie în nici un caz să jignească sau să certe. El nu trebuie să dovedească lipsă de răbdare sau de stăpânire de sine. Luați câte unul deoparte și spuneți-i că astfel de manifestări nu pot fi permise și că trebuie să-și schimbe atitudinea. Spuneți-i că, dacă își tot alimentează gândul că are nevoie de simpatie, acesta este lucrul cel mai nechibzuit pe care îl poate face. Rugați-vă împreună cu el; apoi dați-i o sarcină, așa cum Dumnezeu ne-a dat nouă o sarcină. El a dat fiecărui om o anumită lucrare de făcut, potrivit cu iscusința lui deosebită.

Dacă, după ce au fost cu totul și pe deplin puși la probă, acești tineri nu fac nici o schimbare, să li se spună clar că nu mai pot fi ținuti în instituție. Locul lor să fie acordat unora care să nu fie așa o povară pentru instituție....

Nu trebuie să existe sclavie. Slujirea tuturor trebuie să fie voioasă și de bunăvoie. Însă cei care îi instruiesc pe tineri în instituțiile noastre au de luptat cu un dezavantaj. Sunt mulți care au primit o educație nedesăvârșită în cămin. Adesea, mama este roaba copiilor ei și, în felul acesta, ea neglijează cea mai importantă lucrare aceea de a-i învăța să se descurce singuri și să se deprindă a fi curați, îngrijiți, ordonați și desăvârșiți în lucrurile mici ale vieții....

Când acești copii ating vârsta când trebuie să poarte răspunderi și să aibă griji, ei sunt nesupuși și indisciplinați. S-ar putea ca unii dintre aceștia să aibă dorința de a veni la unul dintre sanatoriile noastre, pentru a primi o instruire medicală. Ei vin, însă deficiențele educației pe care au primit-o în cămin fac din șederea la instituție o povară atât pentru ei, cât și pentru cei care au sarcina să-i instruiască.

Biruirea neglijenței părinților

Să nu se continue în instituție cu răsfățarea de acasă. Nu va mai fi nici o speranță pentru acești tineri, care au fost răsfățați încă din copilărie printr-o îngăduință neînțeleaptă, dacă metoda folosită în cămin este continuată și în instituție. Aceștia să fie disciplinați în mod înțelept și cu bunătate, și când se vede că ei se străduiesc să îndrepte lucrurile, încercând să fie ceea ce ar trebui, să li se adreseze cuvinte de încurajare. Însă ei trebuie să înțeleagă clar că nu pot continua la instituție cu aceeași îngăduință de sine ca acasă. Dacă au bunăvoința să o ia de la început, dacă sunt hotărâți să stăpânească orice problemă, ei se vor strădui să îndrepte lucrurile....

Neglijența părinților a făcut ca instruirea lor să fie cu mult mai grea decât ar fi altfel. Nu treceți peste nici un lucru, oricât de neînsemnat, însă nu-i învinuiți și nu îi certați. Prin aceasta nu veți depăși situația, ci îi veți face să se simtă stânjeniți și se vor descuraja. Spuneți-le în modul cel mai frumos cu

putință că neglijența din trecut trebuie îndreptată, altfel nu mai pot fi ținuti în instituție. Trebuie scoasă în evidență nevoia de reformă. Ei trebuie să fie încurajați să-și schimbe obiceiurile rele și să-și formeze obiceiuri corecte.

Cei care simpatizează cu o persoană care produce încurcături, prin lipsa de hotărâre pentru a îndrepta defectele sale în ce privește educația, trebuie să fie ajutați. Arătați-le că este datoria lor să-i ajute pe cei care au atât de mult de biruit. Cei care au funcții de răspundere într-o instituție îi pot răsfăța pe tineri și tinere pentru toată viața, alintându-i prea mult și ascultându-le cererile. Cei care fac acest lucru arată că ei înșiși au nevoie de reformă spre a se pregăti să poată conduce în mod înțelept un sanatoriu sau orice altă instituție în care sunt instruiți tinerii.

Aceasta constituie unul dintre domeniile în care se poate face lucrare misionară medicală cu sanatoriile noastre. O, cât de atenți ar trebui să fie cei din conducere să nu facă nici o greșală! Aceia care, în timp ce au o poziție de răspundere, dau sfaturi greșite lucrează împotriva lucrării Domnului Isus.

Responsabilitățile conducătorilor

O, ce lucrare stă în fața acelor care au funcții de răspundere! O mare lucrare trebuie făcută. Sunt responsabilități grele de purtat, care trebuie preluate de oameni ce au o experiență vie în lucrurile lui Dumnezeu, care Îl caută zi de zi cu toată inima. Solemne sunt îndatoririle pe care le au medicii și directorii sanatoriilor noastre. Ei trebuie să fie un exemplu demn de pretenția pe care o au, de credincioși ai adevărului....

Doresc, dacă este cu putință, să întipăresc în mintea medicilor și conducătorilor noștri importanța de a-L reprezenta corect pe Dumnezeu, pentru ca lumea să Îl poată vedea în frumusețea Lui. Doresc ca ei să fie atât de mult umpluți cu Duhul care sălășluiește în El, încât metodele lumești să

nu aibă nici o putere de a le distrage atenția de a prezenta oamenilor mărețele și minunatele posibilități pe care le are fiecare suflet care Îl primește pe Domnul Hristos și crede în El. -- (Manuscript 27, 1902).

Blândețe în disciplină

Să nu existe nici un pic de asprime în disciplina pe care o folosiți. Nu așezați înaintea tinerilor reguli nenecesare. Tocmai aceste reguli de fier și porunci sunt cele care îi fac să simtă câteodată că ei trebuie să facă și chiar vor face lucrul pe care nu trebuie să îl facă. Când le dați avertizări și muștrări, faceți-le arătând că dovedeți interes față de ei. Faceți-i să simtă că doriți ca în cărțile din ceruri să se scrie lucruri bune despre ei....

Cuvintele și faptele din această viață decid destinul veșnic al fiecărui om; fiți foarte atenți, de aceea, să nu conduceți un suflet ispitit pe terenul de luptă al vrăjmașului. Nu provocați la mânie pe tineri. Nu stârniți în ei impulsul de a acționa nesăbuit, dându-le pe nedrept anumite lucruri de făcut sau tratându-i cu asprime. Adesea, cei care ar trebui să știe cum să lucreze cu tinerii îi îndepărtează de Dumnezeu prin cuvinte și fapte nechibzuite. Tratați-i pe cei ispitiți, astfel încât să-i atrageți ca niște prieteni care nu îi judecă greșit și nu îi rănesc.

Îndemnurile din Cuvântul lui Dumnezeu sunt cu mult mai bune decât orice cuvânt de muștrare pe care l-ați putea rosti. Călăuziți-i pe tineri, astfel încât să vadă că este spre binele lor veșnic să meargă pe calea pe care Domnul a trasat-o pentru ei. Spuneți-le că nu trebuie să păcătuiască, deoarece, prin aceasta, ei întristează inima Mântuitorului. Spuneți-le să se teamă să păcătuiască, pentru că plata păcatului este moartea. Cu blândețe și dragoste, ajutați-i ca ținta lor să fie îndeplinirea datoriei față de Dumnezeu și semenii lor. Nu uitați că experiența viitoare a acestor tineri va purta pecetea învățaturii pe care le-ați dat-o voi.

În timp ce vă străduiți astfel să-i educați pe tinerii din grija voastră, voi să vă continuați propria voastră educație, pregătindu-vă să lucrați mai bine pentru Domnul. În caracterul vostru se produce o reformă, care face din voi un exemplu demn de urmat pentru cei ispitiți și încercați. Disciplinându-i pe alții, vă disciplinați și vă instruiți pe voi înșivă....

Luptați-vă să-l prezentați pe Domnul Hristos

Cei care sunt în poziții de răspundere să se ferească, pentru ca nu cumva, prin caractere deficitare și temperamente necreștinești, să lucreze împotriva planului lui Dumnezeu. Slava lui Dumnezeu și binele ființelor omenești trebuie să-l conducă pe orice om să se lupte să fie un exemplu de ceea ce poate deveni omul prin harul lui Hristos. El trebuie să se bizuie cu totul pe meritele Aceluia care S-a dat pe Sine ca jertfă pentru a putea sta între Dumnezeu și om. Străduințele fiecărui om, în a cărui inimă se face resimțită lucrarea harului zi de zi, vor constitui o mireasmă de viață spre viață pentru toți cei care se află în grija Sa. El va avea succes în lucrarea pentru salvarea sufletelor care sunt gata să piară. El le va conduce la Marele Păstor, singurul care îi poate mântui pe deplin pe cei care vin la El.

Persoanele care călăuzesc și instruiesc pe cei care sunt neștiutori și s-au abătut de la calea către Hristos au nevoie de mult din răbdarea și dragostea lui Hristos. De multe ori, răbdarea lor va fi pusă la încercare; se pare că cei pentru care lucrează pricep greu; va fi dificil să-i călăuzească spre a acționa pe baza unor principii corecte. Adevărul trebuie să lucreze asupra lor, înmuindu-le și supunându-le inimile. Cei care încearcă să-i ajute trebuie să aibă capacitatea de a-i conduce pas cu pas, să fie conștienți că ei trebuie să-i roage fierbinte pe păcătoși, nu să-i constrângă să se împace cu Dumnezeu.

Domnul Hristos spune: „Oile Mele aud glasul Meu și Mă urmează de

pe cărările lăturalnice ale păcatului”. Așa cum a lucrat Domnul Hristos, așa trebuie să lucrați și voi. Căutați să-i conduceți pe cei greșiți, cu iubire și duioșie, pe cărările drepte. Acest lucru necesită multă răbdare, îngăduință și o continuă manifestare a iubirii iertătoare a Domnului Hristos. Mila Mântuitorului trebuie dovedită zi de zi. Trebuie urmat exemplul pe care l-a lăsat El. Domnul a luat asupra vieții Sale, lipsite de păcat, natura noastră păcătoasă, pentru a ști cum poate veni în ajutorul celor care sunt ispitiți.

Cel care se angajează în această lucrare să o facă din toată inima. Cel care face o asemenea lucrare doar pentru salariu va avea un eșec total....

Nu este necesar să se aducă tot ce trebuie îndreptat înaintea directorului. Când vedeți un lucrător care greșește, duceți-vă la el, vorbiți-i cu bunătate și duioșie, dovedindu-vă dorința sinceră pentru bunăstarea lui. În nouă cazuri din zece, eforturile voastre vor avea succes. Veți salva un suflet de la moarte și veți acoperi o sumedenie de păcate. -- (Letter 67, 1902).

În locul tatălui

Toate instituțiile noastre trebuie să fie instrumente misionare în sensul deplin al cuvântului. Nu trebuie îngăduit ca vreun lucru să stea în calea lucrării salvării sufletelor. În orice instituție este de făcut lucrare misionară. De la director până la cel mai umil lucrător, toți trebuie să simtă că au o răspundere pentru cei neconvertiți din preajma lor. Ei trebuie să facă eforturi serioase pentru a-i câștiga la Hristos. Ca urmare a acestor eforturi, mulți vor fi câștigați la Mântuitorul și vor deveni slujitori credincioși ai Săi. Viața religioasă consecventă, vorbirea sfințită, integritatea neabătută, evlavia, credincioșia, toate acestea sunt mijloacele pe care le folosește Dumnezeu pentru a convinge cât mai repede inimile și conștiințele necredincioșilor.

Frații mei, în providența lui Dumnezeu, tinerii care nu L-au acceptat pe

Mântuitorul au ajuns, prin asociere în afaceri, în preajma voastră. Voi aveți ani de experiență în adevăr. Aveți copiii voștri. Trebuie să știți cum să procedați cu acești tineri, astfel încât să-i atrageți mai aproape de Mântuitorul. și, cu toate acestea, după cum mi-a arătat Domnul, voi ați făcut puține eforturi de a-i câștiga, puține eforturi de a arăta iubire și respect față de ei. Dacă s-ar converti, acești tineri ar putea să fie folosiți de către Domnul în lucrarea Sa. Însă cine dintre voi, care sunteți mai în vârstă și aveți mai multă experiență, a avut pe inimă povara mântuirii lor? Domnul Hristos a murit pentru a-i salva. Le-ați arătat voi iubire asemenea Domnului Hristos? Vorbiți voi cu ei ca și când ar fi vrednici să fie mântuiți sau îi respingeți? Le-ați dovedit că sunteți interesați sincer, cu iubire, de ei sau, prin atitudinea avută față de ei, le-ați arătat că nu merită să fie luați în seamă?

Domnul pune asupra directorilor din instituțiile Sale răspunderea de a se purta cu tinerii angajați în aceste instituții cu respect, curtoazie și bunătate de tată. Ei trebuie să se poarte cu aceștia așa cum ei înșiși doresc ca Domnul Hristos să se poarte cu ei. Cea dintâi lucrare a noastră, după cum mi-a descoperit Domnul, este să fim buni cu tinerii, preocupați de interesele lor, pentru ca ei să se simtă ca acasă în prezența noastră.

Ați încercat să nu fiți egoiști, ci buni, și să faceți ca faptele și cuvintele voastre să fie ca o mireasmă? Pot cei pe care îi aveți în grijă să vă socotească niște creștini adevărați? Voi sunteți tați. V-ați întrebat vreodată dacă ați vrea ca propriii voștri copii să fie tratați așa cum voi îi tratați pe tinerii pe care îi aveți în grijă? Potrivit cu lumina care mi-a fost dată, știu că aici, printre cei care poartă răspunderi, sunt unii care, dacă nu se convertesc, nu vor vedea Împărăția cerurilor. Mă doare să știu că în viața practică ei nu dau pe față înțelepciune, credință și dragoste pentru sufletele care pier. Tratamentul pe care l-au primit unii dintre acești tineri de abia dacă le-a dat o rază de prietenie caldă, binevoitoare. Ei au nevoie de o experiență cu totul diferită de experiența pe care o primesc asociindu-se cu oamenii care ar trebui să-L cunoască pe Dumnezeu.

O atitudine corectă în privința salariilor

Uneori i-ați încurajat pe lucrători să creadă că salariile lor ar trebui mărite, iar apoi nu le-ați împlinit promisiunea făcută. Oare astfel faceți să lumineze lumina voastră prin fapte bune? Poate fi acceptată de Domnul o astfel de slujire? Oare o astfel de lucrare trebuie să continue în instituțiile lui Dumnezeu, care au fost întemeiate pentru lucrarea de câștigare a sufletelor care au legătură cu ele? Aveți restanțe în privința salariilor, pe care nu le-ați plătit cât de mult ați putut. Știți că, reținând aceste salarii, nu ați făcut ceea ce trebuia să faceți? De ce susțin oare oamenii că sunt creștini și totuși urmează metodele dure ale vrăjmașului? El vă va linguși mândria, va încerca să vă înșele, să vă facă să gândiți că ceea ce faceți voi este cel mai bun procedeu de lucru cu mintea oamenilor. Însă nu veți avea nici o scuză, dacă îi veți îngădui să vă amăgească; deoarece Dumnezeu v-a arătat calea pe care trebuie s-o urmați....

Domnul Hristos a venit în lume să caute și să mântuiască ce era pierdut. Când a fost acuzat de farisei că mănâncă împreună cu vameșii și păcătoșii, El a răspuns: „Nu am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși”. El a venit să salveze, nu să distrugă. Sufletele sunt foarte prețioase în ochii Săi; căci ele sunt ale Sale prin creațiune și răscumpărare. Nu vă dați seama că El vă consideră răspunzători pentru mântuirea celor cu care aveți de-a face? Sunteți voi conștienți că El va cere din mâinile voastre sufletele pe care nu ați încercat să le salvați? Ați căutat voi să păcăliți vrăjmașul care caută continuu să-i facă pe tineri să creadă că purtarea necredincioșilor este mai corectă decât cea a celor care susțin a crede adevărul?

Dacă directorii nu dovedesc dragoste asemenea lui Dumnezeu, ar fi mai bine ca tinerii și tinerele să nu fie aduși în sfera lor de influență....

Raportul ceresc

Nu uitați că, zi de zi, Meșterul artist face un tablou al caracterului vostru. Gândurile voastre, cuvintele voastre, faptele voastre sunt transferate în cartea Sa de raport din ceruri, așa după cum trăsăturile feței omului sunt transpuse pe placa șlefuită a artistului.

Noi trebuie să fim reprezentanții lui Hristos pe pământ, curați, buni, drepecți, plini de milă, compasiune și altruism, în cuvânt și faptă. Zgârcenia și lăcomia sunt vicii pe care Dumnezeu le urăște. Ele sunt lăstare ale egoismului și păcatului și distrug orice lucrare în care sunt implicate. Asprimea și grosolănia caracterului sunt nedesăvârșiri pe care Scriptura le condamnă în mod hotărât, pentru că Îl dezonorează pe Dumnezeu.

„Fie ca în purtarea voastră”, în atitudine și obiceiuri, „să nu fiți iubitori de bani. Mulțumiți-vă cu ce aveți. Căci El Însuși a zis: Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi”. (Evrei 13, 5.) „După cum sporiți în toate lucrurile: în credință, în cuvânt, în cunoștință, în orice râvnă, și în dragostea voastră pentru noi, căutați să sporiți și în această binefacere”. (2 Corinteni 8, 7.) „și să nu dați uitării binefacerea și dărnicia; căci lui Dumnezeu jertfe ca acestea Îi plac”. (Evrei 13, 16.)

„Curățiți-vă”

Cuvântul Domnului către cei care lucrează în instituțiile Sale este: „Curățiți-vă, cei care purtați vasele Domnului”. (Isaia 52, 11.) Faceți ca, în instituțiile noastre, egoismul să facă loc iubirii și lucrului altruist. Atunci uleiul cel auriu se va scurge din cele două ramuri de măslin în țevile de aur, care, la rândul lor, se vor scurge în vasele pregătite. Atunci viețile lucrătorilor lui Hristos vor fi într-adevăr o manifestare a adevărurilor din

Cuvântul Său.

Frica de Domnul, simțământul bunătății Sale, al sfințeniei Sale vor străbate fiecare instituție. O atmosferă de iubire și pace va cuprinde fiecare departament. Fiecare cuvânt rostit și fiecare lucru îndeplinit vor avea o influență asemenea celei cerești. Domnul Hristos va locui în om, iar omul în Hristos. În orice lucrare care se va face, nu se va vedea caracterul mărginit al omului, ci caracterul Dumnezeuului Celui infinit. Influența divină, răsplătită de îngerii cei sfinți, se va întipări în mintea celor din preajma lucrătorilor, iar de la acești lucrători, se va răspândi o influență pozitivă, care va merge la toți cei care doresc să o inspire. Neprihănirea caracterului împreună cu puterea divină vor primi lumină și slavă din ceruri și vor sta ca mărturie în fața lumii, arătând către tronul Dumnezeuului celui viu.

Apoi, lucrarea va merge înainte cu putere și tărie dublă. Lucrătorii vor avea o nouă eficiență, în orice domeniu. Oamenii vor afla despre sacrificiul pe care l-a făcut Mesia pentru a-i salva din păcat. Ultima solie de avertizare și mântuire va fi dată cu mare putere. Pământul va fi luminat de slava lui Dumnezeu și ne revine nouă să fim martori ai venirii în curând, cu putere și slavă, a Domnului și Mântuitorului nostru. -- (Letter 58, 1902).

Capitolul 10

Ocazii de slujire în spitale și sanatorii

Restaurarea prin reformă

Familia omenească suferă datorită călcării legilor lui Dumnezeu. Satana îi îndeamnă continuu pe oameni să accepte principiile lui și, în acest fel, el caută să se împotrivescă lucrării lui Dumnezeu. El prezintă poporul lui Dumnezeu ca fiind un popor înșelat. El este pârătorul fraților, iar puterea aceasta acuzatoare o folosește mereu împotriva lucrării neprihănită. Domnul dorește să răspundă, prin poporul Său, acuzațiilor lui Satana, arătând care este rezultatul ascultării față de principiile neprihănită.

El dorește ca instituțiile noastre de sănătate să stea ca mărturie în favoarea adevărului. Ele trebuie să reprezinte lucrarea care trebuie adusă la îndeplinire în aceste zile din urmă pentru refacerea omului printr-o lucrare de reformă în privința obiceiurilor, poftelor și patimilor. Adventiștii de ziua a șaptea trebuie reprezentați în lume prin principiile înaintate ale reformei sănătății pe care ni le-a dat Dumnezeu.

Adevăruri încă și mai mari sunt dezvăluite pentru acest popor pe măsură ce ne apropiem de încheierea timpului, și planul lui Dumnezeu este ca noi să înființăm instituții pretutindeni unde cei care se află în întuneric în privința nevoilor organismului omenesc să poată fi educați, pentru ca și ei, la rândul lor, să poată conduce pe alții la lumina reformei sănătății....

Să descoperim principiile Împărăției lui Dumnezeu

Planul lui Dumnezeu este ca, prin poporul Său, să prezinte principiile

Împărăției Sale. Pentru ca ei să poată descoperi aceste principii prin viață și caracter, El dorește să-i despartă de obiceiurile, deprinderile și practicile lumii. El caută să-i aducă aproape de Sine, pentru a le face cunoscută voia Sa....

Trebuie făcută o mare lucrare pentru a prezenta înaintea oamenilor adevărurile mântuitoare ale Evangheliei. Acesta este mijlocul stabilit de Dumnezeu pentru a opri torentul de stricăciune morală. Acesta este mijlocul de refacere a chipului Său moral în om. Este remediul Său pentru lipsa de rânduială universală. Este puterea care îi apropie pe oameni, unindu-i.

Prezentarea acestor adevăruri constituie solia celui de-al treilea înger. Planul lui Dumnezeu este ca prezentarea acestei solii să fie cea mai nobilă, cea mai mare lucrare care este îndeplinită în lumea noastră în acest timp. Pentru ca această lucrare să fie adusă la îndeplinire în mod corespunzător, El a călăuzit înființarea de școli, sanatorii, case de editură și alte instituții. În aceste instituții, trebuie dezvăluite trăsăturile de caracter ale lui Dumnezeu, iar slava și perfecțiunea adevărului trebuie să apară din ce în ce mai intens. -- (Manuscript 166, 1899).

Deschiderea ușilor înțepenite

Fiecare lucrător medical trebuie să aibă la îndemână, prin credința în Hristos, un tratament de cea mai înaltă valoare remediul pentru sufletul bolnav de păcat. Medicul care este convertit și sfințit prin adevăr este înregistrat în cer ca un lucrător împreună cu Dumnezeu, un urmaș al Domnului Isus Hristos.

Prin sfințirea adevărului, Dumnezeu dă iscusință medicilor și surorilor medicale pentru a ști să trateze pe cei bolnavi, și această lucrare deschide ușile înțepenite ale multor inimi. Bărbați și femei sunt călăuziți să vadă și să

înțeleagă adevărul care trebuie să salveze atât trupul, cât și sufletul. Acesta este un element care dă tărie lucrării pentru acest timp.

Lucrarea misionară medicală constituie mâna și brațul drept al soliei îngerului al treilea, care trebuie să fie proclamată unei lumi decăzute; iar medicii, directorii și lucrătorii din toate departamentele, făcându-și cu credincioșie partea care le revine, aduc la îndeplinire lucrarea acestei solii. De la ei adevărul va răsuna la orice neam, națiune, limbă și popor. În această lucrare, au o parte de îndeplinit și îngerii. Ei trezesc bucurie și armonie spirituală în inimile acelor care au fost eliberați de suferință, și mulțumire și recunoștință se înalță către Dumnezeu din multe inimi care au primit adevărul cel prețios....

Îndreptați atenția către un Mântuitor care iartă păcatele

Medicul va descoperi că este spre binele său prezent și veșnic să urmeze calea Domnului pentru omenirea care se află în suferință. Dumnezeu a făcut mintea omului și El o poate modela fără puterea omului; însă, cerând oamenilor să colaboreze cu El în această măreață lucrare, El îi onorează. Când Duhul lui Dumnezeu lucrează asupra minții celui suferind, și acesta dorește adevărul, medicul să facă tot ce poate pentru prețiosul suflet, așa cum ar lucra Domnul Hristos pentru el. Nu-i vorbiți despre o anumită doctrină, ci îndreptați-i atenția către Domnul Isus, ca Mântuitorul care iartă păcatele. Îngerii lui Dumnezeu vor impresiona mintea omului. Unii vor refuza să primească lumina pe care Dumnezeu dorește s-o vadă strălucind în cămările minții și în templul sufletului, însă mulți vor fi receptivi față de lumină, și din mintea acestora va fi izgonită orice formă de înșelăciune și greșeală. -- (Letter 205, 1899).

Cu iubire și înțelepciune

Medicul care se dovedește vrednic să fie numit medic-șef într-un sanatoriu va face o lucrare deosebită. Însă lucrarea sa în domeniul religios trebuie să fie de așa natură, încât antidotul divin pentru alinarea sufletelor împovărate de păcat să fie prezentat pacienților. Toți medicii trebuie să înțeleagă că o astfel de lucrare trebuie făcută cu iubire și înțelepciune. În instituțiile noastre, în care sunt aduși bolnavi mintal pentru tratament, cuvintele mângâietoare ale adevărului, rostite pentru cel în durere, se vor dovedi adesea mijlocul de alinare a minții și readucerea păcii sufletești.

Când nu dă atenție părții spirituale a lucrării sale, medicul-șef își neglijează datoria și dă un exemplu greșit tinerilor ce îl ajută, care învață cum să lucreze ca medici creștini. Acești studenți ajung să neglijeze cea mai importantă parte a lucrării. Iar acest lucru va duce, mă tem, la o pierdere irecuperabilă. -- (Letter 20, 1902).

Să învățăm să lucrăm așa cum a lucrat El

Dumnezeu trebuie recunoscut în toate sanatoriile noastre ca Lucrătorul Meșter. Cunoscându-L pe El, medicii și personalul medical trebuie să învețe să lucreze așa cum a lucrat El. El este Maiestatea cerului, Regele slavei. Însă, îmbrăcându-Se în veșmântul omenirii, El și-a luat locul la căpătâiul omenirii decăzute. S-a umilit și a ajuns ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. El a luat asupra Sa natura umană, pentru a face cu putință ca omul să devină părtaș de natură divină.

Medicul care se luptă să-L reprezinte pe Domnul Hristos nu-și va asuma prerogativele pe care Mântuitorul nu i le-a dat. El nu va căuta să stăpânească asupra semenilor săi. El își va aminti că este un lucrător pentru Dumnezeu. În spirit, cuvânt și faptă, el va reprezenta pe Cel Nevăzut. --

(Manuscript 136, 1902).

Acordați atenție lucrării de câștigare de suflete

Medicului-șef din sanatoriile noastre îi revin îndatoriri în privința slujirii, care nu țin strict de lucrarea medicală. El trebuie să acorde atenție apelurilor urgente care vin pentru câștigarea de suflete. Fiecare iotă de influență pe care le-a dat-o Domnul trebuie să fie folosită pentru El. Responsabilii noștri medicali trebuie să fie recunoscuți ca oameni care își pun încrederea în Dumnezeu, oameni care se tem de Domnul și sunt dependenți de puterea Sa divină. -- (Letter 158, 1909).

Eforturi zilnice în câștigarea de suflete

În privința ocaziilor pe care le avem de a-i îndrepta pe oameni spre Mântuitorul, ca fiind singura lor nădejde, credința noastră în realitățile veșnice este slabă, iar simțul datoriei noastre, redus. Noi nu trebuie să fim reci și indiferenți în ce privește acordarea de tratamente eficiente pentru vindecarea sufletului. Este de datoria noastră să facem cunoscut adevărul, nu în propria noastră putere, ci în tăria credinței, asigurării și încrederii pe care o dă Dumnezeu.

În sanatoriile noastre, nu trebuie să treacă nici o zi fără a se face ceva pentru salvarea de suflete. Noi trebuie să facem rugăciuni speciale pentru bolnavi, atât atunci când suntem de față cu ei, cât și atunci când suntem departe de ei. Apoi, când ne vor întreba în legătură cu remediul pentru păcat, propriile noastre suflete, înmuiate de Duhul Sfânt, vor fi aprinse de dorința de a-i ajuta să-și predea inimile lui Dumnezeu....

Slujire credincioasă

Toate surorile medicale și întregul personal medical trebuie să facă tratamentele și orice alte îndatoriri într-un mod atât de delicat, plin de respect și totodată atât de trainic, deplin și optimist, încât sanatoriul să se dovedească a fi un refugiu de odihnă.

În mod individual, fiecare lucrător trebuie să lucreze ca un creștin în orice înseamnă tratament al bolnavului și al celor în suferință într-o instituție medicală. El trebuie să lucreze astfel ca lumina să strălucească în fapte bune. Cuvintele sale trebuie să-L proslăvească pe Domnul nostru Isus Hristos. În loc să aștepte ocazii mari pentru a face ceva, el trebuie să întrebuițeze cât poate mai bine aptitudinile pe care i le-a dat Dumnezeu, pentru ca acestea să sporească mereu. El nu trebuie să creadă că trebuie să păstreze tăcerea în privința subiectelor religioase. Oriunde s-ar afla, acela este câmpul lui, în care trebuie să reprezinte cu seriozitate, prin cuvânt și faptă, puterea mântuitoare a adevărului. El nu trebuie să aștepte să vadă ce fac alții. Are propria lui ocazie și este răspunzător înaintea Domnului Hristos, al cărui slujitor este, pentru fiecare cuvânt și faptă. El trebuie să fie atât de atent și credincios la datorie, ca și când ar auzi vocea Mântuitorului: „Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, cu nici un chip nu veți intra în Împărăția cerurilor. De aceea, oricine se va smeri ca acest copilaș va fi cel mai mare în Împărăția cerurilor”.

Purtători de cuvânt ai lui Dumnezeu

Este extrem de important să știm cum să-i abordăm pe bolnavi cu mângâierea nădejzii câștigate prin credința în Domnul Isus Hristos și prin acceptarea făgăduințelor Sale. Când conștiința trezită strigă: „Doamne, ai milă de mine, păcătosul, fă-mă copilul Tău”, fiți gata să-i spuneți celui în suferință sau celui indiferent că există nădejde pentru el și că va găsi un

refugiul în Domnul Isus.

Mântuitorul îi invită pe toți: „Priviți la Mine și veți trăi. Veniți la Mine și veți găsi odihnă”. Cei care, cu blândețe și iubire, prezintă nădejdea Evangheliei sufletelor întristate, care au atât de mare nevoie de această speranță, sunt purtătorii de cuvânt ai Celui care S-a dat pe Sine pentru toți oamenii, ca să poată fi un Mântuitor care vindecă, plin de iubire, simpatie și milă. Să fie căutate toate mijloacele cu putință pentru ca salvarea de suflete să fie în centrul atenției în instituțiile noastre medicale. Aceasta este lucrarea noastră. Dacă lucrarea spirituală este lăsată nefăcută, nici nu mai este nevoie să se facă apel la poporul nostru să construiască astfel de instituții. Cei care nu au o dorință aprinsă de a salva suflete nu trebuie să lucreze în sanatoriile noastre. -- (Letter 159, 1902).

Nevoia de lucrători

Domnul dorește ca femei și bărbați înțelepți să lucreze ca lucrători medicali, pentru a veni în ajutorul celor bolnavi. Prin intermediul surorilor medicale, cei care până acum n-au fost interesați de cele religioase vor ajunge să întrebe: „Ce trebuie să fac pentru a fi mântuit?” Cei bolnavi vor fi conduși la Hristos prin atenția plină de răbdare a surorilor medicale, care le cunosc nevoile și care se pleacă în rugăciune și cer marelui Medic Misionar să privească asupra celui în suferință cu milă și să facă astfel ca harul Său și puterea Sa restauratoare să fie simțite....

Învingerea timidității

Bolnavii își vor învinge timiditatea pe măsură ce sunt tot mai mult familiarizați cu interesul deosebit pe care îl are Mântuitorul pentru omenirea care suferă. Oh, profunzimea iubirii lui Hristos! Pentru a ne răscumpăra din moarte, El a murit pe crucea Calvarului.

Fie ca medicii și surorile noastre medicale să aibă totdeauna în minte cuvintele: „Noi suntem împreună-lucrători cu Dumnezeu”. Fie ca fiecare medic și fiecare soră medicală să învețe cum să lucreze pentru alinarea atât a suferinței mintale, cât și a celei fizice. În aceste vremuri, când păcatul predomină și este atât de vizibil, cât este de important ca sanatoriile noastre să fie conduse în așa fel, încât să se facă cel mai mult bine cu putință! Cât este de important ca toți lucrătorii din aceste instituții să știe cum să le vorbească la timpul potrivit acelor care sunt istoviți și bolnavi de păcat!

Medicii și surorile medicale trebuie să fie întotdeauna buni și veseli, lăsând la o parte orice negură și întristare. Fie ca mâna credinței să-L apuce pe Hristos pentru atingerea Sa vindecătoare.

Surorile noastre medicale care slujesc cu răbdare celor care sunt bolnavi cu trupul și cu sufletul să-L roage pe Dumnezeu să lucreze pentru cei care sunt în suferință, pentru a putea fi călăuziți spre Hristos și pentru a avea credința că rugăciunile lor vor primi răspuns. În tot ce realizați, faceți să se descopere dragostea Domnului Hristos. -- (Letter 17, 1905).

Promptitudine la întâlniri

Au existat lipsuri în administrarea sanatoriului. Pacienții au simțit că nu au fost tratați așa cum ar fi trebuit. S-au stabilit întâlniri care nu s-au respectat. Eșecuri de acest fel vorbesc mult împotriva influenței unui medic. Astfel, pacienții vor fi adesea dezamăgiți, simțind amărăciune în suflet și minte....

Cei bolnavi plătesc pentru tratamentele prin care își pot recăpăta sănătatea; însă, dacă sunt dezamăgiți iar și iar, renumele sanatoriului va fi periclitat. Acest rău trebuie îndreptat; ceea ce s-a promis trebuie respectat,

căci, dacă nu, medicul pierde încrederea pacienților în cuvântul său. Dacă medicul-șef nu își poate ține întâlnirea programată, atunci colaboratorul său trebuie să facă această consultație, explicând pacientului cauza absenței sale.

Dacă medicii din sanatoriile noastre nu se vor dovedi oameni capabili, care să aibă în vedere desăvârșirea, dacă nu își vor îndeplini cu promptitudine sarcinile de serviciu, lucrarea lor va ajunge o ocară, iar uneltele rânduite de Domnul își vor pierde influența pe care ar fi trebuit să o aibă. Prin neglijarea datoriei, medicul Îl umilește pe Marele Medic, al cărui reprezentant trebuie să fie. Ora de consultație trebuie respectată cu toți pacienții, fie că sunt bogați, fie că sunt săraci. Nici un fel de neglijență nu trebuie să fie îngăduită la nici una din surori. Țineți-vă totdeauna cuvântul, fiți prompti la ora de consultație stabilită, căci acest lucru înseamnă mult pentru cel bolnav. -- (Letter 128, 1905).

Promptitudine și eficiență

Cei bolnavi nu trebuie să fie siliți să aștepte atunci când au nevoie de sfat și alinare. Niciodată medicul nu trebuie să-și neglijeze pacienții. El trebuie să aibă o judecată rapidă și profundă și trebuie să aducă în salonul bolnavului o atmosferă plăcută. Nu trebuie să fie rece, respingător sau șovăitor, ci trebuie să cultive acele calități care să exercite o influență mângâietoare asupra celor în suferință. Ei doresc mai mult decât o privire; doresc cuvinte amabile, care să le aducă speranță. Doctorul trebuie să fie gata să le acorde cuvinte voioase de asigurare, cuvinte rostite din inimă cu înțelepciune, care să arate că el înțelege cazurile celor pe care îi are în grija sa. Acest lucru le va inspira odihnă și încredere chiar de la prima întâlnire.

Medicul trebuie să fie un om cu mintea curată. Dacă principiile sale sunt neîntinate, el va exercita o influență în favoarea binelui. Medicii trebuie să fie continuu pătrunși de Spiritul lui Hristos, învățând lecții de la El, Cel

mai mare Învățător pe care L-a cunoscut lumea vreodată. Atunci ei vor fi curați în gândire, cuvinte și fapte. Nu va exista nimic în cuvintele sau faptele lor care să-i conducă la gânduri necurate.

Desfrâul distruge multe suflete, iar medicii, în special, trebuie să vegheze și să se roage ca să nu fie duși în ispită și ca să poată avea acel har care să-i facă exemple de evlavie și curăție. Lucrarea lor este o cunoaștere zilnică și îndeaproape a lui Dumnezeu, iar raportul lor va fi păstrat cu strictețe în registrul din ceruri.

Medicii din instituțiile noastre de sănătate au responsabilități multe și dificile. Unica lor siguranță constă în a-și păstra gândurile și pornirile sub controlul Marelui Învățător. Ei au ocazii de aur de a face bine; pot călăuzi și modela varietatea de tipuri ale minții omenești cu care vin în contact. Ei trebuie să ia poziții de partea lui Dumnezeu. Arătați bărbaților și femeilor care vin în legătură cu institutul cât de curați și nobili pot deveni; arătați-le că aveți încredere neclintită în Dumnezeu, că El este Izvorul tăriei voastre și că voi vă bizuiți doar pe făgăduințele Sale. Faceți-vă datoria cu promptitudine, în timp ce faceți apel la ajutorul Tatălui vostru Cel ceresc pentru a birui orice slăbiciune de caracter. Cu mâna credinței, apucând brațul puterii divine, implicați-vă cu toată ființa în lucrarea pe care o aveți de făcut. -- (Letter 6a, 1890).

Privilegiul slujirii

Sunt învățată să le spun lucrătorilor din sanatoriile noastre: adevărul trebuie prezentat cu înțelepciune, bunătate și iubire. În capitolul 14 din Ioan sunt lecții prețioase, îndemnuri valoroase, care ar trebui să fie prețuite de fiecare copil al lui Dumnezeu care dorește să slujească altora, prezentându-le mângâierea și harul lui Dumnezeu. Fie ca aceste lecții să fie întipărite în minte; ele să fie mereu, mereu repetate.

Domnul a lucrat astfel, încât să avem instituții de sănătate, pentru a putea învăța să aducem în fața bolnavilor, în modul cel mai atrăgător, adevăruri de origine divină. Noi nu trebuie să pierdem niciodată din vedere faptul că aceste instituții sunt instrumente în mâna lui Dumnezeu, pentru a aduce lumina adevărului acelor care se află în întuneric....

Prin lucrarea Sa de slujire pentru cei bolnavi și suferinzi, Domnul Hristos stă în fața lumii ca cel mai mare Misionar medical pe care L-a cunoscut lumea vreodată și ca model pentru fiecare lucrător misionar creștin. El a știut să rostească cel mai potrivit cuvânt pentru fiecare suferind și El a rostit nu numai ceea ce aducea vindecare pentru trup, ci și convingere pentru suflet și iluminare spirituală. El le dădea celor ce căutau acest lucru o cunoaștere a propriului suflet și a celei mai mari nevoi a acestuia.

Cuvântările Domnului Hristos au constituit explicația spirituală a slujirii Sale practice pentru cei necăjiți. El Însuși a fost marele ideal de neprihănire pentru cei cărora le-a slujit. În acest fel, El a sădit semințele adevărului în inimile omenești.

Rugăciune pentru cei bolnavi

Adesea, în îngrijirea bolnavilor, se acordă prea multă atenție unor aspecte minore, în timp ce este uitată marea nevoie a pacienților după adevărurile mărețe, mântuitoare ale Evangheliei, care ar trebui să lucreze atât asupra sufletului, cât și a trupului. Când neglijați să vă rugați pentru cei bolnavi, îi lipsiți de marile binecuvântări; căci îngerii lui Dumnezeu așteaptă să slujească acestor suflete, ca răspuns la cererile voastre. Cei care cunosc adevărul trebuie să caute, pe orice cale cu putință, pe orice cale plăcută, să descopere puterea harului Domnului Isus Hristos. Pe măsură ce exemplifică adevărul zi de zi în umblarea lor și în vorbirea lor, ei vor exercita o influență

sfântă, iar harul lui Hristos va coopera cu efortul omenesc. Lucrând în mod inteligent pentru refacerea trupului și a sufletului afectat de păcat, ei vor fi adevărați împreună-lucrători cu Hristos și vor fi unelte în mâinile Sale, pentru a-I aduce laudă și a-I vesti mântuirea.

Iubirea Mântuitorului trebuie experimentată

Exercitarea înțelepciunii și a unei judecăți sănătoase va face mult pentru Dumnezeu. Pe măsură ce slujitorii Săi aduc la îndeplinire cerințele Evangheliei potrivit cu iscusința lor, Dumnezeu va face din ei o laudă la adresa Numelui Său. Planul Său este ca, prin exemplificarea adevărului în viețile urmașilor Săi, sufletele să fie câștigate pentru El.

Toți cei care susțin că sunt evlavioși și că dețin o cunoaștere a adevărului pentru acest timp trebuie să transmită acest lucru aceluia cu care au de-a face. Însă plinătatea iubirii Mântuitorului nu este exprimată atât de hotărât pe cât ar trebui, iar urmarea este că, în locuri în care ar trebui cules un seceriș bogat pentru Dumnezeu, este lipsă. „Găsit prea ușor” sunt cuvintele scrise în dreptul numelui multora care ar fi putut face o lucrare ce ar fi putut câștiga aprobarea cerului. Este nevoie de o măsură mai mare a harului lui Hristos pentru a se uni cu efortul și iscusința omului.

Scopul lui Dumnezeu este ca instituțiile noastre de sănătate să devină mijloace foarte eficiente pentru aducerea sufletelor la lumina adevărului. Trebuie făcut mult mai mult pentru a încuraja. Numai atunci când facem tot ce putem mai bine pentru înălțarea Împărăției lui Hristos ni se vor putea rosti cuvintele: „Bine, rob bun și credincios”. Doar atunci când spiritul adevărului este prezent în viețile noastre Spiritul lui Hristos va putea lucra împreună cu noi, pentru a convinge inimile și a converti sufletele pentru Evanghelie.

Să învățăm și să mângâiem

Domnul Hristos dorește să lucreze pe multe căi cu oamenii pe care i-a rânduit. Fiecare lucrător din sanatoriile noastre trebuie să se considere un slujitor al lui Hristos, care trebuie să-i învețe pe alții și să aducă alinare, lăsând ca lumina să strălucească prin cuvânt și faptă. Cei care sunt binecuvântați cu lumina adevărului trebuie să reflecte lumina. Luând asupra lor Numele lui Hristos, ei s-au angajat să devină împreună-lucrători cu Dumnezeu și trebuie să dovedească un spirit de lucru consacrat atunci când aduc la îndeplinire planurile Domnului. Ei trebuie să meargă în toată lumea, să predice Evanghelia oricărei făpturi, prezentând frumusețea vieții Lui prin propriul lor exemplu de lucru serios și cu sacrificiu de sine.

Mă rog ca Duhul Sfânt să-și poată face lucrarea sfințitoare asupra lucrătorilor din instituțiile noastre. Frații mei și surorile mele, treziți-vă ca să deveniți împreună-lucrători cu Acela care și-a dat viața pentru mântuirea lumii. Nu trebuie să ne reducem eforturile în aceste vremuri. Domnul Hristos vă cere să lucrați cu toate puterile inimii, sufletului și minții. Dacă veți da ajutorul influenței și efortului pe care îl depuneți pentru lucrarea lui Hristos, îngerii vi se vor atașa, făcând din voi o putere mântuitoare pentru Domnul Hristos. -- (Manuscript 57, 1912).

O influență care câștigă

Când îi îngrijiți pe bolnavi, acționați cu duioșie, bunătate, credincioșie, ca să puteți avea o influență spre convertire asupra lor. Aveți nevoie de harul lui Hristos pentru a putea reprezenta cum se cuvine slujirea Lui. și pe măsură ce voi prezentați harul adevărului, printr-o slujire credincioasă, dezinteresată, îngerii vor fi prezenți pentru a vă susține. Mângâietorul va fi alături de voi pentru a împlini făgăduința Mântuitorului: „Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului”.

Am de dat o însărcinare, am de transmis o solie lucrătorilor noștri de la sanatoriu. Păstrați-vă sufletele în curăție. Lucrarea voastră să aibă ca influență câștigarea celor pe care îi aveți în grijă. Poate puteți vorbi adesea bolnavilor despre marele Medic, care poate vindeca bolile atât ale trupului, cât și ale sufletului. Rugați-vă împreună cu cei bolnavi și încercați să-i călăuziți să-L vadă în Domnul Hristos, Vindecătorul lor. Spuneți-le că, dacă vor privi la El, prin credință, El le va spune: „Păcatele îți sunt iertate”. Înseamnă foarte mult ca bolnavul să învețe această lecție. -- (Letter 56, 1907).

Surori medicale consacrate

Este nevoie de tineri serioși, devotați, care să se înroleze în această lucrare pentru a munci ca surori medicale și lucrători medicali. Pe măsură ce acești tineri folosesc cu conștiinciozitate cunoștințele dobândite, priceperea lor va spori și vor fi tot mai bine calificați pentru a sluji ca mână de ajutor a Domnului. Ei pot deveni misionari de succes, călăuzind sufletele către Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii și care poate salva atât sufletul, cât și trupul.

Domnul are nevoie de tinere și tineri înțelepți, care să lucreze ca surori medicale și lucrători medicali, pentru a alina și a veni în ajutorul celor bolnavi și suferinzi. Oh, ce bine ar fi dacă medici și surori medicale asemenea lui Hristos le-ar putea sluji celor aflați în necazuri, să-i ajute să-și așeze trupurile istovite, robite de durere, în grija Marelui Vindecător, privind la El prin credință pentru refacere!

Mulți convertiți și vindecați

Orice creștin adevărat se pleacă înaintea Domnului Isus, adevăratul

medic pentru suflet. Când acesta stă la patul bolnavului, mulți se vor converti, nu doar se vor vindeca. Dacă, printr-o călăuzire judicioasă, pacientul este călăuzit să-și predea sufletul lui Hristos și să-și aducă sufletul în ascultare de voia lui Dumnezeu, se va obține o mare biruință. -- (The Review and Herald, 9 mai, 1912).

Capitolul 11

Colectivul sanatoriului

Creștinii să fie purtători de lumină

Creștinul să fie purtător de lumină, să spună tuturor celor cu care vine în contact: „Urmați-mă pe mine, așa cum eu Îl urmez pe Domnul Hristos”. El trebuie să fie exemplul de evlavie, reprezentându-L pe Domnul Hristos în cuvânt, spirit și faptă, atât față de frați, cât și față de străini. El trebuie să arate că faptele lui sunt o copie a faptelor marelui Model. Toate aceste lucruri, Domnul Hristos le cere în mod imperios de la urmașii Săi. Ei trebuie să arate superioritatea principiilor cerului față de principiile lumii. -- (Letter 148, 1899).

Să transmitem lumină și cunoștință

În fiecare sanatoriu trebuie ținute în fața tuturor celor din instituție principiile slujirii adevărate. De la instituție trebuie să pornească lumină și cunoștință. Toți cei care sunt angajați aici trebuie să-și facă partea în mod inteligent ca reprezentanți ai adevărului pentru acest timp. Tinerii sunt aduși în sanatoriile noastre pentru a fi instruiți să facă lucrare misionară autentică.

Dacă veți coopera cu Dumnezeu, El va merge înaintea voastră și slava Domnului va fi răsplata voastră. Îngerii din ceruri vor izbucni în cântări pe măsură ce sufletele primesc marele dar al lui Dumnezeu, prin Isus Hristos. Îi puteți asigura pe cei bolnavi și în necazuri că Domnul Hristos este Marele Vindecător. Ei pot crede în El, se pot încrede în Cuvântul Său; căci acesta nu va da greș niciodată. -- (Letter 97, 1905).

Instruirea pentru diverse domenii ale lucrării

În sanatorii trebuie instruiți lucrători, dintre care unii vor rămâne la instituție, iar alții vor pleca spre a lucra ca misionari medicali. Aceștia, oricare ar fi domeniul în care vor lucra, fie ca medici, surori medicale sau personal auxiliar, trebuie să fie hotărâți la principiile reformei sănătății și în toate punctele credinței noastre, pentru ca, atunci când vin în contact cu pacienții sau ies în lumea civilizată sau în regiuni care zac în întunericul păgân, să poată prezenta adevărul lui Dumnezeu cu privire la aceste subiecte. Pe măsură ce acești lucrători își îndeplinesc datoriile, eficiența experienței bărbaților și femeilor sporește de o sută de ori, iar lucrarea pentru acest timp este adusă la îndeplinire mult mai repede.

Trebuie alese și instruite persoane potrivite, care vor face onoare lucrării, în toate ramurile ei. Consacrarea talentelor lor trebuie să fie foarte reală și atunci Dumnezeu le va binecuvânta eforturile. El este izvorul harului și al înțelepciunii. Prin tăria Lui, defectele de caracter și ignoranța pot fi biruite.

Fiecare medic, fiecare soră medicală, fiecare lucrător implicat în slujire pentru Dumnezeu trebuie să țintească spre perfecțiune și, sub instruirea celui mai mare Învățător pe care L-a avut lumea vreodată, trebuie să tindă mereu mai sus, către ținta pusă. Toți cei care au de-a face cu lucrarea misionară medicală trebuie să fie persoane dornice să învețe. Nimeni nu trebuie să gândească: eu nu pot face acest lucru! În loc de aceasta, să-și spună: Dumnezeu cere de la mine să fiu desăvârșit. Ce a spus Domnul Hristos cu privire la acest lucru: „Fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru Cel ceresc este desăvârșit”. (Matei 5, 45.)

Nici unul dintre aceia care își îngăduie defecte în purtare sau caracter nu vor avea scuză. Cei angajați în lucrarea misionară medicală sunt angajați

în slujire pentru Dumnezeu și ei trebuie să încerce să atingă standardul. El ne va da înțelepciune și pricepere. Noi trebuie să dovedim superioritate în ce privește intelectul, priceperea, iscusința și cunoștința, pentru că noi credem în Dumnezeu și în puterea Sa, care lucrează la inimile oamenilor.

Citiți istoria vieții lui Daniel. Domnul dorește ca poporul Său să atingă treapta cea mai de sus a scării, pentru a-L putea proslăvi pe El, având iscusința pe care El dorește să le-o dea. El deține o comoară de cunoștință din care noi cu toții ne putem alimenta. Atunci, haideți să fim conștienți de defectele pe care le avem și să ne îmbunătățim starea prin instruire divină. Atunci, lumina și harul lui Dumnezeu vor fi reflectate asupra lumii, ca cea mai înaltă educație care îl sfințește pe cel care o primește.

Religia Domnului Isus Hristos nu se degradează niciodată; ea nu-i face niciodată pe oameni duri și grosolani. Vorbirea necorespunzătoare și obiceiurile greșite trebuie îndreptate. Dumnezeu dorește ca fiecare om să fie corespunzător în vorbire și obiceiuri și să posede cunoștință, ceea ce îl va face să ocupe un loc de frunte între oameni. Eu prezint acest lucru așa cum mi l-a prezentat Domnul. Să ne hotărâm să avem ținta de a învăța în școala lui Hristos.

Instruirea surorilor medicale

Pentru instruirea surorilor medicale trebuie să existe un plan organizat. Ele învață una din cele mai valoroase meserii; ele vor fi ispitite prin oferte de salarii mai mari în locuri unde vor avea o șansă mai bună de a câștiga bani, dacă vor merge la anumiți pacienți. Trebuie acordată atenție în această privință; dacă nu, va fi necaz cu siguranță....

Fiecare trebuie să aibă spiritul de sacrificiu și tăgăduire de sine pe care Domnul Hristos ni le-a lăsat ca exemplu prin viața Sa. Noi trebuie să ne

simțim obligați de a face tot ce putem mai bine. Cei care au mai mult talent trebuie să lucreze împreună cu cei ce au mai puțin talent, ca niște roți care se întrepătrund. și, dacă toți își simt răspunderea pe care o au față de Dumnezeu și vor face voia Lui, vor acționa potrivit cu planul Său. -- (Manuscript 162, 1897).

Îmbrăcați-vă cu Hristos

Nu există printre noi acea simplitate care ar trebui să existe. Noi ar trebui să venim la Domnul exact așa cum suntem, umilindu-ne înaintea Lui și luptându-ne cu stăruință până ce primim Duhul Sfânt. De ce nu facem ceea ce au făcut ucenicii înainte de Cincizecime? Ei L-au căutat pe Domnul cu stăruință, iar când a venit ziua așteptată a Cincizecimii, ei erau „toți laolaltă”. În ciuda faptului că opoziția puterilor întunericului a fost atât de mare, încât s-a pornit persecuția, unii chiar au fost omorâți, totuși ucenicii au dat mărturie pentru Domnul Hristos și un mare număr de oameni au fost convertiți....

Nu vreți voi să vă îmbrăcați cu Hristos, pentru că destul L-ați lăsat deoparte, și să lăsați ca Duhul Său să-și pună pecetea asupra minții și caracterului vostru? Când toți care țin de această instituție vor fi cu adevărat convertiți, va avea loc o lucrare tot așa de minunată ca aceea care a avut loc în Ziua Cincizecimii, când ucenicii au primit revărsarea Duhului Sfânt. Domnul Însuși va fi cu voi, vă va învăța, vă va conduce și vă va călăuzi. Veți vedea mântuirea lui Dumnezeu. Uneori poate sunteți descurajați. Vor veni descurajări, însă este privilegiul vostru ca tot timpul să vă prindeți de nădejdea pusă înaintea voastră în Evanghelie. Vegheați în vederea rugăciunii. Aveți încredere că Dumnezeu vă va ajuta să rostiți cuvinte care vă vor da optimism, vă vor încuraja și vor crește credința aceluia cu care vă asociați....

Să nu fie o lucrare la întâmplare

Noi nu ne putem aștepta să avem binecuvântarea lui Dumnezeu asupra noastră, dacă Îl slujim pe Dumnezeu așa cum vrem noi și ne îndepărtăm de El pentru plăceri. Nu este necesar să ne ocupăm de dorințele lumii după plăcere. Sunt și alte locuri în lume unde oamenii se pot distra. Aici avem nevoie de bărbați și femei de nădejde; avem nevoie de cei care dau pe față simplitatea adevăratei evlavii. Avem nevoie de bărbați și femei care sunt creștini puternici, care nu au simțământul că, dacă au ceva experiență, trebuie mult onorați. S-ar putea ca în lucrurile de aici să ai o experiență bogată, vie; însă nu-L poți onora pe Domnul atâta timp cât gândești că nu contează dacă ai sau nu un spirit supus sau dacă ești cu adevărat convertit. Dacă este o lucrare de susținut, atunci avem nevoie de aceia care doresc să-și asume responsabilități în temere de Domnul. Pregătirea pentru Împărăția lui Dumnezeu nu este o lucrare la întâmplare. Nu poți fi religios uneori, iar alteori nu. -- (Manuscript 57, 1909).

Instruire biblică continuă pentru surorile medicale

Surorile medicale ar trebui să beneficieze continuu de instruire biblică, pentru a putea să adreseze bolnavilor cuvinte care să-i lumineze și să-i ajute. Îngerii lui Dumnezeu sunt prezenți în încăperile în care celor în suferință trebuie să li se acorde tratament, iar atmosfera care înconjoară sufletul celui care efectuează tratamentul trebuie să fie curată și înmiresmată. Virtuțile Domnului Hristos trebuie să se vadă în viețile medicilor și ale surorilor medicale. Principiile Sale trebuie trăite. Atunci, prin ceea ce fac și spun aceștia, bolnavii vor fi atrași la Mântuitorul. -- (Letter 59, 1905).

Să ne lăsăm poverile la picioarele Lui

Influența colectivului de la sanatoriu trebuie să aibă același țel, fiecare

membru căutând să devină o putere spre bine în departamentul în care lucrează. Pentru a se obține acest rezultat, mai întâi trebuie îndepărtat orice principiu defectuos; atunci lucrătorii pot spera să aibă succes în a se perfecționa ca lucrători creștini. Doar dacă se vor lăsa disciplinați de Dumnezeu, conformându-și viețile modelului pe care îl au în viața pământească a Mântuitorului, pot deveni părtași de natură divină și pot scăpa de stricăciunea care este în lume prin poftă. Atâta timp cât suntem în această lume, trecem prin încercări și neazuri. Vom da socoteală nu numai pentru felul cum am lucrat pentru propria noastră mântuire, ci și pentru influența spre bine sau spre rău pe care am exercitat-o asupra altor suflete.

Cel care are un spirit blând, care este curat, asemenea unui copil, va fi făcut puternic în vederea luptei. El va fi întărit cu putere prin Duhul lui Dumnezeu, în omul dinăuntru. Cel care își simte slăbiciunea și se luptă cu Dumnezeu, așa cum a făcut Iacov, și, ca și acest slujitor din vechime, strigă: „Nu te las să pleci până când nu mă vei binecuvânta” va putea porni având ungera proaspătă a Duhului Sfânt. Atmosfera cerului îl va înconjura. Influența lui va fi o forță pozitivă în favoarea religiei lui Hristos....

Sunt atât de fericită că putem veni la Dumnezeu în umilință și să-L rugăm până ce sufletele noastre ajung într-o comuniune atât de strânsă cu Isus, încât ne putem lăsa poverile la picioarele Sale și să spunem: „știu în cine am crezut și sunt convins că El poate să păstreze ce i-am încredințat până în ziua aceea”. Domnul poate să facă mult mai mult decât putem noi toți cere sau gândi. Inimile noastre reci, lipsite de credință, pot fi înviorate și însuflețite până când putem spune prin credință: „Viața pe care o trăiesc acum în trup o trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu”. Să căutăm plinătatea mântuirii lui Hristos. Să călcăm pe urmele pașilor Fiului lui Dumnezeu, căci făgăduința este: „Cel care Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții”. -- (Manuscript 63, 1908).

În cercul zilnic al datoriilor

Directorul sanatoriului are răspunderi mari. Fie ca angajații, colaboratorii săi, fiecare în meseria lui, să-și cerceteze sufletele, care să fie ca o candelă aprinsă. Trebuie păstrată unitatea de acțiune în diversitatea lucrului. Lucrătorii trebuie să trăiască rugăciunea Domnului Hristos, care zice: „Eu Însuși Mă sfințesc, pentru ca și ei să poată fi sfințiți prin adevăr”.

Pentru a avea înțelepciune care duce la mântuire, ei trebuie să citească din Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să cerceteze după cele mai prețioase comori în Cuvânt. Unii vor fi atât de dornici să caute aceste comori ascunse, încât vor vinde tot ce au pentru a cumpăra țarina și a ajunge în posesia prețioaselor nestemate ale adevărului. Adesea, cei mai umili sunt în posesia comorii ascunse, pe care o pot împărtăși și altora.

Adevărurile din Cuvântul lui Dumnezeu, aplicate inimii și puse în practică în viața cea de toate zilele, vor da putere creștinilor din puterea lui Iehova și fericire în pacea Sa. Bunătatea creștină și consacrarea serioasă trebuie să se manifeste continuu în viață. Noi nu suntem tot timpul prinși în activități legate de serviciul sacru; însă treburile care fac parte din cercul zilnic al datoriilor pot fi făcute în Spiritul Său, și o astfel de activitate se va recomanda ea însăși oricărui om, chiar și celor neconvertiți care nu cunosc doctrina. Putem face ca lumina noastră să strălucească prin fapte bune, astfel încât adevărul pe care noi îl îndrăgim să fie, pentru cei necredincioși, spirit și viață. -- (Letter 140, 1906).

Să imităm căile desăvârșite ale lui Dumnezeu

Construiți pentru veșnicie. Lecțiile Domnului Hristos sunt la îndemâna noastră. Tot ce trebuie făcut trebuie să facem cu atenție, în ordine și cu exactitate. Trebuie să avem în vedere economia în orice domeniu al lucrării.

Ziditori, adunați firimiturile. Să nu se piardă nimic. În tot ce trebuie făcut, când sădiți și când zidiți, imitați căile desăvârșite ale lui Dumnezeu.

Surori medicale și medici, gândiți-vă la Isus. Cât de grijuliu a fost El cu resturile de mâncare, după ce hrănise cele cinci mii de persoane! Prin această grijă a Sa, El a dorit să ne învețe ordinea și economia. Lucrarea cea mare a mântuirii apasă mereu asupra sufletului Său. Când învăța și vindeca, toate puterile trupului și ale sufletului erau încordate la maximum și, cu toate acestea, El observa cele mai simple lucruri din viața omului și din natură. Cele mai instructive lecții ale Sale au fost cele care au ilustrat Împărăția lui Dumnezeu prin lucrurile simple din natură. El nu a trecut cu vederea nevoile celor mai umili dintre servii Săi. Urechea Sa a auzit fiecare strigăt al celor în nevoie. El a simțit atingerea femeii suferinde din mulțime. Natura Sa divină, împletită cu cea umană, lucra atât de bine, încât cea mai mică atingere a credinței primea un răspuns. Când a înviat-o din morți pe fiica lui Iair, El S-a întors spre părinții ei și le-a amintit că fetița trebuie să mănânce.

Lucrurile mici devin mari în funcție de atenția care li se acordă. Talentul care este unic nu trebuie înfășurat într-un prosop și ascuns în pământ. Faceți tot ce puteți pentru Mântuitorul. „Cine este credincios în lucrurile mici va fi credincios și în cele mari.” Mântuitorul va folosi fiecare talent pe care I-l consacram. Valoarea pe care o aveți este determinată de credințioșia cu care faceți lucrurile mici. Fiecare clădește prin lucrurile de mică însemnătate din viața de zi cu zi, pentru această viață și pentru veșnicie. Atunci, în cele din urmă, în dreptul numelui său din ceruri, se va scrie cea mai prețioasă apreciere: „Tu ești desăvârșit în El”. -- (Manuscript 63, 1899).

O răspundere sacră

Dacă cei ce dețin funcții de răspundere într-o instituție Îl iubesc pe Dumnezeu și se tem de El, își vor da seama că le revine o responsabilitate

sacră, datorită autorității și influenței pe care li le conferă poziția pe care o au. Ei au de-a face cu mintea oamenilor, ajungând în legătură cu toate clasele societății, și ei trebuie să acționeze cu tact, deoarece sunt priviți ca reprezentanți ai instituției respective. Ei trebuie să fie buni și amabili, dovedindu-se creștini față de toți cei cu care vin în contact, atât credincioși, cât și necredincioși. Fraților, trebuie să vegheați pentru suflete, căci de acest lucru veți da socoteală. Nu trebuie să uităm niciodată că Domnul Isus, în infinitul sacrificiu pe care l-a făcut pentru ei, și-a dovedit iubirea pentru acești bărbați, femei și copii și a arătat cât de mult îi prețuiește. Ei au fost cumpărați cu sângele Său. Cei bogați și cei săraci trebuie tratați în același fel, cu aceeași bunătate.

Fie ca influența voastră să fie convingătoare și să-i lege pe oameni de inimile voastre, pentru că voi Îl iubiți pe Domnul Isus și aceștia sunt ai Lui. Aceasta este marea lucrare. Dacă voi, prin cuvintele și faptele voastre, asemenea celor ale Domnului Hristos, transmiteți impresii care vor aprinde în inimile lor o foame și o sete după neprihănire și adevăr, atunci sunteți împreună-lucrători cu Hristos. Cuvintele și comportamentul vostru Îl reprezintă pe Domnul Isus.

Cei care au influență în instituție trebuie să fie bărbați și femei evlavioși și consacrați; care nu sunt înguști și egoiști, ci conștiincioși, stăpâni pe sine și gata de sacrificiu, care au ca unică țintă slava lui Dumnezeu. Ei trebuie să fie în lume, dar nu din lume. Oamenii cu un astfel de caracter vor ține calea Domnului și vor învăța continuu pe alții prin cuvânt și propriul lor exemplu.

Rezultatele principiilor corecte

Atât pacienților, cât și oaspeților trebuie să li se pună înaintea principii corecte. Vor exista oameni cărora le place să cugete, care vor primi în acest

fel cheia cunoștinței și vor putea scoate la iveală comori de cunoștințe prin care vor îmbogăți și mintea altora gânduri care vor fi pentru mântuirea sufletelor. Împrejurările vor face apel la cuvinte, decizii în favoarea dreptății și mulți vor fi călăuziți în direcția cea bună. Aceasta este totdeauna urmarea firească atunci când principii corecte sunt sădite în mintea oamenilor de către oameni care iubesc neprihănirea, cumpătarea și adevărul. Cuvintele și faptele care izvorăsc din iubirea și temerea de Dumnezeu devin o binecuvântare care se răspândește o binecuvântare care este dusă pe drumurile și cărările vieții.

Oamenii care, asemenea lui Enoh, umblă în lumina lui Hristos vor dovedi stăpânire se sine, chiar atunci când sunt ispitiți și provocați. Deși sunt puși la încercare, prin perversitatea și încăpățânarea altora, ei nu îndrăznesc să dea frâu liber impulsurilor. Dacă umblați în lumină, se va dovedi că puterea divină este unită cu efortul omenesc, și oamenii vor vedea că voi sunteți conduși și învățați de Dumnezeu. Îl veți simți pe Veghetorul cel sfânt alături de voi, luând cunoștință de cuvintele voastre.

Curăția gândurilor trebuie socotită ca indispensabilă în lucrarea de influențare a semenilor. Trebuie să existe o atmosferă curată și sfântă, care să încurajeze sufletul, o atmosferă care să tindă să însuflețească, să învioreze viața spirituală a tuturor celor care o respiră. -- (Letter 6a, 1890).

Aleși pentru lucrare

Aș dori să exprim câteva gânduri pe care să nu le uite lucrătorii din sanatorii. Ceea ce îi face să fie o putere spre bine este conștientizarea faptului că Marele Misionar medical este Cel care i-a ales pentru această lucrare, că El este instructorul lor șef și că au totdeauna datoria de a-L recunoaște ca învățător.

Domnul ne-a arătat răul ce urmează, dacă depindem de tăria

organizațiilor pământești. El ne-a învățat că avem de primit lucrări misionare medicale din partea celei mai înalte autorități. El vrea să ne facă să înțelegem că este o greșală să privim ca esențială educația dată de medicii care resping autoritatea Domnului Hristos, cel mai mare Medic ce a trăit vreodată pe pământ. -- (Letter 60, 1910).

Armonie între lucrători

Este de cea mai mare importanță să existe armonie în instituțiile noastre. Este mai bine ca lucrarea să meargă mai greoi decât să avem angajați care nu sunt cu totul devotați. Lucrarea lui Dumnezeu a suferit pagube datorită lucrătorilor neconsacrați și neconvertiți. Domnului nu Îi pot fi de folos oamenii care nu sunt cu totul consacrați pentru serviciul Său. -- (Letter 202, 1903).

Calități necesare sorei-șefe

Surorile medicale și cele care studiază spre a deveni surori medicale trebuie să fie în grija unei asistente-șefe, care să le poată fi călăuză și sfătuitoare. Ea trebuie să fie în stare să le supravegheze în mod înțelept. Ea trebuie să fie o femeie sănătoasă, să nu fie preocupată de propria-i persoană, ci să fie simțitoare, neegoistă și optimistă, o persoană care poate modela mintea oamenilor nu prin autoritate, ci prin bunătate și înțelegere, fiind totuși hotărâtă la principii. În grija pentru alții, ea trebuie să se uite pe sine. Simplitatea religiei trebuie să se vadă în viețile acelor care îndeplinesc serviciul cerut unei sore-șefe. -- (Manuscript 162, 1897).

O femeie cu experiență

Cea care ocupă funcția de soră-șefă într-o instituție trebuie să fie o femeie cu experiență, care să știe ce are de făcut în caz de urgență. Ea trebuie

să fie o femeie iscusită, cu spirit practic, o femeie dornică să poarte poveri și care cere zilnic lui Dumnezeu înțelepciune. Ea trebuie să fie o femeie care cunoaște regulile deținerii de proprietăți și care le respectă. -- (Letter 30, 1887).

Să înălțăm Cuvântul lui Dumnezeu

În perspectiva sanatoriilor care vor fi înființate, Domnul face apel la o solemnă consacrare. Obiectivul nostru, prin întemeierea acestor instituții, este ca adevărul pentru acest timp să poată fi vestit prin acestea. Pentru înfăptuirea acestui lucru, ele trebuie conduse în mod corespunzător. În cadrul acestora, latura de afaceri nu trebuie să ia locul preocupărilor spirituale. În fiecare zi trebuie să se țină momente devoționale. În nici un caz, Cuvântului lui Dumnezeu nu trebuie să i se acorde un loc secundar. Cei care vin pentru tratament în sanatoriile noastre trebuie să vadă Cuvântul lui Dumnezeu, care este Pâinea vieții, înălțat mai presus de orice considerente comune, pământești. Trebuie exercitată o puternică influență religioasă. Trebuie să se arate clar că slava lui Dumnezeu și înălțarea Domnului Hristos sunt înainte de orice altceva. -- (Letter 183, 1905).

Să aducem mângâiere și încurajare

În sanatoriile noastre, din toate locurile din lume, avem nevoie de medici profund convertiți, de lucrători înțelepți bărbați și femei care nu își impun părerile lor proprii bolnavilor, dar care prezintă adevărurile din Cuvântul lui Dumnezeu, astfel încât acesta să le aducă pacienților mângâiere, încurajare și binecuvântare. Aceasta este lucrarea pentru care sunt întemeiate sanatoriile noastre pentru a reprezenta corect adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu, pentru a conduce mintea bărbaților și femeilor la Hristos.

Fie ca serviciile religioase care se țin în fiecare zi să fie scurte, dar

educative. Prezentați Biblia și pe Autorul ei, Dumnezeu cerurilor și al pământului, și pe Domnul Hristos Fiul, marele Dar al lui Dumnezeu pentru omenire. Spuneți pacienților cum a venit Mântuitorul în lume pentru a descoperi dragostea lui Dumnezeu față de oameni. Prezentați-le marele sacrificiu pe care l-a făcut, venind să trăiască și să moară aici. Faceți-le cunoscut că, prin credința în Hristos, fiecare ființă omenească păcătoasă poate deveni părtașă de natură divină și să învețe să coopereze cu Dumnezeu în lucrarea de mântuire. -- (Letter 112, 1909).

Considerație pentru cei nechibzuți

Cei angajați în sanatoriile noastre trebuie să fie oameni care să facă educație. Ei trebuie să facă Evanghelia atrăgătoare prin cuvinte plăcute și fapte amabile. Ca urmași ai lui Hristos, ei trebuie să facă cea mai favorabilă impresie despre religia pe care o susțin și să inspire gânduri nobile. Unii vor fi afectați de influența lor și pentru această viață, și pentru veșnicie.

Ajutându-i pe alții, putem obține cele mai mari biruințe. Trebuie să ne consacram ajutorării acelor care trebuie să se dezvolte, cu un zel neobosit, cu credincioșie, seriozitate, tăgăduire de sine și răbdare. Cuvintele amabile, încurajatoare, vor face minuni. Vor fi mulți care, dacă se depun eforturi serioase pentru ei, fără a-i muștra și a le căuta greșeli, se vor dovedi doritori de a face îmbunătățiri. Cu cât îi criticăm mai puțin pe oameni, cu atât va fi mai mare influența noastră în bine asupra lor. Pentru mulți, prea multe îndemnuri și sfaturi vor face mai mult rău decât bine. Bunătatea asemenea Domnului Hristos să fie transmisă tuturor.

Este o anumită știință în a lucra cu cei care par slabi în mod special. Dacă dorim să învățăm pe alții, noi înșine trebuie să învățăm mai întâi de la Hristos. Avem nevoie de vederi largi pentru a putea face o adevărată lucrare misionară medicală și pentru a arăta tact lucrând cu mintea oamenilor.

Cei care par că au cel mai puțin nevoie de ajutorul nostru ar trebui să se bucure de cea mai mare atenție din partea noastră. Însă noi trebuie să dovedim în mod special înțelepciune față de cei care par nesocotiți și nechibzuiți. Unii nu înțeleg caracterul sacru al lucrării lui Dumnezeu. Cei cu cea mai puțină iscusință, cei nechibzuiți și chiar cei indolenți necesită o atenție deosebită și trebuie să ne rugăm pentru ei. Trebuie să dovedim tact față de cei ce par a fi ignoranți și abătuți de pe cale. Prin efort stăruitor pentru ei, îi putem ajuta să ajungă de folos în lucrarea Domnului. Ei vor răspunde bucuros, dacă dovedim interes sincer, răbdător și iubitor față de ei.

Trebuie să cooperăm cu Domnul Isus pentru a-i ajuta pe cei ineficienți și pe cei care greșesc să devină inteligenți și să dea dovadă de curăție. Această lucrare este de aceeași importanță ca și lucrarea de propovăduire a Evangheliei. Dumnezeu face apel la noi să dovedim interes neobosit, răbdător pentru mântuirea acelor care au nevoie de șlefuirea divină. -- (Letter 113, 1905).

Cum procedăm cu cei nechibzuiți

Când vă loviți de elemente cum ar fi cei care nu au religia Bibliei, ci doar o formă a acesteia, nu uitați că sunteți creștini. Vă micșorați mult influența și vă deteriorați experiența creștină când vă pierdeți stăpânirea de sine și le dați cea mai mică ocazie de a crede că i-ați tratat necuviincios. Nu lăsați această impresie asupra minții lor; dacă este posibil, evitați-o. În acest timp de probă, noi trebuie să ne formăm caracterele pentru viața viitoare, nemuritoare; însă aceasta nu este totul, căci în acest proces de formare a caracterului noi trebuie să fim extrem de precauți în legătură cu felul în care construim, deoarece și alții vor construi după modelul pe care li-l dăm.

Până în ziua judecății, nu vom ști niciodată care a fost influența unei

atitudini binevoitoare față de cei neconsecvenți, nehibzuiți și nevrednici. Dacă, după ce ați fost provocați și ați suferit nedreptate din partea lor, îi tratați așa cum ați trata o persoană inocentă și chiar stăruieți să le arătați acest lucru prin fapte de bunătate, atunci voi v-ați făcut partea ca și creștini, iar ei vor rămâne surprinși și rușinați și își vor vedea faptele și joshicia mai limpede decât dacă le-ați fi prezentat gravitatea faptelor lor și i-ați fi muștrat.

Dacă le-ați fi arătat că greșesc, s-ar fi încăpățânat și v-ar fi sfidat. Însă, dacă sunt tratați cu atenție și considerație, simt mai profund ceea ce fac ei în comparație cu ceea ce faceți voi. Atunci ... voi vă așezați pe un teren avantajos, iar când arătați grijă pentru sufletele lor, ei văd că nu sunteți fățarnici, ci sunteți conșinși de fiecare cuvânt pe care îl spuneți.

Câteva cuvinte rostite în pripă, sub provocare, și care par doar un lucru neînsemnat e doar ceea ce merită ei adesea taie corzile influenței cu care ar fi trebuit să legați acel suflet de sufletul voștru. Gândul că ei se află în întuneric, ispitiți de Satana și orbiți de puterea lui fermecătoare, ar trebui să vă facă să simțiți o profundă simpatie pentru pacientul bolnav, care suferă, însă datorită bolii sale nu este conștient de pericolul în care se află.

Sufletele care au costat viața singurului Fiu al lui Dumnezeu trebuie prețuite după imensul preț de răscumpărare plătit pentru ele; astfel, bogați și săraci, negri și albi trebuie tratați cu respectul ce provine din valoarea pe care a pus-o Domnul Hristos pe sufletul omenesc.

Aceste gânduri sunt demne de o considerație solemnă. Orice neglijență din partea voastră, orice înălțare de sine, orice jubilarie pripită, pasionată, pot așeza un suflet pe calea spre pieire, acolo unde el nu va putea găsi niciodată cărarea cea strâmtă a sfințirii care duce spre ceruri.... Se fac greșeli grave în relație cu cei cu mintea dezechilibrată, bolnavă. Aceștia sunt oameni bolnavi. Ei au nevoie de un medic, nu trebuie îndepărtați ca un mădular bolnav, ci

trebuie vindecați. Felul în care Se poartă Domnul Isus cu noi este arătat în parabola cu oaia pierdută. Dacă Domnul Isus S-ar purta cu noi cum ne purtăm noi unii cu alții, nici unul dintre noi nu am fi salvați. O, cât de mulți vor fi pierduți, deoarece cuvinte pline de răbdare, care ar fi trebuit să le fie adresate, au rămas nerostite! -- (Letter 20, 1892).

Studentul greoi

Studentii care la început par mai greoi și mai înceți pot face, în cele din urmă progrese mai mari decât cei care din fire sunt mai iuți. Dacă sunt integri și își fac lucrul în mod sistematic, vor reuși mai mult decât alții. Cei care își formează deprinderi de a fi răbdători și perseverenți vor realiza mai mult decât cei care au minți mai agere, sunt mai sprinteni și mai iuți, decât aceia care, deși prind repede, uită și pierd la fel de repede. Cei răbdători, deși învață mai încet, se vor afla înaintea acelor care învață atât de repede, încât nu au nevoie să studieze. -- (Manuscript 115, 1903).

Atitudinea instructorului

În timp ce studenții trebuie să fie gata să înceapă cu mai puține responsabilități și să dea dovadă că pot fi vrednici de încredere, instructorul trebuie să dovedească față de aceștia cea mai duioasă afecțiune. El nu trebuie să se descurajeze datorită ignoranței lor, ci trebuie să le acorde credit pentru toate calitățile pe care le vede la ei. Educându-se în această direcție, instructorul dobândește o experiență valoroasă, o experiență de care are nevoie pentru a fi un creștin practic.

Dacă studenții fac greșeli, să nu-i socotească nevrednici de a li se mai acorda o șansă, ca și când ar fi comis păcate care nu pot fi iertate. Cu bunățate, el trebuie să le arate greșelile, iar ei, la rândul lor, trebuie să fie mulțumiți pentru că au un prieten atât de credincios, care le spune ce au

greșit și cum să se îndrepte. A îndepărta pe cel ce greșește sau a-l trata cu răceală înseamnă a nu-l trata așa cum l-ar fi tratat Domnul Hristos. Toți putem cădea oricând și avem nevoie de milă, considerație și iertare unii față de ceilalți. El nu poate găsi desăvârșirea nicăieri și nici nu trebuie să se aștepte la ea, dar trebuie să lupte cu perversitatea oamenilor și să încerce să-i învețe. -- (Letter 1, 1885).

Această lume nu este cerul

Oriunde lucrează laolaltă persoane cu temperamente diferite într-o instituție, trebuie să se facă eforturi ferme, hotărâte, pentru a menține instituția în curăție înaltă și nobilă, pentru ca cei nelegiuiți să nu aibă succes în a-i compromite. Avem de întâmpinat elemente nesfințite, iar dacă noi toți ne luptăm să facem ceea ce este bine, căutăm neprihănirea și căutăm să fim o binecuvântare unii pentru alții, atunci trăsăturile de caracter respingătoare vor fi biruite. Această lume nu este cerul. În datoriile acestei vieți, nu avem de-a face cu îngeri, ci cu oameni care sunt predispuși la greșeli. -- (Manuscript 41, 1900).

Cultivați o atmosferă de laudă

Nu îngăduiți ca personalul auxiliar să fie suprasolicitat. Pacienții să vadă surori medicale voioase și optimiste, nu surori care, deoarece sunt istovite peste măsură, sunt descurajate și deznădăjduite. Nu este în acord cu principiile care stau la baza întemeierii sanatoriilor noastre ca să se permită ca surorile medicale să fie zdrobite de muncă.

Lucrătorii trebuie să pună în practică principiile reformei sănătății în tot ce fac alimentație și îmbrăcăminte. Ei trebuie să se încurajeze cu o atmosferă de laudă. Trebuie să-și cultive vocea, s-o păstreze plăcută și atrăgătoare. Nu trebuie să se audă nici un cuvânt de descurajare. Fie ca surorile medicale și

medicii să privească spre ceruri, pentru a putea fi învăluiți de razele Soarelui Neprihănirii. -- (Letter 116, 1903).

Curățenie și ordine

Tot ce are legătură cu un sanatoriu trebuie să fie curat și ordonat. Curățenia și ordinea vor avea adesea o influență mai mare decât doar cuvintele. În baie toate lucrurile trebuie așezate în așa fel, încât să facă o impresie favorabilă asupra acelor care vin la institut. -- (Manuscript 57, 1909).

Bârfa

Sunt unii, atât bărbați, cât și femei, care bârfesc mai mult decât se roagă. Ei nu au un discernământ spiritual clar. Ei sunt departe de Dumnezeu. Când vorbesc cu pacienții, atitudinea lor pare a spune: „Raportează și noi vom transmite mai departe”.

Personalul medical care procedează astfel trebuie prelucrat și muștrat. Dacă refuză să-și schimbe atitudinea, oamenii să fie dați afară. Dacă li se îngăduie să rămână în instituție, ei vor produce o stare de lucruri care Îl va îndepărta pe Domnul de instituție. Este mai bine să fie alungați lucrătorii răzvrățiți decât să plece Domnul din instituție. Fie ca personalul auxiliar, în orice departament ar lucra, să fie cuviincios. Dacă vor repeta tot ce aud și vor vorbi despre tot ce văd, acești oameni vor fi un blestem pentru instituție. Sunt unii care găsesc plăcere în a spune lucruri ce produc senzație. Acest lucru compromite instituția respectivă și nu trebuie nicidecum acceptat. -- (Letter 30, 1887).

Bucurați-vă în Domnul

Talentul vorbirii este un talent prețios. Bogățiile harului lui Hristos, pe care El este întotdeauna gata să ni le acorde, noi trebuie să le împărtășim oamenilor prin cuvinte pline de nădejde și adevărate. „Bucurați-vă totdeauna în Domnul; iarăși zic: bucurați-vă.” Dacă am veghea asupra cuvintelor pe care le rostim, astfel ca nimic altceva decât bunătate să nu ne scape de pe buze, vom dovedi că ne pregătim să devenim membri ai familiei cerești. Prin cuvinte și fapte, noi vom aduce laude Aceluia care ne-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată. O, ce reformă s-ar produce, dacă noi, ca popor, am prețui la adevărata lui valoare talentul vorbirii și influența lui asupra sufletelor oamenilor!

Întâlnirile din Sabat, altarul de dimineață și de seară din cămin, serviciile divine care se țin în capelă, toate trebuie însuflețite de Duhul lui Hristos. Fiecare membru al colectivului de la sanatoriu trebuie să-L mărturisească pe Hristos în mod deschis și cu bucurie, exprimându-și bucuria, mângâierea și speranța care sunt înscrise în suflet. Domnul Hristos trebuie prezentat ca Domn între mii de mii, Acela care este întotdeauna iubitor. El trebuie prezentat ca Dătătorul oricărui dar bun și desăvârșit, Acela spre care se îndreaptă toate speranțele noastre de viață veșnică. Dacă vom face acest lucru, orice îngustime va fi lăsată deoparte și va trebui să punem în acțiune dragostea lui Hristos. Bucuria pe care o experimentăm în această iubire va fi o binecuvântare pentru semenii noștri.

Seriozitate profundă și bucurie

Mi se poruncește să spun colectivului de la sanatoriu: faceți ca întâlnirile sociale și cele religioase să fie caracterizate de o profundă seriozitate și bucurie. Astfel de întâlniri vor fi folositoare pentru toți; căci vor lega inimă de inimă. Să existe ore speciale de rugăciune serioasă; căci

rugăciunea va da putere experienței religioase. Mărturisiți-L pe Domnul Hristos în mod deschis și cu curaj și dovediți în orice vreme smerenia lui Hristos.

Domnul dorește ca familia de lucrători de la Loma Linda să fie canale de lumină. Dacă vom avea inima și mintea deschise spre ceruri, bucurându-ne de mângâierea harului Său în inimă, prezența Domnului Hristos va fi descoperită. Fie ca seriozitatea și zelul să fie prezente în viețile noastre. Nu faceți mișcări înapoi. Domnul este ajutorul nostru, călăuza noastră, scutul nostru și răsplata noastră cea nespus de mare. Nu fiți neserioși, ci plini de voie bună. Nu ne putem permite să fim nesăbuiți în cuvinte și comportament....

Noi toți avem foarte multe lucruri pentru care să fim recunoscători; să deschidem buzele cu laude și mulțumire față de Dumnezeu. Să ne apropiem tot mai mult de Domnul Isus și să ne recunoaștem obligațiile zilnice față de El. Domnul Hristos a făcut posibil ca noi să ne asigurăm o viață foarte fericită în această lume a păcatului și ne dă nădejdea de a fi mereu în prezența Sa în Împărăția pe care o pregătește pentru poporul Său. Oare să nu ne facă aceste gânduri să-I aducem laude și mulțumire? -- (Letter 260, 1907).

Păzirea Sabatului

Lucrarea misionară medicală autentică este legată inseparabil de ținerea poruncilor lui Dumnezeu, între care Sabatul este menționat în mod special, deoarece constituie marele memorial al lucrării de creațiune a lui Dumnezeu. Păzirea acestuia este legată de lucrarea de refacere a chipului moral al lui Dumnezeu în om. Aceasta este lucrarea pe care poporul lui Dumnezeu trebuie să o ducă mai departe în acest timp. Această lucrare, adusă la îndeplinire în mod corespunzător, va aduce binecuvântări bogate bisericii. -- (Testimonies for the Church 6:266).

Medicul nu este scutit

Adeseori medicii sunt chemați în Sabat pentru a sluji celor bolnavi și este imposibil ca ei să se bucure de timp pentru odihnă și evlavie. Mântuitorul ne-a arătat prin propriul Său exemplu că este bine să aducem alinarea suferințelor în această zi; însă medicii și surorile medicale nu trebuie să facă lucruri care nu sunt necesare. Tratatamentul obișnuit și operațiile care pot aștepta trebuie amânate până a doua zi. Pacienții să știe că medicii trebuie să aibă o zi pentru odihnă. Domnul spune: „Să țineți Sabatele Mele, căci ele vor fi între Mine și voi, și urmașii voștri, un semn după care se va cunoaște că Eu sunt Domnul care vă sfințesc”. (Exod 31, 13.)

Fie ca nici un om să nu-și ia libertatea, deoarece este medic, să desconsidere Cuvântul lui Dumnezeu. El trebuie să-și planifice astfel lucrul, încât să asculte de cerințele lui Dumnezeu. El nu trebuie să călătorească în Sabat decât dacă există o suferință reală pe care trebuie s-o aline. Fiind vorba despre un astfel de caz, nu este o călcare a Sabatului dacă medicii trebuie să călătorească în această zi, însă cazurile obișnuite trebuie amânate.

Dumnezeu a creat lumea în șase zile și S-a odihnit în a șaptea zi. El a sfințit, a binecuvântat ziua a șaptea și a făcut din ea un memorial sacru. „Copiii lui Israel să păzească Sabatul, prăznuindu-l ei și urmașii lor, ca un legământ necurmat.” (Exod 31, 16.) Cei care fac acest lucru, ținând toate poruncile lui Dumnezeu, pot face apel la făgăduințele cuprinse în Isaia 58, 11-14. Sfaturile care sunt date în acest capitol sunt depline și hotărâte. Cei care se rețin de la muncă în Sabat pot face apel la alinare și mângâiere divină. Oare să nu-L credem noi pe Dumnezeu? Oare să nu numim noi sfântă ziua pe care El o numește sfântă? Omului nu ar trebui să-i fie rușine să recunoască drept sacru ceea ce Dumnezeu numește sacru. Nu ar trebui să-i fie rușine de ceea ce Dumnezeu a poruncit. Ascultarea îi va aduce

cunoașterea a ceea ce constituie sfințire adevărată.

Să nu fie jefuit Dumnezeu în privința zecimilor și darurilor, iar timpul Său sacru să nu fie profanat. Omul nu trebuie să-și facă plăcerile în ziua cea sfântă a lui Dumnezeu. El are șase zile în care își poate face lucrul vremelnic, însă Dumnezeu o pretinde pe a șaptea ca fiind a Sa. „Să nu faci nici o lucrare în ea”, spune El. (Exod 20, 10.) Slujitorul lui Dumnezeu va numi sacru ceea ce Domnul numește sacru. Astfel, el va arăta că L-a ales pe Domnul drept conducător al Său. Sabatul a fost instituit în Eden, când stelele dimineții cântau laolaltă, iar fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de bucurie. Dumnezeu ne-a dat această sarcină. Să cinstim și să sfințim această zi. -- (Manuscript 162, 1897.)

Pericol pentru suflet

Cei care, dintr-o cauză oarecare, sunt obligați să lucreze în Sabat sunt întotdeauna în pericol; ei resimt pierderea și, făcând anumite lucruri de nevoie, vor cădea în obiceiul de a face în Sabat lucruri care nu sunt necesare. Ei pierd simțământul sfințeniei acestuia, și porunca cea sfântă nu are efect. Trebuie făcută o reformă cu privire la păzirea Sabatului. Lucrătorii de la sanatoriu nu fac totdeauna ceea ce este privilegiul și de datoria lor să facă. Uneori sunt atât de obosiți, încât ajung demoralizați. Nu ar trebui să fie așa. Sufletul poate fi bogat în har doar atunci când sălășluiește în el prezența lui Dumnezeu.

Dacă lucrurilor fără valoare li se îngăduie să ne îndepărteze de scopul nostru, acela de a-L căuta pe Domnul zilnic, noi vom face cele mai mari greșeli; vom suferi pierderi, căci Domnul nu va fi cu noi. Noi am închis ușa, astfel că El nu poate avea acces la sufletele noastre. Însă, dacă ne rugăm, chiar atunci când mâinile noastre sunt ocupate, urechea lui Dumnezeu este deschisă să ne asculte cererile.... Dumnezeu are grijă de voi în locul în care

este de datoria voastră să fiți. Dar faceți tot posibilul să vă aflați acolo unde vă înălțați rugăciunile în mod obișnuit. -- (Counsels on Health, 422-424).

Lucrul în Sabat

Medicii trebuie să cultive un spirit de tăgăduire de sine și de sacrificiu de sine. S-ar putea să fie necesar să fie consacrate chiar orele sfinte ale Sabatului pentru alinarea suferinței omenirii. Însă prețul pentru acest lucru trebuie depus în vistieria Domnului, spre a fi folosit pentru săracii care merită să fie ajutați, care au nevoie de îngrijire medicală, dar nu și-o pot permite. -- (Health, Philanthropic, and Medical Missionary Work, 42.)

Zecimea

Oamenii care sunt angajați în instituțiile rânduite de Domnul trebuie să fie atenți să Îl recunoască în toate căile lor. Ei Îi datorează Lui toate capacitățile și iscusința pe care le au și trebuie să recunoască acest lucru. Ca și Avraam, ei trebuie să-I plătească zecimea cu credincioșie din tot ce posedă și din tot ce primesc. Zecimea dată cu credincioșie este partea Domnului. A reține zecimea înseamnă a-L jefui pe Dumnezeu. Fiecare ar trebui să aducă în mod liber, de bunăvoie, cu bucurie, zecimea și darurile în vistieria Domnului. Făcând astfel, va primi binecuvântare. Nu există siguranță în a reține de la Dumnezeu partea care I se cuvine. -- (Manuscript 162, 1897).

Loc favorizant pentru apostaziere

Sanatoriul este un loc care permite îndepărtarea de Dumnezeu, dacă i se îngăduie eului să aibă supremația, și astfel sufletul este despărțit de Hristos și de sfinții îngeri.

Nici medicii și nici personalul ajutător nu ar trebui să încerce să-și facă

lucrul fără să-și ia timp să se roage. -- (Health, Philanthropic, and Medical Missionary Work, 16.)

Să clădim armonios

Nici unul dintre noi nu își poate permite să păcătuiască. Este prea scump. Păcatul orbește într-atât ochii, încât răul nu se poate discerne, și prin faptele lor neglijente, cei orbiți astfel devin instrumente ale nelegiurii, care lucrează pentru Satana....

Vegheați ca să nu păcătuiți. Țineți-vă în frâu limba. Căutați ocazii de a face bine și de a binecuvânta pe oameni privind totdeauna la Domnul Isus, crescând în harul și cunoștința adevărului. Dacă doriți viața de sus, trebuie să trăiți acum viața de sus în viața de jos, din această lume. Noi lucrăm pentru această viață și pentru veșnicie. O viață bine clădită se formează viețuind după planul adăugirii, adunând har după har în fapte bune, în credință, răbdare, cumpătare, bunăvoință, curaj și tăgăduire de sine. Voi sunteți casa lui Dumnezeu. Voi sunteți clădirea lui Dumnezeu. Dacă învățați de la Hristos, nu veți fi o combinație dezordonată de lucruri opuse și neconsecvente astăzi serioși și evlavioși, mâine nepăsători și ușuratici.

Domnul Hristos a luat toate măsurile pentru ca, prin caracterul care v-a fost dat, caracterul vostru să fie armonios. Atunci clădiți-l în armonie. Să se înalțe clădirea, piatră cu piatră. Apucați razele de lumină divină de la Domnul Isus și faceți ca acestea să strălucească pe cărarea celor care se află în întuneric. Întregul Univers al lui Dumnezeu privește la noi cu deosebit interes. -- (Letter 6a, 1890).

Schimbați după asemănarea divină

Tinerilor și tinerelor care au studiat pentru a deveni surori medicale și

medici, le spun: Stați aproape de Domnul Isus. Privind la El, veți fi schimbați după chipul Său.... Poate că dețineți o cunoaștere teoretică a adevărului, dar aceasta nu vă va salva. Voi trebuie să cunoașteți din experiență cât este de nenorocit cel care păcătuiește și cât de mult aveți nevoie de Domnul Isus ca Mântuitor personal. Numai astfel deveniți copii ai lui Dumnezeu. Singurul vostru merit este marea voastră nevoie.

Persoanele selectate pentru a face cursurile de surori medicale în sanatoriile noastre trebuie să fie bine alese. Tinerele care au un caracter superficial nu trebuie încurajate să apuce pe acest drum. Mulți dintre tinerii care doresc să studieze spre a deveni medici nu au acele trăsături de caracter care să-i facă în stare să se opună ispitelor atât de frecvente în munca unui medic. Trebuie acceptați doar cei promițători, cei care se vor putea califica pentru marea și sfânta lucrare de vestire a principiilor adevăratei reforme a sănătății.

Modestie în comportament

Tinerele care lucrează în instituțiile noastre trebuie să vegheze cu strictețe asupra lor. Ele trebuie să fie reținute în cuvinte și fapte. Niciodată să nu se adreseze în mod ușuratic unui bărbat căsătorit. Surorilor care sunt angajate în sanatoriile noastre, eu le spun: Puneți-vă armura. Când vă adresați bărbaților, fiți bune și amabile, însă niciodată ușuratice. Ochi iscoditori vă pândesc, urmărindu-vă comportamentul, judecând după acesta dacă sunteți într-adevăr copii ai lui Dumnezeu. Fiți modeste. Abțineți-vă de la tot ce vi se pare rău. Îmbrăcați-vă cu armura cerească, iar dacă nu, mai bine, de dragul lui Hristos, plecați de la sanatoriu, care este locul în care sufletele sărmane, naufragiate, trebuie să găsească un refugiu. Persoanele care lucrează în aceste instituții trebuie să ia seama la ele însele. Niciodată, prin cuvânt și faptă, acestea nu trebuie să dea nici cea mai mică ocazie ca oamenii nelegiuți să vorbească de rău adevărul.

Nu din lume

Există doar două împărății în această lume: Împărăția lui Hristos și împărăția lui Satana. Fiecare dintre noi trebuie să aparțină uneia dintre aceste împărății. În minunata Sa rugăciune, rostită pentru ucenicii Săi, Domnul Hristos a spus: „Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău. Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume. Sfințește-i prin adevărul Tău; Cuvântul Tău este adevărul. După cum Tu M-ai trimis în lume, tot așa i-am trimis și Eu pe ei în lume”. (Ioan 17, 15-18.)

Nu este voia lui Dumnezeu să ne izolăm de lume. Însă, în timp ce ne aflăm în lume, trebuie să ne sfințim pentru Dumnezeu. Modelul nostru nu trebuie să fie lumea. Noi trebuie să avem în lume o influență spre îndreptare, precum sarea cu gustul ei. În mijlocul unei generații nesfinte, necurate și idolatre, noi trebuie să fim curați și sfinți, arătând că harul lui Hristos are puterea de a reface în om asemănarea cu divinul. Noi trebuie să exercităm o influență mântuitoare asupra lumii.

„Și ceea ce câștigă biruința asupra lumii, este credința noastră.” (1 Ioan 5, 4.) Lumea a devenit o stricăciune. Ea nu îi cunoaște pe copiii lui Dumnezeu, pentru că aceștia nu Îl cunosc pe El. Noi nu trebuie să-i urmăm căile și obiceiurile. Noi trebuie să ne împotrivim continuu principiilor lejere ale acesteia. Domnul Hristos le-a spus urmașilor Săi: „Tot așa să strălucească și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri”. (Matei 5, 16.) Este de datoria medicilor și a surorilor medicale să lumineze în mijlocul stricăciunii lumii. Ei trebuie să trăiască principiile pe care lumea nu le poate defăima....

Binecuvântarea harului este acordată oamenilor, pentru ca Universul cerurilor și lumea căzută să poată vedea, ca și când n-ar fi posibil altfel,

desăvârșirea caracterului Domnului Hristos. Marele Medic a venit în lumea noastră pentru a le arăta bărbaților și femeilor că, prin harul Său, ei pot trăi astfel încât, în ziua cea mare a lui Dumnezeu, să poată primi mărturia cea prețioasă: „Sunteți desăvârșiți în El”. -- (Manuscript 24, 1900).

Capitolul 12

Prevenirea bolii și tratarea acesteia prin metode naturale

Prevenirea bolii

Nu s-a făcut suficientă distincție între importanța prevenirii și a tratamentului. Învățați-i pe oameni că este mai bine să știe cum să se mențină sănătoși decât să trateze boala. Medicii noștri trebuie să fie niște educatori înțelepți, avertizându-i pe toți oamenii împotriva îngăduinței de sine, dovedind că înfrânarea față de lucrurile pe care Dumnezeu le-a interzis este singura cale prin care să prevină distrugerea corpului și a minții. -- (Manuscript 99, 1902).

Învățarea de timpuriu a fiziologiei

Creatorul omului este Cel care a făcut să funcționeze mașinăria vie a corpurilor noastre. Fiecare funcție a acesteia a fost în mod minunat întocmită, iar Dumnezeu S-a angajat să păstreze această mașinărie omenească în stare de sănătate, dacă agentul omenesc va asculta de legile Lui și va coopera cu Dumnezeu. Fiecare lege care guvernează mașinăria omenească trebuie considerată tot la fel de divină în origine, caracter și importanță ca și Cuvântul lui Dumnezeu. Orice faptă nepăsătoare, lipsită de atenție, orice abuz asupra minunatului mecanism al lui Dumnezeu, prin desconsiderarea legilor Sale specifice pentru corpul omenesc, constituie o încălcare a Legii lui Dumnezeu. Noi putem privi și admira lucrarea lui Dumnezeu în lumea naturală, însă corpul omenesc este cel mai minunat.

De la cea mai fragedă vârstă, când se înfiripează priceperea, mintea omului trebuie să cunoască structura fizică. În aceasta, Iehova ne-a lăsat o

imagine despre Sine Însuși, căci omul a fost făcut după chipul lui Dumnezeu. Satana este hotărât să distrugă chipul moral al lui Dumnezeu în om. El vrea să facă din inteligența omului cel mai înalt și mai nobil dar al acestuia, agentul cel mai distrugător pentru a întina prin păcat tot ce atinge. -- (Manuscript 3, 1897).

Educați pe bolnavi

Primul lucru pe care trebuie să-l facă medicul este să-i învețe pe cei bolnavi ce să facă pentru a preveni boala. Putem face cel mai mare bine, încercând să luminăm mintea tuturor acelorora la care avem acces, învățându-i să facă ceea ce este cel mai bine pentru a preveni boala, suferința și zdrobirea organismului, precum și moartea prematură. Însă cei cărora nu le pasă dacă preiau o muncă ce le epuizează puterile fizice și mintale vor fi gata să li se prescrie un tratament medicamentos care pune bazele, în organismul omenesc, pentru un rău de două ori mai mare decât cel inițial, de care s-au plâns.

Medicul care va avea tăria morală de a-și compromite reputația, luminând înțelegerea oamenilor prin lucruri clare, arătând natura bolii și cum se poate preveni, precum și obiceiul periculos de a folosi medicamente, va fi la înălțime în ce privește lucrul său și totodată va trăi și va face ca și alții să trăiască.... Dacă este un reformator, el va vorbi în mod deschis despre poftele rele și dăunătoare, necumpătare și lipsă de stăpânire de sine în îmbrăcăminte, mâncare și băutură, despre suprasolicitarea prin prea multă muncă într-o anumită perioadă de timp, care are o influență distrugătoare asupra temperamentului și puterilor fizice și mintale....

Deprinderile corecte, practicate în mod inteligent și perseverent, vor avea efectul de a îndepărta cauza bolii și nu va fi nevoie să se recurgă la medicamente puternice. Mulți înaintează pas cu pas cu îngăduințele

nenaturale, ceea ce duce la o stare de lucruri tot atât de nenaturală.

Stimulente și narcotice

Boli de tot felul au fost aduse asupra ființelor omenești, datorită folosirii ceaiului, a cafelei și a narcoticelor, opiul și tutunul. Trebuie să se renunțe la aceste îngăduințe dăunătoare, nu doar la una dintre ele, ci la toate; căci toate sunt vătămătoare și distrug puterile fizice, mintale și morale și trebuie întrerupte din punctul de vedere al sănătății. Folosirea curentă a cărnii de la animale moarte a avut o influență nefavorabilă asupra constituției atât fizice, cât și morale.

Sănătatea precară, într-o varietate de forme, va dovedi rezultatele sigure ale mâncării de carne, dacă se poate merge la cauză. Nefolosirea cărnurilor și înlocuirea acestora cu feluri de mâncare sănătoase, frumos pregătite, vor așeza pe mulți bolnavi și suferinzi pe o cale bună de redobândire a sănătății, fără a se folosi medicamente. Însă, dacă medicul încurajează o dietă cu carne pentru pacienții săi, atunci va fi nevoie să folosească medicamente....

Medicamentele au totdeauna tendința de a zdrobi și distruge forțele vitale, iar natura ajunge atât de neputincioasă în eforturile pe care le face, încât bolnavul moare, nu pentru că a trebuit să moară, ci pentru că drepturile naturii au fost încălcate în mod grosolan. Dacă ar fi fost lăsată singură, și-ar fi mobilizat toate eforturile pentru a salva viața și sănătatea. Natura nu are nevoie de atâta ajutor pe cât pretind atât de mulți că i l-au dat. Luați poverile pe care le-ați pus asupra ei, după obiceiurile și moda acestui veac, și veți vedea că, în multe cazuri, natura va face singură îndreptarea. Folosirea medicamentelor nu este favorabilă sau firească pentru legile vieții și ale sănătății. Tratamentul cu medicamente pune asupra naturii două poveri în loc de una. Aceasta are de trecut două impedimente serioase în loc de unul.

Se simte acum nevoia chiar printre medici, reformatori în ce privește tratamentul bolilor, de a se depune mai multe eforturi pentru a duce mai departe și în sus lucrarea pentru ei înșiși și de a învăța cu interes pe cei care privesc la ei în privința iscusinței medicale de a afla cauza neputințelor lor. Ei trebuie să le atragă atenția într-un mod special la legile pe care le-a fixat Dumnezeu, care nu pot fi încălcate fără a scăpa de pedeapsă. Ei întârzie prea mult în ce privește felul cum lucrează boala, însă, ca o regulă generală, nu atrag atenția la legile care trebuie respectate cu sfințenie și în mod inteligent pentru a preveni boala.

Exemplul medicului, o influență educativă

Dacă medicul nu a procedat corect în privința obiceiurilor sale alimentare, dacă apetitul său nu a fost ținut în frâu în favoarea unei alimentații simple, sănătoase, care să discrediteze în mare măsură folosirea cărnurilor de la animale moarte, ... curând el va ajunge să formeze și să disciplineze gustul și pofta pacienților săi spre a iubi lucrurile pe care le iubește, în loc de a le oferi principiile sănătoase ale reformei sănătății. El va prescrie pentru pacienții bolnavi mâncăruri cu carne, aceasta fiind cea mai proastă dietă. Ea stimulează, dar nu dă putere.

Natura are nevoie de ceva ajutor pentru a aduce lucrurile în starea lor normală, care poate fi găsit în cele mai simple remedii, în special în folosirea remediilor oferite chiar de natură aerul curat și o cunoaștere a felului cum să se respire; apa curată și cunoașterea felului cum să fie folosită; lumina soarelui din belșug în fiecare cameră a casei, dacă este cu putință, și o cunoaștere inteligentă a avantajelor ce se obțin prin folosirea acesteia. Toate acestea sunt puternice prin eficiența lor, iar pacientul care a aflat cum să mănânce și să se îmbrace poate trăi bine, în pace și sănătate, și nu va fi convins să i se pună pe buze medicamente care, în loc de a ajuta natura, îi

paralizează puterile. Dacă cei bolnavi vor face numai ceea ce știu că este bine în privința trăirii reformei sănătății, în mod perseverent, atunci în nouă cazuri din zece se va produce însănătoșire.

Supunere față de legile naturii

Cei slăbiți și suferinzi trebuie învățați punct cu punct, precept după precept, aici un pic, dincolo un pic, până când vor ajunge să respecte și să trăiască în ascultare de legea pe care a întocmit-o Dumnezeu pentru controlul organismului omenesc. Cei care păcătuiesc împotriva luminii și a cunoștinței și recurg la iscusința unui medic care prescrie medicamente își pierd continuu puterea asupra vieții. Cu cât se folosesc mai puțin medicamentele, cu atât va fi mai bine pentru refacerea sănătății lor. Medicamentele, în loc de a ajuta natura, îi paralizează continuu eforturile....

Aceștia nu își pun întrebări cu privire la obiceiurile lor în privința mâncării și băuturii de până atunci și nu iau seama la obiceiurile greșite care, timp de mulți ani, au pus temelia bolii. Medicii conștiincioși, responsabili, ar trebui să fie pregătiți să-i lumineze pe cei care sunt ignoranți și să-și facă prescripțiile cu înțelepciune, interzicându-le în dietă acele lucruri despre care știu că sunt dăunătoare.

Medicul trebuie să arate clar lucrurile pe care el le socotește în detrimentul legilor sănătății și să-i lase pe cei în suferință să se străduiască să facă pentru ei înșiși acele lucruri pe care le pot face și astfel să se așeze într-o relație corectă față de legile vieții și ale sănătății. Când, având o conștiință luminată, fac tot ce pot pentru a-și păstra sănătatea, pot privi apoi prin credință la Marele Medic, care vindecă atât trupul, cât și sufletul.

Noi suntem reformatori ai sănătății. Medicii trebuie să aibă înțelepciune și experiență și să fie cu adevărat reformatori ai sănătății.

Atunci, prin învățătură și exemplu personal, ei vor face continuu educație pacienților lor împotriva medicamentelor. Căci ei știu bine că folosirea medicamentelor poate produce pentru moment rezultate bune, însă se vor implanta în organism, ceea ce va crea mari dificultăți după aceea și s-ar putea ca niciodată să nu se mai însănătoșească. Natura trebuie să aibă o șansă să își facă lucrarea. Trebuie îndepărtate obstacolele și să i se dea ocazia de a-și exercita forțele vindecătoare, lucru pe care ea îl va face cu siguranță, dacă nu i se face nici un rău și dacă i se oferă o șansă cinstită.

Trebuie cultivată încrederea în remediile naturii

Bolnavii trebuie educați să aibă încredere în marile binecuvântări ale naturii, pe care ni le-a pus la dispoziție Dumnezeu; iar cele mai eficiente remedii pentru boală sunt apa curată, soarele binecuvântat și dat de Dumnezeu pentru a intra în camerele celor bolnavi, viața în aer liber cât de mult cu putință, mișcarea fizică sănătoasă și folosirea de mâncăruri și băuturi pregătite în modul cel mai sănătos....

Sunt mulți, foarte mulți oameni afectați în lumea noastră de otrava numită tutun.... Medicul, dacă nu este un novice, poate ajunge, urmărind efectele, la adevărata cauză, însă el nu îndrăznește să interzică folosirea acestuia, pentru că el însuși îl folosește. Unii spun, într-o manieră nehotărâtă și cu jumătate de gură, celor ce folosesc tutun să ia mai puțin din acest narcotic, fără să le spună direct: acest obicei vă ucide. Ei prescriu medicamente pentru a vindeca o boală care este urmarea îngăduirii poftelor nenaturale și astfel se produc două rele, în loc de a înlătura unul.

Mii de oameni au nevoie să fie educați cu răbdare, cu bunătate, cu duioșie, însă cu hotărâre, pentru că nouă din zece dintre plângerile lor se datorează unor lucruri care sunt urmarea felului lor de a trăi....

Îngăduința de sine, o cauză de boală

Unii nu au curajul moral de a face ceea ce este bine în temere de Domnul. Chiar printre cei care au cunoștința de legile vieții și ale sănătății, există o continuă îngăduință egoistă față de acele lucruri care sunt vătămătoare atât sufletului, cât și trupului. Există necumpătate în mâncare și în prea multele feluri de mâncare la o singură masă. În pregătirea alimentelor se fac amestecuri nesănătoase, care fermentează în stomac și produc mult necaz. Și totuși aceștia continuă astfel, merg mai departe cu îngăduința lor, care pune temelia pentru multe necazuri. Dacă aceștia ar dovedi stăpânire de sine și și-ar educa gustul pentru a mânca doar acele lucruri pe care stomacul maltratat le va putea asimila, ar economisi mulți bani, pe care îi plătesc doctorului, și ar evita mari suferințe....

Lucrarea medicului este aceea de a-i educa pe cei neștiutori în privința acestor lucruri. Trebuie să existe școli care să instruiască surori medicale pentru a pregăti mintea omului să simtă pericolul și să acorde importanță iscusinței și priceperii preparării de mâncăruri care să înlocuiască dieta cu carne. Acest fel de educație își va vedea roadele în cele din urmă. Trebuie folosită înțelepciunea în a nu îndepărta carnea dintr-o dată de către cei care aveau obiceiul de a o folosi, ci să se educe mintea să vadă însemnătatea folosirii hranei sănătoase. -- (Manuscript 22, 1887).

Legea credinței și a faptelor

Harul lui Dumnezeu reface întotdeauna. Fiecare ființă omenească să află într-o școală în care trebuie să învețe să renunțe la practicile dăunătoare și să obțină cunoștința a ceea ce poate face pentru sine. Cei care ignoră aceste lucruri, cei care nu au grijă să respire aer curat și să bea apă curată, nu pot fi scutiți de boală. Organismul lor este afectat și corpul omenesc prejudiciat.

Astfel de oameni sunt nepăsători, nesăbuiți, încrezuți și se distrug pe ei înșiși. Cunoștința este presărată de-a lungul căii lor, însă ei refuză să adune razele de lumină, spunând că depind de Dumnezeu. Însă va face oare Dumnezeu acele lucruri pe care le-a lăsat ca ei să le facă? Va suplini El neglijența lor? Va închide El ochii la ignoranța lor conștientă și va face El lucruri mari pentru ei, refăcându-le sufletul, trupul și spiritul, în timp ce ei ignoră cele mai simple remedii, a căror folosire le-ar aduce sănătate? În timp ce zi de zi își îngăduie poftă, mâncând ceea ce aduce boala, se pot aștepta ei oare ca Domnul să facă o minune pentru a-i vindeca? Nu acesta este felul de a lucra al Domnului. Procedând astfel, ei socotesc că Domnul este totuna cu ei înșiși. Credința și faptele merg împreună....

Fie ca toți să-și examineze inimile, pentru a vedea dacă nu cumva îndrăgesc ceea ce le face rău și, în loc de a deschide ușa inimii pentru Isus, Soarele Neprihănirii, ei imploră îndepărtarea Duhului lui Dumnezeu. Aceștia să-și caute idolii și să-i azvârle afară. Să îndepărteze orice îngăduință nesănătoasă în mâncare și băutură. Să-și pună toate obiceiurile lor de zi cu zi în armonie cu legile naturii. Făcând acest lucru și totodată crezând, în jurul sufletului se va crea o atmosferă ce va fi o mireasmă de viață spre viață. -- (Manuscript 86, 1897).

Combaterea bolii prin metode simple

Oamenii noștri trebuie să ajungă să trateze boala fără întrebuițarea medicamentelor otrăvitoare. Sunt mulți care trebuie să învețe să combată boala, în diferitele ei forme, prin cele mai simple metode. Mii de oameni au coborât în mormânt datorită folosirii de medicamente otrăvitoare; aceștia ar fi putut fi vindecați prin metode simple de tratament. Tratamentele cu apă, aplicate cu înțelepciune și iscusință, pot constitui mijlocul de salvare a multor vieți.

Fie ca studiul serios să fie unit cu aplicarea de tratamente atente. Să se înalțe rugăciuni ale credinței lângă patul suferindului. Bolnavii să fie încurajați să facă apel la făgăduințele lui Dumnezeu pentru ei înșiși. „Credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.” (Evrei 11, 1.) Domnul Isus, Mântuitorul oamenilor, trebuie să fie adus tot mai mult în eforturile noastre și în sfaturile noastre. -- (Manuscript 15, 1911).

Principii de igienă

Sanatoriile noastre trebuie conduse pe baza unor metode igienice. Trebuie să se pună mult accent pe lumina pe care a dat-o Dumnezeu cu privire la boală și cauzele ei; căci obiceiurile greșite în ce privește îngăduirea poftei și lipsa de atenție față de îngrijirea corpului îi trădează pe oameni. Trebuie avută în vedere curățenia și grija cu privire la ceea ce se introduce în gură.

Nu este cel mai bine să li se spună oamenilor că mâncărurile cu carne nu trebuie folosite niciodată; ci trebuie trezite rațiunea și conștiința pentru a se apăra împotriva pervertirii poftei și pentru a susține curăția. Ei pot învăța să savureze o dietă care este sănătoasă și moderată, constând din fructe, cereale și legume.

Tratamentul cu medicamente

Tratamentul cu medicamente trebuie descurajat. În acest punct, conștiința medicului trebuie păstrată totdeauna trează, credincioasă și curată. Trebuie să ne ferim de tendința de a întrebuința medicamente otrăvitoare, careucid, nu vindecă. Mi s-a arătat cum stau lucrurile în privința folosirii medicamentelor. Mulți au fost tratați cu medicamente, iar rezultatul a fost

moartea. Medicii noștri, folosind tratamentul medicamentos, au pierdut multe cazuri care n-ar fi trebuit să sfârșească prin moarte, dacă și-ar fi lăsat medicamentele în afara camerei bolnavului.

S-au pierdut multe cazuri de febră când, dacă medicii ar fi lăsat complet la o parte tratamentul cu medicamente, dacă și-ar fi pus mintea la lucru și ar fi folosit cu înțelepciune și perseverență remediile Domnului, aer și apă din belșug, pacienții ar fi putut fi salvați. Folosirea nechibzuință a acestor lucruri, care ar fi trebuit descurajată, a decis cazul bolnavului respectiv.

A face experimente cu medicamentele este o treabă care costă foarte scump. Urmarea este adesea paralizia creierului și a limbii, iar victimele ajung să moară de o moarte nenaturală, când, dacă ar fi fost tratați în mod consecvent, cu stăruință neobosită și fără zăbavă, cu apă fierbinte și apă rece, comprese fierbinți, împachetări și înfășurări în cearșafuri umede, astăzi aceștia ar fi în viață.

Nu trebuie introdus în organismul omenesc nimic care să lase în urmă o influență vătămătoare. Iar punerea în practică a luminii cu privire la acest subiect și practicarea unui tratament igienic constituie motivul care mi-a fost arătat pentru înființarea de sanatorii în diferite localități.

Am fost îndurerată când am aflat că mulți studenți au fost încurajați să meargă în locuri unde au fost instruiți cum să folosească medicamentele. Lumina pe care eu am primit-o este cu totul diferită în privința acestui subiect de ceea ce se folosește în aceste școli și sanatorii. Noi trebuie să fim iluminați în privința acestor subiecte.

Numele complicate care se dau medicamentelor sunt folosite pentru a se acoperi ceva, astfel ca nimeni să nu știe ce i se dă ca remediu, decât dacă

va consulta un dicționar....

Pacienților trebuie să li se ofere hrană bună, sănătoasă; trebuie avută în vedere abținerea totală de la toate băuturile alcoolice; folosirea medicamentelor trebuie descurajată și trebuie urmate metode naturale de tratament. Pacienților nu trebuie să li se dea alcool, ceai, cafea și medicamente; căci acestea lasă întotdeauna urme rele. Respectând aceste reguli, mulți care au fost abandonați de către medici pot fi reînsănătoșiți.

În această lucrare, umanul și divinul pot coopera pentru salvarea vieții, iar Dumnezeu va adăuga binecuvântarea Sa. Mulți bolnavi care nu au aceeași credință ca noi vor veni la instituțiile noastre pentru tratament. Vor veni dintre cei a căror sănătate a fost distrusă prin îngăduință păcătoasă și au fost tratați de medici până ce medicamentele nu au mai avut nici un efect și atunci vor beneficia de ceea ce n-au primit.

Domnul va binecuvânta instituțiile conduse conform planurilor Sale. El va coopera cu orice medic care se angajează cu credincioșie și conștiinciozitate în această lucrare. El Însuși va intra în camera bolnavului. El va da pricepere surorilor medicale. -- (Manuscript 162, 1897).

Semințele morții

Când vei înțelege fiziologia în adevăratul său sens, prescripțiile tale de medicamente vor fi mult mai mici, iar în cele din urmă, nici nu le vei mai folosi. Medicul care este dependent de tratamentul medicamentos în practica sa arată că nu înțelege mecanismul delicat al organismului omenesc. El introduce în organism o recoltă de semințe care nu-și va termina niciodată, pe parcursul vieții, proprietățile distrugătoare. Îți spun acest lucru pentru că nu îndrăznesc să nu ți-l spun. Domnul Hristos a plătit prea mult pentru răscumpărarea omului, pentru ca organismul său să fie tratat atât de

neîndurător cum o face tratamentul cu medicamente.

Cu ani în urmă, Domnul mi-a arătat că trebuie înființate instituții care să trateze bolnavii fără medicamente. Omul este proprietatea lui Dumnezeu, iar distrugerea ființei omenești și suferința produsă de semințele morții semănate în corpul omului constituie o ofensă adusă lui Dumnezeu. -- (Letter 73, 1896).

Mii de oameni s-ar putea însănătoși

Mii de oameni s-ar putea însănătoși dacă, în loc de a fi dependenți de magazinul de medicamente în ce privește viața lor, ar renunța la orice fel de medicamente și ar trăi simplu, fără să folosească ceaiul, cafeaua, alcoolul sau condimentele care irită stomacul și îl slăbesc, făcându-l incapabil să digere chiar cea mai simplă hrană fără stimulare. Domnul dorește ca lumina Lui să strălucească în raze clare, distincte, pentru toți cei care sunt slăbiți și suferinzi.

Legumele, fructele și cerealele ar trebui să compună dieta noastră. Nici un dram de carne nu ar trebui să pătrundă în stomacul nostru. Mâncarea de carne este nenaturală. Noi trebuie să ne întoarcem la scopul inițial al lui Dumnezeu în ce privește crearea omului. -- (Manuscript 115, 1903).

Ce putem face pentru noi înșine

Cu privire la ceea ce putem face pentru noi înșine există un punct care necesită considerație atentă, deplină. Trebuie să mă cunosc bine pe mine însumi. Trebuie să vreau să învăț mereu cum să am grijă de această clădire, trupul pe care mi l-a dat Dumnezeu, pentru ca să-l pot păstra în cea mai bună stare de sănătate. Trebuie să mănânc acele lucruri care îmi vor face cel mai mult bine din punct de vedere fizic și trebuie să am o grijă deosebită pentru

ca îmbrăcămintea să-mi asigure o circulație sănătoasă a sângelui. Nu mă voi lipsi de mișcare fizică și aer. Voi folosi din plin lumina soarelui. Trebuie să am înțelepciunea de a fi un bun apărător al corpului meu.

Voi face un lucru neînțelept dacă voi intra într-o cameră rece atunci când sunt transpirat; mă voi dovedi un ispravnic necredincios dacă îmi voi îngădui să mă așez în curent de aer, expunându-mă eu însumi răcelii. Voi fi neînțelept dacă voi lăsa ca picioarele și mâinile să-mi fie reci și astfel sângele de la extremități să fie condus înapoi la creier și organele interne. Pe vreme umedă, trebuie să-mi protejez întotdeauna picioarele. Voi mânca în mod regulat hrana cea mai sănătoasă, care va produce un sânge de cea mai bună calitate, și nu voi munci în mod necumpătat, dacă stă în puterea mea să fac acest lucru. Iar dacă voi călca legile pe care le-a pus Dumnezeu în ființa mea, trebuie să mă pocăiesc și să o iau de la început, așezându-mă sub călăuzirea doctorilor pe care mi i-a lăsat Dumnezeu aerul curat, apa curată și lumina soarelui, cea prețioasă și aducătoare de vindecare.

Înfumurare și nepăsare

Dacă neglijăm să facem ceea ce este la îndemâna aproape a fiecărei familii și Îi cerem Domnului să ne ușureze durerile, când noi suntem prea nepăsători pentru a folosi aceste remedii care sunt la îndemâna noastră, acest lucru nu este altceva decât înfumurare. Domnul așteaptă să muncim ordonat ca să putem obține hrana. El nu a rânduit să culegem recolta, dacă nu am îndepărtat buruienile, nu am lucrat și cultivat pământul ca să obținem recolta. Atunci Dumnezeu trimite ploaia, razele de soare și norii și face plantele să înflorească. Dumnezeu lucrează, iar omul cooperează cu Dumnezeu. Este un timp al semănatului și un timp al culesului. Dumnezeu face să crească din pământ plante pentru folosul omului, iar dacă noi vom înțelege rostul acestor rădăcini și plante și le vom folosi în mod corespunzător, atunci nu va mai fi nevoie să alergăm la medic atât de des, iar oamenii ar fi mult mai sănătoși decât sunt astăzi. -- (Letter 35, 1890).

Sfat pentru misionari

Cei care doresc să devină misionari trebuie să asculte sfaturi de la medici competenți, care să-i învețe cum să-i trateze pe bolnavi fără a folosi medicamente. Astfel de lecții vor fi de cea mai mare valoare pentru cei care merg să lucreze în țări străine. Remediile simple folosite vor salva multe vieți. -- (Manuscript 83, 1908).

Lumina soarelui, aerisirea și temperatura

Pentru a oferi pacientului cele mai favorabile condiții pentru însănătoșire, camera pe care o ocupă trebuie să fie largă, luminoasă și plăcută, cu posibilitatea unei aerisiri complete. Încăperea din casă care întrunește aceste condiții trebuie aleasă spre a fi camera bolnavului. Multe case nu sunt prevăzute cu posibilitatea de a fi aerisite corespunzător, și asigurarea aerisirii este un lucru greu; însă trebuie făcut tot ce se poate pentru ca, prin camera bolnavului, aerul proaspăt să poată trece zi și noapte.

Trebuie menținută, pe cât este cu putință, o temperatură constantă în camera bolnavului. Trebuie consultat termometrul. Cei care se ocupă de îngrijirea bolnavilor, fiind adesea lipsiți de somn sau treziți în timpul nopții pentru a ajuta bolnavul, sunt predispuși răcelii și nu constituie judecători buni ai unei temperaturi sănătoase. -- (The Ministry of Healing, 220, 221).

Marile resurse medicale ale naturii

În eforturile depuse pentru reînsănătoșirea bolnavilor, trebuie să fie folosite lucrurile frumoase ale creațiunii lui Dumnezeu. Vederea florilor, culegerea fructelor coapte din pomi, auzirea cântecelor vesele ale păsărilor au un efect cu totul înveselitor asupra sistemului nervos. Trăindu-și viața

afară, în natură, bărbații, femeile și copiii vor avea dorința de a fi curați și nevinovați. Sub influența proprietăților de viață ale marilor resurse medicale ale naturii, funcțiile corpului omenesc sunt întărite, mintea este trezită, imaginația stârnită, iar spiritul este animat. Mintea este pregătită să prețuiască frumusețile Cuvântului lui Dumnezeu.

Oare de ce nu ar profita de avantajele minunatelor resurse ale naturii tinerii și tinerele care caută să obțină cunoștințe despre felul cum să îngrijească de bolnavi?...

Cu ajutorul lui Dumnezeu, eu voi face tot ce îmi stă în putere pentru a arăta puterea dătătoare de viață a soarelui și a aerului proaspăt. Este cu mult mai bine ca bolnavii să stea afară în aer curat decât închiși între patru pereți, chiar dacă aceștia ar fi decorați cu oricâte tablouri! -- (Letter 71, 1902).

Putere vindecătoare în viața petrecută în aer liber

Împrejurimile unui sanatoriu trebuie să fie cât se poate de atractive. Viața în aer liber este un mijloc de dobândire a sănătății și fericirii. Când cei bolnavi privesc la peisajul frumos și văd florile în drăgălășenia lor, vor depune efortul de a face câțiva pași afară pentru a culege câteva flori mesagerii prețioși ai iubirii lui Dumnezeu pentru familia Lui cea îndurerată de aici, de jos. În floarea din grădină și de pe pajiște, bolnavul va găsi sănătate, voioșie și gânduri senine....

O, ce influență are viața petrecută în aer liber, printre flori și pomi încărcăți de roade, asupra celor care sunt bolnavi atât la trup, cât și la minte! După ce stau pentru puțin timp într-un sanatoriu așezat în mijlocul frumuseților naturii, speranța începe să ia locul disperării. Inima este înmuiată de tot ceea ce vede frumos în natură, lucruri pe care Marele Artist le-a dat omenirii ca tablouri în care sunt pictate bunătatea și dragostea Lui....

Încurajați-i pe bolnavi să iasă afară în aer liber. Faceți planuri ca ei să stea afară până ce se obișnuiesc cu Dumnezeu prin natură. În timp ce fac mișcare afară, în aer liber, refacerea începe să se producă în corp, minte și suflet. Viața în aer liber, departe de marile orașe aglomerate, este dătătoare de sănătate. Aerul curat conține sănătate și viață. Pe măsură ce este inspirat, el are un efect întăritor asupra întregului organism....

Cei care lucrează la sanatoriile noastre trebuie să facă tot ce le stă în putere pentru a-i încuraja pe pacienți să stea în aer liber cât de mult se poate. Natura este marele medic ce îi va vindeca de toate bolile lor, atât spirituale, cât și fizice. Trebuie făcut tot ce se poate pentru a da celor care vin la sanatoriile noastre pentru tratament posibilitatea de a sta cât se poate de mult în aer liber. Pacienții trebuie să beneficieze de avantajele oferite de împrejurimile naturale. Natura este marele restaurator atât al sufletului, cât și al trupului. -- (Manuscript 43, 1902).

Un elixir al vieții

Când se înființează un sanatoriu în țară, bolnavii pot respira aerul curat al cerului. În timp ce se plimbă printre flori și pomi, bucuria și veselia le umplu inimile. Este ca și când Dumnezeu Însuși le-ar surâde în timp ce privesc la minunatele lucruri pe care El le-a creat pentru a aduce bucurie inimilor lor întristate.

Viața în aer liber este bună pentru trup și minte. Ea este medicamentul lui Dumnezeu pentru refacerea sănătății. Aerul curat, apa bună, lumina soarelui, peisajele frumoase toate acestea sunt mijlocele Sale pentru reînșănătoșirea celor bolnavi pe căi naturale.

Faptul că putem beneficia în țară de aceste avantaje constituie un

puternic stimulent pentru înființarea de sanatorii. Instituția poate fi înconjurată de flori și pomi, de livezi și vii. Efectul acestor împrejurimi este ca și al unui elixir al vieții.

Este mai de preț decât argintul sau aurul faptul că bolnavii se pot întinde la soare sau la umbra pomilor. și ori de câte ori se ivește ocazia, cei care au grijă de aceștia ar putea să extragă lecții despre dragostea lui Dumnezeu din lucrurile din natură, de la copacii cei falnici, de la iarba ce crește și de la minunatele flori. Fiecare mugur și fiecare floare ce înflorește constituie o expresie a iubirii lui Dumnezeu față de copiii Săi. Îndreptați-vă către Cel de sus, a cărui mână a făcut lucrurile frumoase ale naturii.

Viață doar în Hristos

Fructul pomului vieții din grădina Eden posedă o virtute supranaturală. A mânca din el înseamnă a trăi veșnic. Fructele acestuia constituiau antidotul morții. Frunzele acestuia întrețineau viața și nemurirea. Însă, prin neascultarea omului, moartea a pătruns în lume. Adam a mâncat din fructul pomului cunoștinței binelui și răului, fructul care îi fusese interzis să îl atingă. Acesta a fost testul său. El nu l-a trecut, iar greșeala sa a deschis porțile unui potop de necaz asupra lumii noastre.

Pomul vieții constituie tipul unicei mari Surse de nemurire. „În El era viața; și viața era lumina oamenilor” (Ioan 1, 4). El este izvorul vieții. Ascultarea de El dă viață, însuflețește puterea și înveselește sufletul. Prin păcat, omul și-a închis singur accesul la pomul vieții. Acum, viața și nemurirea sunt aduse la lumină prin Domnul Isus Hristos....

Beneficiile mișcării în aer liber

De ce să-i lipsim pe pacienți de binecuvântarea refacerii sănătății, ce

poate fi găsită în viața petrecută în aer liber? Am fost învățată că, dacă bolnavii sunt încurajați să iasă din camere și să petreacă timpul în aer liber, îngrijind florile sau făcând o altă activitate ușoară, plăcută, mintea lor va fi distrasă de la propria persoană spre alte lucruri care le vor reda sănătatea. Mișcarea fizică în aer liber trebuie prescrisă ca o necesitate benefică, dătătoare de viață. Cu cât pacienții vor fi ținuti mai mult timp în aer liber, cu atât va fi necesară mai puțină îngrijire.

Cu cât sunt mai plăcute împrejurimile, cu atât mai plini de speranță vor fi ei. Înconjurați-i cu lucrurile frumoase ale naturii, așezați-i în locuri în care pot vedea cum cântă păsările, iar inimile lor vor izbucni într-un cântec ce va fi în armonie cu cântecul păsărilor. Închideți-i în camere și, oricât de elegant mobilate ar fi acestea, ei vor fi nervoși, agitați și triști. Dați-le binecuvântarea vieții în aer liber; căci astfel sufletele lor vor fi înălțate, inconștient și, într-o mare măsură, în mod conștient. Atât corpul, cât și mintea vor simți ușurare....

Sănătate și bucurie în câmp și livadă

Mântuitorul nostru lucrează continuu pentru a reface în om chipul moral al lui Dumnezeu. și, deși întreaga creațiune geme sub blestem, iar fructele și florile sunt nimic în comparație cu ceea ce vor fi pe pământul cel nou creat, totuși, chiar și astăzi, bolnavii pot găsi sănătate și bucurie în câmp și livadă. Câtă vindecare aduce acest lucru! Ce mijloc de prevenire a bolii! Frunzele pomului vieții sunt pentru vindecarea copiilor lui Dumnezeu, care cred, și se pocăiesc, și profită de binecuvântarea care se găsește în pom, în arbust și în floare, chiar dacă natura este afectată de blestem. -- (Manuscript 41, 1902).

Treziți credința în Marele Vindecător

Puterea de alinare a adevărului curat, văzut, trăit și întreținut în tot ceea

ce implică el, este de o valoare pe care nici o limbă nu o poate exprima oamenilor care suferă datorită bolilor. Păstrați continuu înaintea bolnavilor compasiunea și bunătatea Domnului Hristos, treziți-le conștiința pentru a crede în puterea Lui de alinare a suferinței și călăuziți-i să creadă și să se încreadă în El, Marele Vindecător, și ați câștigat un suflet și adesea o viață.

Iată de ce este necesară religia personală pentru toți medicii care lucrează în camera bolnavului, spre a avea succes în a acorda tratamente simple, fără medicamente. Acela care este medic și apărător al sănătății și corpului omenesc a învățat de la Dumnezeu lecții despre felul în care Marele Învățător ne-a învățat să lucrăm în Hristos și prin Hristos pentru salvarea sufletelor celor bolnavi. Cum poate oare medicul să cunoască aceste lucruri, dacă Domnul Isus nu a fost primit ca Mântuitor personal al său, al unuia care are de-a face cu suferința omenirii?

Religia trebuie să fie făcută evidentă pe o cale cât mai plăcută, prin simpatie și milă. Nici una dintre părțile implicate nu poate face atât de mult pentru cel bolnav ca sora medicală și medicul cu adevărat convertiți. Faptele de bunătate și curăție, în priviri și cuvinte, și mai presus de acestea cuvintele dulci rostite prin rugăciune, chiar dacă sunt puține, dar sunt sincere, vor constitui o ancoră sigură pentru cei în suferință. -- (Letter 69, 1898).

Capitolul 13

Lucrarea misionară medicală și propovăduirea Evangheliei

O lucrare unită

Aș dori să vorbesc despre relația care există între lucrarea misionară medicală și propovăduirea Evangheliei. Mi-a fost arătat că fiecare departament al lucrării trebuie să fie unit într-un singur mare întreg. Lucrarea lui Dumnezeu constă în pregătirea unui popor care să stea în picioare înaintea Fiului omului la venirea Sa, și această lucrare trebuie să fie în unitate. Lucrarea prin care se pregătește un popor care să poată sta tare în ultima mare zi nu trebuie să fie o lucrare împărțită.

Lucrarea de propovăduire a Evangheliei constă în a prezenta adevărul, care trebuie primit, pentru ca oamenii să fie sfințiți și pregătiți pentru venirea Domnului. Iar această lucrare trebuie să cuprindă tot ce a cuprins lucrarea Domnului Hristos. Slujitorii Evangheliei trebuie să lucreze ca mâna dreaptă și ca mâna stângă, făcându-și lucrarea cu inteligență și tărie.

Lucrarea de propovăduire și lucrarea medicală nu trebuie despărțite. Medicul trebuie să lucreze la fel ca și pastorul și cu tot atâta seriozitate și dăruire pentru mântuirea sufletului, ca și pentru reînsănătoșirea trupului....

Corpul -- brațul -- capul

Lucrarea misionară medicală nu mi-a fost arătată niciodată altfel decât ca având aceeași legătură cu lucrarea cum are brațul cu trupul. Lucrarea de propovăduire a Evangheliei este întocmită pentru proclamarea adevărului și înaintarea lucrării atât pentru cei bolnavi, cât și pentru cei sănătoși. Acesta

este corpul, lucrarea misionară medicală este brațul, iar Domnul Hristos este capul, deasupra tuturor. În acest fel mi-au fost prezentate lucrurile.

A fost dat îndemnul că, dat fiind faptul că lucrarea misionară medicală constituie brațul corpului, trebuie să i se acorde același respect. Așa este. Lucrarea misionară medicală este brațul corpului, iar Dumnezeu este foarte preocupat de această lucrare.

Domnul Hristos este implicat în toate ramurile lucrării. El nu a făcut nici o împărțire. El nu a simțit că a călcat pe tărâmul medicilor când îi vindeca pe bolnavi. Domnul proclama adevărul, iar când cei bolnavi veneau la El pentru vindecare, îi întreba dacă ei cred că îi poate face sănătoși. El era în aceeași măsură gata să-și întindă mâinile pentru a vindeca pe bolnavi și suferinzi cum era de a predica Evanghelia. Făcea cu atât de multă plăcere această lucrare ca și proclamarea adevărului; căci vindecarea bolnavilor constituie o parte a Evangheliei.

A-i lua pe oameni exact așa cum sunt, oricare ar fi poziția lor, oricare ar fi starea lor, și a-i ajuta pe orice cale cu putință, aceasta este lucrarea Evangheliei. S-ar putea să fie necesar ca pastorii să se ducă în casele celor bolnavi și să spună: „Sunt gata să vă ajut și voi face tot ce pot. Nu sunt medic, ci pastor, dar îmi place să slujesc celor bolnavi și în suferință”. Cei care sunt bolnavi trupește sunt aproape totdeauna bolnavi și sufletește, și când sufletul este bolnav, și trupul este bolnav. -- (Manuscript 62, 1900).

Să deschidem uși

Mâna dreaptă este folosită pentru a deschide uși prin care trupul să poată intra. Aceasta este partea pe care trebuie să o aibă lucrarea misionară medicală, adică de a pregăti în mare măsură calea pentru primirea adevărului pentru acest timp. Un corp fără mâini nu poate face nimic. Dând cinste

trupului, se dă cinste și mâinilor care sunt de folos, ele fiind atât de importante, încât fără ele trupul nu poate face nimic. Iată de ce corpul care își tratează cu indiferență mâna dreaptă, refuzându-i ajutorul, nu poate realiza nimic....

Pretutindeni în această țară trebuie făcută o lucrare, din care încă nu s-a făcut nimic. Lucrarea misionară medicală trebuie recunoscută. Cei care se angajează în lucrarea de propovăduire trebuie să aibă cunoștință de subiectul reformei sănătății. Acei oameni care, după mulți ani de experiență, nu au ajuns să acorde importanța cuvenită lucrării misionare medicale nu trebuie numiți în funcții de conducere în comunitățile noastre. Ei nu umblă în lumina adevărului prezent pentru acest timp. Cei care iubesc adevărul și acordă importanță cumpătării, în tot ceea ce implică aceasta, nu trebuie să ajungă sub conducerea unui pastor care nu a dat atenție luminii pe care Dumnezeu a dat-o prin reforma sănătății. Ce ajutor poate da un om bisericii, dacă el nu umblă în lumină?

Nici o altă lucrare nu are atât de mult succes

În câmpurile noi, nici o altă lucrare nu are atât de mult succes ca lucrarea misionară medicală. Dacă s-ar strădui mai mult să se instruiască în vederea lucrării misionare medicale, pastorii noștri ar fi mult mai pregătiți pentru a face lucrarea pe care Domnul Hristos a făcut-o ca misionar medical. Prin studiu și practică sârguincioasă, ei pot ajunge să cunoască atât de bine principiile reformei sănătății, încât, oriunde se vor duce, ei pot fi o mare binecuvântare pentru oamenii pe care îi întâlnesc.

Timp de treizeci de ani, a fost prezentată în fața poporului nostru necesitatea reformei sănătății. Prin punerea în practică a principiilor sale, cei bolnavi și cei în suferință sunt alinați, iar câmpuri altădată inabordabile devin cele mai interesante câmpuri de acțiune. Sămânța adevărului, aruncată în

pământ bun, produce o recoltă îmbelșugată....

O descoperire a milei domnului Hristos

Lucrarea misionară medicală aduce omenirii Evanghelia eliberării de suferință. Ea este lucrarea de pionierat a Evangheliei. Este Evanghelia pusă în practică, mila Domnului Hristos descoperită. De acest fel de lucrare este mare nevoie, și lumea este deschisă pentru ea. Dumnezeu ne arată că trebuie înțeleasă importanța lucrării misionare medicale și că prin aceasta se poate pătrunde în noi câmpuri de îndată. Atunci lucrarea Evangheliei se va desfășura după rânduiala Domnului; bolnavii vor fi binecuvântați, iar oamenii săraci și cei în necazuri vor fi binecuvântați.

Începeți să faceți lucrare misionară medicală cu mijloacele pe care le aveți la îndemână. Veți descoperi că astfel vă va fi deschisă calea pentru a ține studii biblice. Tatăl ceresc vă va pune în legătură cu cei care trebuie să știe cum să-și trateze bolnavii. Puneți în practică ceea ce știți în legătură cu tratarea bolilor. Astfel, cei în suferință vor fi alinați, iar voi veți avea ocazia să frângeți pâinea vieții în fața sufletelor înfometate....

Aduceți raze ale strălucirii cerești

Punerea în practică a lucrării misionare medicale aduce raze de strălucire sufletelor istovite, îngrijorate, suferinde. Ea este ca un izvor în calea călătorului obosit, însetat. La fiecare faptă de binefacere, la fiecare faptă de iubire, îngerii lui Dumnezeu sunt prezenți. Cei care trăiesc cel mai aproape de cer vor reflecta strălucirea Soarelui Neprihănit...

Aceasta este adevărata lucrare

Citiți Scripturile cu atenție și veți descoperi că Domnul Hristos a

petrecut cea mai mare parte a lucrării Sale însănătoșindu-i pe cei suferinzi și pe cei în necazuri. Astfel, El a aruncat înapoi asupra lui Satana ocară păcatului, care își are originea în vrăjmașul oricărui bine. Satana este distrugătorul; Domnul Hristos este restauratorul. Iar în activitatea noastră de împreună-lucrători cu Hristos, vom avea succes dacă vom lucra în mod practic. Pastorilor, nu vă limitați lucrarea doar la studii biblice. Faceți lucrare practică. Încercați să-i aduceți pe cei bolnavi la starea de sănătate. Nu uitați că readucerea la starea de sănătate pregătește calea pentru refacerea sufletească. -- (Manuscript 55, 1901).

Un instrument eficient

Când este strâns legată de celelalte domenii ale efortului evanghelistic, lucrarea misionară medicală este cel mai eficient instrument prin care este pregătit terenul pentru semănarea semințelor adevărului și, de asemenea, instrumentul prin care este culeasă recolta. Lucrarea misionară medicală este mâna de ajutor a lucrării de propovăduire a Evangheliei. Pe cât cu putință, ar fi bine ca lucrătorii Evangheliei să învețe să slujească atât nevoilor trupului, cât și ale sufletului; căci, făcând acest lucru, ei urmează exemplul Domnului Hristos. Necumpătarea a umplut aproape cu totul lumea de boală, iar pastorii Evangheliei nu își pot petrece timpul și irosi puterile alinându-i pe toți cei care au nevoie de ajutor. Domnul a rânduit ca medicii creștini și surorile medicale să lucreze în colaborare cu cei care vestesc Cuvântul. Lucrarea misionară medicală trebuie să fie legată de lucrarea de propovăduire a Evangheliei. -- (The Review and Herald, 10 septembrie, 1908).

Încurajați-i pe lucrători

Cerem acum celor care au fost aleși ca președinți ai conferințelor noastre să înceapă în mod corespunzător în locurile în care până acum nu s-a făcut nimic. Recunoașteți că lucrarea misionară medicală constituie mâna de

ajutor a lui Dumnezeu. Fiind un mijloc rânduit de El, trebuie să i se acorde importanță și să fie încurajată. Misionarii medicali trebuie să fie la fel de mult încurajați ca orice alți evangheliști acreditați. Rugați-vă împreună cu acești lucrători. Sfătuiți-vă cu ei atunci când au nevoie de sfat. Nu le descurajați zelul și energia. Asigurați-vă că, prin propria voastră consacrare și devoțiune, mențineți un standard înalt înaintea lor. Este mare nevoie de lucrători în via Domnului și nu ar trebui rostit nici un cuvânt de descurajare acelor care se consacră lucrării. -- (Manuscript 3, 1901).

Cel mai mare rău

Frații mei, Domnul ne cheamă la unitate, să fim una. Noi trebuie să fim una în credință. Vreau să vă spun că, atunci când pastorii Evangheliei și lucrătorii misionari medicali nu sunt uniți, se așează asupra bisericilor noastre cel mai mare rău care poate fi acolo. Misionarii noștri medicali ar trebui să se intereseze de lucrarea conferințelor noastre, iar lucrătorii de la conferințele noastre ar trebui să fie, în aceeași măsură, preocupați de lucrarea pe care o fac misionarii noștri medicali. -- (Manuscript 46, 1904).

Un mijloc de a ajunge la inimi

Lucrarea misionară medicală trebuie să aibă reprezentanți în orașele noastre mari. Trebuie stabilite centre și misiuni în locuri potrivite. Pastorii Evangheliei trebuie să se unească cu lucrarea misionară medicală, care mi-a fost totdeauna prezentată ca fiind lucrarea ce înlătură prejudecata care există în lumea noastră împotriva adevărului.

Lucrarea misionară medicală crește în însemnătate și necesită atenția comunităților noastre. Ea constituie o parte a soliei Evangheliei și trebuie să fie recunoscută. Este mijlocul rânduit de cer prin care se ajunge la inimile oamenilor. Datoria membrilor bisericii noastre din orice loc este de a urma

sfatul Marelui Învățător. Solia Evangheliei trebuie predicată în fiecare localitate; căci aceasta este în conformitate cu exemplul pe care ni l-au lăsat Domnul Hristos și ucenicii Săi. Misionarii medicali trebuie să caute, cu răbdare și stăruință, să ajungă la clasele înalte. Dacă această lucrare se face cu credincioșie, vom avea oameni bine pregătiți, care vor deveni evangheliști instruiți. -- (Manuscript 33, 1901).

Apel serios către medici

Sunt îngrijorată pentru că există atâtea lucruri care presează mintea medicilor noștri, care îi țin departe de lucrarea pe care Dumnezeu ar dori ca ei să o aducă la îndeplinire ca evangheliști. Potrivit cu lumina pe care mi-a dat-o Dumnezeu, eu știu că este mare nevoie de predicatori adevărați, consacrați, devotați, care știu să-și pună încrederea în Dumnezeu. Avem nevoie de o sută de lucrători acolo unde acum avem doar unul. Trebuie făcută o mare lucrare înainte ca opoziția ... să închidă calea și înainte de a se pierde ocaziile favorabile pentru lucrarea din prezent. Timpul trece cu repeziciune. Publicațiile noastre sunt numeroase, însă Domnul face apel ca bărbați și femei din comunitățile noastre care au lumină să se angajeze în lucrare misionară autentică. Fie ca aceștia să-și pună la lucru, cu toată umilința, talentele date lor de Dumnezeu în proclamarea soliei care trebuie să ajungă la oamenii din acest timp.

Sper că vă veți pune la lucru toate darurile pe care le aveți pentru această lucrare. Prezentați importanța adevărului prezent din punctul de vedere al medicului. Domnul a spus că medicul instruit va putea pătrunde în orașele noastre, acolo unde alți oameni nu vor putea pătrunde. Învățați-i pe oameni solia reformei sănătății. Aceasta va avea influență asupra poporului.

Să studiem Biblia și să-i învățăm pe oameni cuvintele adevărului. Să facem ceea ce au făcut apostolii lui Hristos; să înălțăm rugăciuni pentru

bolnavi; căci sunt mulți care nu se pot bucura de condițiile din sanatoriile noastre. Domnul va îndepărta neputințele ca răspuns la rugăciunile noastre. Pastorii Evangheliei trebuie să fie în stare să prezinte subiectul reformei sănătății în toată simplitatea ei. Dacă acest aspect al adevărului prezent va fi prezentat într-un mod clar, simplu, asemenea Domnului Hristos, atunci el va avea efect asupra poporului. Va găsi răspuns din partea multor inimi. -- (Letter 128, 1909).

Mulți salvați de la distrugere

Mi-a fost arătat că lucrarea misionară medicală va descoperi, în cel mai mare abis al degradării, oameni care au posedat odinioară minți strălucite, talente deosebite și care vor fi salvați din starea de decădere în care se află printr-un efort corespunzător. După ce s-a slujit nevoilor minții și celor fizice, înaintea oamenilor trebuie adus adevărul așa cum este el în Hristos. Duhul Sfânt lucrează și cooperează cu uneltele omenești care depun eforturi pentru astfel de suflete și mulți vor considera această temelie drept o stâncă pentru credința lor.

Nu trebuie prezentate învățături surprinzătoare sau ciudate acestor oameni pe care Domnul Hristos îi iubește și are milă de ei; ci, în timp ce ei sunt ajutați din punct de vedere fizic de către lucrătorii misionari medicali, Duhul Sfânt cooperează cu instrumentul omenesc pentru a trezi puterile morale. Puterile minții sunt trezite la activitate și multe suflete sărmene vor fi salvate pentru Împărăția lui Dumnezeu. -- (Special Testimonies, Seria 11:32.)

Să nu fie neglijați cei săraci

Noi lucrăm în ultimele zile ale istoriei acestui pământ, iar lucrarea misionară medicală trebuie să fie tot ceea ce înseamnă numele său.

Evanghelia trebuie predicată celor săraci. Atât omul sărac, cât și cel bogat constituie obiectul special al grijii și atenției lui Dumnezeu. Dați la o parte sărăcia și veți vedea că nu vom avea cum să pricepem mila și iubirea lui Dumnezeu, nici cum să-L cunoaștem pe Tatăl ceresc plin de milă și îndurare.

Cei care au adevărul pentru aceste zile de pe urmă vor duce o solie potrivită pentru cei săraci. Poate cineva crede că Evanghelia a fost inspirată pentru a putea ajunge la această clasă. Domnul Hristos a venit pe pământ umblând și lucrând printre cei săraci. Săracilor, El le-a predicat Evanghelia. Lucrarea Sa este Evanghelia pusă în practică în domeniul misionar medical în dreptate, milă și dragostea lui Dumnezeu, care vor fi o roadă sigură, pentru că pomul este bun. și astăzi, în persoana copiilor Săi credincioși care lucrează sub călăuzirea Duhului Sfânt, Domnul Hristos îi vizitează pe cei în nevoie, alinând necazurile și ușurând suferințele. -- (Letter 83, 1902).

Lucrarea pentru cei bogați

Cei care își pun la lucru iscusința dată lor de Dumnezeu pentru convertirea la adevăr a celor din clasa intelectuală, rafinată și bogată a lumii fac o lucrare bună și importantă. Mulți privesc asupra acestei clase ca fiind fără speranță și fac puține lucruri spre a deschide ochii acelor care, orbiți și amețiți de puterea lui Satana, nu au luat veșnicia în calcul. Însă acesta este un câmp de lucru care nu ar trebui neglijat. Aceste persoane sunt ispravnici căroră Dumnezeu le-a încredințat mult. Noi ar trebui să ne apropiem mai mult de această clasă, căci eu știu că mulți dintre ei au poveri sufletești; ei tânjesc după ceva, dar nu știu după ce.

Dacă sunt salvați pentru Domnul Hristos, ei vor fi unelte folositoare în mâinile lui Dumnezeu pentru a transmite oamenilor lumina. Dacă sunt convertiți la adevăr, vor avea asupra lor povara de a atrage la lumină și alte suflete din această clasă neglijată. Ei vor avea simțământul că lor le-a fost

repartizată Evanghelia pentru aceia care și-au făcut din această lume dumnezeul lor. Ei au nevoie de trezirea pe care Duhul Sfânt le-o poate da, iar cei care dețin o cunoaștere din experiență a adevărului au obligația față de Dumnezeu de a transmite lumina sufletelor care sunt preocupate de lume, iubitoare de lume.

Unii vor fi convinși și vor da atenție cuvintelor rostite cu iubire și duioșie. Ei vor recunoaște că adevărul este tocmai acel lucru de care au nevoie pentru a-i elibera de sclavia păcatului și din robia principiilor lumești. În fața lor se deschid subiecte de gândire, câmpuri de acțiune la care nu au cugetat niciodată înainte și pe care nu le-au înțeles.

Prin Domnul Isus, Mântuitorul, ei pricep înțelepciunea infinită, mila infinită, o iubire ale cărei adâncime, înălțime, lungime și lărgime întrec orice cunoștință. Privind la desăvârșirea caracterului Domnului Hristos, contemplând misiunea, dragostea, harul și adevărul Lui, ei sunt încântați; marea nevoie a sufletului este împlinită și ei vor spune împreună cu psalmistul: „Cum mă voi trezi, mă voi sătura de chipul Tău”. (Psalmii 17, 15.) Ei văd că obiectivul credinței și al iubirii este Domnul Isus Hristos; pentru ei, iubirea de lume, închinarea la comorile vremelnice au ajuns la sfârșit....

Prin eforturi personale și credință vie

Dumnezeu dorește ca adevărul să fie deschis în fața unor oameni pe care El i-a înzestrat în mod special, dar care sunt în necunoștință în ce privește cea mai mare nevoie a sufletului. Sunt unii în mod special potriviți pentru această lucrare; ei ar trebui să-L caute pe Domnul în fiecare zi, preocupându-se cum să ajungă la oamenii din această clasă, nu cunoscându-i doar întâmplător, ci ajungând la ei prin efort personal și credință vie, arătând o dragoste profundă pentru sufletele lor, preocupându-se cu adevărat ca să

aibă cunoștința adevărului, așa cum este aceasta prezentată în Cuvântul lui Dumnezeu....

Este trist că această clasă a fost neglijată. Lucrătorii au judecat după înfățișare și au fost siguri că vor lucra în zadar. Însă, la aceste persoane înzestrate de Dumnezeu, pastori și laici trebuie să ajungă prin mâna credinței vii. Lucrătorii Evangheliei să se agațe de făgăduințele lui Dumnezeu și să spună: „Tu ai promis: Cereți și veți căpăta. Trebuie să convertesc acest suflet pentru Domnul Isus Hristos”. Solicitați rugăciune pentru sufletele pentru care lucrați; prezentați-le înaintea bisericii ca subiecte speciale de rugăciune. Va fi exact ceea ce are nevoie biserica; să li se distragă mintea de la greutatea lor mici, mărunte, spre a simți o mare povară, un interes personal, pentru un suflet care este gata să piară. Alegeți un suflet și apoi alt suflet, căutând zilnic călăuzirea lui Dumnezeu, punând totul înaintea Lui în rugăciune stăruitoare și lucrând cu înțelepciune divină. Pe măsură ce faceți acest lucru, veți vedea că Dumnezeu ne va da Duhul Sfânt pentru a convinge și puterea adevărului pentru a converti sufletul.

Mi-a fost arătat că mii de oameni bogați au coborât în mormânt neavertizați, deoarece au fost judecați după înfățișare și s-a trecut pe lângă ei ca fiind fără nădejde. Domnul dorește ca această stare de lucruri să fie schimbată. Fie ca oameni cu judecată să se angajeze în lucrare, oameni care până acum nu au făcut nimic în acest domeniu, pentru că li s-a părut că este interzis și în zadar. Aceasta este o lucrare mare și importantă, iar Dumnezeu îi va înzestra pe oameni cu înțelepciune spre a o îndeplini.

Aceste suflete bogate, iubitoare de lume, nu trebuie atrase la Hristos în mod întâmplător. Bărbați și femei pătrunși de un spirit misionar trebuie să depună un efort personal hotărât, astfel ca să nu dea greș și nici să nu se descurajeze. Solul lui Dumnezeu trebuie să aibă întotdeauna în minte că Universul cerurilor așteaptă de mult timp să coopereze cu uneltele omenești în această lucrare, care a fost evitată și neglijată. -- (Letter 47, 1894).

Valoarea lucrării medicale

Unii greșesc foarte mult uitând că misionarii ar trebui să fie misionari medicali. Un pastor al Evangheliei va avea de două ori mai mult succes în lucrarea lui, dacă înțelege cum să trateze boala. Mereu mi-a fost dată tot mai multă lumină în privința acestui subiect. Unii care nu văd utilitatea instruirii tinerilor pentru a fi medici, atât pentru minte, cât și pentru trup, spun că zecimea nu ar trebui folosită pentru susținerea misionarilor medicali, care își consacră timpul pentru tratarea celor bolnavi. Ca răspuns la astfel de păreri, eu sunt instruită să spun că mintea nu s-a îngustat într-atât, încât să nu poată pricepe adevărul situației. Un pastor al Evangheliei care este și misionar medical, care poate trata bolile fizice, este un lucrător cu mult mai eficient decât unul care nu poate face acest lucru. Lucrarea lui ca pastor al Evangheliei este completă....

Va înlătura prejudecata

În timp ce misionarul medical îngrijește de cei bolnavi, dacă este bine echipat cu cunoștință și instrumente pentru a pune în practică acea cunoștință, el va înlătura cu siguranță prejudecata. Femeile ar trebui instruite în domeniul misionar medical, pentru ca, atunci când merg în țările păgâne, să le poată ajuta pe surorile lor care au nevoie de ajutor. Prin această slujire, Domnul va deschide uși prin care Cuvântul Său va găsi intrare.

Trăirea zilnică a Evangheliei, susținerea principiilor acesteia aceasta este o mireasmă de viață spre viață. Uși care au fost închise aceluia care doar predica Evanghelia vor fi deschise misionarului medical priceput. Dumnezeu ajunge la inimi prin alinarea suferințelor fizice. O sămânță a adevărului este strecurată în minte, și aceasta va fi udată de Dumnezeu. S-ar putea să fie nevoie de multă răbdare înainte ca această sămânță să arate semne de viață,

însă, în cele din urmă, aceasta va răsări și va aduce roade pentru viață veșnică.

Cât de greu înțeleg oamenii cum ne pregătește Dumnezeu pentru ziua când ne dă puterea Sa! Dumnezeu lucrează astăzi pentru a ajunge la inimile oamenilor așa cum a lucrat atunci când Domnul Hristos a fost pe acest pământ. Citind Cuvântul lui Dumnezeu, vedem că Domnul Hristos a inclus lucrarea misionară medicală în lucrarea Sa. Oare nu pot fi deschiși ochii noștri pentru a discerne metodele Domnului Hristos? Oare nu putem înțelege ceea ce El a încredințat ucenicilor Săi și nouă? -- (Manuscript 58, 1901).

Ce poate face sora misionară medicală

Sunt multe domenii ale lucrării care pot fi îndeplinite de către sora misionară medicală. Sunt ocazii pentru ca surori medicale, bine instruite, să meargă în familii spre a trezi interesul pentru adevăr. Aproape în fiecare localitate există un mare număr de oameni care nu participă la nici un fel de serviciu religios. Dacă vrem ca Evanghelia să ajungă la ei, atunci aceasta trebuie dusă în căminele lor. Adesea, alinarea nevoilor lor fizice constituie singura cale prin care pot fi abordați. În timp ce surorile medicale misionare îngrijesc de cei bolnavi și alină necazurile celor săraci, ele vor găsi multe ocazii de a se ruga împreună cu aceștia, de a le citi din Cuvântul lui Dumnezeu și de a le vorbi despre Mântuitorul. Ele se pot ruga împreună cu și pentru cei fără nădejde, care nu au puterea de a-și stăpâni poftele pe care patima le-a degradat. Pot aduce o rază de speranță în viețile celor înfrânți și deznădăjduiți. Iubirea lor neegoistă, manifestată prin fapte de bunătate dezinteresată, va face cu putință ca acești suferinzi să creadă mai ușor în iubirea Domnului Hristos!

A nu se stimula lauda sau recompensa

Mulți nu au credință în Dumnezeu și și-au pierdut încrederea în om. Însă prețuiesc faptele de împreună-simțire și ajutorare. Inima lor este mișcată atunci când văd că cineva, fără intenție de a primi laudă omenească sau vreo recompensă, vine în casa lor, slujește celor bolnavi, îi hrănește pe cei flămânzi, îi îmbracă pe cei goi, îi mângâie pe cei întristați și îi îndreaptă pe toți cu duioșie spre Dumnezeu. Ființa omenească nu este decât mijlocul de a transmite dragostea și mila Lui. Mulțumirea izvorăște, iar credința este aprinsă. Ei văd că Dumnezeu Se îngrijește de ei, iar când li se deschide Cuvântul, ei sunt pregătiți să-l asculte. -- (The Review and Herald, 9 mai, 1912).

Eficiență și putere

Prezentarea principiilor biblice de către un medic inteligent va avea mare greutate asupra multor oameni. Există eficiență și putere în acela care poate combina în ceea ce face lucrarea medicului cu cea a unui pastor al Evangheliei. Lucrarea acestuia se recomandă singură în fața judecății cuviincioase a oamenilor. -- (Counsels on Health, 546).

Un exemplu de lucrare de vindecare și de câștigare de suflete

Domnul Hristos ne-a dat un exemplu. El a învățat din Scripturi adevărurile Evangheliei și, de asemenea, a vindecat pe cei în suferință, care veneau la El pentru a fi alinați. El a fost cel mai mare medic pe care L-a cunoscut lumea vreodată, și totuși El a îmbinat lucrarea Sa de vindecare cu împărtășirea adevărului pentru salvarea sufletelor.

Astfel ar trebui să lucreze și medicii noștri. Ei fac lucrarea Domnului atunci când lucrează ca evangheliști, învățând cum poate fi vindecat sufletul

prin Domnul Isus Hristos. Fiecare medic trebuie să știe cum să se roage cu credință pentru cei bolnavi și cum să le administreze tratamentul corespunzător. În același timp, el ar trebui să lucreze ca unul dintre pastorii lui Dumnezeu, să-i învețe pe oameni să se pocăiască, să se convertească și cum poate fi salvat atât sufletul, cât și trupul. Această îmbinare în lucrarea sa îi va mări experiența și îi va spori într-o mare măsură influența.

Eu știu un singur lucru cea mai mare lucrare a medicilor noștri este aceea de a găsi acces către oamenii din popor pe calea potrivită. Există o lume care pierde în păcat; cine va prelua lucrarea care trebuie făcută în orașele noastre? Cel mai mare medic va fi acela care va călca pe urmele pașilor Domnului Isus Hristos. -- (Counsels on Health, 544).

O lucrare combinată

Medicul trebuie să arate că are o educație înaltă prin iscusința sa de a-i îndrepta pe oameni spre Mântuitorul lumii, ca singurul care poate vindeca și salva atât sufletul, cât și trupul. Aceasta dă celor aflați în necazuri o încurajare, care este de cea mai mare valoare. Trebuie îmbinată slujirea nevoilor fizice cu a celor spirituale, ceea ce îi va conduce pe cei în necazuri să se încreadă în puterea Medicului divin. Aceia care, în timp ce acordă tratamentele corespunzătoare, se și roagă pentru a primi harul vindecător al Domnului Hristos vor inspira credință în mintea pacienților. Felul în care procedează ei înșiși va constitui o inspirație pentru cei care consideră cazurilor lor ca fiind fără nădejde.

Iată de ce trebuie înființate sanatoriile noastre pentru a da curaj celor deznădăjduiți, unind rugăciunea credinței cu tratamentul corespunzător și instruirea pentru o viață corespunzătoare, atât în cele fizice, cât și în cele spirituale. Prin asemenea lucruri, mulți pot fi convertiți. Medicii din sanatoriile noastre trebuie să transmită solia clară a Evangheliei privind

vindecarea sufletului. -- (Letter 146, 1909).

Medicii ca evangheliști ai orașelor mari

Medicii creștini pot face o lucrare prețioasă pentru Dumnezeu ca misionari. Prea adesea sunt atât de multe lucruri în care este amăgită mintea medicilor care îi rețin de la lucrarea pe care Dumnezeu dorește ca ei să o facă în calitate de evangheliști. Lucrătorii medicali trebuie să prezinte adevărurile importante ale întregii solii îngerești din punctul de vedere al medicului. Medicii consacrați și talentați își pot asigura un auditoriu în orașele noastre mari, ceea ce alți oameni nu ar putea face. Dacă medicii se vor uni cu pastorii în lucrarea de propovăduire a Evangheliei în marile orașe ale țării, atunci eforturile lor împletite vor avea ca urmare o influență bună asupra multora, în favoarea adevărului pentru acest timp.

Potrivit cu lumina pe care mi-a dat-o Dumnezeu, știu că astăzi cauza Sa are mare nevoie de reprezentanți vii ai adevărului Bibliei. Pastorii hirotoniți nu sunt în stare să pornească singuri în această misiune. Dumnezeu face apel nu numai la pastori, ci și la medici, surori medicale, colportori, lucrători biblici și alți lucrători laici consacrați, cu diferite talente, care să cunoască adevărul prezent pentru a avea în atenție nevoile orașelor mari neavertizate. Ar trebui să existe o sută de credincioși angajați activ în lucrare misionară personală acolo unde astăzi nu există decât unul. Timpul trece cu grăbire. Este mult de lucru înainte ca opoziția satanică să ne închidă calea. Trebuie pus în aplicare orice mijloc de care dispunem pentru ca ocaziile pe care le avem să poată fi folosite în mod înțelept. -- (The Review and Herald, 7 aprilie, 1910).

O slujire dublă

Ai o mare nevoie de înțelepciune divină, care să te facă în stare să poți

sluji în două funcții de răspundere ca medic priceput și, de asemenea, ca predicator al Evangheliei. Trebuie să existe o consacrare zilnică pentru a putea îmbina cu succes lucrarea pentru trup cu cea pentru suflet. Nu îți pot spune în detaliu cum trebuie să se facă acest lucru, însă eu știu că tu poți face o lucrare importantă în ce privește propovăduirea Cuvântului, în a instrui sufletele pentru care lucrezi să creadă în Domnul Isus Hristos. -- (Letter 64, 1910).

Trimiși doi câte doi

Este nevoie de misionari medicali pretutindeni în câmp. Cei care merg din loc în loc trebuie să folosească orice ocazie care se ivește pentru a învăța cum să trateze boala. Medicii ar trebui să-și amintească faptul că, adeseori, li se va cere să aducă la îndeplinire datoriile unui pastor. Misionarii medicali ajung sub conducerea evangheliștilor. Lucrătorii ar trebui să pornească doi câte doi, pentru a se putea ruga și sfătui împreună. Niciodată nu ar trebui să fie trimiși singuri. Domnul Isus Hristos și-a trimis ucenicii doi câte doi în toate cetățile lui Israel. El le-a dat însărcinarea: „Vindecați pe bolnavii care vor fi acolo și să le ziceți: Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi”. (Luca 10, 9.)

În Cuvântul lui Dumnezeu, suntem învățați că un evanghelist este un învățător. El trebuie să fie, de asemenea, și misionar medical. Însă nu tuturor le este dată aceeași lucrare. „El a dat pe unii apostoli, pe alții prooroci, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos”. (Efeseni 4, 11-12.)

Cei care lucrează ca pastori în conferințele noastre ar trebui să se instruiască în ce privește lucrarea de slujire a celor bolnavi. Nici un pastor nu ar trebui să fie mândru că este ignorant în această privință, căci ar trebui să

cunoască. Lucrarea misionară medicală îl leagă pe om de semenii săi și Dumnezeu. Manifestarea simpatiei și încrederii nu trebuie să fie limitată la timp sau spațiu. -- (Manuscript 33, 1901).

Cooperare

Dumnezeu ne-a arătat cum trebuie să se facă lucrarea. În adunările noastre în corturi, întâlnim toate clasele de oameni, atât pe cele înalte, cât și pe cele de jos, bogați și săraci. Nici unii nu trebuie excluși. Este dorința Domnului ca cei mai buni medici misionari medicali să fie gata oricând să coopereze cu pastorii Evangheliei. Ei trebuie să fie una cu Hristos, să fie bărbați prin care Dumnezeu să poată lucra. Domnul dorește ca lucrarea Sa să înainteze în ce privește reforma. În timpul adunărilor noastre în corturi, trebuie făcută lucrarea misionară medicală autentică.

Nu trebuie trasă nici o linie între lucrarea misionară medicală autentică și lucrarea de propovăduire a Evangheliei. Acestea două trebuie împletite. Ele nu trebuie să fie separate ca domenii diferite ale lucrării, ci trebuie unite printr-o legătură inseparabilă tot așa cum mâna este unită cu trupul. Cei care lucrează în instituțiile noastre trebuie să dea dovadă că înțeleg partea care le revine în ce privește lucrarea misionară medicală autentică. O demnitate solemnă trebuie să-i caracterizeze pe adevărații misionari medicali. Ei trebuie să fie oameni care Îl înțeleg, Îl cunosc pe Dumnezeu și puterea harului Său.

Dezbrăcați de orice egoism

Oricare ar fi venitul nostru, conferința nu trebuie să îngăduie nici o urmă de egoism. La fel și lucrarea misionară medicală trebuie să se dezbrace de orice formă de egoism și să fie adusă la îndeplinire după rânduiala lui Dumnezeu. Diferitele domenii ale lucrării trebuie să se susțină unul pe

celălalt. -- (Letter 102, 1900).

Fără delegație

Este nevoie de oameni sfinți și devotați, atât bărbați, cât și femei, care să se înroleze acum ca misionari medicali. Fie ca ei să-și cultive la cel mai înalt grad puterile lor fizice și mintale și să crească în credincioșie. Trebuie depus orice efort cu putință pentru a fi trimiși lucrători iscusiți. Același har care a venit de la Domnul Isus Hristos asupra lui Pavel și Apolo, care a făcut ca ei să fie deosebiți prin calitățile lor spirituale, poate fi primit și acum, și aceasta va scoate în lucrare mulți misionari devotați.

Să nu fie prea mulți dintre cei care își încrucișează mâinile și spun: „O, da, să mergă cutare și cutare în câmpurile neîncercate”, în timp ce ei înșiși nu dovedesc interes și nu lucrează cu devotament și tăgăduire de sine, ci așteaptă ca lucrarea pe care Domnul le-a încredințat-o să fie efectuată prin delegație. Vor fi dintre aceia care, dacă vor dovedi lepădare de sine și își vor lua crucea, vor descoperi că Dumnezeu va comunica și cu ei tot atât de real cum a făcut cu Pavel și Barnaba. Aceștia sunt reprezentanți a ceea ce mulți ar putea fi: „După cum zice Scriptura: Oricine crede în El nu va fi dat de rușine. În adevăr, nu este nici o deosebire între iudeu și grec; căci toți au același Domn, care este bogat în îndurare pentru toți cei ce-L cheamă”. (Romani 10, 11.12.) --Special Testimonies Relating to Medical Missionary Work, page 8 (1893).

Semnul distinctiv

Simpatia autentică între om și semenii săi trebuie să fie semnul distinctiv dintre cei care Îl iubesc pe Dumnezeu și se tem de El și cei care sunt nepăsători față de Legea Sa. Câtă simpatie a dovedit Domnul Hristos, venind în această lume pentru a-și da viața ca jertfă pentru o lume care era pe

moarte! Religia Sa a condus la ceea ce este lucrarea misionară medicală autentică. El a fost o putere vindecătoare. „Milă voiesc, nu jertfe”, a spus El. Acesta este testul după care marele Autor al adevărului obișnuia să facă deosebire între adevărata și falsa religie. Dumnezeu dorește ca misionarii Săi medicali să lucreze cu iubirea și mila pe care le-a arătat Domnul Hristos când a fost în această lume. -- (Manuscript 117, 1903).

Adevărata dragoste

Noi putem da o dovadă practică a adevărurilor Evangheliei numai printr-un interes lipsit de egoism față de cei care au nevoie de ajutor. „Dacă un frate sau o soră sunt goi și lipsiți de hrana de toate zilele, și unul dintre voi le zice: Duceți-vă în pace, încălziți-vă și săturați-vă! fără să le dea cele trebuincioase trupului, la ce i-ar folosi? Tot așa și credința: dacă n-are fapte, este moartă în ea însăși”. (Iacov 2, 15-17.) „Acum dar rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea, dar cea mai mare dintre ele este dragostea.” (1 Corinteni 13, 13.) Predicarea Evangheliei cuprinde mult mai mult decât rostirea de predici. Cei neștiutori trebuie luminați; cei descurajați trebuie înălțați; cei bolnavi trebuie vindecați. Glasul omului trebuie să-și facă partea în lucrarea lui Dumnezeu. Cuvinte amabile, pline de simpatie și iubire trebuie să dea mărturie în favoarea adevărului. Rugăciunile stăruitoare, rostite din adâncul inimii, trebuie să-i aducă aproape pe îngerii. -- (An Appeal for a Medical Missionary College, 13, 14.)

Atmosfera iubirii

Vizitarea celor bolnavi, alinarea celor săraci și necăjiți, de dragul lui Hristos, vor aduce lucrătorilor razele strălucitoare ale Soarelui Neprihănirii și chiar și fața lor va exprima pacea care este în suflet. Fețele bărbaților și femeilor care vorbesc cu Dumnezeu, pentru care lumea invizibilă este o realitate, exprimă pacea lui Dumnezeu. Ei duc cu ei atmosfera blândă și

iubitoare a cerului și o împrăștie în jurul lor prin fapte de bunătate și iubire. Influența lor câștigă sufletele la Hristos. Dacă toți ar putea vedea și înțelege și ar fi împlinitori ai cuvintelor lui Dumnezeu, ce pace, ce fericire, ce sănătate a trupului și ce pace a sufletului ar fi urmarea! Atmosfera caldă, plină de bunătate a iubirii, milei și duiosiei Domnului Hristos în suflet nu poate fi estimată. Prețul iubirii nu este mai presus decât aurul și argintul, decât pietrele prețioase și face ca oamenii să devină asemenea Celui care nu a trăit spre a-și fi Sieși pe plac. -- (Letter 43, 1895).

Semănatul și culesul

Nu s-a rostit nici un cuvânt prea mult pentru apărarea sau lauda lucrării misionare medicale autentice. Legată strâns de celelalte domenii ale lucrării de propovăduire a Evangheliei, lucrarea misionară medicală este instrumentul prin care se pregătește terenul pentru semănarea semințelor adevărului și, de asemenea, instrumentul prin care este culeasă recolta. Dacă toți pastorii noștri ar fi primit și pus în practică lumina pe care a dat-o Dumnezeu cu privire la reforma sănătății, cei săraci și proscrisi ar fi fost cuprinși în mai mare măsură în efortul evanghelistic. Dacă lucrarea misionară medicală ar acționa ca brațul ajutător al lucrării de propovăduire a Evangheliei, cei bolnavi ar fi însănătoșiți și multe suflete ar fi conduse la lumină....

Evanghelia Domnului Hristos trebuie să fie legată de lucrarea misionară medicală, iar lucrarea misionară medicală trebuie să fie legată de lucrarea de propovăduire a Evangheliei. Lumea are nevoie de eforturile depuse de misionarii medicali care sunt legați de solia Evangheliei. Pastorii Evangheliei nu-și pot petrece timpul și irosputerea, făcând lucrarea care trebuie făcută în acest domeniu, ci prin influența peniței de scris și a glasului lor pot întări această lucrare. Ei trebuie să considere această lucrare ca fiind brațul ajutător al Evangheliei, prețuind-o mult ca pe un mijloc de pregătire a inimilor pentru semănarea semințelor adevărului și de a aduce pe mulți la

Hristos.

Pastorii să lupte împotriva bolii

Pastorul va fi adesea chemat să acționeze ca medic. El trebuie să aibă o instruire care să-l facă în stare să administreze cele mai simple remedii pentru alinarea suferinței. Pastorii și lucrătorii biblici trebuie să se pregătească pentru acest domeniu al lucrării, căci, făcând astfel, urmează exemplul Domnului Hristos. Trebuie să fie tot așa de bine pregătiți, atât prin instruire, cât și prin practică, să lupte împotriva bolii, pentru a vindeca sufletul bolnav de păcat, îndreptându-l către Marele Medic. Ei împlinesc astfel însărcinarea pe care Domnul Hristos a dat-o celor doisprezece și apoi celor șaptezeci: „În oricare cetate veți intra ... să vindecați pe bolnavii care vor fi acolo și să le ziceți: Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi”. (Luca 10, 8.9.) Domnul Hristos stă alături de ei, gata de a vindeca pe cei bolnavi, exact ca atunci când a fost El personal pe acest pământ.... -- (Manuscript 88, 1902.)

După cum El este desăvârșit

Lucrarea noastră constă în a ne strădui să atingem desăvârșirea în sfera noastră de acțiune, după cum Domnul Hristos a atins desăvârșirea în toate aspectele caracterului în viața Sa de pe acest pământ. El este exemplul nostru. Noi trebuie să ne străduim să-L onorăm pe Dumnezeu prin caracterul nostru în toate lucrurile. Dând greș zi de zi în a împlini cerințele divine, ne punem în pericol mântuirea sufletului. Trebuie să înțelegem și să prețuim onoarea cu care ne investeste Domnul Hristos și să ne arătăm hotărârea de a atinge cel mai înalt standard. Noi trebuie să ajungem să fim cu totul dependenți de puterea pe care El a promis că ne-o va da.

Chiar înainte de a face această cerere, Mântuitorul le-a spus ucenicilor

Săi: „Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă”. (Matei 5, 44 p. p.) Noi trebuie să-i iubim pe vrăjmașii noștri cu aceeași dragoste pe care a manifestat-o Domnul Hristos față de vrăjmașii Săi, dându-și viața pentru a-i mântui. Mulți s-ar putea să spună: „Aceasta este o poruncă prea grea; pentru că eu vreau să fiu cât se poate de departe de vrăjmașii mei”. Acționând după propriile voastre înclinații, nu veți pune în aplicare principiile pe care le-a dat Mântuitorul: „Faceți bine”, spune El, „celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepti.” Acest pasaj al Scripturii ilustrează un aspect al desăvârșirii creștine. Pe când eram încă vrăjmași ai lui Dumnezeu, Domnul Hristos și-a dat viața pentru noi. Noi trebuie să urmăm exemplul Său.

Iubiți pe vrăjmașii voștri

Trebuie să citez încă din Scriptură: „Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepti.... Voi fiți dar desăvârșiți după cum Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit”. (Matei 5, 44-48.) Am fost profund impresionată de aceste cuvinte. Noi trebuie să înțelegem adevărata lor însemnătate. Dacă noi am dori să reprezentăm caracterul Domnului Hristos, ascultând de această poruncă a Sa, atunci s-ar produce o mare schimbare în cei ce fac răul. Multe suflete ar fi convinse de păcătoșenia lor și s-ar converti datorită impresiei pe care o face asupra lor refuzul nostru de a avea resentimente față de faptele rele ale celor stăpâniți de uneltele satanice. Trebuie să ne rugăm și să lucrăm cu hotărâre de partea Domnului. În toate lucrurile care stârnesc sufletul, noi trebuie să ne împotrivim răului și să refuzăm să maltratăm pe cei care fac răul.

Să reprezentăm zi de zi marea iubire a Domnului Hristos, iubind pe vrăjmașii noștri așa cum îi iubește Domnul Hristos. Dacă noi vrem să reprezentăm astfel harul lui Hristos, atunci puternicele sentimente de ură vor fi înlăturate și în multe inimi va fi adusă adevărata iubire. Ar urma mult mai multe convertiri decât se văd astăzi. Este adevărat, ne va costa ceva să facem acest lucru. Dacă pastorii care propovăduiesc Cuvântul și cei care ocupă funcții importante în lucrarea misionară medicală ar socoti că este datoria lor specială aceea de a pune în practica de zi cu zi învățăturile din Cuvânt, supunându-se cerințelor lui Hristos și lucrând sub autoritatea Sa, viața lor consecventă va conduce pe mulți să se smulgă de sub tirania slujirii lui Satana și a se înrola sub stindardul însângerat al Prințului Emanuel.

O experiență extinsă

Din nou, mintea mea este preocupată de comportamentul și formarea caracterului în această viață. Noi susținem că am luat poziție de partea Domnului pentru a reprezenta în această generație nelegiuită relația strânsă de care se bucură creștinii cu Dumnezeu și cu Domnul Hristos, pe care L-a trimis El. Este cu siguranță privilegiul nostru să sporim experiența pe care o avem, să ne adâncim consacrarea și să venim într-o legătură mai strânsă cu Tatăl nostru ceresc, aducând voia noastră și viața noastră în conformitate cu voia Lui și viața Lui.

Rugăciunea mea în această dimineață este cea mai serioasă și insistentă, și anume ca nu cumva, în lupta noastră creștină, să cedăm sau să ne descurajăm. „Există lumină sus”, mi-a spus o Voce, și, ca răspuns, eu mi-am desprins ochii de la cele pământești și descurajatoare și am privit spre ceruri, rugându-mă cu stăruință ca poporul lui Dumnezeu să poată vedea mai clar și cu tărie demnitatea cu care ne-a înzestrat Tatăl nostru Cel ceresc, chemându-ne pentru a reprezenta în fața lumii, în fire păcătoasă, bunătatea și îndurarea Sa. El revarsă nenumărate binecuvântări atât asupra noastră, cât și a celor nerecunoscători și nesfințiți. Noi trebuie să ne exprimăm recunoștința

față de El că suntem acceptați ca lucrători pentru a colabora cu Domnul Isus Hristos.

Cei care vestesc Cuvântul Domnului trebuie să trăiască ceea ce ei îi învață pe alții. Dacă primim harul lui Dumnezeu în inimă, trebuie să descoperim altora acest har în fiecare cuvânt și faptă. Cei cărora le place să zăbovească mult asupra îndelungii răbdări și a îndurării Domnului Hristos trebuie să pună în practică răbdarea și blândețea Sa și niciodată să nu dea pe față o judecată arbitrară față de frații sau semenii lor.

Faceți bine, indiferent de rezultate

Unii vor spune poate: „Cum putem face acest lucru? Vor profita de noi cei fără principii și cei vicleni”. Aduceți-vă aminte că un ucenic trebuie să facă voia stăpânului său. Noi nu trebuie să ne gândim la rezultate, căci astfel am fi mereu ocupați și am fi chiar în nesiguranță. Trebuie să recunoaștem pe deplin puterea și autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu, chiar dacă acest lucru concordă sau nu cu părerile noastre preconcepute. Noi avem o Carte -- Călăuză desăvârșită. Domnul ne-a vorbit; și oricare ar fi consecințele, noi trebuie să primim Cuvântul Său și să-l punem în practică în viața zilnică, altfel vom alege propria noastră versiune a datoriei și vom face exact contrariul a ceea ce ne-a rânduit să facem Tatăl nostru cel ceresc.

Noi nu suntem ai noștri, ca să facem ceea ce alegem noi. Suntem chemați să fim reprezentanți ai lui Hristos. Suntem cumpărați cu un preț. Ca fii și fiice alese ale lui Dumnezeu, noi ar trebui să fim copii ascultători, acționând conform principiilor caracterului Său, așa cum a fost descoperit prin Fiul Său.

Domnul Isus a spus: „Faceți bine celor ce vă urăsc”. Cât de mult putem realiza urmând acest sfat, nu putem estima vreodată. „Rugați-vă pentru cei ce

vă asupresc și vă prigonesc ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei dreți și peste cei nedreți.”

Nu sunt oare principiile prezentate aici adesea trecute cu vederea? Răul care ar fi evitat, dacă le urmăm, este fără îndoială mic; căci, rareori, inimile persecutorilor sunt sensibile la impresiile divine, așa cum a fost inima apostolului Pavel înainte de convertirea sa. Cel mai bine este să ne străduim întotdeauna să aducem la îndeplinire întreaga voință a lui Dumnezeu, așa cum ne-a spus El. Iar El Se va îngriji de rezultate. -- (Manuscript 148, 1902).

Zel și perseverență în lucrarea misionară medicală

Cât de mulțumită aș fi dacă aș putea să trezesc pe poporul nostru la un efort creștin, dacă aș putea să-l călăuzesc să se angajeze în lucrarea misionară medicală cu zel sfânt și perseverență divină, nu în câteva locuri, ci pretutindeni, depunând eforturi personale pentru cei care sunt în afara turmei! Aceasta este adevărata lucrare misionară. În unele locuri este însoțită de puțin succes, după cât se pare; însă iarăși spun, Domnul este Cel ce deschide calea și un succes remarcabil însoțește efortul respectiv. Se rostesc cuvinte care sunt ca niște cuie țintuite într-un loc sigur. Îngerii din ceruri cooperează cu instrumentele omenești, iar păcătoșii sunt câștigați la Mântuitorul. -- (Letter 43, 1903).

Într-o companie excelentă

Spiritul persecuției nu va fi stârnit asupra acelor care nu au legătură cu Dumnezeu și deci nu au tărie morală. Acesta va fi stârnit împotriva celor credincioși, care nu fac concesii față de lume și care nu sunt influențați de ideile ei, onorurile sau împotrivirea ei. O religie care aduce o mărturie vie în favoarea sfințeniei, care respinge mândria, egoismul, zgârcenia și păcatele

lumești, va fi urâtă de lume și de creștinii superficiali.... Când suferi ocară și persecuție, te afli într-o companie excelentă; căci Domnul Isus a îndurat toate aceste lucruri și încă mult mai multe. Dacă sunteți santinele credincioase pentru Dumnezeu, aceste lucruri vă vor fi un compliment. Numai sufletele eroilor care vor fi credincioși, dacă vor sta singuri, vor câștiga coroana nepieritoare. -- (The Youth's, 28 mai, 1884).

Va veni o redeșteptare

Dacă lucrătorii își vor umili inimile înaintea lui Dumnezeu, binecuvântarea va veni. Ei vor primi tot timpul idei noi, proaspete, și va fi o redeșteptare minunată a lucrării misionare medicale. -- (Testimonies for the Church 9:219).

Capitolul 14

Predarea principiilor de sănătate

Evanghelia sănătății

Principiile reformei sănătății se găsesc în Cuvântul lui Dumnezeu. Evanghelia sănătății trebuie să fie strâns legată de lucrarea de propovăduire a Cuvântului. Este planul Domnului ca influența restauratoare a reformei sănătății să constituie o parte a ultimului mare efort de proclamare a soliei Evangheliei. Medicii noștri trebuie să fie lucrătorii lui Dumnezeu. Ei trebuie să fie oameni ale căror puteri au fost sfințite și transformate prin harul lui Hristos. Influența lor trebuie strâns legată de adevărul care trebuie dat lumii. În desăvârșită unitate cu lucrarea de propovăduire a Evangheliei, lucrarea reformei sănătății va descoperi puterea care îi este dată de Dumnezeu. Sub influența Evangheliei se vor face mari reforme de către lucrarea misionară medicală. -- (Manuscript 172, 1899).

Cea dintâi lucrare

Dacă dorim să ridicăm standardul moral în orice țară am fi chemați să mergem, trebuie să începem prin corectarea obiceiurilor lor fizice. Tăria caracterului depinde de folosirea corespunzătoare a puterilor minții și ale trupului. -- (Counsels on Health, 505).

Învățați pe oameni legile vieții

Binecuvântarea lui Dumnezeu va însoți orice efort făcut pentru a trezi interesul pentru reforma sănătății; căci este nevoie de ea pretutindeni. Trebuie să aibă loc o redeșteptare în această privință; căci Dumnezeu are în

plan să realizeze mult prin aceasta. Prezentați temperanța, cu toate avantajele pe care le are ea asupra sănătății. Învățați pe oameni legile vieții, astfel ca ei să știe cum să-și păstreze sănătatea. Eforturile care se fac în prezent nu sunt după planul lui Dumnezeu. Tratamentul cu medicamente constituie un blestem pentru acest veac iluminat.

Învățați-i pe oameni să nu folosească medicamente. Să le folosească din ce în ce mai puțin și să depindă tot mai mult de agenții naturali de vindecare, numai atunci natura va răspunde medicilor lui Dumnezeu aerul curat, apa curată, mișcarea fizică și o conștiință curată.

Mulți s-ar putea face bine fără nici un dram de medicamente, dacă ar trăi legile sănătății. Medicamentele trebuie folosite rar. Va fi nevoie de efort serios, răbdător și prelungit pentru a pune pe picioare lucrarea și a o îndeplini conform principiilor naturale. Dacă veți adăuga rugăciuni stăruitoare eforturilor voastre, atunci veți avea succes. Prin această lucrare, îi veți învăța pe pacienți și pe alții cum să aibă grijă de ei când sunt bolnavi, fără să recurgă la folosirea medicamentelor. -- (Letter 6a, 1890).

Știința tăgăduirii de sine

Dacă toți bolnavii ar fi vindecați prin rugăciune, foarte puțini ar fi preocupați să cunoască felul corect de a mânca, a bea și a se îmbrăca. Cei care lucrează în sanatoriile noastre ar trebui să-și dea seama de datoria pe care o au, aceea de a-i învăța pe pacienți principiile viețuirii sănătoase.

Bolnavii au de învățat o lecție. Ei trebuie să respingă acele mâncăruri care le întârzie sau împiedică reînsănătoșirea. Trebuie să învețe știința tăgăduirii de sine și să mănânce o hrană simplă, pregătită simplu. Ei trebuie să stea mult în lumina soarelui, care trebuie să pătrundă în fiecare cameră a clădirii. Trebuie ținute cuvântări cu subiecte de sănătate. Aceste prezentări

vor deschide priceperea orbită, și adevăruri care nu au fost înțelese niciodată înainte vor fi păstrate în minte. -- (Letter 63, 1905).

Sfat către un medic de la sanatoriu

În timpul nopții, stăteam de vorbă cu tine. Aveam să-ți spun câteva lucruri în privința alimentației. Discutam liber cu tine și îți spuneam că trebuie să faci schimbări în ideile tale cu privire la alimentația care se dă celor ce vin la sanatoriu din lume. Acești oameni au trăit în mod necorespunzător, cu hrană din belșug. Ei suferă ca urmare a îngăduirii poftei.

Este necesară o reformă în obiceiurile lor de mâncare și băutură. Însă această reformă nu poate fi făcută dintr-o dată. Schimbarea trebuie făcută treptat. Alimentele sănătoase care li se pun în față trebuie să fie apetisante. Probabil toată viața lor au mâncat trei mese pe zi, mese bogate. Este un lucru important să-i abordăm pe acești oameni cu adevărurile reformei sănătății.

Însă pentru a-i determina să adopte o dietă sănătoasă, trebuie să le așezați în față hrană din belșug, sănătoasă, apetisantă. Schimbările nu trebuie făcute atât de brusc, încât ei să se întoarcă de la reforma sănătății, în loc de a fi conduși la ea. Hrana care li se servește trebuie pregătită în mod atrăgător și trebuie să fie mai multă decât ar putea mânca oricare dintre voi....

Vă scriu aceasta pentru că știu că Domnul dorește să aveți tact în a-i lua pe oameni așa cum sunt ei, în întuneric și îngăduință de sine. În ce mă privește pe mine personal, eu sunt cu totul în favoarea unei alimentații simple. Însă nu este cel mai bine a oferi pacienților din lume, îngăduitori față de sine, o dietă atât de strictă, deoarece ei vor fi îndepărtați de reforma sănătății. Aceasta nu îi va convinge de nevoia de schimbare în privința obiceiurilor lor de a mânca și a bea. Spuneți-le cum stau lucrurile. Instruiți-i să vadă necesitatea unei alimentații simple și faceți schimbarea în mod

treptat. Oferiți-le timp să răspundă tratamentului și sfaturilor pe care le dați. Lucrați, rugați-vă și conduceți-i pe această cale cât se poate de blând. -- (Letter 331, 1904.)

Cum să prezentăm principiile unei alimentații sănătoase

Domnul dorește ca fiecare pastor, fiecare medic și fiecare membru al bisericii să ia seama să nu-i îndemne pe cei care nu au cunoștință de credința noastră să facă schimbări bruște în alimentația lor, punându-i astfel în fața unei încercări premature. Țineți sus principiile reformei sănătății și lăsați-L pe Domnul să-l călăuzească pe cel care are o inimă sinceră. Ei vor asculta și vor crede. Domnul nu cere solilor Săi să prezinte adevărurile minunate ale reformei sănătății într-un mod care va aduce prejudicii asupra minții oamenilor. Fie ca nimeni să nu așeze pietre de poticnire în calea celor ce umblă în întuneric, pe cărările ignoranței. Chiar atunci când laudăm un lucru bun, este bine să nu fim prea entuziaști, ca să nu-i întoarcem de pe cale pe cei care vin ca să asculte. Prezentați principiile temperanței în modul care este cel mai atrăgător pentru ei.

Călăuziți-i pe oameni

Noi nu trebuie să acționăm cu înfumurare. Lucrătorii care pătrund în teritorii noi pentru a înființa comunități noi nu trebuie să creeze greutăți, făcând caz de problema alimentației. Ei trebuie să fie atenți să nu fixeze limite prea stricte. Astfel, ar fi puse piedici în calea oamenilor. Nu îi siliți pe oameni. Călăuziți-i. Predicați Cuvântul, așa cum este el în Hristos Isus. Publicațiile de sănătate vă vor ajuta nu doar cum să învățați să pregătiți o hrană sănătoasă și cum să acordați tratamente celor bolnavi, dar și cum să instruiți pe alții în aceste domenii. Lucrătorii trebuie să depună eforturi hotărâte, stăruitoare, amintindu-și că nu se poate învăța totul dintr-o dată. Ei trebuie să fie hotărâți să învețe cu răbdare pe oameni.

Oriunde este dus adevărul, oamenii trebuie să fie învățați cum să pregătească mâncăruri sănătoase. Dumnezeu dorește ca, în fiecare loc, oamenii să fie învățați cum să folosească cu înțelepciune produsele pe care le pot obține ușor în regiunea în care se află. În acest fel, atât săracii, cât și cei care se bucură de condiții mai bune pot fi învățați cum să trăiască sănătos. -- (Letter 135, 1902).

Fără instruire, lucrul se pierde

Este un lucru irosit să-i învățăm pe oameni să se îndrepte spre Dumnezeu ca vindecător al neputințelor lor, dacă nu i-am învățat să înlătore orice obicei greșit și să nu mai fie îngăduitori față de apetitul pervertit. Ei trebuie învățați să folosească ceea ce ne-a pus la îndemână Dumnezeu. A refuza folosirea remediilor pe care le au la îndemână, fără a plăti taxa medicului, a neglija să lase pătrunderea, în fiecare încăpere a casei, a aerului curat și luminii soarelui date de Dumnezeu, toate acestea dovedesc lipsă de credință în El. Credința în puterea lui Dumnezeu de a vindeca neputințele este moartă, dacă cel care este bolnav nu folosește lumina pe care i-a dat-o Dumnezeu, punându-și obiceiurile în armonie cu principiile corecte. -- (Manuscript 86, 1897).

Instruiți, instruiți, instruiți

Noi trebuie să instruiem, să instruiem, să instruiem cu plăcere și în mod inteligent. Trebuie să predicăm adevărul, să ne rugăm pentru adevăr, ducându-l, cu puterea lui plină de har și dătătoare de sănătate, la aceia care nu îl cunosc. Pe măsură ce bolnavii sunt aduși în atingere cu Dătătorul vieții, facultățile minții și ale trupului lor vor fi reînnoite. Însă pentru aceasta trebuie să dovedească tăgăduire de sine și să fie cumpătați în toate lucrurile. Numai în acest fel ei pot fi salvați de la moarte fizică și spirituală și readuși

la starea de sănătate.

Când mașinăria corpului omenesc funcționează în armonie cu planurile dătătoare de viață ale lui Dumnezeu, boala este învinsă și sănătatea izvorăște cu rapiditate. Când ființele omenești lucrează în unitate cu Dătătorul vieții, care și-a oferit viața pentru ei, gânduri de bucurie vor umple mintea. Trupul, mintea și sufletul sunt sfințite. Ființele omenești învață de la Marele Învățător și toate lucrurile asupra cărora privesc le înobilează și le îmbogățesc gândurile. Sentimentele vor fi îndreptate cu bucurie și recunoștință spre Creator. Viața omului care este reînnoit după chipul lui Hristos este o lumină ce strălucește în întuneric. -- (Letter 83, 1905).

Fapte de slujire

Mă adresez profesorilor din școlile noastre, pastorilor, medicilor și surorilor medicale și le spun: dacă doriți, puteți avea succes în a descoperi adevărurile întregii solii îngerești. Acest lucru se va realiza nu numai prin predicarea Cuvântului, ci și prin fapte de slujire iubitoare. Avem atât de mare nevoie de spiritul Cuvântului. Cei care au spiritul lui Hristos vor face faptele Lui.

Am fost îndemnată să îndrept atenția poporului nostru spre capitolul 58 din Isaia. Citiți cu atenție acest capitol și veți înțelege ce fel de lucrare va da viață bisericii noastre. Lucrarea de vestire a Evangheliei se va face atât prin faptele noastre de binefacere, cât și prin lucrarea noastră. Când întâlniți suflete în suferință, care au nevoie de ajutor, dați-le ajutor. Când întâlniți oameni înfomețați, hrăniți-i. Astfel veți sluji cum a slujit Domnul Hristos. Lucrarea cea sfântă a Învățătorului a fost o lucrare de binefacere. Fie ca poporul nostru de pretutindeni să fie încurajat să se implice în aceasta. -- (Manuscript 7, 1908).

Învățați-i pe oameni tăgăduirea de sine

Lucrarea pe care ai făcut-o în orașe are aprobarea cerului.... Ceea ce ai făcut tu demonstrează că, dacă medicii și pastorii noștri ar lucra împreună în prezentarea adevărului oamenilor, atunci s-ar putea ajunge la mult mai mulți oameni decât dacă pastorul lucrează singur....

Prezentați înaintea oamenilor nevoia de a se împotrivi ispitei de a-și îngădui pofta. Aici este locul în care cad mulți. Explicați-le cât de strâns sunt legate trupul și mintea și arătați-le cât este de necesar să le păstreze pe amândouă în cea mai bună stare. Prezentările de sănătate pe care le țineți în adunări constituie una dintre cele mai bune căi de a face publicitate sanatoriilor noastre....

Abstenență și sănătate

Mintea celor în suferință trebuie călăuzită să apuce speranța de eliberare dintr-o mare primejdie. Rostiți-le cuvinte pline de nădejde, cuvinte de încurajare. Cei care vin la sanatoriile noastre vor fi vindecați de Domnul, dacă se vor abține de la folosirea alcoolului și a medicamentelor și vor folosi remediile simple și sigure pentru a preîntâmpina boala produsă de apetitul pervertit. Dacă ei își vor face partea în a rupe vraja vrăjmașului, împotrivindu-se cu hotărâre ispitei, și se vor consacra Aceluia care și-a dat viața pentru sufletul păcătoșilor, vor deveni fii și fiice ai lui Dumnezeu.

Toți cei care își îngăduie pofta își irosesc puterile fizice și își slăbesc puterea morală, iar mai devreme sau mai târziu, vor simți consecințele călcării legilor fizice.

Domnul Hristos și-a dat viața pentru a obține mântuirea pentru cel păcătos. Mântuitorul lumii a știut că îngăduirea poftei avea să producă

debilitate fizică și amortizarea facultăților de percepție, astfel ca lucrurile sacre și veșnice să nu poată fi pricepute. El a știut că îngăduința de sine avea să pervertească puterile morale și că cea mai mare nevoie a omului avea să fie convertirea inimii, a minții și a sufletului, din viața de îngăduință de sine, la una de tăgăduire de sine și sacrificiu....

Biruința lui Hristos, o lecție pentru noi

Încercarea Domnului Hristos a început la capitolul poftă și, timp de aproape șase săptămâni, El a rezistat ispitei în favoarea omului. Acel post îndelungat în pustie avea să fie o lecție pentru omul decăzut din toate timpurile. Domnul Hristos nu a fost biruit de ispitele puternice ale vrăjmașului, iar aceasta constituie o încurajare pentru orice suflet care se luptă cu ispita. Domnul Hristos a făcut cu putință ca orice membru al familiei omenești să se poată împotrivi ispitei. Toți cei care vor să trăiască o viață evlavioasă vor putea birui, așa cum a biruit Domnul Hristos, prin sângele Mielului, prin cuvântul mărturiei lor. Acel post îndelungat I-a dat Mântuitorului tăria să îndure. El le-a dovedit oamenilor că a început lucrarea de biruință exact în locul în care începe degradarea în punctul numit poftă....

Responsabilitatea medicilor și a pastorilor

Avem nevoie de influența exemplului bun al medicilor și pastorilor noștri. Aceștia să-și pună la lucru toate puterile pentru stăpânirea poftii, pentru ca puterile mintale și morale să poată fi întărite. Pe cât este cu putință, să adopte astfel de obiceiuri de viață care să le solicite, în egală măsură, puterile fizice și pe cele mintale. Exercițiile de vorbire pentru cultivarea glasului constituie un exercițiu sănătos. Învățați-i pe alții și trăiți voi înșivă cu atenție. Stați tari pe poziția în care toți, chiar și oamenii noștri din conducere, trebuie să dovedească bun-simț în grija pentru sănătate, în a solicita, în egală măsură, atât trupul, cât și creierul. -- (Letter 158, 1909).

Restaurante cu alimente sănătoase, ca școli

Lucrătorii interesați vor fi călăuziți să se ofere a se angaja în diverse domenii ale activității misionare. Vor fi înființate restaurante în care se va servi o hrană sănătoasă. Însă cu câtă grijă trebuie făcută această lucrare!

Fiecare restaurant în care se servește hrană sănătoasă trebuie să fie o școală. Lucrătorii angajați trebuie să studieze continuu, să dobândească experiență, pentru a se putea perfecționa în privința pregătirii unor mâncăruri sănătoase. În orașele mari, această lucrare de instruire poate fi realizată într-o măsură mai mare decât în localitățile mai mici. Însă, în fiecare loc în care există o biserică, trebuie făcute instruiri cu privire la pregătirea sănătoasă a hranei în folosul celor care doresc să trăiască în conformitate cu principiile reformei sănătății. Iar membrii bisericii trebuie să împărtășească oamenilor din jurul lor lumina pe care o primesc cu privire la acest subiect. -- (Testimonies for the Church 7:112, 113).

Instruire în cămine și în școli

În San Francisco, dr. _____ a găsit multe porțițe pentru lucrarea de instruire. Cam cu trei luni în urmă, ea a început să conducă cursuri de gătit și de igienă generală cu câteva familii din biserica noastră. A fost ajutată în lucrarea ei de câteva persoane de la sanatoriu care au fost în stare să facă demonstrații practice în privința gătitului și a acordării unor tratamente simple.

Vecinii au fost invitați să ia parte la aceste demonstrații, iar unii, care au primit invitația și au venit, au cerut ca asemenea cursuri să se țină și acasă la ei, ca să-și poată invita și câțiva prieteni. Astfel, lucrarea s-a extins cu grăbire, până când dr. _____ nu a mai putut face față tuturor cererilor pe care

le-a primit. Lucrarea ei a fost adusă la cunoștința directorilor din școlile publice și, la invitația acestora, ea a ținut prezentări cu subiecte de sănătate în fața a nu mai puțin de 1. 500 de copii din școlile din oraș. Colaborarea ei cu Uniunea pentru Temperanță a Femeilor Creștine a făcut cu puțință ca să cunoască multe femei deosebite. Asemenea eforturi constituie factori puternici care îndepărtează din mintea multora prejudecata care există împotriva poporului nostru. -- (The Review and Herald, 1 august, 1907).

Colaborare cu alți lucrători care susțin temperanța

Noi ar trebui să facem tot ce ne stă în putere pentru a coopera cu solii cerești în propovăduirea adevărului și a neprihănirii pe pământ. Nu putem face o lucrare mai bună decât aceea de a colabora, atât cât este cu puțință, fără a face compromisuri, cu Uniunea pentru Temperanță a Femeilor Creștine. Cu ani în urmă, socoteam răspândirea principiilor temperanței ca una dintre cele mai importante datorii. Ar trebui să fie la fel și astăzi. Școlile și sanatoriile noastre ar trebui să descopere puterea harului lui Hristos de a transforma viața. Acestea ar trebui să fie factori importanți în cauza care susține temperanța. -- (Letter 274, 1907).

Instruiți-i pe săraci

[În viziune], s-au pus întrebări în ce privește posibilitatea de a-i instrui pe oameni cum să înlocuiască alimentele de carne, ceaiul și cafeaua cu o hrană mai sănătoasă. Să ne facem cunoscute propriile noastre metode și astfel să ne lipsim de beneficiile pe care le-am putea avea prin comerțul în colonii? Să prezentăm și altora știința de a pregăti aceste alimente sănătoase? Să-i învățăm pe cei săraci cum pot trăi fără să folosească deloc carnea animalelor moarte? Să-i învățăm pe oamenii săraci, care vin la adevăr, cum să cultive nuci și cum să producă ei înșiși lucruri care i-ar costa mult mai mult dacă le-ar cumpăra de la alții? Să-i învățăm să prepare ei înșiși aceste

mâncăruri?

Glasul înțelepciunii

Toate acestea păreau chestiuni importante și greu de rezolvat. Apoi s-a auzit glasul înțelepciunii; subiectul reformei sănătății este un subiect însemnat, un subiect mare, iar lucrarea misionară trebuie făcută la drumuri și la garduri. Solia îngerului al treilea este adevărul prezent pentru 1898, iar problema sănătății este strâns legată de această solie, tot așa cum este legat brațul de corp. De aceea, trebuie dată lumina cu privire la cele mai bune metode de prezentare a reformei sănătății. Carnea este cel mai mare generator de boală care poate fi introdus în organismul omului. Însă nu puteți vorbi altora despre reforma sănătății până când nu le prezentați cele mai puțin costisitoare metode de a trăi. Vrajmașul nu trebuie să tragă nicidecum foloase. Domnul nu poate decât să binecuvânteze pe cei care păzesc fiecare cuvânt pe care l-a dat El, în legătură cu viața aceasta. -- (Manuscript 105, 1898).

Scopul lucrării de susținere a alimentației sănătoase

Potrivit cu lumina pe care mi-a dat-o Dumnezeu, chestiunea alimentației trebuie prezentată pentru a-i învăța pe oameni să trăiască sănătos și economic, și nu pentru câștig bănesc. Fiecare trebuie să învețe care mâncăruri sunt cele mai potrivite pentru propriile necesități. -- (Letter 82, 1903).

Ca mana

Lumina pe care a dat-o Dumnezeu și va continua să o dea cu privire la alimentație trebuie să fie pentru poporul Său de astăzi ceea ce a fost mana pentru copiii lui Israel. Mana a căzut din ceruri, iar oamenilor li s-a spus să o

culeagă și să o pregătească pentru a o mânca. Astfel că, în diferite țări, va fi dată o lumină poporului lui Dumnezeu și vor putea fi pregătite mâncăruri potrivite acestor țări.

Membrii fiecărei biserici trebuie să cultive tact și iscusință, care le vor fi date de Dumnezeu. Domnul este gata să dea iscusință și pricepere tuturor acelor care se străduiesc să învețe să combine produsele pământului, astfel ca să obțină o hrană simplă, ușor de pregătit, sănătoasă, care să înlocuiască mâncarea de carne, pentru ca oamenii să nu aibă scuze pentru că folosesc carne. -- (Manuscript 78, 1902).

Domnul îl va învăța pe cel ascultător

În cereale, fructe, vegetale și nuci se găsesc toate elementele hrănitoare de care avem nevoie. Dacă venim la Domnul cu simplitate și umilință a minții, El ne va învăța să pregătim o hrană sănătoasă fără nici o urmă de carne. -- (Manuscript 27, 1906).

Sfaturi privind arta de a găti

Avem nevoie de o instruire autentică în ce privește arta de a găti.... Țineți cursuri în care să-i puteți învăța pe oameni cum să facă o pâine bună și cum să pună laolaltă ingredientele, pentru a face combinații de alimente sănătoase din cereale și legume. O asemenea instruire va ajuta la trezirea dorinței, în mijlocul poporului nostru, de a se muta din orașele mari, de a-și asigura o bucată de pământ la țară, acolo unde își pot cultiva ei înșiși fructe și legume. -- (Manuscript 150, 1905).

Este necesară o acțiune unită

Este planul Domnului ca, în fiecare loc, bărbații și femeile să aibă

privilegiul de a-și pune la lucru talentul prin pregătirea de mâncăruri sănătoase, cu produsele naturale pe care le au la îndemână în țara în care trăiesc. Nici un om nu trebuie să le interzică acest lucru. Dacă se vor îndrepta către Dumnezeu, punându-și la lucru toată iscusința și priceperea, sub călăuzirea Duhului Sfânt, ei vor învăța să transforme produsele naturale în mâncăruri sănătoase. În acest fel, ei vor fi în stare să învețe pe cei săraci cum să prepare mâncăruri care să înlocuiască mâncarea din carne.

Cei ajutați în acest fel pot învăța pe alții, la rândul lor. Trebuie făcută această lucrare. Dacă ar fi fost făcută înainte, ar fi acum la adevăr mult mai mulți oameni decât sunt și am avea mult mai mulți care să fie capabili de a instrui pe alții. Să învățăm care ne este datoria, iar apoi să ne-o și facem. Noi nu trebuie să fim dependenți de alții și să ne simțim neajutorați, încrezându-ne în ființele omenești. -- (Manuscript 85, 1902).

Stimulente pentru activitate

Unii vor spune poate: „Dacă Domnul vine curând, la ce mai este nevoie să construim școli, sanatorii și fabrici de alimente? Ce nevoie mai au tinerii noștri să învețe meserii?”

Planul lui Dumnezeu este ca noi să punem continuu la lucru talanții pe care ni i-a dat. Nu putem face acest lucru, dacă nu îi folosim. Perspectiva revenirii în curând a Domnului Hristos nu trebuie să ne conducă la trândăvie. În loc de aceasta, ar trebui să ne determine să facem tot ce putem în folosul și pentru binecuvântarea omenirii. Nici un om leneș nu este socotit nevinovat în ochii Domnului.

Religia Bibliei nu dă naștere niciodată la oameni leneși. Noi credem că venirea Domnului este aproape. Atunci fie ca fiecare să folosească la maximum timpul pe care i l-a dat Dumnezeu pentru a se pregăti el însuși și

pe alții pentru acest mare eveniment. Învățați-i importanța îndeplinirii datoriilor vieții pe aceia care irosesc ocaziile pe care le au.

Lucrați pentru omul necumpătat și pentru cel care folosește tutunul, spunându-le că nici un bețiv nu va moșteni Împărăția lui Dumnezeu și că „acolo nu va intra nimic din ceea ce este întinat”. Arătați-le câte lucruri bune pot face cu banii pe care îi cheltuiesc acum cu lucruri care nu le fac decât rău. -- (Letter 25, 1902).

Toleranță față de părerile altora

Trebuie să fim conștienți că există o varietate de oameni în lume și că nu ne putem aștepta ca toți să aibă aceleași părerii cu privire la alimentație. Nu toate mințile gândesc la fel. Eu nu mănânc unt, însă sunt membri ai familiei mele care mănâncă. Acesta nu se află pe masa mea; însă eu nu fac tulburare pentru că unii membri din familia mea îl consumă din când în când. Alții dintre frații noștri de nădejde au unt pe mesele lor, însă eu nu mă simt obligată să-i forțez să facă altfel. Pentru aceste lucruri, n-ar trebui să se îngăduie vreodată să se facă tulburare între frați. Nu văd nevoia de unt, când există fructe din belșug și smântână sterilizată. Celor care Îl iubesc pe Dumnezeu și Îi slujesc trebuie să li se îngăduie să-și urmeze propriile convingeri. Poate că noi nu ne simțim îndreptățiți să facem ceea ce fac ei, însă nu trebuie să permitem ca diferențele de părerii să creeze neînțelegeri. Fie ca Domnul să ne ajute să fim tari ca o stâncă la principiile Legii rostite pe Sinai și fie ca El să ne ajute să nu îngăduim ca deosebirile de idei să constituie o barieră între noi și frații noștri. -- (Letter 331, 1904).

Transmiterea unor puncte de vedere extremiste

Dorința și planul lui Satana este să aducă în mijlocul nostru pe cei care cad în extreme oameni cu minte îngustă, care critică și sunt aspri, susținându-

și cu multă tenacitate propriile convingeri despre ceea ce consideră ei că este adevăr. Aceștia vor fi exigenți și vor căuta să impună cu forța îndatoriri severe, exagerând în lucruri de mică importanță, în timp ce neglijează lucrurile mai importante ale Legii judecata, mila și dragostea lui Dumnezeu. Datorită lucrării câtorva din această categorie de oameni, toți păzitorii Sabatului vor fi socotiți bigoți, fanatici și farisei. Iar lucrarea adevărului, datorită acestora, va fi socotită nevrednică de a fi luată în seamă. -- (The Review and Herald, 29 mai, 1888).

A găti bine este o știință

Unele persoane sunt chemate să facă ceea ce este considerată a fi o datorie umilă, cum ar fi aceea de a găti. Însă știința gătitului nu este un lucru de mică însemnătate. Pregătirea iscusită a hranei este una dintre cele mai importante arte, mai presus de învățarea muzicii sau a confecționării îmbrăcăminte. Nu spun acest lucru pentru că desconsider muzica sau croitoria, căci acestea sunt importante. Însă este mult mai importantă arta pregătirii hranei, astfel ca aceasta să fie atât sănătoasă, cât și apetisantă. Aceasta ar trebui socotită cea mai valoroasă dintre toate artele, pentru că este atât de strâns legată de viață. Ar trebui să i se acorde mai multă atenție, căci, pentru a produce sânge bun, organismul are nevoie de hrană bună. Temelia care îi ține pe oameni într-o stare bună de sănătate este lucrarea misionară medicală privind arta de a găti bine.

Adesea, reforma sănătății este discreditată prin pregătirea unor alimente lipsite de gust. Lipsa de cunoștință cu privire la gătitul sănătos trebuie remediată, dacă dorim ca reforma sănătății să aibă succes.

Sunt puține bucătărese bune. Multe, multe mame trebuie să fie învățate să gătească, pentru ca să poată pune pe masa familiei lor o hrană bine pregătită, servită curat, ordonat și plăcut.

Înainte de a da copiilor lecții de orgă și de pian, acestora trebuie să li se predea lecții de gătit. A învăța să gătești nu trebuie să excludă muzica, însă a învăța muzica este de mai mică însemnătate decât a învăța să pregătești o hrană sănătoasă și apetisantă.

Școli de gătit

Legat de sanatoriile și școlile noastre, ar trebui să existe școli de gătit, în care să se țină cursuri de pregătire corespunzătoare a hranei. În toate școlile noastre ar trebui să existe persoane pregătite, atât bărbați, cât și femei, care să-i învețe pe studenți și elevi arta de a găti. În special, femeile trebuie să învețe să gătească.

Este păcat să pui pe masă o hrană prost pregătită, deoarece problema mâncării afectează bunăstarea întregului organism. Domnul dorește ca poporul Său să prețuiască necesitatea de a avea o hrană pregătită astfel, încât stomacul lor să nu fie iritat și, în consecință, nici temperamentul. Să nu uităm că există religie practică într-o felie bună de pâine.

Un talent de cea mai mare valoare

Gătitul nu ar trebui să fie socotit ca un fel de sclavie. Ce s-ar întâmpla cu lumea noastră, dacă toți cei care sunt angajați în arta gătitului ar renunța la munca lor, cu scuza șubredă că nu este suficient de plătită? S-ar putea ca gătitul să fie privit mai puțin de dorit decât alte domenii ale lucrării, însă, în realitate, aceasta este o știință mai presus de toate celelalte științe. Așa privește Dumnezeu pregătirea unei hrane sănătoase. El socotește de mare valoare pe aceia care slujesc cu credincioșie pregătirea unei hrane sănătoase, gustoase.

Cei care înțeleg arta de a pregăti în mod corespunzător hrana și care pun în practică această cunoștință sunt demni de mai multă laudă decât cei care sunt angajați în alte domenii ale lucrării. Acest talent ar trebui socotit că valorează cât zece talanți, căci folosirea acestuia are mult de-a face cu păstrarea organismului omenesc în stare de sănătate. Pentru că este atât de inseparabil legat de viață și sănătate, este cel mai valoros dintre toate darurile. -- (Manuscript 95, 1901).

Mulți vor fi salvați

Domnul mi-a arătat că mulți, foarte mulți vor fi salvați de la decădere fizică, mintală și morală datorită influenței practice a reformei sănătății. Se vor ține prezentări cu subiecte de sănătate, iar publicațiile se vor înmulți. Principiile reformei sănătății vor fi primite cu bunăvoință; și mulți vor fi luminați. Influența reformei sănătății o va recomanda aceluia care doresc lumină, iar ei vor avansa pas cu pas în a privi adevărurile speciale pentru acest timp. -- (Testimonies for the Church 6:378, 379).

Capitolul 15

Alimentația și sănătatea

Principii importante

Advenții de ziua a șaptea mânuiesc adevăruri foarte importante. În ce privește subiectul cumpănare, ei ar trebui să fie înaintea tuturor. Chestiunea păstrării sănătății este de o importanță primordială. Când o studiem în temere de Dumnezeu, vom afla că este cel mai bine pentru noi, atât pentru sănătatea noastră fizică, cât și pentru înaintarea noastră spirituală, să urmărim simplitatea în alimentație. Să studiem cu răbdare această problemă. Avem nevoie de cunoștință și judecată pentru a acționa cu înțelepciune în această privință. Nu trebuie să ne împotrivism legilor naturii, ci să le dăm ascultare.

Doar atunci când luăm cunoștință de principiile reformei sănătății ne trezim pe deplin și vedem consecințele rele ale unei alimentații necorespunzătoare. Cei care au curajul, după ce și-au conștientizat greșelile, de a-și schimba obiceiurile vor descoperi că procesul de reformă necesită luptă și multă perseverență. Însă, atunci când se formează gusturi corecte, ei își vor da seama că alimentele pe care le-au socotit înainte ca fiind nevătămătoare au pus încet, dar sigur, temelia pentru bolile digestive și pentru alte boli.

Să oferim o mâncare hrănitore

Unii din poporul nostru se abțin în mod conștient de la consumarea unor mâncăruri necorespunzătoare, însă, în același timp, neglijează să mănânce alimente care să le ofere elementele necesare pentru a susține în mod corespunzător organismul. Să nu cumva să aducem vreodată mărturie

împotriva reformei sănătății, dând greș în a folosi o hrană sănătoasă, gustoasă, în locul mâncărilor dăunătoare pe care le-am discreditat. Este nevoie de mult tact și înțelepciune în pregătirea unei hrane sănătoase, care să înlocuiască ceea ce constituie alimentația în multe familii. Acest efort necesită credință în Dumnezeu, seriozitate în planuri și scop și bunăvoința de a ne ajuta unii pe alții. O alimentație care este săracă în elementele nutritive necesare aduce ocară asupra cauzei reformei sănătății. Noi suntem muritori și trebuie să ne asigurăm o hrană care să susțină în mod corespunzător organismul nostru.

Cei care nu știu să gătească sănătos trebuie să învețe să combine articolele alimentare sănătoase, hrănitoare, astfel încât să obțină feluri de mâncare apetisante. Cei care doresc să obțină cunoștințe în acest domeniu să se înscrie la publicațiile noastre de sănătate....

Fără a lucra continuu cu iscusință, nimeni nu poate ajunge desăvârșit în arta gătitului, însă cei ale căror inimi sunt deschise îndemnurilor și sfaturilor Marelui Învățător vor învăța multe lucruri și vor fi de asemenea în stare ca, la rândul lor, să-i învețe pe alții, căci El le va da pricepere și iscusință.

Trebuie acordată o atenție potrivită folosirii corespunzătoare a diverselor sortimente de nuci și alune. Unele nu sunt la fel de sănătoase ca altele. Nu reduceți meniul doar la câteva articole alcătuite în mare măsură din nuci sau alune. Aceste alimente nu ar trebui folosite prea mult. Dacă unii le-ar folosi mai cu economie, ar fi mai bine pentru ei. Combinate în cantitate mare cu alte articole, în anumite rețete, acestea îngreunează atât de mult hrana, încât organismul nu o poate asimila în mod corespunzător.

Înaintare inteligentă

Să înaintăm înțelept în simplificarea alimentației noastre. În providența

lui Dumnezeu, fiecare țară produce articole alimentare care conțin elementele nutritive necesare pentru construirea organismului nostru. Acestea pot fi prezente în feluri de mâncare sănătoase, apetisante.

Fie ca toți cei ce susțin reforma sănătății să se străduiască să facă din aceasta ceea ce este ea cu adevărat. Să lase la o parte tot ce este dăunător pentru sănătate. Să folosească o hrană simplă, sănătoasă. Fructele sunt excelente și ne scutesc de mult efort pentru gătit. Să dea la o parte plăcintele bogate, prăjiturile, deserturile și orice alte feluri de mâncare care sunt pregătite pentru a ispiti gustul. Mâncați mai puține feluri de mâncare la o masă și mâncați cu mulțumire.

În ce privește mâncarea de carne, noi putem spune cu toții că nu avem de-a face cu ea. Și toți ar trebui să aducem o mărturie clară împotriva folosirii ceaiului și a cafelei, să nu le folosim niciodată. Ele sunt narcotice, vătămătoare, atât pentru creier, cât și pentru celelalte organe ale corpului. Nu a sosit încă timpul ca să spun să nu mai folosim deloc laptele și ouăle. Laptele și ouăle nu trebuie puse în aceeași categorie cu mâncărurile de carne. În anumite boli, folosirea ouălor este foarte benefică.

Fie ca membrii bisericii noastre să-și țină în frâu pofta egoistă. Fiecare bănuț cheltuit pentru ceai, cafea și carne este mai rău decât irosit, căci aceste lucruri constituie un obstacol pentru buna dezvoltare a puterilor fizice, mintale și spirituale. -- (Letter 135, 1902).

Sfințirea și stăpânirea de sine

Poporul lui Dumnezeu trebuie să învețe însemnătatea cumpătării în toate lucrurile. Ei trebuie să practice temperanța în mâncare, băutură și îmbrăcăminte. Orice îngăduință trebuie îndepărtată din viețile lor. Înainte de a putea înțelege cu adevărat semnificația adevăratei sfințiri și în conformitate

cu voința lui Hristos, ei trebuie să obțină, prin colaborare cu Dumnezeu, stăpânirea asupra obiceiurilor și practicilor lor greșite. -- (Manuscript 16, 1902).

Arătați valoarea reformei sănătății

țineți la vedere lucrarea reformei sănătății, aceasta este solia care mi-a fost dată să o aduc. Arătați cu atâta claritate valoarea reformei sănătății, încât să se facă pretutindeni simțită nevoia acesteia. Însă nu susțineți niciodată o alimentație săracă, de înfometare. Este cu puțință să avem o alimentație sănătoasă, hrănitoare, fără a folosi mâncarea de carne. -- (Letter 49, 1902).

Spre slava lui Dumnezeu

Sub inspirația Duhului lui Dumnezeu, apostolul Pavel scrie că „tot ce faceți”, deci chiar și actul acesta natural de a mânca sau a bea, trebuie făcut nu pentru satisfacerea unui apetit pervertit, ci având un simțământ de responsabilitate; „să faceți totul spre slava lui Dumnezeu”. Fiecare parte a omului trebuie păzită; trebuie să ne ferim ca nu cumva ceea ce introducem în stomac să alunge din minte gândurile înalte și sfinte.

Drepturile individuale

„Să nu fac ceea ce-mi place?” întrebă unele persoane, ca și când noi am căuta să le lipsim de un mare bine, atunci când căutăm să le prezentăm necesitatea de a mânca în mod înțelept și de a-și pune în acord obiceiurile cu legile pe care le-a dat Dumnezeu. Sunt drepturi care aparțin fiecărui individ. Noi avem o individualitate și o influență proprii. Nimeni nu-și poate cufunda această identitate într-a altuia. Fiecare trebuie să acționeze pentru el însuși, potrivit cu ceea ce îi dictează propria lui conștiință.

În ce privește responsabilitatea și influența noastră, noi vom da socoteală lui Dumnezeu, pentru că avem viața de la El. Aceasta n-o putem căpăta de la oameni, ci numai de la Dumnezeu. Noi suntem ai Săi prin creațiune și răscumpărare. Trupurile noastre nu ne aparțin, ca să ne purtăm cu ele așa cum ne place, să le schilodim prin obiceiuri care le distrug și să nu-L mai slujim pe Dumnezeu în mod desăvârșit. Viețile noastre și toate facultățile noastre îi aparțin Lui. El ne poartă de grijă în fiecare clipă; El menține în funcțiune mașinăria vie; dacă am fi lăsați să o conducem noi o singură clipă, am muri. Noi suntem cu totul dependenți de Dumnezeu.

Învățăm o mare lecție atunci când înțelegem relația noastră cu Dumnezeu și relația Lui cu noi. Cuvintele: „Voi nu sunteți ai voștri”, „căci ați fost cumpărați cu un preț” ar trebui să fie fixate în minte, pentru ca să putem recunoaște întotdeauna dreptul lui Dumnezeu asupra talentelor noastre, asupra bunurilor noastre, asupra influenței noastre și asupra noastră înșine. Noi trebuie să învățăm cum să tratăm aceste daruri care vin de la Dumnezeu mintea, sufletul și trupul pentru ca, fiind bunul cumpărat de Domnul Hristos, să-I putem aduce o slujire plăcută.

Integritatea lui Daniel

De ce au refuzat Daniel și tovarășii lui să mănânce la masa împăratului? De ce au refuzat ei cărnurile și vinurile? Pentru că fuseseră învățați că această categorie de alimente nu avea să păstreze mintea și organismul în cea mai bună stare de sănătate pentru a-I putea sluji lui Dumnezeu....

Ei erau foarte atenți să se mențină continuu în legătură cu Dumnezeu. Se rugau și studiau, iar în viața practică, mintea lor era foarte conștiincioasă, umilă. Ei au umblat cu Dumnezeu așa cum a umblat Enoh. Cuvântul lui Dumnezeu era mâncarea și băutura lor. „În toate lucrurile care cereau

înțelepciune și pricepere și despre care îi întreba împăratul, îi găsea de zece ori mai destoinici decât toți vrăjitorii și cititorii în stele care erau în toată împărăția lui”. (Daniel 1, 20.)

În lumina acestei întâmplări din Scriptură, orice mărturie omenească în privința avantajelor dietei cu carne sau a unei mari varietăți de alimente nu ar trebui să aibă nici cea mai mică influență asupra vreunei ființe omenești. Când copiii credinței se vor consacra lui Dumnezeu prin rugăciune stăruitoare, fără rezervă, atunci Domnul le va onora credința și îi va binecuvânta cu o minte clară. -- (Letter 73, 1896).

Apel către un medic

Tu nu poți pricepe cât de eficientă ar fi slujirea ta religioasă și cât de multă mulțumire ți-ar aduce, dacă ai urma lumina care ți-a fost dată.... Oare poftele, obiceiurile și practicile tale vor fi astfel, încât să-i formezi pe cei cu care ai de-a face să găsească scuze asemănătoare celor pe care le-ai găsit tu pentru îngăduirea mâncării cărnii animalelor moarte?

Înapoi la hrana primară

Domnul intenționează să conducă pe poporul Său să trăiască așa ca la început, cu fructe simple, vegetale și cereale. El i-a condus pe copiii lui Israel în pustie, acolo unde nu puteau avea carne de mâncat; și le-a dat pâine din ceruri. „Omul a mâncat hrana îngerilor.” Însă ei tânjeau după oalele cu carne din Egipt, murmurau și plângeau după carne, neluând în seamă faptul că Domnul le promisese că, dacă aveau să se supună voii Lui, El îi va duce în țara Canaanului și îi va așeza acolo, ca popor curat, sfânt și fericit, și că nu avea să fie nici un om bolnav în semințiile lor; căci El avea să îndepărteze orice boală din mijlocul lor.

Murmurarea lui Israel

Însă, deși aveau un clar „așa zice Domnul”, ei au murmurat, au vociferat și au plâns, până ce Domnul S-a mâniat pe ei. Pentru că erau atât de înverșunați după carnea animalelor moarte, El le-a dat exact aceeași hrană pe care o reținuse de la ei....

Domnul le-ar fi putut da carne, dacă acest lucru ar fi fost esențial pentru sănătatea lor, însă Cel care i-a creat și răscumpărat i-a călăuzit pe tot parcursul lungii lor călătorii prin pustie, pentru a-i învăța disciplina și pentru a-i instrui în vederea dobândirii unor obiceiuri sănătoase. Domnul știe care este influența mâncării de carne asupra organismului omului. El dorea să aibă un popor de oameni care, prin înfățișarea lor fizică, în ciuda lungii călătorii, să fie ambasadori ai cerului....

Una dintre marile greșeli asupra cărora insistă mulți este aceea că forța musculară este dependentă de hrana animală. Însă cerealele simple, fructele pomilor și zarzavaturile au proprietățile nutritive necesare pentru a produce un sânge bun. Dieta cu carne nu poate face acest lucru....

Noi suntem alcătuiți din ceea ce mâncăm, iar dacă mâncăm multă carne, activitatea intelectuală va fi diminuată. Studenții ar realiza mult mai mult în privința studiilor lor, dacă nu ar gusta niciodată carne. Când partea animalică a ființei omenești este întărită prin consumarea de carne, puterile intelectuale se micșorează în mod proporțional. O viață religioasă poate fi dobândită și menținută cu succes, dacă este dată la o parte mâncarea de carne, căci această dietă stimulează la activități intense înclinațiile păcătoase și slăbește natura morală și spirituală. „Firea pământească se războiește împotriva duhului și duhul împotriva firii pământești.”

Avem mare nevoie să încurajăm și să cultivăm gândurile curate și mai

degrabă să fortificăm puterile morale decât să înjosim puterile trupului. Să ne ajute Dumnezeu să ne trezim și să nu mai fim îngăduitori față de poftele noastre egoiste!...

O cauză de mortalitate

Cancerul, tumorile și toate bolile inflamatorii sunt cauzate în mare măsură de mâncarea de carne.

Potrivit cu lumina pe care mi-a dat-o Dumnezeu, existența cancerului și a tumorilor se datorează în mare măsură consumului mare de carne a animalelor moarte. Sper sincer, am nădejdea și mă rog ca tu, ca medic, să nu rămâi orb întotdeauna în privința acestui subiect, căci orbirea este amestecată cu o lipsă de curaj moral de a-ți ține în frâu poftea, de a-ți lua crucea, ceea ce înseamnă, de fapt, îndeplinirea chiar a acelor datorii care sunt împiedicate de poftele și patimile firești.

Subiectul mi-a fost prezentat în diferite aspecte. Nu se conștientizează mortalitatea produsă de mâncarea de carne; dacă s-ar conștientiza, nu am mai auzi argumente și scuze în favoarea îngăduinței poftei pentru carne de animale moarte. Avem o mulțime de lucruri bune cu care să ne satisfacem foamea, fără a fi nevoie să aducem cadavre pe mesele noastre, din care să ne alcătuim meniul....

Mi-a fost prezentată această piatră de poticnire, pe care o constituie mâncarea de carne, pentru înaintarea noastră spirituală, și ce piatră de poticnire ai așezat tu în calea altora, pentru că simțurile tale sunt tocite datorită satisfacerii egoiste a poftei. De dragul lui Hristos, privește mai adânc, studiază mai profund și acționează potrivit cu lumina pe care Dumnezeu a avut plăcere să ți-o dea, și ție, și altora, cu privire la acest subiect. -- (Letter 72, 1896).

Apel către un pastor

Mi-a fost prezentat clar că poporul lui Dumnezeu trebuie să ia o poziție hotărâtă împotriva mâncării de carne. Oare Domnul ar fi dat această solie timp de treizeci de ani poporului Său ca, dacă ei doresc să aibă un sânge curat și minte clară, să renunțe la mâncarea de carne, dacă El n-ar fi dorit ca ei să dea atenție acestei solii? Prin folosirea cărnii, firea animalică este întărită, iar cea spirituală este slăbită. Oameni ca tine, care sunt angajați în cea mai solemnă și importantă lucrare care a fost încredințată vreodată ființelor omenești, trebuie să acorde o atenție specială alimentelor pe care le consumă.

Nu uita că, atunci când mănânci carne, tu nu faci altceva decât să mănânci cereale și verdețuri de mâna a doua; căci animalul primește din aceste lucruri hrana care îl face să crească și îl pregătește pentru piață. Viața care a fost în cereale și verdețuri trece în animal și devine parte din viața sa și apoi ființele omenești mănâncă animalul. Oare de ce țin ele așa de mult să mănânce hrană de mâna a doua?

Gândul de a ucide animalele pentru a le mânca este revoltător. Dacă simțul natural al omului nu ar fi fost pervertit prin îngăduirea poftei, ființele omenești nici nu s-ar fi gândit să mănânce carnea animalelor.

Nu contracarați reforma

Ne-a fost dată lucrarea de înaintare a reformei sănătății. Domnul dorește ca cei din poporul Său să fie în armonie unii cu alții. După cum știți, noi nu trebuie să părăsim poziția pe care Domnul, de treizeci de ani, ne roagă să stăm. Feriți-vă să vă așezați în opoziție față de lucrarea reformei sănătății. Aceasta va merge mai departe; căci este mijlocul prin care Domnul face să

fie mai puțină suferință în lumea noastră și Își curățește poporul.

Fiți atenți ce atitudine luați, ca să nu vă pomeniți că produceți dezbinare. Fratele meu, chiar dacă tu dai greș în a aduce în viața ta și familia ta binecuvântarea care urmează prin primirea principiilor reformei sănătății, nu face rău altora, opunându-te luminii pe care Dumnezeu a dat-o asupra acestui subiect.

Deși nu facem din mâncarea de carne un test și nu forțăm pe nimeni să renunțe la folosirea ei, totuși este de datoria noastră să cerem pastorilor de la conferință să nu privească cu ușurătate și nici să nu se opună soliei reformei în acest punct. Dacă, având în față lumina pe care a dat-o Dumnezeu cu privire la efectul mâncării de carne asupra organismului, tu continui să mănânci carne, va trebui să suporti consecințele. Însă înaintea poporului nu lua o atitudine care să îi permită să creadă că nu este necesar un apel la reformă în privința mâncării de carne, căci Domnul este Cel ce cheamă la reformă.

Domnul ne-a dat lucrarea de proclamare a soliei reformei sănătății, și dacă nu te poți alătura acelor care dau altora această solie, nu trebuie să faci vizibil acest lucru. Contracarând eforturile colegilor tăi lucrători, care îi învață pe oameni reforma sănătății, tu nu ești în rânduială, ci lucrezi de partea care nu trebuie. -- (Letter 48, 1902).

Apel către părinți

Domnul va scurta lucrarea Sa. Pământul este stricat datorită locuitorilor săi. Boli de tot felul afectează acum familia omenească. Nenorocirea pe care o produce în lume stricăciunea, datorită poftelor și patimilor, crește uimitor prin comiterea de nelegiuiri, care nu se pot descrie. Jafuri, crime, senzualitate, cruzime a dezlănțuirii forțelor satanice acestea și multe alte rele

sunt ceea ce vedem la orice pas. Suntem înconjurați de primejdii de nedescris.

Oare când vor lua poziție de partea principiilor drepte, pentru această viață și pentru veșnicie, acei care cunosc adevărul? Când vor fi ei credincioși principiilor reformei sănătății? Când vor învăța ei că este periculos să mănânce carne?

Sunt instruită să spun că, dacă au fost vremuri când mâncarea de carne era sigură, acum nu mai este. Animalele bolnave sunt duse în marile orașe și în sate și vândute pentru a fi folosite ca hrană. Multe dintre aceste biete creaturi ar fi murit datorită bolilor la scurt timp după aceea, dacă nu ar fi fost tăiate; totuși cadavrele acestor animale bolnave sunt pregătite pentru piață, iar oamenii mănâncă nestânjenți această hrană otrăvitoare. O asemenea alimentație îmbolnăvește sângele și stimulează patimile josnice.

Mulți părinți acționează de parcă nu ar avea minte. Ei se află într-o stare de letargie, paralizați fiind de îngăduirea apetitului pervertit și a patimii josnice. Pastorii noștri, care cunosc adevărul, ar trebui să trezească poporul din starea de amorfie în care se află și să-i conducă să dea la o parte acele lucruri care provoacă poftă pentru mâncarea de carne. Dacă neglijează reforma, ei își vor pierde puterea spirituală și vor deveni tot mai josnici prin îngăduințele păcătoase. În multe case se practică obiceiuri care dezgustă Universul, obiceiuri care degradează ființele omenești mai rău ca animalele. Fie ca toți cei care cunosc adevărul să spună: „Fugiți de poftele firii pământești care se războiesc cu sufletul”. (1 Petru 2, 11.)

Exemple bune

Fie ca nici unul dintre pastorii noștri să nu dea un exemplu greșit, mâncând carne. Fie ca ei și familiile lor să se ridice și să trăiască lumina

reformei sănătății. Să nu cumva ei și copiii lor să devină precum animalele. Copiii ale căror dorințe nu au fost ținute în frâu sunt ispitiți nu doar să-și îngăduie obiceiurile obișnuite de necumpătate, ci ei ajung să dea frâu liber patimilor josnice și desconsideră curăția și virtutea. Aceștia sunt conduși de Satana nu doar să-și întineze propriile trupuri, ci să și molipsească pe alții cu ceea ce fac ei. Dacă părinții sunt orbiți de păcat, adesea nu vor putea discerne aceste lucruri. -- (Manuscript 133, 1902).

Bolile digestive

Vom trăi curând vremuri când va trebui să înțelegem înseamnăta unei alimentații simple. Nu este departe timpul când vom fi obligați să adoptăm o dietă foarte diferită de cea pe care o avem în prezent....

Trebuie să studiem arta pregătirii în mod simplu a fructelor, cerealelor și zarzavaturilor. Nu avem nevoie de combinații complicate. Așa cum stau lucrurile acum, suntem în primejdia de a ne îmbolnăvi de boli digestive. -- (Manuscript 150, 1905).

Când se mănâncă prea des

Când se mănâncă prea des și în cantitate prea mare, organele digestive sunt împovărate și produc o stare de fierbințeală în organism. Sângele devine necurat, apoi apar boli de tot felul. Se trimite după un medic, ce prescrie un medicament care aduce alinare pe moment, dar nu vindecă boala. S-ar putea ca forma bolii să se schimbe, însă răul adevărat sporește de zece ori. Natura a făcut tot ce a putut pentru a scăpa organismul de acumularea de necurății și, dacă ar fi fost lăsată să lucreze singură, ajutată de binecuvântările cerului foarte la îndemână, cum ar fi aerul curat și apa curată, s-ar fi produs o vindecare rapidă și sigură.

Cei care suferă în astfel de cazuri pot face pentru ei înșiși ceea ce alții nu pot face. Ei trebuie să înceapă să ușureze natura de povara care a fost pusă asupra ei. Trebuie să îndepărteze cauza. Să postească o scurtă perioadă de timp și să dea stomacului șansa de a se odihni. Micșorați starea febrilă din organism prin aplicarea iscusită și pricepută a unei comprese cu apă. Aceste eforturi vor ajuta natura în lupta ei de a elibera organismul de impurități. -- (Spiritual Gifts 4a:133, 134.)

Planul celor două mese

La oamenii din lume este un obicei de a mânca de trei ori pe zi, pe lângă faptul că mănâncă neregulat și între mese, iar ultima masă este, în general, cea mai copioasă și este luată adesea înainte de retragerea la odihnă. Aceasta înseamnă inversarea ordinii naturale a lucrurilor; o masă copioasă nu trebuie servită niciodată atât de târziu pe parcursul zilei. Dacă aceste persoane și-ar schimba obiceiul și n-ar mânca decât două mese pe zi și nimic între mese, nici măcar un măr, o nucă sau orice alt fel de fruct, urmarea s-ar vedea într-o poftă sănătoasă și într-o stare bună de sănătate. -- (The Review and Herald, 29 iulie, 1884).

Stăruință în vederea biruinței

Persoanele care și-au îngăduit pofta mâncând multă carne, sosuri foarte condimentate și tot felul de prăjituri și dulcețuri nu pot savura de îndată o alimentație simplă, sănătoasă și hrănitoare. Gustul lor este atât de pervertit, încât nu au poftă să mănânce alimente sănătoase, cum ar fi: fructele, pâinea simplă și zarzavaturile. Aceștia nu trebuie să se aștepte să le poată savura de la început, căci hrana aceasta este foarte diferită de ceea ce și-au îngăduit să mănânce. Dacă nu se pot bucura de la început de hrana simplă, trebuie să postească până când vor putea să se bucure de această hrană. Acest post se va dovedi de mai mare folos decât medicamentele, căci stomacul maltratat va

găsi în sfârșit odihna de care avea așa de mare nevoie și va simți o foame adevărată, care va putea fi satisfăcută printr-o alimentație simplă. Va fi nevoie de ceva timp pentru redobândirea gustului în urma abuzului la care a fost silit. Însă stăruința și cumpătarea în mâncare și băutură vor face ca, în curând, hrana simplă, sănătoasă, să aibă gust, și aceasta va fi mâncată cu mai multă plăcere decât plăcerea gurmandului care se delectează cu delicatese alese. -- (Spiritual Gifts 4a:130, 131.)

Rugați-vă pentru curaj moral

Ori de câte ori am văzut copii hrăniți cu mâncăruri cu carne, după ce mi-a fost dată această lumină din ceruri, am simțit că, dacă ar ști ce fac, părinții ar posti și s-ar ruga pentru curaj moral și înțelepciune de la Dumnezeu, ca să facă ce este bine. Toți cei care simt nevoia după Duhul Său pentru a se forma și disciplina pe ei înșiși și a-și crește potrivit copiii se vor lepăda de sine, își vor lua crucea și Îl vor urma pe Isus.

Pentru anumite lucruri, postul și rugăciunea sunt recomandate și potrivite. În mâna lui Dumnezeu, ele constituie mijloace de curățire a inimii și de a face ca mintea să fie mai receptivă. Noi căpătăm răspunsuri la rugăciunile noastre pentru că ne umilim sufletele înaintea lui Dumnezeu. Dacă pofta plânge după carnea animalelor moarte, atunci este nevoie să postim și să ne rugăm, pentru ca Domnul să ne dea harul Său, ca să ne putem feri de poftele firii pământești care se războiesc cu sufletul.

Hrăniți-vă cu Hristos

Ar trebui să existe mult mai puțină preocupare cu privire la ce să mâncăm și să bem pentru a ne satisface poftele firii pământești, însă noi putem încuraja pofta sufletului și să ne rugăm după o luminare specială în privința Cuvântului lui Dumnezeu, să mâncăm și să bem acest Cuvânt.

Domnul Isus spune: „Eu sunt Pâinea vieții”....

Trebuie să medităm continuu asupra Cuvântului și să îl mâncăm, să îl digerăm, iar apoi, prin punerea în practică, să îl asimilăm pentru a fi luat în curentul vieții. Cei care se hrănesc zi de zi cu Hristos vor învăța și pe alții, prin propriul lor exemplu, să se gândească mai puțin la ceea ce mănâncă și să se preocupe mai mult de hrana pe care o dau sufletului.

Adevăratul post

Adevăratul post, care ar trebui recomandat tuturor, este abținerea de la orice fel de mâncare excitantă și folosirea corespunzătoare a hranei simple, sănătoase, pe care le-a lăsat-o Dumnezeu din abundență. Oamenii ar trebui să se gândească mai puțin la ceea ce vor mânca și bea în ce privește hrana aceasta vremelnică și să se gândească mai mult la hrana cerească, cea care va da tonus și vitalitate întregii experiențe religioase. -- (Letter 73, 1896).

Sugestii privind alimentația de la sanatoriu

Pacienților trebuie să li se ofere din belșug hrană sănătoasă, gustoasă, pregătită și servită atât de atrăgător, încât să nu fie ispitiți să dorească mâncarea de carne. Mesele pot fi un mijloc de educare în privința reformei sănătății. Trebuie acordată atenție în combinațiile de alimente care se dau pacienților. Cunoștința în privința combinării potrivite a diferitelor alimente este de mare valoare și trebuie socotită ca înțelepciunea care vine de la Dumnezeu....

Să fim conștienți că, în timp ce sunt unii care se simt mai bine dacă mănâncă doar două mese pe zi, sunt mulți care mănâncă mai puțin la fiecare masă și care simt nevoia de a mânca ceva și seara. Trebuie să se mănânce suficient pentru ca nervii și mușchii să aibă tărie. și să nu uităm, de

asemenea, că mintea capătă putere din hrana pe care o consumăm. O parte din lucrarea misionară medicală pe care trebuie să o facă lucrătorii de la sanatoriu este de a arăta valoarea unei alimentații sănătoase.

Evitați schimbările bruște

Este bine că în sanatoriile noastre nu servim ceai, cafea sau carne. Pentru mulți, aceasta este cea mai mare schimbare și ei resimt puternic lipsa. A face și alte schimbări, cum ar fi de exemplu modificarea numărului meselor dintr-o zi, înseamnă, în cazul unora, a le face mai mult rău decât bine.

Pentru mulți, cina a fost cel mai îndrăgit moment al zilei. Atunci, toată familia se adună la masă, după ce a fost terminat lucrul zilei, și membrii ei se simt bine împreună.

Este clar că e mai bine să servim două mese pe zi decât trei. Eu cred și pun în practică acest lucru, însă nu am un „așa zice Domnul” că ar fi greșit să servim o a treia masă pe zi. Nu trebuie să fim ca fariseii, preocupați să stabilim reguli și regulamente. Cuvântul lui Dumnezeu nu a specificat când, la ce oră trebuie să mâncăm. Noi trebuie să fim atenți să nu facem legi ca legile fariseilor sau să învățăm ca învățători poruncile oamenilor.

Fie ca regulile pe care vi le stabiliți să fie atât de consecvente, încât să facă apel la rațiunea celor care nu cunosc aceste lucruri, pentru a le vedea cu claritate. În timp ce vă străduiți să introduceți principiile noi, transformatoare, ale adevărului în viața practică a aceluia care vin la sanatoriu pentru a-și îmbunătăți starea de sănătate, faceți-i să vadă că nu puneți asupra lor exigențe arbitrare. Nu le dați motiv să simtă că sunt siliți să meargă pe o cale pe care n-au ales-o ei înșiși. -- (Letter 213, 1902).

Să nu existe mâncare de carne pe mesele de la sanatoriu

Am fost clar învățată de Domnul că mâncarea de carne nu ar trebui așezată pe mesele pacienților noștri în sălile de mese. Mi-a fost dată lumina că pacienții pot primi carne, dacă, după ce ascultă prelegerile care se țin, solicită încă să li se dea, doar că, în aceste cazuri, ei trebuie să o mănânce în salonul lor. Tot personalul de la sanatoriu trebuie să nu mănânce carne. Însă, așa cum am afirmat mai înainte, dacă, după ce au aflat că nu se servește carne în sala de mese, sunt câțiva pacienți care cer carne, să li se dea, dar să o mănânce în camerele lor.

O mare varietate

Fie ca hrana să fie gustos pregătită și frumos servită. Trebuie pregătite mai multe feluri de mâncare decât dacă ar fi servită carne. Pot fi oferite și alte lucruri, așa că mâncarea de carne poate fi dată la o parte. Unii pot folosi lapte și smântână.

Eu nu fac niciodată din mine însămi un criteriu pentru alții. Sunt lucruri pe care eu nu le pot mânca fără să-mi producă multă suferință. Încerc să aflu ce este cel mai bine pentru mine și apoi, fără să spun nimic nimănui, mănânc alimentele pe care le pot servi, care, de regulă, sunt doar două sau trei feluri care nu-mi vor crea neplăceri la stomac.

Să nu uităm că am avut mult timp ca să ne obișnuim cu alimentația potrivită cu reforma sănătății. Să nu ne așteptăm ca în sanatoriile noastre să se pregătească o hrană diferită de aceea pe care o pregătim pentru noi înșine; căci am învățat să savurăm hrana simplă. Însă este necesar ca planurile care se fac pentru o instituție să fie mai variate decât cele care se fac pentru o singură familie. Trebuie luate în considerație multe lucruri și trebuie făcute concesii, având în vedere nevoile specifice ale diverselor clase de pacienți

care vin la sanatoriile noastre. Nu trebuie pusă brusc cămașa de forță asupra poftelor. Cunoscându-i pe acești oameni și înțelegându-se starea în care se află, le veți prescrie acele lucruri care le vor fi cele mai potrivite. -- (Letter 45, 1903).

Să se țină prelegeri

Când lucrăm cu pacienții de la sanatoriile noastre, trebuie să judecăm de la cauză la efect. Trebuie să fim conștienți că obiceiurile și deprinderile de o viață nu se pot schimba într-o clipă. Cu o bucatăreasă bună și hrană sănătoasă din belșug, se pot face câteva schimbări, însă este posibil să fie nevoie de ceva mai mult timp. Nu trebuie depus un efort deosebit, decât dacă se cere acest lucru. Să nu uităm că hrana care este foarte apetisantă pentru cineva care acceptă reforma sănătății poate fi foarte lipsită de gust pentru cei care s-au obișnuit cu o mâncare foarte condimentată.

Trebuie ținute prelegeri, în care să se explice de ce este esențială reforma în alimentație și să se arate că folosirea unor alimente prea condimentate produce inflamații ale mucoaselor delicatelor organe digestive. Să se arate de ce noi, ca popor, ne-am schimbat obiceiurile de mâncare și băutură. Să se arate de ce dăm la o parte tutunul și băuturile alcoolice. Expuneți cu claritate și simplitate principiile reformei sănătății și, o dată cu aceasta, puneți pe masă belșug de alimente sănătoase, pregătite cu gust; Domnul vă va ajuta să impresionați în privința urgenței reformei și îi va călăuzi pe oameni să înțeleagă că această reformă este spre cel mai mare bine al lor. Nu vor mai avea hrana foarte condimentată cu care fuseseră obișnuiți, dar trebuie depuse eforturi pentru a le oferi o hrană atât de sănătoasă și apetisantă, încât să înceteze să mai simtă nevoia mâncărurilor nesănătoase. Arătați-le că tratamentul pe care îl fac nu le va fi de folos, dacă nu vor face schimbările necesare în obiceiurile lor privind mâncarea și băutura. -- (Letter 331, 1904).

Către un medic pe moarte, datorită muncii peste măsură și a unei alimentații sărace

Să nu mai faci ceea ce ai făcut și să nu mai fii extremist în privința reformei sănătății. Unii din poporul nostru sunt foarte nepăsători în privința reformei sănătății. Însă, pentru că mulți sunt cu mult în urmă, tu nu trebuie, pentru ca să le fii exemplu, să fii un extremist. Nu trebuie să te lipsești de acele alimente care produc un sânge bun. Devotamentul tău față de principiile adevărate te conduce să te supui unei alimentații cu urmări care nu recomandă reforma sănătății. Aceasta este primejdia în care te afli.

Când vezi că ești slăbit din punct de vedere fizic, este esențial să iei măsuri, și aceasta de îndată. Adaugă în alimentație ceva ce ai exclus din ea. Este datoria ta să faci acest lucru. Ia ouă de la păsări sănătoase. Folosește aceste ouă gătită sau crude. În stare crudă, pune-le în cel mai bun must nefermentat pe care îl poți găsi. Acest lucru va compensa ceea ce lipsește organismului tău. Nu te gândi nici măcar o clipă că nu este bine să faci lucrul acesta.

Există un lucru care a salvat vieți -- o transfuzie de sânge de la o persoană la alta, însă acest lucru este dificil și poate imposibil să-l poți realiza. Doar îți sugerez acest lucru.

Rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și eu te implor să chemi fără întârziere pe prezbiterii bisericii. Fie ca Domnul să te ajute, aceasta este rugăciunea mea sinceră.

Folosirea laptelui și a ouălor

Prețuim experiența ta ca medic, dar, cu toate acestea, eu îți spun că

laptele și ouăle trebuie incluse în alimentația ta. În prezent, nu trebuie să ne dispensăm de aceste lucruri și nu trebuie propagată nici învățătura despre înlăturarea lor.

Te afli în pericolul unei vederi prea radicale în privința reformei sănătății și de a-ți prescrie pentru tine însuți o dietă care nu îți este de ajutor.

Îți spun din nou, nu lăsa să existe ceva care să-ți producă îngrijorare. Stai deoparte și odihnește-te puțin. Aceasta este ceea ce ai de făcut. Ia de la Marele Medic frunze din pomul vieții. Roagă-te pentru tine însuți și cere și altora să se roage pentru tine. „Să se prindă de tăria Mea și să facă pace cu Mine, da, să facă pace cu Mine”. (Isaia 27, 5, KJV.)

Sper să dai atenție cuvintelor pe care ți le-am adresat. Mi-a fost arătat că nu vei putea exercita o influență bună, dacă, în anumite lucruri, nu vei deveni mai generos față de tine însuși și față de alții. Va veni timpul când laptele nu va mai putea fi folosit în aceeași măsură ca și astăzi; însă, în prezent, acesta nu trebuie înlăturat. Iar ouăle conțin proprietăți care constituie remedii naturale în contracararea otrăvurilor. și chiar dacă s-au dat avertismente împotriva folosirii acestor articole alimentare în familii în care copiii aveau predilecție pentru acestea, abuzând de ele, totuși noi nu trebuie să socotim o tăgăduire a principiului, dacă se folosesc ouă de la găini care au fost bine îngrijite și hrănite corespunzător....

Folosiți mâncăruri apetisante

Cei care adoptă o poziție extremă în privința reformei sănătății sunt în pericolul de a pregăti feluri de mâncare lipsite de gust. Acest lucru se repetă mereu, mereu. Hrana a devenit atât de respingătoare, încât a fost refuzată de stomac. Hrana care se dă celor bolnavi trebuie să fie variată. Nu trebuie să li se dea mereu, mereu, aceeași mâncare....

Este esențial a avea mâncare hrănitore și gustoasă

Dumnezeu le cere celor pentru care a murit Hristos să-și poarte de grijă cum se cuvine și să dea un bun exemplu și altora. Fratele meu, nu trebuie să faci din alimentație un test pentru cei din poporul lui Dumnezeu, căci ei își vor pierde încrederea în lucrurile care sunt exagerate. Domnul dorește ca poporul Său să aibă vederi sănătoase în fiecare punct al reformei sănătății, însă nu trebuie să cădem în extreme....

Motivul pentru care sănătatea dr. _____ este șubredă este faptul că el a tot scos din contul sănătății sale de la bancă, fără să pună în loc o hrană sănătoasă, hrănitore și gustoasă. Fratele meu, consacră-ți pe deplin viața Aceluia care a fost răstignit pentru tine, însă nu te distruge printr-o alimentație săracă; pentru că astfel reprezinți greșit reforma sănătății.

În timp ce lucrăm împotriva lăcomiei și necumpătării, trebuie să cugetăm cum să punem în practică adevărul Evangheliei, care se recomandă el însuși judecății sănătoase. Pentru a ne putea face lucrarea în mod simplu și direct, trebuie să recunoaștem situația în care se află familia omenească.

Înțelepciune în felul cum îi învățăm pe oameni

Dumnezeu S-a îngrijit de toți cei care trăiesc în diferite țări ale lumii. Cei care doresc să fie împreună-lucrători cu Dumnezeu trebuie să fie atenți cum îi învață pe oameni, în via Domnului, principiile reformei sănătății. Trebuie să fie foarte atenți să specifice bine ce mâncăruri trebuie mâncate și care nu trebuie mâncate. Solul omenesc trebuie să se unească cu Ajutorul divin în a prezenta solia harului multimilor de oameni pe care Dumnezeu dorește să-i mântuiască.

Noi trebuie să ajungem în legătură cu oamenii. Dacă reforma sănătății le-ar fi prezentată în punctele ei extremiste, aceasta nu le-ar face decât rău. Noi le cerem să lase la o parte mâncarea de carne și să nu mai bea ceai și cafea. Aceasta este bine....

Orice fel de mâncare de carne trebuie îndepărtat, însă legumelor trebuie să li se dea gust, folosind puțin lapte, smântână sau ceva echivalent. Cei săraci vor spune când li se va prezenta reforma sănătății: „Ce vom mânca? Noi nu ne permitem să cumpărăm nuci și alune”. Când predic Evanghelia celor săraci, sunt îndemnată să le spun să mănânce alimentele cele mai hrănitoare pe care le au la îndemână. Eu nu le pot spune: „Nu trebuie să mâncați ouă, sau lapte, sau smântână. Nu trebuie să folosiți untul în prepararea mâncărilor”. Evanghelia trebuie predicată celor săraci și nu a sosit timpul de a prescrie cea mai strictă dietă.

Va veni timpul când va trebui să înlăturăm din alimentație câteva articole pe care le folosim acum, cum sunt: laptele, smântâna și ouăle; însă solia este că nu trebuie să vă provocați înainte de vreme un timp de strâmtoare, și astfel să vă puneți în primejdie viața. Așteptați până vă va pregăti Domnul calea pentru aceasta. -- (Letter 37, 1901).

Lumină dată din iubire și milă

Tatăl nostru ceresc, plin de îndurare, vede starea deplorabilă în care trăiesc oamenii, unii conștienți, iar alții din neștiință, călcând legile pe care le-a lăsat El. și din iubire și milă pentru neamul omenesc, El a trimis lumina prin reforma sănătății. El Își face cunoscută Legea Sa și pedeapsa care urmează călcării ei, pentru ca toți să poată învăța să trăiască în armonie cu legile naturale. El Își proclamă Legea atât de distinct și clar, încât aceasta este ca o cetate așezată pe un munte. Toate ființele responsabile o pot înțelege, dacă vor acest lucru. Doar cei fără minte nu vor răspunde.

Prezentarea cu claritate a legilor naturale și îndemnarea la supunere față de acestea constituie lucrarea care va însoți a treia solie îngerească, spre a pregăti un popor pentru venirea Domnului. -- (Testimonies for the Church 3:161).

Capitolul 16

Sănătatea lucrătorului

Noi Îi aparținem lui Dumnezeu

Corpurile noastre Îi aparțin lui Dumnezeu. El a plătit prețul de răscumpărare, atât pentru corp, cât și pentru suflet. „Voi nu sunteți ai voștri; căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu”. (1 Corinteni 6, 19. 20.) „Trupul nu este pentru curvie; el este pentru Domnul și Domnul este pentru trup”. (1 Corinteni 6, 13.) Creatorul veghează asupra mașinăriei corpului omenesc, ținând-o în funcțiune. Dacă nu ar fi grija Sa continuă, pulsul nu ar mai bate, activitatea inimii ar înceta, iar creierul nu și-ar mai face partea sa.

Creierul este organul și instrumentul minții și el controlează tot corpul. Pentru ca celelalte părți ale organismului să fie sănătoase, creierul trebuie să fie sănătos. și, pentru ca și creierul să fie sănătos, sângele trebuie să fie curat. Dacă sângele este păstrat curat prin obiceiuri corecte de mâncare și băutură, atunci creierul va fi hrănit corespunzător.

Boala este produsă de lipsa unei activități armonioase în organism. Imaginația poate controla alte părți ale corpului, făcându-le rău. Toate părțile organismului trebuie să lucreze în armonie. Diferitele părți ale corpului, în special cele mai depărtate de inimă, trebuie să aibă o circulație suficientă a sângelui. Membrele trebuie să joace un rol important și trebuie să li se dea atenția cuvenită.

Dumnezeu este Cel ce poartă de grijă mașinăriei omenești. Noi trebuie să colaborăm cu El în îngrijirea corpurilor noastre. Dragostea față de

Dumnezeu este esențială pentru viață și sănătate.... Pentru a ne bucura de o sănătate desăvârșită, inimile noastre trebuie să fie umplute cu dragoste, speranță și bucurie.

Vreau să întipăresc în mintea medicilor faptul că ei nu pot face ce vor cu gândurile și ideile lor și, în același timp, să spună că răspund chemării. Satana este nimicitorul; Domnul Hristos este restauratorul. Doresc ca medicii noștri să înțeleagă pe deplin acest lucru. Ei pot salva sufletele de la moarte, printr-o aplicare corectă a cunoștințelor pe care le-au dobândit, ori pot lucra împotriva marelui Meșter Ziditor. Ei pot coopera cu Dumnezeu sau Îi pot contracara planurile, nelucrând în armonie cu El.

Deprinderile regulate sunt importante

Toți medicii trebuie să fie sub controlul Marelui Medic. Călăuziți de El, ei vor face ceea ce trebuie. Însă Domnul nu va face minuni pentru a-i salva pe medicii care tratează cu nepăsare clădirea Lui. Pe cât este cu putință, medicii trebuie să mănânce regulat. Ei trebuie să facă suficientă mișcare fizică. Trebuie să fie hotărâți să coopereze cu marele Meșter Lucrător. Dumnezeu lucrează, iar omul trebuie să I se atașeze și să lucreze împreună cu El; căci El este Mântuitorul trupului.

Medicii, mai mult decât toți ceilalți oameni, trebuie să fie conștienți de relația pe care trebuie să o aibă ființele omenești cu Dumnezeu pentru păstrarea sănătății și a vieții. Ei trebuie să studieze cu stăruință Cuvântul lui Dumnezeu, ca să nu desconsidere legile sănătății. Nu trebuie să ajungă slăbiți și dezechilibrați. Sub călăuzirea autorității cerești, pot înainta în direcția cea bună, clară. Însă trebuie să acorde cea mai mare atenție legilor lui Dumnezeu. Trebuie să simtă că sunt proprietatea lui Dumnezeu, că au fost cumpărați cu un preț, și de aceea trebuie să-L proslăvească în toate lucrurile. -- (Manuscript 24, 1900).

Apărători credincioși ai puterilor lor

Cei care se dedică cu tot sufletul lucrării misionare medicale, care lucrează neobosit prin primejdii, în lipsuri, urmăriți adesea, obosiți și în suferințe, sunt în pericolul de a uita că ei trebuie să fie apărătorii credincioși ai propriilor lor puteri mintale și fizice. Ei nu trebuie să-și îngăduie să fie istoviți peste măsură. Însă, fiind plini de zel și stăruință, uneori acționează neînțelept, expunându-se unei încordări prea mari. Dacă acești lucrători nu vor face o schimbare, urmarea va fi boala, care îi va copleși și îi va doborî.

În timp ce, pe de o parte, lucrătorii lui Dumnezeu trebuie să fie plini de entuziasm nobil și hotărâți să urmeze exemplul Lucrătorului divin, marele Misionar Medical, ei nu trebuie să aglomereze prea multe lucruri într-o singură zi de lucru. Dacă vor face astfel, vor fi nevoiți să lase lucrul cu totul, fiind doborâți pentru că au încercat să ducă o povară prea grea. Fratele meu, este bine să folosești cât mai bine toate privilegiile pe care ți le-a dat Dumnezeu de a lucra serios pentru alinarea suferințelor și pentru salvarea de suflete. Însă nu îți sacrifică sănătatea.

Noi avem o chemare atât de înaltă, cât sunt de sus cerurile față de lucrurile obișnuite, firești. Însă acest gând nu trebuie să-i conducă pe slujitorii binevoitori și harnici ai lui Dumnezeu să ducă toate sarcinile cu putință, fără a se odihni.

Cât de minunat ar fi dacă, printre cei angajați în minunatul plan al lui Dumnezeu de salvare a sufletelor, nu ar exista leneși! Cât de multe s-ar realiza, dacă fiecare ar spune: „Sunt răspunzător înaintea lui Dumnezeu, trebuie să fiu treaz și trebuie ca străduințele mele să vorbească în favoarea adevărului pe care susțin că îl cred! Trebuie să fiu un lucrător practic, nu unul care visează mergând pe picioare”. Tocmai pentru că există atât de

mulți visători, adevărații lucrători trebuie să ducă poveri duble. -- (Letter 291, 1904).

Doborâți de încordare

Aud de lucrători a căror sănătate este zdrobită de încordarea poverilor pe care le duc. Nu ar trebui să fie așa. Dumnezeu dorește să fim conștienți că suntem muritori. Nu trebuie să cuprindem prea mult în munca noastră. Nu trebuie să ne istovim atât de mult, încât puterile noastre fizice și mintale să fie irosite complet.

Este nevoie de mai mulți lucrători, pentru ca să fie luate din poverile care apasă acum atât de greu asupra unor lucrători. Domnul dorește ca cei care au dobândit experiență în serviciul Său să formeze pe alții, să fie educatori. Noi trebuie să învățăm în școala lui Hristos, ca să putem învăța pe alții și să putem face planuri înțelepte pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu. -- (Manuscript 71, 1903).

Medicul să-și păstreze puterea

Unii dintre cei ce au ales profesia de medic se îndepărtează prea repede de datoriile pe care le au ca medici. Unii își slăbesc puterile, nefolosindu-le corespunzător, și astfel nu Îl pot sluji pe Dumnezeu în mod desăvârșit. Ei se expun unor situații, așa încât acționează fără vigoare, tact și iscusință și nu își dau seama că, prin nesocotirea legilor fizice, ajung ineficienți și astfel Îl jefuiesc și dezonoarează pe Dumnezeu.

Medicii nu ar trebui să îngăduie ca atenția să le fie distrasă de la muncă. Dar nici n-ar trebui să se limiteze atât de mult la activitatea profesională, încât sănătatea să le fie pusă în pericol. În temere de Dumnezeu, ei trebuie să fie înțelepți în ce privește folosirea puterii pe care

le-a dat-o Dumnezeu. Niciodată ei nu ar trebui să desconsidere mijloacele pe care le-a dat Dumnezeu pentru păstrarea sănătății. Este de datoria lor să aducă sub controlul rațiunii toate puterile date de Dumnezeu.

Dintre toți oamenii, medicii ar trebui, atât cât le este cu putință, să se odihnească în mod regulat. Aceasta le va da putere să suporte poverile din timpul zilei. În viața sa ocupată, medicul va descoperi că cercetarea Scripturilor și rugăciunea stăruitoare îi vor da tărie minții și statornicie de caracter. -- (Manuscript 53, 1907).

Pierdere spirituală datorită oboselii peste măsură

Sunt unii care pot face cu succes o anumită porție din lucrul lor, însă ajung obosiți peste măsură, irascibili și lipsiți de răbdare atunci când au de făcut mai multe lucruri decât au puterea fizică și tăria mintală. Ei pierd dragostea lui Dumnezeu din inimă, apoi își pierd și curajul moral și credința, iar binecuvântarea lui Dumnezeu nu îi mai însoțește. Ei sunt medici care și-au pierdut puterea spirituală, pentru că au muncit dublu față de cât ar fi trebuit. Când oamenilor li se cere sau sunt ispitiți să muncească mai mult decât pot, ei să fie hotărâți și să spună: Nu pot fi de acord cu aceasta. Nu pot face mai mult decât ceea ce fac, fără a mă expune primejdiei. -- (Manuscript 44, 1903).

Datoria pastorului de a apăra sănătatea

Dumnezeu nu dorește doar ca slujitorii Săi să aibă încredere în lucrarea care se face în instituțiile Sale. El dorește mai mult decât aceasta. Ei ar trebui să-și dea seama că Dumnezeu dorește să fie exemple vii de ceea ce înseamnă să fii sănătos atât fizic, cât și spiritual. El dorește ca ei să arate că adevărul a făcut multe lucruri în dreptul lor.

Cei care se adună în conferințele noastre nu sunt totdeauna într-o stare potrivită pentru a judeca în mod corespunzător. Mulți suferă de congestie a creierului. Cei care vin la astfel de adunări ar trebui să facă mai întâi tot ce le stă în putere pentru a avea o relație bună cu Dumnezeu și o sănătate corespunzătoare. Dacă le este congestionat capul, să caute să descopere ce este în neregulă. Creierul este tulburat pentru că ceva nu este în regulă cu stomacul. Să caute să descopere ce este greșit în alimentația lor. Corpurile noastre sunt temple ale Duhului Sfânt, și dacă noi dăm greș în a ne menține trupul în cea mai bună stare de sănătate, atunci Îl jefuim pe Dumnezeu de onoarea care I se cuvine din partea ființelor pe care le-a creat.

Dacă ești chemat să participi la o adunare de comitet, întreabă-te dacă facultățile tale de percepție sunt într-o stare corespunzătoare ca să poți face acest lucru. Dacă nu te afli într-o stare corespunzătoare, dacă creierul tău este tulburat, nu ai dreptul să iei parte la adunarea respectivă. Ești irascibil? Este temperamentul tău blând și plăcut sau este atât de tulburat și de nesuferit, încât vei lua niște hotărâri pripite? Te simți ca și când ai vrea să te certî cu cineva? Atunci nu te duce la întâlnire; căci, dacă te vei duce, cu siguranță Îl vei dezónora pe Dumnezeu. Ia un topor și taie lemne sau fă altă mișcare fizică, până când spiritul ți se va domoli și va fi mai ușor să se stea de vorbă cu tine. După cât este de sigur că stomacul tău a produs tulburare creierului, la fel de sigur este că vorbele tale vor produce tulburare în adunarea aceea. Multe neazuri se datorează organelor digestive bolnave, și aceasta mai mult decât își pot da seama mulți.

Noi ar trebui să consumăm totdeauna cea mai simplă hrană. Adesea se mănâncă de două ori mai mult decât are nevoie organismul. Atunci natura trebuie să lucreze din greu pentru a scăpa de surplus. Tratează-ți stomacul cum se cuvine, iar el va face tot ce va putea....

Fie că ele recunosc acest lucru sau nu, Dumnezeu așează asupra tuturor ființelor omenești datoria de a purta de grijă templului sufletului. Trupul

trebuie păstrat în curăție. Sufletul trebuie sfințit și înnobilat. Apoi Dumnezeu spunea: Eu voi veni la el și voi locui împreună cu el. Noi suntem răspunzători în ce privește propria noastră mântuire, și Dumnezeu ne cere socoteală de influența pe care o exercităm asupra acelor cu care venim în legătură. Trebuie să ne așezăm într-o asemenea poziție, atât din punct de vedere fizic, cât și spiritual, încât să putem recomanda religia Domnului Hristos. Noi trebuie să ne consacram trupurile lui Dumnezeu.

Dumnezeu dorește ca pastorii Săi să se așeze într-o poziție înaltă și sfântă. Cei care deschid Cuvântul lui Dumnezeu în fața altora ar trebui să se întrebe, înainte de a urca la amvon, dacă s-au lepădat de sine, dacă hrana lor a fost simplă, astfel încât stomacul să o poată digera, fără a întuneca creierul. Vă rog să citiți capitolul 1 din 2 Corinteni. Întregul capitol este o lecție pentru toți credincioșii. -- (Manuscript 62, 1900).

Întărirea puterilor mintale și morale

Sunt îndemnată să le spun pastorilor și președinților conferințelor noastre: Utilitatea voastră ca slujitori ai lui Dumnezeu în lucrarea de câștigare a sufletelor care pier depinde în mare măsură de succesul pe care îl aveți în biruirea poftelor. Biruiți dorința de a satisface pofta, și dacă veți face acest lucru, patimile voastre vor fi ușor de controlat. Atunci puterile voastre mintale și morale vor fi mai viguroase. „și ei au biruit, prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor”. (Apocalipsa 2, 11.) -- (Letter 158, 1909.)

Clima caldă

În locurile cu climă caldă, caniculară, ar trebui să se dea lucrătorilor, în orice domenii ar lucra, mai puține lucruri de făcut decât în locurile cu climat mai răcoros. Domnul știe că noi nu suntem decât țărână....

Cu cât se folosește mai puțin zahăr la pregătirea mâncării, cu atât se va resimți mai puțin greul datorită climei foarte calde. -- (Letter 91, 1898).

Grădinăritul și sănătatea

Bărbații și femeile să lucreze pe câmp, în livezi și în grădini. Acest lucru va da sănătate și tărie nervilor și mușchilor. A trăi în casă ca un invalid nemișcat este un lucru foarte rău. Cei care sunt bolnavi și-ar recăpăta sănătatea, dacă le-ar oferi nervilor, mușchilor și tendoanelor posibilitatea de a face mișcare fizică în aer liber.

Este uluitor câtă ignoranță există în ce privește punerea în mișcare, în activitate a creierului, a oaselor și a mușchilor. Toate părțile organismului omenesc trebuie solicitate în egală măsură. Acest lucru este necesar pentru dezvoltarea armonioasă și activitatea fiecărei părți.

Mulți nu socotesc că este important să aibă o bucată de pământ pe care să îl cultive și să aibă de pe acesta fructe și legume. Sunt instruită să spun fiecărei familii și fiecărei comunități: Dumnezeu vă va binecuvânta, dacă lucrați pentru propria voastră mântuire cu frică și cutremur, însă nu cumva, printr-un tratament necorespunzător al corpului, să stricați planul lui Dumnezeu pentru voi.

Mulți se poartă ca și când sănătatea și boala ar fi lucruri cu totul independente de ei și fără posibilitatea de a le controla. Ei nu judecă de la cauză la efect și socotesc că nu au încotro când sunt slăbiți sau bolnavi. Când sunt atacați puternic de boală, ei socotesc că așa a rânduit Providența sau că aceasta este urmarea unei puteri care stăpânește; și recurg la medicamente pentru a îndepărta răul. Însă medicamentele luate pentru a trata boala slăbesc organismul.

Mișcare fizică regulată

Dacă cei bolnavi și-ar pune la lucru mușchii în fiecare zi, atât femeile, cât și bărbații, în muncă în aer liber, folosind în egală măsură creierul, oasele și mușchii, slăbiciunea și moleșeala ar dispărea. Sănătatea ar lua locul bolii, iar tăria ar lua locul slăbiciunii.

Fie ca cei care sunt bolnavi să facă tot ce le stă în putere, prin deprinderi corecte în ce privește mâncarea, băutura, îmbrăcămintea și prin mișcare fizică adecvată, ca să-și redobândească sănătatea. Fie ca pacienții care vin la sanatoriile noastre să fie învățați să coopereze cu Dumnezeu în refacerea sănătății. „Voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu”. (1 Corinteni 3, 9.) Dumnezeu a întocmit nervii și mușchii, pentru ca aceștia să poată fi folosiți. Lipsa de activitate a mașinăriei ființei omenești aduce suferință și boală. -- (Letter 5, 1904.)

Capitolul 17

Lucrarea misionară medicală în marile orașe

Lucrările Domnului Hristos în orașele mari și în cele mici

Domnul vorbește poporului Său din acest timp și îi spune: Pătrundeți în orașele mari și proclamați adevărul cu simplitate și credință. Duhul Sfânt va însoți eforturile voastre de a impresiona inimile. Nu introduceți învățături ciudate în solia voastră, ci roștiți cuvintele simple ale Evangheliei lui Hristos, pe care le pot înțelege și tinerii, și bătrânii. Atât cei neînvățați, cât și cei educați trebuie să înțeleagă adevărurile soliei îngerului al treilea și acestea trebuie prezentate oamenilor cu toată simplitatea. Dacă doriți să-i abordați pe oameni într-un mod acceptabil, umiliți-vă inimile înaintea lui Dumnezeu și învățați căile Sale.

Noi vom învăța mult în ce privește lucrarea pe care o avem de făcut, dacă vom studia metodele de lucru ale Domnului Hristos și modul Lui de a-i întâmpina pe oameni. În Evanghelie, noi avem relatat cum a lucrat El pentru toate clasele de oameni și cum, lucrând în orașe și cetăți, mii de oameni erau atrași de El pentru a-I asculta învățăturile. Cuvintele Învățătorului erau clare, distincte și erau rostite cu simpatie și duioșie. Acestea purtau în ele asigurarea că acolo era adevărul. Simplitatea și stăruința cu care a vorbit și a lucrat Domnul Hristos au fost cele care au atras pe atât de mulți la El.

Marele Învățător Își făcea planuri pentru lucrarea Sa. Studiați aceste planuri. Îl găsim călătorind din loc în loc, urmat de mulțimi de ascultători nerăbdători. Când putea, El îi conducea afară din orașele aglomerate, în liniștea de la țară. Aici El Se ruga împreună cu ei și le vorbea despre adevărurile cele veșnice.

Simpatia pe care o arăta întotdeauna Domnul Hristos față de nevoile fizice ale ascultătorilor Săi câștiga din partea multora un răspuns de partea adevărilor pe care El căuta să-i învețe. Oare nu era solia Evangheliei de cea mai mare importanță pentru mulțimea aceea de cinci mii de oameni care, timp de ore în șir, L-a urmat și s-a agățat de cuvintele Lui? Mulți nu auziseră niciodată adevăruri de felul celor pe care le auziseră cu acea ocazie. Cu toate că Domnul Hristos dorea să-i învețe adevăruri spirituale, El nu era indiferent față de nevoile lor fizice. -- (The Review and Herald, 18 ianuarie, 1912).

Evanghelizarea medicală în orașele mari

Acum este timpul potrivit de a lucra pentru orașele mari; căci trebuie să ajungem la oamenii de acolo. Ca popor, noi am fost în pericolul de a arăta prea mult interes pentru un singur loc. Aceasta nu este judecată bună și nici înțelepciune. Trebuie stârnit acum interesul pentru orașele principale. Trebuie înființate mai multe centre mici decât doar câteva centre....

Misionarii să lucreze doi câte doi în diferite părți, în orașele noastre mari. Lucrătorii din fiecare oraș mare trebuie să se întâlnească periodic, pentru a se sfătui și a se ruga, pentru a avea înțelepciunea și harul de a lucra eficient și în armonie. Fie ca toți să se trezească pentru a face tot ce le stă în putință. Oamenii noștri trebuie să-și pună armura și să înființeze centre în toate orașele mari. Agenții lui Satana sunt activi în câmp, depunând eforturi de a încurca mintea oamenilor și a le umple cu închipuiri deșarte, pentru a nu fi interesați de adevăr....

M-am străduit să trezesc pe poporul nostru să lucreze pentru acele porțiuni din marele câmp misionar care sunt nelucrate, și cu toate acestea, sunt puțini cei care par a răspunde la apelurile Duhului lui Dumnezeu. Noi nu ne putem imagina în ce măsură sunt la lucru agenții satanici în aceste

orașe mari. Lucrarea de a aduce solia adevărului prezent înaintea oamenilor devine din ce în ce mai grea. Este important ca noi și diverse talente să se reunească și să lucreze cu înțelepciune pentru oameni. Dacă povara acestor orașe mari în care nu s-a pătruns ar rămâne pe inima poporului nostru așa cum ar trebui, atunci ei ar trebui să se trezească să lucreze așa cum nu au mai făcut-o până acum, pentru sufletele care pier în păcat....

Solia pe care mi s-a poruncit să o aduc poporului nostru în acest timp este: lucrați în orașele mari fără întârziere, căci timpul este scurt. Domnul ne-a pus această lucrare în față în ultimii douăzeci de ani și poate chiar mai mult. S-a făcut câte ceva în câteva locuri, însă trebuie făcut mult mai mult. Port această povară zi și noapte, pentru că se face atât de puțin pentru a avertiza pe locuitorii din marile noastre centre populate despre judecățile care vor cădea asupra călcătorilor Legii lui Dumnezeu. -- (Letter 168, 1909).

Instruirea lucrătorilor

În fiecare oraș mare ar trebui să existe corpuri de lucrători organizați, disciplinați; nu doar unul sau doi, ci mai mulți ar trebui puși la lucru. Însă rămâne încă o problemă nerezolvată: în ce fel vor fi susținuți aceștia.

Mi-a fost arătat că lucrarea noastră pentru luminarea oamenilor din orașele mari nu a fost atât de bine organizată și nici metodele de lucru nu au fost atât de eficiente ca în alte biserici care nu au această lumină mare, pe care noi o socotim esențială. De ce stau lucrurile astfel? Pentru că atât de mulți dintre lucrătorii noștri au fost dintre cei cărora le place să predice (și au fost puși la lucru mulți dintre cei care nu erau întru totul pregătiți pentru a predica) și s-a pus prea mare accent pe predicare.

Ar trebui să se acorde mai multă atenție instruirii și formării de misionari, cu mențiunea specială că vor lucra în orașele mari. Fiecare grup de

lucrători ar trebui să se afle sub călăuzirea unui conducător competent și ar trebui să li se spună mereu că trebuie să fie misionari în sensul cel mai înalt al cuvântului. O astfel de lucrare sistematică, dacă va fi condusă în mod înțelept, va avea rezultate binecuvântate.

S-a făcut ceva în acest domeniu, însă prea adesea lucrarea a scăzut și nu s-a realizat ceva continuu. Este nevoie acum de lucru serios. Tinerii care pleacă de la Conferința Generală, angajați fiind, ar trebui să înțeleagă că ei nu trebuie doar să predice, ci și să slujească, să acționeze ca bărbați investiți cu o solemnă responsabilitate, aceea de a căuta și mântui ceea ce este pierdut.

Obiectivul lucrătorului nu ar trebui să fie acela de a arăta o listă mare de predici pe care le-a ținut, ci ceea ce a făcut în lucrarea de salvare a sufletelor, în instruirea de lucrători. Aceasta necesită efort stăruitor în lucrul personal. Aceasta face necesar ca lucrătorii să fie deseori în rugăciune stăruitoare către Dumnezeu și ca ei să caute înțelepciune prin cercetarea stăruitoare a Scripturilor. -- (Letter 34, 1892).

Greutățile vor spori

Importanța faptului de a ne face drum în orașele mari îmi este încă pusă înainte. De mulți ani, Domnul ne prezintă această datorie pe care o avem, și cu toate acestea, nu vedem decât puțin realizându-se în marile noastre centre populate. Dacă nu pornim această lucrare într-o manieră hotărâtă, Satana va înmulți greutatea, care nu vor fi ușor de trecut. Suntem cu mult în urma lucrării care ar fi trebuit făcută în aceste orașe mari, atât de mult timp neglijate. Lucrarea va fi acum mai grea decât a fost cu câțiva ani în urmă. Însă, dacă o vom întreprinde în Numele Domnului, barierele vor fi înlăturate și biruințele decisive vor fi ale noastre.

În această lucrare, este nevoie de medici și de pastori ai Evangheliei. Trebuie să-L rugăm continuu pe Domnul și să facem tot ce putem, înaintând cu toată puterea, pentru a pătrunde în marile orașe. Dacă am fi lucrat în trecut după planul Domnului, acum ar străluci lumini care sunt stinse. -- (Letter 148, 1909).

Nu este timp pentru a coloniza

Acesta nu este timpul potrivit pentru a coloniza. Lucrarea trebuie adusă la îndeplinire degrabă, din oraș în oraș. Lumina care a fost așezată sub obroc trebuie scoasă și așezată în candelă, pentru a da lumină tuturor celor din casă.

Mii de oameni din orașele noastre se află în întuneric, iar lui Satana îi convine întârzierea; căci această întârziere îi dă ocazia să lucreze în aceste câmpuri prin intermediul unor oameni influenți, care îi urmează planurile. Ne putem bizui acum pe bărbații noștri din funcții de răspundere că își fac partea cu umilință și noblețe? Să se trezească dar străjerii. Nici unul să nu continue să fie indiferent față de această situație. Ar trebui să existe o trezire totală a fraților și surorilor din comunitățile noastre.

Timp de ani de zile, mi-a fost prezentată lucrarea pentru orașele mari și am vorbit despre ea poporului nostru. A fost dat sfatul să deschidem câmpuri noi. Uneori a existat o teamă amestecată cu gelozie, ca nu cumva cei care doreau să se angajeze în câmpurile noi să primească din banii rândușiți pentru cei care erau angajați în altă parte a lucrării. Unii care aveau funcții de răspundere au simțit că nimic nu trebuie să se facă fără consimțământul lor personal și aprobarea lor. Iată în ce fel, uneori, lucrătorii eficienți au fost întârziați și chiar împiedicați în lucrarea lor, iar roțile trăsorii cu care trebuia să se pătrundă în câmpuri noi au fost făcute să se miște greu.

În fiecare oraș mare ar fi trebuit să existe o forță puternică de lucrători

care să-i avertizeze pe oameni. Dacă s-ar fi întreprins acest lucru în umilință și cu credință, Domnul Hristos Însuși ar fi mers înaintea lucrătorilor umili, iar mântuirea lui Dumnezeu ar fi fost descoperită.

Să se organizeze acum grupuri de câte doi și să lucreze în Spiritul lui Hristos, urmând planurile Sale. Chiar dacă vreun Iuda s-ar strecura în rândurile lucrătorilor, Domnul Se va îngriji de lucrare. Îngerii Săi vor merge înainte și vor pregăti calea. Înainte de acest timp, fiecare oraș mare trebuie să fi auzit solia de mărturie și mii de oameni să fi luat cunoștință de adevăr. Treziți comunitățile și scoateți lumina de sub obroc!

Întârzierea noastră este ocazia lui Satana

Unde sunt oamenii care să lucreze, să studieze și să agonizeze în rugăciune ca Domnul Hristos? Noi nu trebuie să ne mărginim eforturile doar la câteva locuri. „Dacă vă vor prigoni într-o cetate, să fugiți în alta”. (Matei 10, 23.) Să fie urmat planul Domnului Hristos. El a urmărit continuu ocazii de a Se angaja în lucrare personală, fiind gata întotdeauna să intereseze pe oameni și să-i atragă la studiul Scripturilor. El a lucrat cu răbdare pentru oamenii care nu cunoșteau adevărul. În timp ce noi moțaim sau pierdem vremea plănuiind cum să ajungem la sufletele care pier, Satana născocoște tot felul de metode de a împiedica lucrarea.

Având în vedere nenumăratele orașe mari neglijate de la un capăt al Statelor Unite la celălalt, am permisiunea să spun că s-a depus prea mult efort în așezămintele din doar câteva localități favorizate. Să nu se facă așa o mare cheltuială de bani și timp cum s-a făcut la _____ și pentru alte locuri; căci aceasta va dovedi că noi nu credem cu adevărat că sfârșitul tuturor lucrurilor este la ușă. Satana știe să tragă foloase de pe urma oricărei inconsecvențe și chiar el îi va influența pe oameni să arate cu degetul spre noi, zicând: „Aceștia nu cred lucrurile pe care le spun altora”. -- (Manuscript

21, 1910).

O misiune în fiecare oraș mare

În fiecare oraș mare ar trebui să existe o misiune, care ar trebui să fie o școală de instruire pentru lucrători. Mulți dintre frații noștri sunt condamnați de Dumnezeu pentru că nu au făcut acea lucrare pe care Dumnezeu le-a dat-o să o facă.

Dacă frații noștri ar folosi priceperea pe care le-o dă Dumnezeu pentru a avertiza orașele mari, îngerii lui Dumnezeu vor merge cu siguranță înaintea lor pentru a impresiona inimile oamenilor pentru care lucrează. Domnul are mii de oameni care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal. Fie ca pastorii și medicii noștri să nu dea înapoi și nici să nu se descurajeze. -- (Letter 56, 1910).

O mișcare puternică

Nu există schimbare în soliile pe care le-a trimis Dumnezeu în trecut. Lucrarea din orașele mari este lucrarea esențială pentru acest timp. Când se lucrează în orașe așa cum dorește Dumnezeu, urmarea va fi punerea în funcție a unei mișcări atât de puternice, așa cum nu am mai văzut niciodată. Dumnezeu cheamă bărbați gata de sacrificiu, convertiți la adevăr, care să dea o lumină clară care să strălucească în raze distincte.

Ca popor, noi nu suntem nici măcar pe jumătate treziți și conștienți de vremurile pe care le trăim. Treziți-i pe străjeri. Cea dintâi lucrare pe care ar trebui să o facem este să ne cercetăm inimile și să ne reconvertim. Nu avem timp de pierdut cu lucruri lipsite de importanță. -- (Letter 46, 1910).

Cooperare

În acest efort depus în folosul orașelor mari, trebuie să căutăm cooperarea tuturor claselor de lucrători. Avem nevoie în special de ajutorul pe care îl poate da medicul ca evanghelist. Dacă pastorii și medicii și-ar uni eforturile pentru a ajunge la cei cu inima curată din orașele noastre mari, atât medicii, cât și pastorii vor fi așezați pe un teren avantajos. Pe măsură ce lucrează în umilință, Dumnezeu va deschide calea înaintea lor și mulți vor primi cunoștința mântuitoare a adevărului. -- (Manuscript 9, 1910).

Mergeți înainte

Principiile reformei sănătății trebuie propovăduite ca parte a lucrării care se face în aceste orașe mari. Glasul soliei celui de-al treilea înger trebuie să se audă cu putere. Fie ca învățăturile reformei sănătății să fie cuprinse în orice efort care se face pentru a duce lumina poporului. Să fie aleși lucrători pregătiți care să-i învețe pe oameni adevărul cu înțelepciune, clar, simplu, distinct, ca să începem să nu așteptăm până ce ni se va limpezi complet calea. Credința spune: mergi înainte. Domnul Hristos spune: „Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului”. (Matei 28, 20.) Mergeți înainte, pas cu pas, fără să vă îndepărtați de spiritul de sfințire prin adevăr pe care îl va da prezența Duhului lui Dumnezeu și ascultarea de adevăr. -- (Manuscript 1, 1910.)

O parabolă a ceea ce ar trebui să fie

Când dr. Paulson mi-a arătat locul ales pentru sanatoriul de la Hinsdale, am fost foarte mulțumită, căci acest loc răspundea cerințelor care îmi fuseseră prezentate în vederea obținerii de către poporul nostru a unor locuri pentru lucrare în sanatorii în afara orașelor mari. Timpul va dovedi că astfel de proprietăți vor putea fi folosite cu un avantaj mult mai mare decât

clădirile din Chicago; căci nelegiuirea orașului Chicago este asemenea nelegiuirii Sodomei și Gomorei. Mi-a fost arătat că mai sunt și alte locuri lângă Chicago, însă afară din oraș, unde Domnul dorește ca poporul Său să fie în siguranță. Sunt suflete la care trebuie să se ajungă. Solia trebuie proclamată. Aceasta este lumina care mi-a fost dată.

Mi-a fost arătat cum se vestește Cuvântul adevărului, cu claritate și putere, în multe locuri unde acesta nu a fost auzit niciodată. Domnul dorește ca oamenii să fie avertizați; căci o mare lucrare se va face în scurt timp. Am auzit Cuvântul lui Dumnezeu proclamându-se în multe localități în afara orașului Chicago. Erau multe glasuri care proclamau adevărul cu putere mare. Ceea ce se proclama nu erau niște teorii închipuite, ci solia de avertizare. În timp ce solia puternică a adevărului Bibliei ieșea de pe buzele bărbaților care nu aveau de prezentat teorii închipuite sau o știință înșelătoare, erau și alții care se străduiau cu toate puterile lor să introducă teorii false cu privire la Dumnezeu și Domnul Hristos. și se făceau minuni pentru a înșela, dacă era cu putință, chiar pe cei aleși.

Am auzit solia predicată cu putere de oameni care nu fuseseră instruiți la _____. Printre cei angajați în lucrare, erau tineri care fuseseră luați de la plug și de pe câmp și trimiși să predice adevărul așa cum este el în Isus. Credința neclintită în Domnul Dumnezeu era împărtășită tuturor celor chemați și aleși. „Aceasta”, mi-a spus călăuza mea, „este o parabolă a ceea ce ar trebui să fie.”

Avanposturi rurale

În prezent, unii vor fi nevoiți să lucreze în Chicago, însă aceștia ar trebui să pregătească centre de lucru în regiunile rurale din care să lucreze în oraș. Domnul dorește ca poporul Său să le poarte de grijă și să le asigure locuri umile, necostisitoare, de unde să lucreze. și, din când în când, vor

observa că sunt locuri și mai mari, pe care vor fi în stare să și le procure la un preț surprinzător de scăzut. -- (Manuscript 33, 1906).

Sanatorii și restaurante cu hrană sănătoasă

Dumnezeu a spus că trebuie înființate sanatorii și restaurante cu hrană sănătoasă cu scopul de a face cunoscută lumii Legea Sa. Faptul că restaurantele noastre sunt închise în Sabat trebuie să fie o mărturie că există un popor care nu nesocotește ziua cea sfântă de odihnă a lui Dumnezeu pentru câștig lumesc sau pentru a face pe plac oamenilor. Astfel de restaurante trebuie înființate în orașele noastre mari pentru a prezenta adevărul multora care sunt absorbiți de treburile și plăcerile acestei lumi. Mulți dintre aceștia sunt așa-zisi creștini, dar sunt „iubitori mai mult de plăceri decât de Dumnezeu”. Aceștia trebuie să ia cunoștință de faptul că Dumnezeu are un popor care se teme de El și ține poruncile Lui. Ei trebuie învățați să aleagă și să pregătească o hrană simplă, care este cea mai potrivită pentru a hrăni trupul și a păstra sănătatea. -- (Manuscript 115, 1903).

Pericolul de a pierde obiectivul

Dacă se înființează restaurante, există pericolul de a pierde din vedere lucrarea de care este atât de mare nevoie să se facă. Există primejdia ca lucrătorii, întreprinzând această afacere, să piardă din vedere lucrarea de salvare de suflete. Există primejdia ca partea de afaceri a lucrării să copleșească partea spirituală.

S-a realizat ceva bun prin lucrarea din restaurante. Bărbați și femei au fost învățați să se lipsească de carne și de alte alimente dăunătoare. Însă cine a fost hrănit cu Pâinea vieții? A fost oare împlinit planul lui Dumnezeu în această lucrare, dacă nu au fost convertiri? Este timpul să ne oprim, ca să nu ne mai irosim puterile într-o lucrare care nu are decât o contribuție mică în a

pregăti un popor pentru venirea Domnului.

Singurul obiectiv în înființarea de restaurante a fost de a îndepărta prejudecățile din mintea bărbaților și femeilor și de a-i câștiga la adevăr. Același efort depus pentru a pune în circulație publicațiile noastre și în lucrarea de evanghelizare ar fi mult mai grăitor pentru salvarea de suflete.

Trebuie făcută o lucrare personală

Lucrătorii noștri din restaurante nu fac lucrarea personală pe care ar trebui să o facă de a prezenta adevărul aceluia care vin să servească masa. și în anumite privințe, s-au făcut chiar impresii asupra minții lucrătorilor care nu sunt favorabile unor persoane care cresc în har.

Hrana în sine nu va sfinți sufletele aceluia care o servesc. S-au împlinit oare cuvintele: „În adevăr, Evanghelia noastră v-a fost propovăduită nu numai cu vorbe, ci cu putere, cu Duhul Sfânt și cu o mare îndrăzneală.... și voi înșivă ați călcat pe urmele mele și pe urmele Domnului.... așa că ați ajuns o pildă pentru toți credincioșii...” (1 Tesaloniceni 1, 5-8.)

Aceasta este lucrarea pe care Dumnezeu a accentuat să o facem. Se va face? Sunt angajați în restaurantele noastre lucrători care au suficientă tărie spirituală de a sta împotriva ispitelor pe care le vor întâmpina în orașele mari?

Să se arate mai mult dorința de a primi Duhul Sfânt ca Învățător și mai puțin dorința de a aduce la îndeplinire o lucrare ce presupune înțelepciune omenească și care implică atât de multe.

Tinerii și tinerele noastre trebuie puși la lucru acolo unde își pot folosi cel mai bine capacitățile pe care le au. Ei trebuie să fie prezenți acolo unde

pot aduce la îndeplinire lucrarea de salvare de suflete pentru Hristos. Ei nu trebuie păstrați într-o lucrare în care să fie mereu în pierdere, o lucrare în care sufletele nu sunt aduse la cunoștința adevărului.

Utilitatea se vede prin rezultate

Nu numărul mare de mese servite aduce slavă lui Dumnezeu. La ce ar folosi acestea, dacă nu se convertește nici măcar un singur suflet, pentru a aduce mulțumire inimilor lucrătorilor?

S-a pus întrebarea: Ce s-a realizat prin lucrarea care s-a făcut? A avut aceasta o influență sfințitoare asupra minții lucrătorilor ori a constituit aceasta mijlocul de a-i duce în ispite care le-au distrus pacea și speranța?

Fie care pastorii și medicii noștri să judece de la cauză la efect. Dacă restaurantele noastre nu aduc rezultate spirituale favorabile, să lăsăm atunci lumea să-și servească felurile ei de mâncare, iar poporul nostru să întreprindă acea lucrare în care talanții pot fi puși la schimbător.

A sosit timpul când cei care fac parte din poporul Domnului trebuie să se asigure că sunt angajați într-o lucrare în care produc atât cât consumă. Cei care s-au unit cu biserica trebuie să procedeze astfel, încât puterea lor spirituală să nu scadă, ci să sporească. Ei nu trebuie să lucreze fără să aibă posibilitatea de a crește în har. -- (Manuscript 84, 1903).

Un sanatoriu lângă New York

Avem nevoie de un sanatoriu și o școală în vecinătatea orașului New York. Cu cât se amână mai mult înființarea acestora, cu atât va fi mai greu de realizat.

Ar fi bine să se poată asigura un loc de odihnă pentru lucrătorii noștri din afara orașului. Este de mare importanță ca ei să se poată bucura de avantajele apei curate, necontaminate. Din acest motiv, este bine, adeseori, a se avea în vedere avantajul pe care îl prezintă locurile dintre dealuri. și ar trebui să fie și ceva pământ, pe care să se poată cultiva fructe și zarzavaturi pentru lucrători. Să existe o misiune într-un loc cât se poate de sănătos, iar aceasta să fie în legătură cu un mic sanatoriu. De asemenea, trebuie să existe un loc, situat în oraș, unde să se acorde tratamente simple.

Un asemenea loc ar fi binevenit pentru lucrătorii noștri, astfel ca ei să poată fi departe de zarva și agitația din orașul mare. Mișcarea fizică necesară pentru urcarea dealurilor este adeseori un mare avantaj pentru pastorii și medicii noștri sau pentru alți lucrători care au nevoie de mișcare fizică.

Fie ca astfel de așezăminte să fie ridicate în vecinătatea mai multor orașe mari și să se depună eforturi serioase, hotărâte, de către bărbați capabili, care să ducă în aceste orașe solia de avertizare ce trebuie să ajungă în toată lumea. Noi de-abia dacă am atins doar câteva dintre orașele mari.

Să fie numiți oameni cu judecată, care să nu-și facă publice intențiile lor, ci să caute astfel de proprietăți în regiunile rurale, cu acces ușor spre orașele mari, potrivite pentru școli de instruire a lucrătorilor, dar unde să existe posibilități de tratare a bolnavilor și a sufletelor obosite care nu cunosc adevărul. Căutați asemenea locuri în afara orașelor mari, în care pot fi asigurate clădiri potrivite, fie ca donație din partea proprietarilor, fie cumpărate la un preț rezonabil din darurile poporului nostru. Nu ridicați clădiri în orașele aglomerate.

Asigurarea clădirilor

În fiecare oraș în care se proclamă adevărul, trebuie ridicate biserici.

Trebuie să existe biserici în diverse părți ale orașelor mari. În unele locuri, vor putea fi cumpărate case pentru adunări la prețuri rezonabile, în mod avantajos. În anumite locuri mai importante, vor fi oferite spre vânzare proprietăți care sunt potrivite în special pentru sanatorii. Trebuie luate în considerație avantajele pe care le oferă acestea.

Pentru ca aceste locuri să poată fi folosite pentru lucrarea noastră, va trebui să ne gospodărim în mod chibzuit resursele, să se aibă grijă să se evite etalarea extravagantă într-un singur loc. Tocmai simplitatea clădirilor pe care le folosim va fi o lecție în armonie cu adevărurile pe care le avem de prezentat. Căci lucrarea din sanatorii trebuie să fie prevăzută cu clădiri ale căror înfățișare și aranjare să constituie o demonstrare a principiilor sănătoase.

Așezarea lucrătorilor

Va fi foarte avantajos să avem clădiri în locuri cât mai retrase. Trebuie avut mult în vedere cât sunt de sănătoase împrejurimile. Trebuie alese locuri puțin depărtate de zgomotoasele orașe mari. Cei care lucrează în orașele mari au nevoie de condiții speciale, astfel ca să nu fie nevoie să-și sacrifice inutil viața sau sănătatea.

Eu scriu aceste lucruri pentru că mi-a fost prezentat ca un lucru important faptul că lucrătorii noștri trebuie să evite, pe cât este cu putință, orice le-ar pune în pericol sănătatea. Trebuie să dăm dovadă de judecată în aceste probleme. Femeile și bărbații slăbiți sau în vârstă nu trebuie trimiși să lucreze în orașele mari, nesănătoase și aglomerate. Aceștia să lucreze acolo unde viețile lor nu trebuie sacrificate fără rost. Frații noștri care duc adevărul în orașele mari nu trebuie să fie obligați să-și pună în pericol sănătatea în locuri cu zarvă, agitație și larmă, dacă pot fi asigurate așezări mai retrase.

Cei care sunt angajați în lucrarea dificilă și istovitoare din orașele mari trebuie să fie încurajați cât de mult cu putință. Să nu fie criticați fără a fi înțeleși de frații lor. Noi trebuie să avem grijă de lucrătorii Domnului care deschid lumina adevărului acelor care se află în întunericul păcatului. Avem înaintea noastră un standard înalt.

Fiecare slujitor al Evangheliei trebuie să fie prieten cu cei săraci, cu cei necăjiți și cu cei apăsați din poporul credincios al lui Dumnezeu. Domnul Hristos a fost totdeauna prietenul celor săraci și totdeauna trebuie apărate cu sfințenie interesele celor săraci. Prea adesea s-a simțit o lipsă uluitoare a milei și iubirii interesate a Domnului Hristos pentru cei săraci și necăjiți. Trebuie dovedită dragoste, dragoste sacră și nobilă față de cei săraci și nenorociți. -- (Letter 168, 1909).

Să răscumpărăm vremea

Teribilele nenorociri care se vor abate asupra orașelor mari ar trebui să ne trezească la activitate intensă în a duce solia de avertizare oamenilor din aceste centre aglomerate, atâta timp cât avem încă posibilitate. Timpul cel mai favorabil pentru prezentarea soliei noastre în orașele mari a trecut pe lângă noi. Păcatul și nelegiuirea cresc cu repeziciune, iar acum noi trebuie să răscumpărăm vremea, lucrând cu toții cu mai multă seriozitate. -- (Letter 148, 1906).

Să căutăm case la țară

Părinților care locuiesc în orașele mari, Domnul le trimite strigătul de avertizare: Strângeți-vă copiii în case; luați-i dintre cei care nesocotesc poruncile lui Dumnezeu, care învață pe alții și fac ei înșiși răul. Ieșiți afară din orașele mari cât de repede cu putință.

Părinții își pot face rost de case mici la țară, cu pământ de cultivat, pe care pot avea livezi și pot cultiva zarzavaturi și fructe mici, care să înlocuiască mâncarea de carne ce strică atât de mult sângele dător de viață care circulă prin vene. În astfel de locuri, copiii nu pot fi înconjurați de influențele stricate ale vieții din orașele mari. Dumnezeu va ajuta pe poporul Său să-și găsească astfel de case în afara orașelor mari. -- (Manuscript 133, 1902).

Așezări rurale pentru instituții

În măsura în care este posibil, instituțiile noastre ar trebui așezate în afara orașelor mari. Trebuie să avem lucrători pentru aceste instituții, iar dacă acestea sunt așezate în oraș, înseamnă că în jurul acestora trebuie să se stabilească familii din poporul nostru. Însă nu este voia lui Dumnezeu ca poporul Său să locuiască în orașele mari, unde este continuă zarvă și tulburare. Copiii lor trebuie cruțați de acest lucru; căci tot organismul este dat peste cap datorită grabei, agitației și zgomotului.

Domnul dorește ca poporul Său să se mute la țară, unde să aibă pământ pe care să cultive fructe și legume și unde copiii pot fi aduși într-o legătură directă cu lucrările lui Dumnezeu din natură. Scoateți-vă familiile din orașele mari, aceasta este solia mea. -- (Letter 182, 1902).

Lucrarea pentru proscriși

De-abia târziu [1899] s-a stârnit un mare interes pentru clasele de oameni săraci și proscriși; s-a început o mare lucrare pentru ridicarea celor decăzuți și degradați. În sine, aceasta este o lucrare bună. Noi trebuie să avem totdeauna Spiritul lui Hristos și trebuie să facem aceeași lucrare pe care a făcut-o El pentru omenirea în suferință. Domnul are o lucrare ce trebuie făcută pentru cei proscriși. Fără îndoială că trebuie să lucrați pentru ei și să

încercați să salvați sufletele care pier. Aceasta are legătură cu proclamarea soliei îngerului al treilea și cu primirea adevărului Bibliei. Însă există primejdia de a fi doborât de intensitatea lucrului care trebuie făcut cu această categorie. Există, de asemenea, primejdia de a trimite bărbați de nădejde care să-și concentreze energiile în acest domeniu, când Dumnezeu i-a chemat de fapt să facă o altă lucrare.

Problema datoriei noastre față de omenire este foarte serioasă și avem o mare nevoie de harul lui Dumnezeu, ca să ne hotărâm cum să lucrăm pentru a face cel mai mult bine. Nu toți sunt chemați să lucreze cu clasele de jos. Dumnezeu nu cere ca slujitorii Săi să se instruiască și să se formeze pentru a fi devotați în exclusivitate acestor clase.

Dumnezeu va lucra astfel, încât se va avea încredere că lucrarea merge potrivit planului Său și că fiecare acțiune are la bază principii sănătoase. Însă am îndemnul din partea lui Dumnezeu să spun că există primejdia de a se face planuri pentru cei proscriși, astfel încât să se ajungă la mișcări spasmodice și agitate. Acestea nu vor produce rezultate benefice. O clasă va fi încurajată să facă o lucrare care va conlucra foarte puțin cu celelalte părți ale lucrării.

Invitația Evangheliei trebuie dată atât celor bogați, cât și celor săraci, celor de sus și celor de jos, iar noi trebuie să plănuiim mijloace pentru a duce adevărul în locuri noi și la toate clasele de oameni. Domnul ne poruncește: „Duceți-vă la drumuri și la garduri și pe cei ce-i veți găsi, siliți-i să intre ca să mi se umple casa”. (Luca 14, 23.) El spune: „Începeți la drumuri; lucrați cu sânguință la garduri; pregătiți grupuri care să meargă împreună cu voi pentru a face lucrarea pe care Însuși Domnul Hristos a făcut-o, căutând și mântuind pe cei pierduți”.

Domnul Hristos a predicat Evanghelia celor săraci, însă El nu și-a

mărginit eforturile la această clasă. El a lucrat pentru toți cei ce aveau să audă Cuvântul Său nu doar vameșii și păcătoșii, ci și fariseii cei bogați și culți, nobilii iudei, sutașul și dregătorul roman. Acesta este felul de lucrare pe care l-am avut totdeauna în minte. Noi nu trebuie să ne încordăm toți mușchii și tendoanele spirituale pentru a lucra doar cu clasele cele mai de jos și să facem din această lucrare totul și tot. Mai sunt și alții pe care trebuie să-i aducem la Mântuitorul, suflete care au nevoie de adevăr, care să poată purta răspunderi și care să lucreze cu toată iscusința lor sfințită atât pentru cei de sus, cât și pentru cei de jos.

Lucrarea pentru clasele cele mai sărace nu are limită. Niciodată nu se poate termina, și aceasta trebuie tratată ca o parte a marelui întreg. A acorda prioritate acestei lucrări, în timp ce există alte porțiuni întinse ale viei Domnului gata pentru a fi lucrate și care sunt neatinse, înseamnă a începe acolo unde nu trebuie. Ceea ce este pentru trup brațul drept, aceea este pentru solia îngerului al treilea lucrarea misionară medicală. Însă brațul cel drept nu trebuie să devină întregul corp. Lucrarea de căutare a proscrișilor este importantă, însă ea nu trebuie să devină povara cea mare a misiunii noastre. - (Manuscript 3, 1899).

Păziți pe tineri

Când se lucrează cu proscrișii, trebuie avută mare grijă. Cei tineri nu trebuie trimiși în locurile josnice ale orașelor mari. Ochii și urechile lor trebuie ferite de rele. Există atât de multe lucruri pe care ei le pot face pentru Mântuitorul! Dacă se vor ruga și se vor încrede în Dumnezeu, vor fi pregătiți să facă o lucrare excelentă în diferite domenii, sub supravegherea lucrătorilor cu experiență. -- (Manuscript 33, 1901).

Greutăți învinse

În viziunile din timpul nopții, mi-au fost arătate greutățile care trebuie întâmpinate în lucrarea de avertizare a oamenilor din orașele mari; însă, în ciuda greutăților și descurajărilor, trebuie făcute eforturi pentru a predica adevărul la toate clasele de oameni....

Domnul dorește ca poporul Său să se trezească și să facă lucrarea rânduită lor. Răspunderea de a avertiza lumea nu stă numai asupra pastorului. Membrii laici ai bisericii trebuie să se implice în lucrarea de salvare a sufletelor. Prin intermediul vizitelor misionare și printr-o distribuire înțeleaptă a literaturii noastre, trebuie să ajungem la mulți care nu au fost niciodată avertizați. Să se organizeze grupuri care să lucreze pentru suflete. Membrii bisericii să-și viziteze vecinii și să le deschidă Scripturile. Unii s-ar putea să fie trimiși să lucreze la garduri, și astfel, prin planuri înțelepte, adevărul poate fi predicat în toate părțile.

Perseverând în această lucrare, ni se va da tot mai multă iscusință și mulți vor vedea roadele muncii lor în ce privește salvarea de suflete. Cei care se vor converti vor învăța pe alții la rândul lor. Astfel, sămânța va fi semănată în multe locuri, iar adevărul va fi proclamat tuturor. -- (The Review and Herald, 25 ianuarie, 1912).

Capitolul 18

Extinderea lucrării

Conlucrători cu Hristos

Cel care crede în Isus Hristos ca Mântuitor personal trebuie să fie împreună-lucrător cu El, legat de inima Sa de infinită dragoste, cooperând cu El în fapte de tăgăduire de sine și de binefacere. Cel căruia Domnul Hristos i-a descoperit harul Său salvator va fi legat de Hristos, făcând faptele lui Hristos. Dumnezeu îi cheamă pe cei pentru care a făcut sacrificiul infinit să ia poziție de împreună-lucrători cu El în fapte de bunăvoință divină.

Domnul Hristos S-a retras de pe pământ, însă urmașii Săi sunt încă în lume. Biserica Sa, alcătuită din cei ce Îl iubesc, trebuie să fie, prin cuvânt și faptă și printr-o iubire neegoistă și bunăvoință, o reprezentare a iubirii lui Hristos. Ei trebuie să fie, prin lepădare de sine și purtarea crucii, mijloace de sădire a principiului iubirii în inimile celor care nu Îl cunosc pe Mântuitorul din experiență personală.

Obiectivul Bisericii

Asupra tuturor celor care cred, Dumnezeu a așezat povara ridicării de biserică cu scopul expres de a învăța pe bărbați și femei să-și folosească talanții încredințați în folosul omenirii, spre slava Sa. El a făcut din ființele omenești ispravnicii Săi. Ei trebuie să folosească mijloacele pe care le au cu bucurie și generozitate, pentru înaintarea neprihănirii și a adevărului. Trebuie să folosească talanții pe care El i-a încredințat pentru lucrarea Sa și pentru extinderea Împărăției Sale.

Pastorii, ca misionari medicali

Comunitățile noastre, fie că sunt mari, fie că sunt mici, nu trebuie să fie tratate astfel, încât să fie în mod neajutorat dependente de ajutorul pastoral. Membrii trebuie să fie atât de bine întemeiați în credință, încât să dețină o cunoaștere inteligentă a lucrării misionare medicale. Ei trebuie să urmeze exemplul lui Hristos, slujind celor din jurul lor. Trebuie să aducă la îndeplinire cu credincioșie legământul pe care l-au făcut la botez, legământ prin care vor pune în practică lecțiile învățate din viața Domnului Hristos. Prin sfințirea pe care o lucrează adevărul, ei trebuie să sădească în inimi principiile vii ale credinței mântuitoare. Ei trebuie să lucreze împreună pentru a menține în biserică principiile tăgăduirii de sine și sacrificiului de sine pe care Domnul Hristos, îmbrăcând divinitatea cu umanitatea, le-a urmat în lucrarea Sa misionară medicală. Activitatea misionară capătă eficiență prin împărtășirea iubirii lui Hristos și a bunătății Sale.

O oștire de lucrători

Domnul Isus dorește ca membrii bisericii Sale să fie o armată de lucrători, care să lucreze pentru El, în funcție de diferitele daruri pe care le au, trăind principiile de tăgăduire de sine și sacrificiu de sine, stăruind în dragoste, datorită căreia Dumnezeu i-a scos din lume și care îi va aduna din nou. Lucrarea trebuie să fie un mare întreg, armonios, în Isus Hristos. Credința care lucrează prin dragoste și curăță sufletul este mijlocul sfânt, înălțător, sfințitor, care trebuie să îmblânzească și să supună firea pământească răzvrătită. Dragostea lui Hristos trebuie să-i constrângă pe credincioși, determinându-i să se unească în acțiuni armonioase la crucea de pe Calvar. Pe măsură ce trăiesc principiile care îi despart de lume, ei vor fi legați unul de altul prin legăturile sfinte ale iubirii creștine.

Faceți faptele lui Hristos

Cu har în inimile lor, credincioșii trebuie să facă faptele lui Hristos, așezându-se, suflet, trup și spirit, de partea Sa, ca mână a Sa, pentru a împărtăși iubirea Sa celor care sunt în afara turmei. Credincioșii trebuie să se unească în părtășie creștină, privindu-se unii pe alții ca frați și surori în Domnul. Ei trebuie să se iubească așa cum i-a iubit Hristos. Trebuie să fie lumini pentru Dumnezeu, strălucind în biserică, dar și în lume, primind har după har, în timp ce împărtășesc altora. Astfel, ei rămân, din punct de vedere spiritual, mereu în apropierea lui Dumnezeu. Ei reflectă chipul lui Hristos.

Iubirea sfințită se răspândește, ea nu poate să rămână doar în casă sau în biserică. Ea caută să salveze sufletele care pier. Orice inimă care a simțit iubirea Mântuitorului și care iartă păcatele se simte legată de inimile celorlalți creștini. Adevărații credincioși se vor uni, lucrând pentru sufletele care pier. Pastorii noștri să nu-și irosească timpul și energia lucrând pentru cei care cunosc adevărul, ci să lucreze pentru cei care sunt în afara turmei și fiecare să-l stimuleze pe celălalt spre o activitate serioasă, în eforturi hotărâte, sfințite, de salvare a bietelor suflete care pier în păcatele lor.

O biserică vie

Când își vor îndeplini datoria pe care o au, bisericile noastre vor fi unelte vii, lucrătoare pentru Mântuitorul. Manifestarea iubirii creștine umple sufletul cu un zel mai profund, mai fierbinte de a lucra pentru Cel care și-a dat viața pentru a-i salva pe oameni. Fiind buni și făcând ce este bine, urmașii lui Hristos dau afară egoismul din suflet. Pentru ei, nici un sacrificiu nu este prea mare. Ei văd o vie mare care trebuie lucrată și își dau seama că trebuie să fie pregătiți, prin harul divin, pentru a lucra cu răbdare, cu stăruință, la timp și ne la timp, într-un domeniu fără margini. Ei obțin biruință după biruință, cresc din experiență în experiență, extinzându-și

pretutindeni cele mai serioase eforturi pentru a câștiga suflete pentru Hristos. Ei folosesc cât pot mai bine experiența pe care o au și care crește mereu; inimile lor sunt topite de dragostea lui Hristos.

Ocazii

Toți pot lucra pentru mântuirea aceluia care se află în afara corăbiei de salvare. Când membrii bisericii se angajează în serviciu pentru Dumnezeu, când se angajează să facă lucrare misionară, când încep lucrarea în mod neegoist, datorită iubirii pe care o au pentru sufletele pentru care a murit Hristos, și doresc să se alăture marelui Medic Misionar, Domnul va veni foarte aproape de ei spre a-i învăța. Viața este plină de ocazii pentru activități misionare practice. Fiecare bărbat, femeie și copil poate semăna în fiecare zi semințele cuvintelor amabile și a faptelor neegoiste.

O mie de izvoare

Vom vedea lucrarea misionară lărgindu-se și adâncindu-se pe măsură ce face progrese, datorită adunării a sute și mii de izvoare, până ce întregul pământ va fi acoperit, așa cum este marea, cu apă. Pastorii noștri Îl întristează pe Dumnezeu prin eforturile lor slabe de transmitere a adevărului lumii. Nimic nu întărește atât de mult comunitățile ca vederea progresului lucrării în alte părți ale viei. Când vor înțelege marea binecuvântare pe care o vor avea dacă vor lucra pentru cei care nu cunosc adevărul, pastorii vor pleca din comunități, după ce au întipărit bine în mintea membrilor acestora importanța alcătuirii de planuri și metode prin care, la rândul lor, în cadrul pe care îl au, să facă același fel de lucrare pe care o fac pastorii Evangheliei în regiuni îndepărtate.

Viața este o școală

Viața nu este un teren de joacă pe care să ne putem distra; ea este o școală în care trebuie să studiem cu seriozitate și stăruință lecțiile date în Cuvântul lui Dumnezeu. Acolo putem învăța cum să căutăm sufletele la drumuri și la garduri în viață. Cât de serioase sunt jocurile cu care avem de-a face în această viață! Dacă cei care se angajează în ele s-ar lupta cu tot atâta seriozitate pentru coroana vieții, care nu se veștejește, ce biruințe ar obține! Ei ar deveni misionari medicali și ar vedea cât de multe pot face pentru alinarea suferinței omenirii. Ce binecuvântare ar fi! Noi ducem lipsă de instruire practică. Pastori și membri, puneți în practică lecțiile pe care vi le-a dat Domnul Hristos în Cuvântul Său și veți deveni asemenea Domnului Hristos în caracter. -- (Manuscript 32, 1902).

Adevărul prezentat pe mai multe căi

Biserica lui Hristos este dependentă de El pentru însăși existența ei. Ea poate avea viață și putere doar prin El. Membrii trebuie să trăiască mereu în cea mai intimă și vitală relație cu Mântuitorul. Ei trebuie să meargă pe urmele pașilor Lui în ce privește lepădarea de sine și sacrificiul de sine. Trebuie să meargă la drumuri și la garduri pentru a câștiga sufletele pentru El, folosind toate mijloacele cu putință pentru ca adevărul să fie prezentat în adevăratul său caracter înaintea oamenilor.

Adevărul trebuie prezentat pe diferite căi. Unii de pe drumurile mai înalte ale vieții îl vor apuca așa cum este prezentat în figuri de stil și parabole. Pe măsură ce oamenii desfășoară adevărul cu claritate, pentru ca ascultătorii să fie convinși, Domnul este prezent așa cum a promis. Când pornesc să-și îndeplinească misiunea, învățând toate lucrurile pe care le-a poruncit Domnul Hristos, făgăduința va fi împlinită: „Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșit”. Cei care au o inimă sinceră vor vedea importanța

adevărului pentru acest timp și își vor lua locurile în rândurile celor care păzesc și învață poruncile. -- (Letter 223, 1905).

Cum să-L descoperim pe Hristos

Trebuie făcută o mare lucrare. Cum să-L descoperim pe Hristos? Nu cunosc o altă cale mai bună ... decât aceea de a ne apuca de lucrare misionară medicală, strâns legată de lucrarea de propovăduire. Oriunde mergeți, începeți să lucrați. Interesați-vă de cei din jurul vostru care au nevoie de ajutor și lumină. Puteți sta aici și puteți predica adevărul celor care îl cunosc; puteți să le țineți predică după predică, și ei tot nu vor prețui. De ce? Pentru că sunt inactivi. Oricine este în stare să pornească și să lucreze va pune deasupra pietrei de temelie nu fân, lemn sau paie, ci aur, argint și pietre prețioase. (General Conference Buletin, 1901, Extra nr. 18)

Un element nou

În lucrare trebuie adus un element nou. Poporul lui Dumnezeu trebuie să primească avertizarea și să lucreze pentru suflete exact în locul în care se află; căci oamenii nu își dau seama de marea lor nevoie și pericolul în care se află. Domnul Hristos i-a căutat pe oameni acolo unde se găseau și le-a așezat înaintea marile adevăruri cu privire la Împărăția Sa. Când mergea din loc în loc, El îi binecuvânta și mângâia pe cei în suferință și îi vindeca pe cei bolnavi. Dumnezeu dorește ca noi să alinăm necazurile celor lipsiți. Motivul pentru care Domnul nu Își manifestă puterea mai hotărât este pentru că există atât de puțină spiritualitate printre cei care pretind a crede adevărul. -- (Letter 42, 1898).

Ocazii pentru toți

„Și ei au plecat și au predicat pretutindeni și Domnul lucra cu ei și

întărea cuvântul prin semnele care-i însoțeau.”

Cuvintele rostite ucenicilor ne sunt rostite și nouă. Nimeni nu trebuie să creadă că ziua pentru o lucrare asemănătoare cu a apostolilor este în trecut. Bărbații și femeile pot lucra astăzi așa cum i-a învățat Hristos. Toți vor avea ocazia de a sluji sufletelor bolnave de păcat și acelor care au nevoie de vindecare fizică. Vindecarea fizică este o știință ce vine de sus, din ceruri, fiind legată de însărcinarea Evangheliei. -- (Manuscript 16, 1904).

Vor redeștepta bisericile

Puneți-i la lucru pe tinerii din comunități. Îmbinați lucrarea misionară medicală cu proclamarea soliei îngerului al treilea. Faceți eforturi constante, organizate, pentru a-i scoate pe membrii bisericii din letargia în care se află de ani de zile. Trimiteți în comunități lucrători care trăiesc principiile reformei sănătății. Să fie trimiși aceia care văd necesitatea tăgăduirii de sine în ce privește pofta, căci, dacă nu, ei vor fi o cursă pentru comunitate. Veți vedea atunci cum Pâinea vieții pătrunde în comunitățile noastre. -- (Testimonies for the Church 6:267).

Fiți misionari practici

În orice loc se găsesc bolnavi, iar cei care merg ca lucrători ai lui Hristos trebuie să fie adevărați reformatori ai sănătății, pregătiți să acorde celor bolnavi tratamente simple, care să-i ușureze, și apoi să se roage împreună cu ei. În acest fel, ei vor deschide ușa pentru intrarea adevărului. Efectuarea acestei lucrări va fi urmată de rezultate bune. Familiile păzitorilor Sabatului trebuie să aibă în minte principiile utile ale reformei sănătății și din alte domenii ale adevărului, ca să poată da ajutor vecinilor lor. Fiți misionari practici. Strângeți toată cunoștința cu puțință pentru a combate boala. Acest lucru îl pot realiza cei care doresc să fie elevi silitori.

Sunt doar câțiva aceia care pot fi instruiți în instituțiile noastre medicale. Însă toți pot studia literatura noastră despre sănătate și pot cunoaște acest subiect. -- (Manuscript 19, 1911).

Lucrați pentru copii și tineri

Domnul a rânduit ca tinerii să fie mâna Sa de ajutor. Dacă în fiecare comunitate ei se vor consacra Lui, dacă vor practica tăgăduirea de sine în cămin, ușurând-o pe mama încordată de griji, mama va putea avea timp să facă vizite la vecini, iar apoi, când se oferă ocazia, ei înșiși le pot face mici servicii de ajutorare cu iubire. În multe case pot fi aduse cărți și broșuri care tratează subiecte despre sănătate și temperanță. Punerea în circulație a cărților de acest fel este foarte importantă, căci în acest fel poate fi împărtășită cunoștința prețioasă în legătură cu tratamentul bolii cunoștință care poate fi o mare binecuvântare pentru cei care nu își pot permite să plătească vizita unui medic. -- (Testimonies for the Church 7:64, 65).

În timp de persecuție

Pe măsură ce agresiunea religioasă va submina libertățile națiunii noastre, cei care vor dori să în apere libertatea de conștiință vor fi așezați în poziții nefavorabile. Pentru binele lor, ei trebuie, cât au ocazia, să caute să cunoască tot ce pot în legătură cu boala, cauzele, prevenirea și tratamentul ei. și cei care vor face acest lucru vor găsi un câmp de lucru pretutindeni. Vor fi mulți bolnavi care vor avea nevoie de ajutor, nu doar printre cei de aceeași credință cu noi, ci în mare măsură printre cei care nu cunosc adevărul. Scurtimea timpului necesită o energie care nu a fost trezită în rândul celor care pretind a crede adevărul prezent. -- (Counsels on Health, 506).

Apel pentru câmpurile nepromițătoare

Domnul m-a învățat să spun că un câmp nu trebuie evitat, dacă nu este atrăgător. Acest pământ era ofilit și vătămat de blestem, și totuși Domnul Hristos a venit pe el. El, Fiul Dumnezeului Celui Preaînalt, S-a făcut trup și a locuit printre noi. De bunăvoie, și-a lăsat poziția cea înaltă spre a-și lua locul în fruntea unui neam decăzut, devenind sărac, pentru ca, prin sărăcia Lui, noi să putem fi făcuți bogați. -- (An Appeal for the Medical Missionary College, 11, 12.)

Efort pentru susținerea proprie

Strigătul macedonean se aude din fiecare loc. Unde să meargă oamenii noștri, în „locurile obișnuite”, să vadă dacă li se va îngădui să lucreze, sau să pornească în afară și să lucreze cât pot de bine, depinzând doar de forțele lor proprii și de ajutorul Domnului, începând pe o cale umilă și creând interes pentru adevăr în locuri în care nu s-a făcut nimic pentru solia de avertizare?

Domnul i-a încurajat pe cei care au pornit pe propria lor răspundere să lucreze pentru El, cu inimi pline de dragoste pentru sufletele care pier. Un adevărat spirit misionar va fi împărțit aceluia care caută să-L cunoască pe Dumnezeu și pe Isus Hristos, pe care L-a trimis El. Domnul trăiește și domnește. Tineri, porniți în locurile spre care sunteți călăuziți de Duhul lui Dumnezeu. Lucrați cu mâinile voastre, ca să vă puteți întreține singuri, și când aveți ocazia, proclamați solia de avertizare. -- (Letter 60, 1901).

Misiuni medicale în fiecare oraș mare

Necumpătarea a umplut lumea noastră și ar trebui înființate misiuni medicale în fiecare oraș mare. Prin acestea, eu nu înțeleg că trebuie întemeiate instituții costisitoare, care necesită o mulțime de bani. Aceste

misiuni trebuie conduse astfel, încât să nu fie o povară grea pentru cauză; iar lucrarea lor este de a pregăti calea pentru adevărul prezent. Lucrarea misionară medicală trebuie să-și aibă reprezentanții în orice loc în care avem biserici. Alinarea suferinței trupești deschide calea pentru vindecarea sufletului bolnav de păcat. -- (Manuscript 88, 1902).

Avantajele școlilor mici

Domnul deschide, cu siguranță, calea pentru noi ca popor să împărțim și să subîmpărțim grupurile care au devenit prea mari pentru a lucra împreună cu mai mult folos. Și această împărțire trebuie făcută nu doar în folosul studenților, ci și al profesorilor, și pentru ca viața și sănătatea să fie cruțate. Înființarea unei alte școli va fi mai de folos decât extinderea școlii de la _____. Fie ca și o altă localitate să se bucure de privilegiul unei instituții de educație. În vederea acestui lucru, asigurați toată iscusința și păziți-vă de pericolul de a avea o școală supraaglomerată. -- (Letter 252, 1908).

Mai multe școli de instruire

Să fie puse la lucru forțe pentru curățirea de noi terenuri, pentru înființarea unor centre de influență, oriunde există o deschidere. Mobilizați-i pe lucrătorii care au un adevărat zel misionar și lăsați-i să pornească pentru a răspândi lumina și cunoștința, și de aproape, și de departe. Ei să ducă principiile vii ale reformei sănătății în comunități, căci în mare măsură acestea sunt în necunoștință de aceste principii...

După un timp, pe măsură ce lucrarea avansează, vor fi înființate școli în multe orașe mari, în care lucrătorii vor putea fi repede instruiți pentru slujire. Studenții și profesorii lor pot porni cu publicațiile noastre și pot răspândi adevărul prin intermediul paginii tipărite. Pot fi obținute locuri pentru întâlniri, iar aici oamenii pot fi invitați să se adune. Fie ca cei care pot lucra,

cei tineri și de vârstă mijlocie, să-și facă partea dezinteresat, neegoist, lucrând în câmpurile albe gata pentru seceriș. -- (Manuscript 11, 1908).

Sanatoriile să fie legate de școli

În fiecare loc unde se înființează școli, trebuie să cercetăm, să vedem ce meserii pot învăța studenții pentru a avea o ocupație. Ar trebui înființate sanatorii mici, legate de școlile noastre mari, pentru ca studenții să poată avea ocazia de a învăța să facă lucrare misionară medicală. Acest fel de lucrare trebuie introdus în școlile noastre ca parte integrantă a instruirii obișnuite. -- (Letter 25, 1902).

Mai multe sanatorii mici

Pentru ca sufletele însetate să poată fi conduse la apa vie, arătăm necesitatea de a avea sanatorii necostisitoare, nu sanatorii mamut, ci instituții mici în locuri plăcute.

Niciodată, niciodată, nu construiți instituții mamut. Aceste instituții să fie mici și să fie mai multe, pentru a se putea aduce la îndeplinire lucrarea de câștigare de suflete la Hristos. Uneori s-ar putea să fie necesară începerea unei lucrări specifice unui sanatoriu în oraș, dar nu construiți niciodată un sanatoriu în oraș. Închiriați o clădire, dar între timp căutați un loc potrivit afară din oraș. Nu trebuie să ajungem la cei bolnavi prin clădiri mari, ci prin înființarea mai multor sanatorii mici, care trebuie să fie ca niște lumini ce strălucesc într-un loc întunecos. Cei angajați în această lucrare trebuie să reflecte lumina feței lui Hristos. Ei trebuie să fie ca sarea care nu și-a pierdut gustul. Prin lucrarea din sanatorii, bine condusă, influența religiei curate și adevărate va ajunge la multe suflete.

Din sanatoriile noastre, trebuie să plece lucrători instruiți în locuri în

care adevărul nu a fost niciodată proclamat și să facă lucrare misionară pentru Mântuitorul. -- (Letter 17, 1905).

Ocazii de a cumpăra proprietăți pentru sanatorii

Am citit din nou scrisoarea ta din 25 aprilie 1905 și voi încerca să-ți răspund. Nu voi putea să-ți scriu o scrisoare lungă, deoarece poșta pleacă astăzi la prânz.

Vreau să-ți spun că nu am nici o obiecție în privința clădirilor menționate. Lumina care mi-a fost dată este că ne vor fi oferite clădiri potrivite pentru lucrarea noastră la un preț mai mic decât valoarea lor, și astfel va fi posibil să le achiziționăm. Așa s-a întâmplat în cazul înființării sanatoriului nostru din California de Sud și tot așa se va întâmpla și în alte țări. Trebuie folosite astfel de ocazii pentru extinderea lucrării misionare medicale; căci timpul este scurt și trebuie să semănăm sămânța principiilor reformei sănătății.

Când se ivesc ocazii de a cumpăra la un preț redus clădiri care să fie utile pentru lucrarea noastră, să profităm de aceste ocazii. Dacă ar fi procedat astfel conducătorii lucrării medicale din _____, astăzi am fi avut multe, multe așezăminte în orașele noastre mari din America, orașe care nu au fost luminate încă în privința adevărului despre reforma sănătății. Iată de ce nu trebuie să-i împiedicăm pe cei care doresc să extindă lucrarea misionară medicală și în alte părți în Australia. Adelaide se află la mare distanță de Sydney. Un sanatoriu situat acolo nu s-ar întrepătrunde cu lucrarea de la sanatoriul de la Wahroonga.

Ar trebui să existe sanatorii lângă toate orașele mari. Ar trebui să se folosească ocaziile de a cumpăra clădiri așezate în locuri avantajoase, pentru ca standardele adevărului să poată fi sădite în multe locuri.

Am fost învățată că noi nu trebuie să zăbovim a face lucrarea pe care trebuie să o facem în domeniul reformei sănătății. Prin această lucrare vom ajunge la sufletele celor de la drumuri și de la garduri. Mi-a fost dată lumină specială că în sanatoriile noastre multe suflete vor primi și se vor supune adevărului prezent. În aceste sanatorii, bărbații și femeile trebuie învățați să-și îngrijească trupurile, iar în același timp, cum să fie sănătoși în credință. Ei trebuie să fie învățați ce înseamnă a mânca trupul și a bea sângele Fiului lui Dumnezeu. Domnul Hristos spune: „Cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt duh și viață”.

Sanatoriile să ofere instruire

Sanatoriile noastre trebuie să fie școli în care să se facă instruire în domeniul misionar medical. Ele trebuie să aducă sufletelor bolnave de păcat frunze din pomul vieții, care le vor da pacea, nădejdea și credința în Domnul Isus Hristos. Nu puneți piedici celor care au dorința de a extinde această lucrare. Lăsați lumina să strălucească. Orice activități ce au în vedere sănătatea vor stârni interesul pentru reforma sănătății. Nu le opriți. Domnul va crea ocazii pentru extinderea lucrării, dacă noi vom ști să le folosim...

În fiecare oraș mare ar trebui să avem o reprezentare a ceea ce este lucrarea misionară medicală autentică. Principiile adevăratei reforme a sănătății trebuie prezentate în mod clar în publicațiile noastre privind sănătatea și în prelegerile care se țin pacienților noștri din sanatoriile noastre. În fiecare oraș există bărbați și femei care s-ar duce la un sanatoriu, dacă ar fi prin apropiere, ca să nu fie nevoiți să parcurgă un drum lung. Sunt mulți care, deși acum par indiferenți, vor fi convinși și convertiți. Eu privesc această chestiune într-un mod foarte hotărât.

Să dea Domnul ca să fie mulți care să întrebe: „Doamne, ce vrei să

fac?” Planul lui Dumnezeu este ca metoda Sa de vindecare fără medicamente să fie adusă în atenția oamenilor din fiecare oraș mare prin intermediul instituțiilor noastre medicale. Dumnezeu îi investește cu o demnitate sfântă pe aceia care pornesc prin puterea Sa să vindece pe cei bolnavi. Fie ca lumina să strălucească mai departe și tot mai departe, în fiecare loc în care este posibil să găsim intrare. Satana va face această lucrare cât de grea cu putință, însă puterea divină îi va însoți pe toți lucrătorii cu adevărat consacrați. Călăuziți de mâna Tatălui nostru ceresc, să pornim folosind orice ocazie pentru extinderea lucrării lui Dumnezeu.

Va trebui să lucrăm trecând prin multe greutateți, dar să nu lăsăm să ni se micșoreze zelul datorită acestui lucru. Biblia nu recunoaște drept credincios pe cel care este leneș, oricât de înaltă ar fi mărturisirea lui de credință. -- (Letter 203, 1905).

Nu pentru speculă în afaceri

În decursul ultimelor luni de zile am fost extrem de ocupată, scriind sfaturile pe care mi le-a dat Domnul ca martor și sol al Său. Uneori eu scriam zeci de pagini înainte ca ceilalți să se scoale dimineața. Am fost obligată să transmit solii urgente multor persoane....

Domnul cunoaște toate pericolele care ne împresoară în acest timp. El ne cunoaște nevoile. El cunoaște tăria de care avem nevoie pentru a înălța adevărul, care are un caracter nobil și sfânt, și El va împlini toate nevoile noastre. Noi nu trebuie să ne descurajăm datorită încercărilor care pot veni.

Vreau să îți spun că, dacă Dumnezeu deschide calea pentru ca frații din alte părți din Australia să cumpere terenuri care pot fi folosite pentru sanatorii, cum ar fi locul despre care a scris fratele _____, să nu îi opriți. Nu rostiți nici un cuvânt de reproș. Sunt multe orașe care trebuie trezite, iar

lucrarea noastră misionară medicală nu trebuie limitată doar la câteva centre.

Mult timp sanatoriul de la Battle Creek a fost singura instituție medicală condusă de poporul nostru. Însă, timp de ani de zile, s-a tot dat lumina că trebuie să înființăm sanatorii aproape de fiecare oraș mare. Trebuie înființate sanatorii în apropierea orașelor mari, cum ar fi Melbourne și Adelaide. Iar când se ivesc ocazii de a se porni această lucrare și în alte locuri, niciodată să nu ridicăm mâna și să zicem: Nu, nu trebuie să stărnim interesul în alte părți, pentru ca nu cumva clienții noștri să se împuțineze.

Dacă lucrarea din sanatorii este mijlocul prin care trebuie deschisă calea pentru proclamarea adevărului, încurajați, nu descurajați, pe cei care încearcă să facă să înainteze această lucrare.

Este nevoie de credință

Fie ca Domnul să facă să crească tot mai mult credința noastră și să ne ajute să vedem că El dorește ca noi toți să ajungem să cunoaștem lucrarea Sa de vindecare și să ne apropiem de tronul harului. El dorește ca lumina harului Său să strălucească din multe locuri. Noi trăim în zilele de pe urmă. În fața noastră sunt vremuri înfricoșătoare. Cel care cunoaște cel mai bine situația va rândui lucrurile astfel, încât să se ivească ocazii favorabile lucrătorilor din diferite locuri, pentru a-i face mai eficienți în a trezi atenția poporului. El cunoaște nevoile și necesitățile celor mai slabi din turma Sa și Își trimite propria solie la drumuri și la garduri. El ne iubește cu o iubire veșnică.

Să strălucească lumina

În sanatoriile noastre, adevărul trebuie scos la iveală, nu ascuns sub obroc sau luat de la vedere. Lumina trebuie să strălucească în raze clare, distincte. Aceste instituții sunt mijloacele Domnului de redeșteptare a

moralității curate, nobile. Noi nu le înființăm pentru speculă în afaceri, ci pentru a-i ajuta pe oameni să-și formeze deprinderi corecte de viață.

Domnul Hristos, Marele nostru Medic Misionar, nu mai este în lumea noastră în persoană. Însă El nu a lăsat lumea în întuneric. Supușilor Săi, El le-a dat însărcinarea: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură” (Marcu 16, 15) „și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului”. (Matei 28, 20.) Marile subiecte ale adevărului Bibliei trebuie să pătrundă în inima societății, pentru a reforma și converti pe bărbați și femei, determinându-i să vadă marea nevoie de a se pregăti pentru locașurile despre care Domnul Hristos le-a spus ucenicilor Săi că le va pregăti celor ce Îl iubesc....

O lucrare unită

Lucrarea noastră constă în a-L cunoaște pe Cel care este calea, adevărul și viața. Noi trebuie să-i facem pe oameni interesați atât de subiectele privitoare la sănătatea trupului, cât și de cele privitoare la sănătatea sufletului. Credincioșii au de dus o solie hotărâtă pentru a pregăti calea pentru Împărăția lui Dumnezeu. Voia lui Dumnezeu trebuie să se facă pe pământ. Nu avem nici o clipă de pierdut în speculații leneșe. „Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările” (Matei 3, 3 u. p.) este solia pe care trebuie să o proclamăm. În mijlocul confuziei care umple acum lumea, trebuie auzită o solie clară, hotărâtă.

Unii vor fi atrași de un anumit aspect al Evangheliei, alții de altul. Noi suntem instruiți de Domnul să lucrăm, astfel încât să ajungem la toate clasele de oameni. Solia trebuie să ajungă la toată lumea. Sanatoriile noastre trebuie să ajute la întregirea numărului poporului lui Dumnezeu. Noi nu trebuie să înființăm doar câteva instituții mamut; căci astfel ar fi imposibil să le dăm pacienților soliele care vor aduce sănătate sufletului. Trebuie înființate

sanatorii mici în mai multe locuri.

Vegheați

Satana va prezenta tot felul de înșelăciuni în efortul lui de a distra atenția sufletelor de la lucrarea care trebuie făcută în aceste vremuri din urmă. Trebuie să existe o trezire adevărată, având în vedere importanța subiectelor pe care le avem de prezentat. Convertirea sufletelor trebuie să fie acum singurul nostru obiectiv. Trebuie puse la lucru toate mijloacele pentru înaintarea cauzei lui Dumnezeu, pentru ca voia Sa să se poată face și pe pământ cum se face în ceruri. Nu ne putem permite să fim nereligioși și indiferenți acum. Noi trebuie să ne folosim de mijloacele pe care ni le-a pus acum la îndemână Domnul pentru înaintarea lucrării misionare medicale. Prin această lucrare, cei necredincioși vor fi convertiți. Prin vindecările deosebite care vor avea loc în sanatoriile noastre, sufletele vor fi conduse să privească la Domnul Hristos ca fiind Marele Vindecător, atât al sufletului, cât și al trupului. -- (Letter 233, 1905).

Acționați cu pricepere

Cei care doresc să înființeze un sanatoriu trebuie să se lase modelați și transformați de Duhul lui Dumnezeu. Astfel de oameni nu Îl vor reprezenta greșit pe Domnul Hristos în înfățișarea clădirii. Fie ca cei care au funcții de încredere să folosească uleiul cel sfânt al harului în spirit, cuvânt și faptă. Să facă o lucrare deplină curățind templul sufletului, pentru a putea avea pricepere în legătură cu lucrarea pe care doresc să o întreprindă și ca să fie în stare să semene semințele adevărului în multe inimi. Pe de o parte, ei trebuie să ducă Evanghelia pentru alinarea sufletelor apăsate de păcat, iar pe de altă parte, să ducă remedii pentru alinarea suferințelor fizice. În acest fel, ei vor fi misionari medicali autentici pentru Dumnezeu. -- (Manuscript 41, 1902).

Împlinirea planului lui Dumnezeu

Sunt învățată să le spun celor din poporul nostru că va fi necesar să dea tot ce pot economisi din banii pe care îi au pentru înființarea de sanatorii, pentru a se putea face lucrarea pe care Domnul spune să o facem. Aceste sanatorii trebuie să fie sub supravegherea unor bărbați stăpâniți de Duhul Sfânt, bărbați care să pună în aplicare nu planurile lor, ci planurile lui Dumnezeu....

Noi trebuie să colaborăm cu Domnul Isus în marea lucrare de prezentare a adevărului pentru acest timp oamenilor din lume. Avem nevoie de sănătate; avem nevoie de tărie; avem nevoie de o credință curată, nezdruccinată, în solia Evangheliei. Trebuie să studiem cartea Apocalipsei, în special soliile importante care trebuie duse lumii. Când vor fi date aceste solii, dacă nu acum?

Acum și întotdeauna, noi trebuie să stăm ca un popor deosebit, distinct, eliberat de orice obiceiuri lumești, nestânjenit de cei care nu au înțelepciunea de a discerne cerințele lui Dumnezeu expuse atât de clar în Legea Sa. -- (Letter 110, 1902).

Ajutor de la cei bogați

Sunt multe domenii în care trebuie să progresăm. Am intrat în posesia unor instituții în diferite locuri. În partea de sud a Californiei avem trei sanatorii, care s-au dovedit o mare binecuvântare pentru mulți. Prin providența lui Dumnezeu, vom continua să intrăm în posesia unor instituții în diferite locuri. Trebuie să ne extindem cât de mult cu putință....

Sunt oameni bogați care și-au încredințat Domnului banii, iar noi avem tot dreptul să le cerem să ne ajute în lucrarea noastră misionară. Avem de

îndeplinit o lucrare în toate părțile în lume și trebuie să avem mijloace. Oare nu ne vor veni în ajutor unii dintre acești oameni bogați? Pasajul Scripturii pe care l-am citit (Isaia cap. 60) ne încurajează să credem că da. Unii vor considera aceasta chiar un privilegiu. -- (Manuscript 113, 1908).

Să fie prezentate nevoile noastre

Noi avem de făcut o lucrare specială pentru cei ce sunt în poziții înalte, de răspundere. Domnul le cere celor cărora le-a încredințat bunurile Sale să folosească în serviciul Său capacitățile lor intelectuale și mijloacele pe care le au. Unii vor fi impresionați de Duhul Sfânt să investească banii Domnului pentru înaintarea lucrării Sale. Ei vor îndeplini planul Său, ajutând la crearea unor centre de influență în marile orașe. Lucrătorii noștri trebuie să prezinte în fața acestor oameni foarte clar care sunt nevoile noastre. Să le aducem la cunoștință ceea ce avem nevoie, pentru a-i ajuta pe cei săraci și nevoiași și pentru a pune lucrării o bază trainică. -- (Manuscript 79, 1900).

Așezăminte în câmpuri străine

Când cei care sunt însărcinați cu lucrarea misionară medicală își vor da seama că trebuie ridicate așezăminte în multe locuri, lucrarea lui Dumnezeu va fi adusă la îndeplinire chiar în cele mai grele câmpuri. Când oamenii văd că este necesară punerea în mișcare a lucrării misionare în America, oare nu vor vedea ei că de aceeași lucrare este nevoie și în câmpurile cele noi, unde nu există nimic care să însuflețească lucrarea?

A trimite misionari într-un câmp străin pentru a face lucrare misionară, fără a-i înzestra cu mijloace și bani, este ca și cum ai cere să se facă niște cărămizi fără paie.

Fie ca slujitorii lui Dumnezeu să acționeze ca niște oameni înțelepți,

conștienți că lucrarea din fiecare parte a lumii trebuie să ajute lucrarea din celelalte părți. „De aceea nu fiți nepricepuți, ci înțelegeți care este voia Domnului.”... (Efeseni 5, 17.)

Lucrătorii din locuri noi, unde se poate să nu fie nici un credincios al adevărului prezent, trebuie să fie înzestrați cu mijloace pentru ajutorarea celor în nevoie. Ei întâlnesc pe mulți care sunt bolnavi și au nevoie de ajutor. Pe măsură ce le ușurează necesitățile vremelnice, li se deschide calea de a le vorbi despre Mântuitorul și adevărul Său cel prețios. Acestor lucrători trebuie să li se pună la dispoziție mijloace pentru a pregăti calea Domnului, iar în locurile uscate, un drum pentru Dumnezeu nostru. Casele noastre de editură să vină în ajutor cu donații de cărți și broșuri, iar sanatoriile noastre să pună la dispoziție mijloace pentru îngrijirea bolnavilor....

Cei care merg în câmpuri noi folosind pluguri puternice care să pregătească pământul pentru semănarea seminței adevărului trebuie încurajați, susținuți și trebuie înălțate rugăciuni pentru ei. Dorința Domnului este ca fiecare lucrător trimis în câmpuri noi să fie înzestrat cu bani și mijloace pentru îndeplinirea cu succes a lucrării Sale. Ei trebuie să primească ajutor și încurajare din partea celor din câmpul de acasă, pentru a avea curajul să depășească greutățile pe care le întâmpină în lucrarea lor. -- (Letter 92, 1902).

Instituții de sănătate în multe țări

Dumnezeu a pregătit pe poporul Său pentru a lumina lumea. El i-a încredințat daruri cu ajutorul cărora trebuie să extindă lucrarea Sa, până ce aceasta va cuprinde tot pământul. În toate părțile trebuie înființate sanatorii, școli, case de editură, cu tot ceea ce le este necesar pentru împlinirea lucrării Sale.

Încheierea soliei Evangheliei trebuie dusă la „orice neam, seminție, limbă și norod”. (Apocalipsa 14, 6.) În țările străine, trebuie începute încă multe acțiuni pentru înaintarea acestei școli. Deschiderea de restaurante cu hrană sănătoasă și a unor saloane de tratament, precum și înființarea de sanatorii pentru îngrijirea bolnavilor sunt tot atât de necesare și în Europa, și în America. În multe țări trebuie întemeiate misiuni medicale care să acționeze precum mâna de ajutor a lui Dumnezeu pentru a sluji celor necăjiți.

Domnul Hristos cooperează cu cei care se angajează în lucrarea misionară medicală. Bărbații și femeile care fac în mod neegoist tot ce pot pentru înființarea de sanatorii și saloane de tratament în multe țări vor fi bogat răsplătiți. Cei care vin la aceste instituții vor beneficia din punct de vedere fizic, mintal și spiritual cei istoviți vor fi înviorați, cei bolnavi vor fi însănătoșiți, cei împovărați de păcat vor fi alinați. În țările îndepărtate, de la cei ale căror inimi au fost întoarse prin intermediul acestor mijloace de la păcat la neprihănire, se vor auzi mulțumiri și cântece. Prin cântecele lor de laudă și recunoștință, se va aduce o mărturie care îi va determina și pe alții să se consacre și să-L urmeze pe Hristos. -- (Counsels on Health, 215).

Mergeți înainte

Când mă gândesc la istoria lucrării noastre în ultimii zece ani, nu pot decât să spun: Priviți ce a făcut Domnul. El a lucrat cu atâta îndurare, așternând lumina pe cărarea poporului Său. În ciuda obstacolelor pe care le-am avut de întâmpinat în lucrare, nu trebuie să fim triști, cu excepția faptului dacă vedem că poporul lui Dumnezeu nu își urmează Conducătorul pas cu pas....

Lucrarea în orașele mari este lucrarea esențială pentru acest timp și trebuie să ne apucăm de ea acum, prin credință. Când orașele mari vor fi lucrate așa cum dorește Dumnezeu, urmarea va fi declanșarea unei mișcări

atât de puternice, la care nu am fost martori niciodată până acum. Fie ca Domnul să dea înțelepciune fraților noștri, ca ei să știe cum să ducă mai departe lucrarea în armonie cu voința Sa. Cu multă putere trebuie să se audă strigătul în marile noastre centre populate: „Iată, Mirele vine, ieșiți-i în întâmpinare!” (Matei 25, 6.)

Toate mijloacele trebuie puse în funcțiune

Pastorul hirotonisit nu poate face față însărcinării de a avertiza lumea. Dumnezeu face apel nu numai la pastori, ci și la medici, surori medicale, colportori, lucrători biblici și alți membri laici consacrați, care au diferite talente și cunoștința adevărului prezent, pentru a lua în considerație nevoile orașelor mari neavertizate. Ar trebui să existe o sută de lucrători angajați activ în lucrare misionară personală acolo unde acum nu este decât unul. Există mult de lucru înainte ca opoziția satanică să ne închidă calea. Trebuie puse în funcțiune toate mijloacele, pentru a folosi cât mai înțelept ocaziile pe care le avem în prezent.

Domnul le cere bărbaților și femeilor care au lumina adevărului pentru acest timp să se angajeze în lucrare misionară personală autentică. În special membrii bisericii care locuiesc în orașele mari trebuie să-și pună la lucru, cu toată umilința, talanții dați lor de Dumnezeu pentru a lucra cu aceia care doresc să asculte solia care trebuie să ajungă la oameni în acest timp. Sunt pregătite mari binecuvântări pentru cei care se consacră pe deplin chemării lui Dumnezeu. Când acești lucrători vor porni să câștige suflete pentru Domnul Isus, vor descoperi că mulți, la care nu s-ar fi ajuns niciodată pe o altă cale, vor răspunde efortului personal inteligent.

O biserică lucrătoare este o biserică vie. Membri ai bisericii, lăsați lumina să strălucească. Faceți ca vocile voastre să fie auzite în rugăciune umilă, ca mărturie împotriva necumpătării, nesăbuiței și distracțiilor acestei

lumi, și propovăduiți adevărul pentru acest timp. Glasul vostru, influența voastră, timpul vostru toate acestea sunt daruri de la Dumnezeu și trebuie folosite pentru a câștiga suflete la Hristos. Vizitați-vă vecinii și arătați interes pentru mântuirea sufletelor lor. Treziți la acțiune toate energiile spirituale. Spuneți celor pe care îi vizitați că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Domnul Isus va deschide ușa inimii lor și va face impresii durabile asupra minții lor.

Luptați-vă să-i treziți pe bărbați și femei din insensibilitatea lor spirituală. Spuneți-le cum L-ați descoperit pe Isus și cât de binecuvântați ați fost când ați câștigat experiență în serviciul Său. Spuneți-le ce binecuvântări aveți stând la picioarele lui Isus și învățând prețioasele lecții din Cuvântul Său. Vorbiți-le de bucuria și mulțumirea vieții de creștin. Cuvintele voastre calde, arzătoare, îi vor convinge că voi ați descoperit mărgăritarul de mare preț. Cuvintele voastre optimiste, încurajatoare, să arate că ați dobândit cu siguranță educația cea înaltă. Aceasta este lucrarea misionară autentică, iar când aceasta se va face, mulți se vor trezi ca dintr-un vis.

Ascultați vocea lui Isus, care se aude răsunând de-a lungul timpului, adresându-se celor care își zic creștini, dar care stau fără lucru în piața cetății: „De ce stați aici toată ziua fără lucru?... Duceți-vă și voi în via Mea”. (Matei 20, 6. 7.) Lucrați cât încă este ziuă; căci vine noaptea, când nici un om nu poate lucra.

Un timp de un interes copleșitor

Curând va izbucni conflictul între națiuni cu o intensitate pe care noi nu o putem anticipa acum. Timpul pe care îl trăim este un timp de un interes copleșitor pentru toți cei ce trăiesc. Conducători și oameni de stat, bărbați care ocupă funcții de răspundere și autoritate, cugetători din toate clasele își au atenția îndreptată asupra evenimentelor care au loc în jurul nostru. Ei

privesc relațiile încordate, agitate, care există între națiuni. Ei observă tensiunea care ia în stăpânire fiecare element pământesc și își dau seama că ceva important și decisiv este pe punctul de a avea loc, că lumea este într-o criză uimitoare.

În îndurarea Sa, Dumnezeu ne-a dat o clipă de răgaz. Fiecare putere pe care ne-a împrumutat-o cerul trebuie folosită acum, lucrând pentru cei ce pier în necunoștință. Nu trebuie să mai existe zăbavă. Adevărul trebuie proclamat în locurile întunecoase ale pământului. Trebuie să întâmpinăm și să depășim obstacolele. Trebuie făcută o mare lucrare, care a fost încredințată aceluia care cunosc adevărul pentru acest timp.

Ca o lampă care arde

Sunt îndemnată să le adresez celor din poporul nostru cuvinte care le vor da curaj, pentru a face cu stăruință lucrarea pe care o au de făcută acum, în ziua ocaziei lor. Sunt învățată să insist asupra necesității consacrării personale și a sfințirii întregii ființe pentru Dumnezeu. Fiecare să-și pună întrebarea: Doamne, ce vrei să fac pentru ca vigilența Domnului Hristos să se poată vedea în viața mea, pentru ca să pot urma exemplul Său, ca să pot rosti cuvinte sincere, care să vină în ajutorul sufletelor ce sunt în întuneric? O, cât de mult tânjesc să-i văd pe membrii bisericii îmbrăcați în hainele lor cele frumoase și pregătiți să meargă în întâmpinarea Mirelui! Mulți dintre cei care nu sunt pregătiți pentru venirea Regelui se așteaptă ca aceasta să aibă loc la ospățul nunții Mielului. Ei sunt precum orbii, nu par a discerne pericolul în care se află.

Domnul face apel la tine, biserică, ce ai fost binecuvântată cu adevărul, să dai cunoștința acestui adevăr aceluia care nu îl cunosc. Solia venirii în curând a Domnului Hristos trebuie proclamată de la un capăt al lumii până la celălalt. Solia îngerului al treilea, ultima solie a harului către o lume care

piere, este atât de prețioasă, atât de glorioasă. Fie ca adevărul să meargă înainte ca o lampă care arde. Taine asupra cărora chiar îngerii doresc să privească, pe care profeții, regii și oamenii neprihăniți ar dori să le cunoască, biserica lui Dumnezeu trebuie să le descopere lumii.

Apel pentru mai multă lepădare de sine

Este privilegiul nostru să vedem cum înaintează lucrarea lui Dumnezeu în orașele cele mari. Domnul Hristos așteaptă să pătrundem și în alte locuri. Cine este pregătit pentru această lucrare? Nu vom spune că suntem lipsiți de lucrători. Avem câțiva lucrători, și pentru aceasta suntem mulțumiți. Însă o lucrare mult mai mare trebuie făcută în orașele noastre mari. Trebuie să dăm dovadă de mult mai multă lepădare de sine, pentru ca acest Cuvânt al vieții să poată fi dus din loc în loc și din casă în casă.

Tot mai mulți, bărbați și femei, pornesc cu solia Evangheliei. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru aceasta. Însă este nevoie de o mai mare trezire. Alunecăm mereu înapoi în îngăduință de sine; nu punem la lucru la maximum virtuțile pe care ni le-a promis Domnul Hristos, dacă le vom cere prin credință. Ceea ce primim de la Domnul Hristos trebuie să dăm mai departe. După cum primim, tot așa trebuie să dăm mai departe. Nici unul dintre cei care primesc harul lui Hristos nu îl poate păstra pentru el însuși. De îndată ce Domnul Hristos devine o prezență vie în inimă, noi nu vom mai putea vedea sufletele care pier în necunoștința adevărului și să avem odihnă; vom face orice sacrificiu să ajungem la ei nu suntem așa de săraci, încât să nu putem face zi de zi sacrificii pentru Domnul Hristos.

Influența lucrării pe care o facem va fi simțită pe parcursul întregii veșnicii. Dacă nu vom lucra în armonie unii cu alții și cu cerul, Dumnezeu va demonstra puterea Sa în favoarea noastră, așa cum a făcut-o pentru ucenicii Săi în Ziua Cincizecimii. Acele zile de pregătire, în care ucenicii s-au

pregătit și au lăsat deoparte orice neînțelegere, i-au adus într-o legătură atât de strânsă cu Dumnezeu, încât El a putut lucra pentru ei și prin ei în mod minunat. și astăzi Dumnezeu dorește să împlinească lucruri mărețe prin credința și faptele poporului Său credincios. Însă trebuie să avem o relație corespunzătoare cu El, pentru ca, atunci când El ne vorbește, să-I putem auzi glasul.

Să nu lăsăm să se strecoare necredința; căci lucrarea lui Dumnezeu înseamnă să mergem din oraș în oraș, din țară în țară. Vrajmașii pot face planuri pentru a înfrânge lucrarea Sa; însă aveți credință că Iehova va îndepărta toate piedicile din calea progresului Său. Vorbiți despre credință, lucrați prin credință și înaintați prin credință. Obstacolele vor fi îndepărtate pe măsură ce ne agățăm de făgăduințele lui Dumnezeu. Fie ca poporul lui Dumnezeu să meargă înainte, iar inimile lor să fie întărite.

Care este făgăduința celor care trăiesc în aceste timpuri din urmă? „Întoarceți-vă la cetățuie, prinși de război, plini de nădejde! O spun și astăzi că îți voi întoarce înapoi îndoita.... Cereți de la Domnul ploaie, ploaie de primăvară! Domnul scoate fulgere și vă trimite o ploaie îmbelșugată, pentru toată verdeața de pe câmp!” (Zaharia 9, 12; 10, 1.) -- (The Review and Herald, 17 noiembrie, 1910).